

തിരഞ്ഞെടുത്ത കവിതകൾ

കെ.എം.പിണിമൻ

നിരഞ്ഞെടുത്ത കവിതകൾ

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്:

കെ. ഏം. പണിക്കർ

പ്രസിദ്ധകർത്താവ്:

മംഗളമുദയം (പ്രൈവറ്റ്) ലിമിറ്റഡ്,
തൃശ്ശിവപേരൂർ.

1956/1132

വില: രൂപമാത്രം.

മരണാപതിപ്പ്:
ജൂലൈ ൨൦൧൮.

ശ്രീമദ്ഭഗവദ്ഗീത
മഹാഭാരതം പ്രസ്തുത
അദ്ധ്യായം.

കവർ:
കണ്ഠം കവർ,
ഗുരു.

വിഷയവിവരം

I ഭാഗം

	പേജ്
1. വേദാന്തപ്രവേശനം	3
2. കേരളത്തിന്റെ	6
3. സാമൂഹിക	16
4. പദ്ധതികൾ:	
i	34
ii	36
iii (നാള)	37
iv	38
v	40
vi (പ്രാദേശികതയുടെ പ്രശ്നം)	41
vii (പ്രാദേശികത 1941)	48
viii (സാമൂഹിക)	45
ix	46
x	48
xi	49
xii (വിശദീകരണം)	61
5. ഇന്ത്യയിലെ	63
6. ഭരണ	69
7. അനുഭവ	66
8. കാര്യങ്ങൾ	74
9. ചിന്താശാസ്ത്രം	87

II ശ്രോതാവികവിതകൾ

10. നല്ലകുറുപ്പി	119
11. മാതൃകുറുപ്പി	126
12. ബാലികാകുറുപ്പി	136

III നാടകവിതകൾ

13. നാടകസംഗ്രഹം	139
14. ഉപാധിസംഗ്രഹം	146
15. കലാ കൃതികൾ	158
16. പാശ്ചാത്യകലാ രചന	168
17. ഇന്ത്യയിലെ	178

IV പരിഭാസകവിതകൾ

18. പരിഭാസകവിതകൾ	216
19. പരിഭാസകവിതകൾ	238

V പലവക

20. കലാകലാകല	286
21. കലാകലാകല കലാകലാകല	297
22. കലാകലാകല കലാകലാകല	304
23. കലാകലാകല കലാകലാകല	310
24. കലാകലാകല കലാകലാകല	315
25. കലാകലാകല കലാകലാകല	323
26. കലാകലാകല കലാകലാകല	328
27. കലാകലാകല കലാകലാകല	332

ശ്രീ. കെ. എം. വാണിക്കർ

അവനാരിക

സർക്കാർ പണിക്കർ മലയാളസാഹിത്യത്തിലെ ഒരു സ്ഥാപനമാണ്. ചോരാ, മഹാസമാപനമാണ്—കിരണ വ്യക്തിത്വത്തോടു കൂടിയ ഒരു മഹാസ്വരൂപനം. ഒരു കാലത്തിന്റേതോ ശൈലിയിന്റേതോ പ്രസ്ഥാനത്തിന്റേതോ നിണ്ണീരുവലയത്തിൽ അതിനില്പാത്ത കവിതപരകതയിലാണ് അനുഗ്രഹിതരായവർ അഗ്തിപരിചിതരാണ് ഉപയോക്താക്കൾ. അതിനു കാരണവുമുണ്ട്. കവിതപരിചയമുള്ളവർ പണ്ടുള്ളവർ പണ്ടുള്ളവരുടെ ശക്തി നിറവുണ്ടാക്കുവാൻ കഴിയില്ലാത്ത ചിലതു മാത്രമേ പലപ്പോഴും നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കൈവന്നിട്ടുള്ളൂ. ചോരാവകുമാരൻ ഇങ്ങനെ ഒരു പലതുമുള്ളവരായിട്ടെ, കവിതപരിചയം അതുവന്നുവെക്കുന്നതായ ശക്തികൾ ഉള്ളവരാണ്. ചോരാ ഉണ്ടാക്കിയതെന്നു മഹാസമാപനമല്ലാത്തവർ എല്ലാമൊരുപോലെ പുലർത്താൻ കഴിയുമെന്നും വ

പ്രൊത്ത ഉല്പാസരണത്ര നടുത്തുണതിനും അകമ്പടിയാകട്ടെ ഈ അവതാകിക.

രചനാസംബന്ധം

ചേനാസംബന്ധം "സർവ്വകവിതകളുടെ വിജയവൈഭവം". ഗ്രന്ഥകരൻ ഭാഷാപണ്ഡിതനിലും കെട്ടുറപ്പുള്ള സാഹിത്യഗുണാധിപം സമാനപ്രവണതയാടെ ചേനാശാലി വാദനാർ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളവർ ചുരുക്കമാണ്.

“കാർ തിങ്ങിപ്പോ മലകളുടെയും
 ഉൽക്കകളുടെയും കാതിൽ
 താർതേൻ ചേക്കും നദികളുടെയും
 കാനിപ്പെട്ടുകിടന്നു
 വേർകൊണ്ടിട്ടും വാവാസരക-
 ഹാദിപ്പിക്കുന്നതും
 നേർ കണ്ടിട്ടാവാവാനില്ലാതെ
 ഉത്തരിപ്പെന്നു വന്നു”

(൫൦ ശ്ലോകം)

“കണ്ഠകണ്ഠി, യദിതേ വീണകീരണമം
 വാക്യനാൽ കെട്ടാതെയും
 ബിംബാലങ്കാരം വിവർണ്ണമാനതം
 തെല്ലൊന്നും സ്വയം

തീർത്തു കേരവരൂരി-പ്പുറം വളരെയ
വീഴുന്നൊരൊക്കളും -
ലെണ്ണുന്നോ ദയിക്കാവായമകിലും
നീ തോഴി ചാഴപ്പലയായ്."

(ചാഴപ്പലയായ്)

"തെളുപ്പമുപരിലാളിതകൈശികം
കനകഭൃഷകർപ്പുണ്ട കർമ്മബലം
തലിയെക്കുറവിലാസ്യമുണ്ടെന്നപലം
തന്നിന്നൻ വകവെക്കു മനോഹരമേ!"

(മനോഹരനായിക്കൽ)

"കലയ്ക്കു ഞാനിന്നു കളിക്കുന്നതില്ല; മ -
പല്ലകൻ ചെറുത്താലിംഗനങ്ങൾ
നീതിൽ കലങ്ങിതലിക്കുറവായെങ്കിലോ;
താനിന്നൊരവരയിത്തീരും.

പുറത്തിന്നു തോഴി, നിതിക്കുന്നതിന്നേക്കു
താഡിക്കുമവരയെൻറ വാർത്തയിൽ.

താഡിക്കുകൊള്ളുന്നിന്നലെ ലാളിച്ചു -
തന്നെന്നതെന്ന കിട്ടുന്നിടത്തു."

(താഡിക്കുകയ്ക്കു)

താഡികും മധുരീശ്വരനല്ല; സ്ഥാലീപുരുഷനായാരുനാ
ചിലതു് ഉദാമമിഹവുനായുള്ളു.

‘ലളിതകാകേകാന്തപദാചരീചരചിതീമാനതുതാ
 ത്രമാണം’ ചൊന്നൊഴുതവളുള്ളെന്ന ധാരണ വെച്ചു
 വെച്ചുണ്ട്. ഇതദ്ദേവപാണിയുടെ ആമാതൃക ഏതുകണ്ടു
 കണ്ടിപ്പറന്നെന്നു തെറ്റാമോ. ചിട്ടാൽ മാനുഷികപ
 സരാംഗമുണ്ടായി ശബ്ദമെടുത്തു. നിത്യവ്യക്തന
 കിലാണം ചൊന്നിട്ടുണ്ടെന്നു വീക്ഷണമുണ്ടു. ഈ ക
 വിതാസകാര്യം മുഴുവൻ ഏതാട്ടുശരിയുണ്ടെന്നു സ
 മൂലം വാണിമന്ന. മലയാളത്തിൽ വന്ന മലാളിക
 ഉൾ വലയാടയും ശാസ്ത്രപിന്തുടരുന്നി സർക്കാർകവിത
 കവിൽ മറ്റി മറ്റി വന്ന കഴി കാണാം കഥകളിയുടെ
 കവിനൃത്യം ചമ്പുവെന്നു ഗാനകൃത്യം ഗാനമുണ്ടു ശ
 ലീനതയും തുള്ളൽകവിതകളുടെ മുഴക്കം വളരുന്നതാക
 വിതയുടെ മിന്നമിന്നും ആശാൻ കവിതയുള്ള കെട്ടറപ്പും
 അക്കാതിടങ്ങളിൽ വെക്കുന്നതാണുവെച്ചു മാറുക. കാ
 ണാം. ഇവയെല്ലാം ചേർന്ന ഒരു വ്യക്തിത്വം ഈ പ്ര
 സ്ഥാനങ്ങളിലെല്ലാം കവിതയെ കവിതാ തുല്യത്തെ വന്നാ
 ലാണം അതുതന്നെ.

ആത്മവചനം ലളിതവ്യം

മലയാളം കവിതകളെല്ലാം കാഴ്ചയായിട്ടു ആ
 ത്മവചനം കവിതയായിട്ടു ചേർന്നു ചൊന്നൊഴുതവ
 ന്ന മീറ്റാഴ്ന്നതുകൊണ്ട് വരുത്തു. അതും ചൊല്ലാമെന്ന
 കണ്ടാൽ ചൊല്ലും ഉത്തരകാഴ്ചയിൽ വിചാരിക്കാ
 മെ വെക്കുന്നി വന്നതാകാ മറ്റൊന്നല്ലെങ്കിൽ ചൊല്ലി

[illegible]

[illegible]

[illegible]

നമ്മുടെ ഭരണഘടന

അതുകൊണ്ട്, അങ്ങനെയൊന്നുണ്ടാകാൻ സർക്കാരിനെയും നമ്മുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉള്ള കക്ഷികളെയും നിയമസഭയിലുള്ള വിവിധ കക്ഷികൾക്കും, അല്ലെങ്കിൽ അതിനുള്ളിൽ അഭിപ്രായഭേദം ഉണ്ടായിരിക്കാം. ഇതു വാണിജ്യകക്ഷികളോടുകൂടിയുള്ള കാര്യത്തിൽ ഉണ്ടായെങ്കിൽ, വാണിജ്യ സർക്കാർ വാണിജ്യകക്ഷികളോട് 'സംവിധാനം' നൽകുന്ന സ്വയംസഹായകക്ഷികൾക്ക് അല്ലെങ്കിൽ നൽകുന്ന

[illegible]

[illegible][illegible]

ഗീതകരങ്ങൾ 'സമ്പൂർണ്ണ' നിരവധിയിലിരുന്നതു ഗീതകരങ്ങൾക്കു ചെന്നാലും സമുചിതമായിട്ടു
 യു. "ചരിത്രപ്രണാമമായിട്ടു സ്മരിക്കേണ്ടതായിട്ടു"
 എന്നിരുന്ന ഒരു ദിന ചന്ദ്രനും മൂ അമലപ്രണാമ
 കരങ്ങൾ കൂടി 'സമ്പൂർണ്ണ'ത്തിൽ ഭക്തിയോടെ
 ആചരിച്ചിട്ടിരിക്കുന്നത് ആ ഗീതകരങ്ങൾക്കുതന്നെ
 നാം അർപ്പിച്ചിരുന്നതു സമഗ്രസ്മരണയും നാമു
 കൈകൾക്കുവേണ്ടുന്ന ഒരു അർപ്പണം കെട്ടിപ്പുറത്തു
 മാറാതെ" അങ്ങിനെ ഗീതകരങ്ങൾക്കും കടമുള്ള നന്മ
 ഉൾക്കൊള്ളിക്കപ്പെട്ടതെന്നു കരുതുന്നതായി
 മിമിസിക്കാം. "എന്ന ദിവസംകാ കലാപ്രവർത്തന
 രംഗംകൾക്കുവേണ്ടി ഒരു ഉദ്ദേശിച്ചു നിൽക്കുന്നതു
 ന കളനാൽ" സം കാണുന്നത് "ഗീതകരങ്ങൾ
 ത്തിൽ കലാ സ്മരണകൾ അറിയിക്കുന്നതിന്നായിട്ടു
 കിടന്ന ആ ഉദ്ദേശം ചിന്താമാധ്യമനാ അനൗപമ
 മായുള്ള സമാധാനം കൂടിയ സമരണ സമാധാന
 മുള്ള ആശീർവാദത്തിൽ കാ അന്യായങ്ങൾക്കുതന്നെയും
 ചരിത്രപ്രണാമം ഉണ്ടാക്കാൻ ആ അനന്യായങ്ങൾ ഇ
 ന്നൊക്കെക്കൂടി ഉണ്ടായ കലാപ്രവർത്തനം

[illegible][illegible]

“*It is a very good idea to have a good idea of what you want to do, and to have a good idea of what you want to do, and to have a good idea of what you want to do.*”

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

“ചരമശിക്ഷയായ മരണത്തോടു മുൻപുകാണിക്കുന്നതാവാൻകൽ സൂചിക്കുന്ന ജീവിതം കർമ്മോപാധ്യം.”

“എന്നതിന് സുരക്ഷയ്ക്ക് ചോദ്യമില്ല. അത്, സുരക്ഷിതമാണ്. കൂടാതെ, സുരക്ഷിതമാണ്. അതിനാൽ, സുരക്ഷിതമാണ്. അതിനാൽ, സുരക്ഷിതമാണ്.”

“சுயநிர்வாகப் பணிகளைச் செய்வதற்கு நல்கீதான
பெரிய பணத்தொகையைக் கட்ட வேண்டும்”

“தூதர்ப் பட்டினங்களுள் புகுவான் நான்
புறநாட்டினையுடனென நடுவெய்துதல்”

• • • •

[illegible]

മറുപുറം

ശ്രീഗോതമിന്റെ ആത്മനീകലങ്ങളും നിർവചനാണകിൽ അതിന്റെ മറുപുറം ഭക്തിയാണെന്ന് ഒന്നുകിൽ ശ്രീഗോതമിലൂടെ അല്ലെങ്കിൽ ഭക്തിയിലൂടെ ആയിരിക്കും നിർവചനത്തിലെത്തുക. രണ്ടും സമാന്തരമെന്നുവന്നു. അതുകൊണ്ട് മറുപുറമാകണവാൻ അതിന്റെ വരണ സമർത്ഥത ശ്രീഗോതം നിർവചനത്തിലേക്കിനിത്യവൈരാഗ്യത്തിലേക്കു ചയിച്ചു ചെന്നില്ലെങ്കിൽ ഭക്തിയിലോർമ്മാടിപ്പോൾ അതിന്റെ പകുപ്പു അതുപോലെത്തന്നെ ഭക്തി നിർവചനത്തിലേക്കായിപ്പോ. നിർവചനത്തിൽനിന്നും ഒരു തലനാളിഴി മാറ്റത്തോടോ തുടങ്ങിയോ തുടങ്ങിയോ നിത്യവൈരാഗ്യത്തിലേക്കു നില്ക്കുക തുടങ്ങിയോ, ഒന്നുകിൽ ഭക്തിയിൽ അല്ലെങ്കിൽ ശ്രീഗോതത്തിൽ ഏതെങ്കിലും.

വന്നിരിക്കട്ടെ കവിത നിത്യവൈരാഗ്യത്തോളം വലുതെന്നായിട്ടില്ല. അത് ഉപദേശകരീവീതനാണുതന്നെന്റെ ഉപദേശമല്ലെങ്കിൽ അതിലാലിവിട്ടയാളുകൾ.

“കാണണമെന്തെന്നിച്ഛാകാകുന്നതെന്തെന്നു
കാണുമ്പോലിയാം കരുതുന്നതെന്നു.”

(കവിതാകളെഴുതുക)

എന്നുക,

[illegible]

1. **Identify the main idea of the passage.**

உள்ளுயிரிதக, உலகுமூர் கரிதக, ஒரு
புறம் ஒன்பதுமூன்று துரு நாடிகை_____

[illegible][illegible]

[illegible][illegible]

முதலாம் பகுதி 1971-72 ஆம் ஆண்டு. பக்கம் 100

అవినీతి నివారణ చట్టం

[illegible]

“ഞങ്ങൾ മറ്റു മനുഷ്യരെ
 ഉണക്കുമ്പോൾ, നമ്മു-
 ഞരു കാൽ ഗിരികളാണി.
 ഞങ്ങൾ തീരത്തുവെ,
 ഞങ്ങൾ മലമ്പ്രദേശം മുതൽ
 ഞങ്ങൾ നമ്മുടെ ഈ
 ഞങ്ങൾക്കൊരു നൂറു വർഷ
 മുമ്പായിരുന്നു.”

© 2004 John Wiley & Sons, Inc.

[illegible][illegible]

உதவி ருத்தியவரின், } வரு: ௨௫% உட. மருத்.
19-10-18.3 }

ഭാവഗീതങ്ങൾ

കാണണമെങ്കിൽ കണ്ണിലേക്കു നോക്കൂ എന്നു,
കാണണമെങ്കിൽ കാർവണ്ണനെ,
പീലികൾ ചാർച്ചയ്ക്കു വേർതിരിച്ചു കൊടുത്തു,
പേലിൽ കീഴ്ന്നു വെട്ടിയൊന്നു,
വെട്ടിയൊന്നു വെട്ടിയൊന്നു കൊടുത്തു കൊടുത്തു
വെട്ടിയൊന്നു കൊടുത്തു കൊടുത്തു
വെട്ടിയൊന്നു കൊടുത്തു കൊടുത്തു.
കാണണമെങ്കിൽ കണ്ണിലേക്കു നോക്കൂ എന്നു,
കാണണമെങ്കിൽ കാർവണ്ണനെ!

കാലീപ്പൊടി പുറഞ്ഞു മലിനമാം
കോലമെഴുതാനെന്നും തമ്പുരാന്മാ!

മരിക്കാത്ത പുണ്യമലർ കോട്ടു ധരിക്കുന്ന
മലമെഴുതാനെന്നും തമ്പുരാന്മാ!

കൈയ്യുണ്ടാകയാൽ കണ്ണിനെ മണ്ണുന
കാറ്റും കോലാനെന്നും തമ്പുരാന്മാ!

മെണ്ണനീറത്തൊഴുതൊരുമനസ്സെങ്കൽ -
കണ്ണമെഴുതാനെന്നും തമ്പുരാന്മാ!

കാണുന്നതെന്തെങ്കണ്ണിലേമനസ്സെണ്ണനെ,
അങ്ങനെയൊലിയും കാർവണ്ണനെ!

മണ്ണെപ്പുറമാവുന്നതെന്തെങ്കണ്ണനെ
മെണ്ണെപ്പുറമാവുന്നതെന്തെങ്കണ്ണനെ,

കാലിയൻതൻ വരതി നന്തനരംഗമാൽ
ലീലമെഴുതൽ തൃപ്പാദമെഴുതൽ

മൊന്നിൻചിലമ്പിട്ടു തൻവലംകാൽ മൊന്നി
മുനയിൽ ചിണച്ചതൻ നീലപ്പോലമെ,

ഉറക്കം കഴലിന്റെ പൂതരം നാളത്താ -
കോടിശ്ശനങ്ങളെ മെവകിടാക്കി,

തളി കളിയാക്കിയൊവത്താൽ നാളത്താ
മെണ്ണെപ്പുറമാവുന്നതെന്തെങ്കണ്ണനെ,

ജിഹ്വാനന്ദമുണ്ണുതർപ്പിക്കുമോദ്ധ്വാരണയ്ക്കു,
 ജ്വരമയം അതലാകാഞ്ചവനയ്ക്കു,
 പ്രാമദാദീഭവയ്ക്കും പൂജാനന്ദമുണ്ണാനയ്ക്കു,
 കല്ലുയർപ്പിനയ്ക്കു, ഗോപാലനയ്ക്കു,
 കാണ്ഡനാഭനർമ്മനിലോമനകണ്ണനയ്ക്കു,-
 അരുണാശാധിനയ്ക്കും കർവണ്ണനയ്ക്കും!

ഒരു ദർശനം

[ഒരു കാലത്തു യൂറോപ്പിലെ പല രാജാക്കന്മാരേയും സ്ത്രീ
ശിശുക്കളെയും ചില ലാ റോഷ്യ (Lais La-Roches, എന്ന സ്ത്രീ
മുക്കു മുമ്പാകെത്തപ്പരാറി എഴുതിയതു്]

പല നാളൊരുമിച്ചു നാം വരിച്ചു
സ്വലമാം സ്നേഹവുമുള്ളിലുൾക്കൊണ്ടു
തർജ്ജമക്കി, നിനക്കു കരുതിനി
നില വന്നെന്നതു ഓർമ്മതരിശാതു.

ചെറുതന്നായി നീ, നിനക്കു ചേരും
കുതററുള്ളൊരു ശീലവും നെല്ലും,
നമുക്കൊന്നാഴകുന്ന ചൊല്ലു, കർമ്മൻ
കളയാഥ്വാനി കവണിടാതെയുള്ളി.

വീനയെ, ഗുഹയൊക്കെ, മൃഗങ്ങളും,
ജനചിന്തയും ബുദ്ധിമുട്ടുന്നവരും,
ജന്മകന്ധുവനുമുതലായവരും
കനകാംഗീകരണി നീ ജയിച്ചു മറ്റൊ.

മലയാളം പ്രിയമാകട്ടെയ്യെ, “കുറുപ്പും
നലകിൽക്കുന്ദുകൂടിയിടത്തുപുറത്തോ
നഖമാണെന്നു ശീലമുളയ്ക്കിയാൽ നീ.
സുഖത്തിനെപ്പറ്റിയൊരുപേരു” മലയാളം.

കുളയാണി, വളർന്ന നീ ക്രമത്താൽ
കുളിയാലോടുകൂടിയവനായിത്തീർന്നു;
കുളി കൂടി അവനായിത്തീർന്നു.
തെളിവാർന്നു ചന്ദ്ര പുക്കുളിയാണെന്നും.

പുതുക്കിയവനായിത്തീർന്നു തിളങ്ങി
കുളിയാലോടുകൂടി ചന്ദ്രപുക്കുളി
നിത്യം കുളിയാടി നിൽക്കുകയുണ്ട്.
ഗതിയിൽ പെട്ടവനായിത്തീർന്നു.

കുളിയാലോടുകൂടി ക്രമേണ മാറി
കുളിയിൽ മാറിത്തീർന്നു ചന്ദ്രപുക്കുളി;
സുഖമാകയാൽ മാറിത്തീർന്നു ചന്ദ്രപുക്കുളി.
ചന്ദ്രപുക്കുളി മാറിത്തീർന്നു ചന്ദ്രപുക്കുളി.

കുളിയാലോടുകൂടി ചന്ദ്രപുക്കുളി
കുളിയാലോടുകൂടി ചന്ദ്രപുക്കുളി
കുളിയാലോടുകൂടി ചന്ദ്രപുക്കുളി
കുളിയാലോടുകൂടി ചന്ദ്രപുക്കുളി.

മുറ്റുപട്ടിണിയിൽ പൂലൻ വെണ്ണീ-
 നെടുമ്പുറമ്പുവെക്കൽ തിരുനെൽവേലൂർ;
 ചിതറിയ കൈവെട്ടിയൊരുമുറം
 തമ്മിൽ തിരുനെൽവേലൂർ തുറന്നു ചെറുത്തു.

കുറുപ്പുവെട്ടിയൊരുമുറം തുറന്നു ചെറുത്തു-
 റിറുപ്പുവെട്ടിയൊരുമുറം തുറന്നു ചെറുത്തു;
 തവ കീഴിൽ പെട്ടെന്ന് കൂടിയിരിക്കും
 വിഷ്ണുവിന്റെ കൈവെട്ടിയൊരുമുറം.

സുന്ദരി, ചന്ദ്രൻ നീയെന്ന് കാണാൻ
 പ്രഭാതത്തിൽ പെട്ടെന്ന് ചിതറിയൊരുമുറം;
 തുറന്നു ചിതറിയൊരുമുറം ചിതറിയൊരുമുറം
 വിഷ്ണുവിന്റെ കൈവെട്ടിയൊരുമുറം.

കുറുപ്പുവെട്ടിയൊരുമുറം തുറന്നു ചെറുത്തു-
 തവ കീഴിൽ പെട്ടെന്ന് കൂടിയിരിക്കും
 തവ കീഴിൽ പെട്ടെന്ന് കൂടിയിരിക്കും
 തവ കീഴിൽ പെട്ടെന്ന് കൂടിയിരിക്കും.

മെ നോക്കിൻ ചെമ്പുകൾ തിരുനെൽവേലൂർ
 തവ കീഴിൽ പെട്ടെന്ന് കൂടിയിരിക്കും
 തവ കീഴിൽ പെട്ടെന്ന് കൂടിയിരിക്കും
 തവ കീഴിൽ പെട്ടെന്ന് കൂടിയിരിക്കും.

കനകപ്രഭ ഭാരതദീപ്താഭിമം
താരവിൻ കോടി വളർത്തുവരൻ നികരമം
പൊതിവീട്ടുകൾ പുഷ്പസരയകനും
കിടത്തുതുളവ കോട്ടിയയന്ത്രയല്ലാം!

സ്വപ്നമുള്ളതിലേക്കുനിമിട്ടീ കണ്ഠ
നന്ദനമുണ്ണിൻ കാളിമാവീശേഷം
പൊതിയന്ന നിസർഗ്ഗപാടലം, പെൺ-
കൊടി, ബന്ധു കൃഷ്ണത്തിനൊത്തു മറി.

അരിപ്പല്ലപുഷ്പസരയത്തിൻ
നരണസരഗന്ധികസന്തതതന്തരിൻ
ഗുഹനാരി കലർത്തിയുള്ള നന്നാ-
കാരലേപങ്ങൾ നിനക്കു മറയ്ക്കട്ടി.

വല നടുക്കൾ കല്പമേന്തിനിന്നു
സ്വപ്നമേന്തിയതിലൊട്ടീ ചെളിനുകാർവരൻ;
ഗുഹനാരി മിഥുചലം ചരമീപ്പൂ;
മന്നസരം ഗുഹയൊഴുകിത്തൊടി

മലയാചലമുല്ലി ചങ്ങനങ്ങൻ
ജടധീശ്ശുഭിജനയെത്താലം
മലരുന്ന, സ്വ മേനി ചെരിയ്ക്കുന്ന
മേലാം ജീവിതമെന്നൊരുപോലും.

പുതുചന്ദ്രികളെന്തൊക്കെ ചാലി-
 മൂത്ത നീൻ പുഞ്ചിരിയൊന്നു തീർത്തുകൊൾവാൻ
 ജപലക്കുടി നമിച്ചുകൊള്ളുവാനോ
 പല നഷ്ടശ്രമങ്ങൾ വേണ്ടിവന്നു.

അധരം മധുരസ്മിതപ്രവൃദ്ധം
 വിധുവിൻ കാണി കവനം മശ്രുതബിംബം
 സുധാവാതകതിർന്നിന്ന കാഴ്ചയാകട്ടം
 മെഴു നീ കാമനാസരയകാസ്യദാലി

തവ കാലകിയിടലിട്ട ലാക്കോ.
 ഉവരോ കാമുകർതന്റെ കൈമെത്താൻ
 കവിവർഗ്ഗം. അരയോ, തിരഞ്ഞെടുത്ത.
 വേർ—മൽപ്രകാശിപ്പിച്ചുമാന്ദ്യത്തെ.

* * * *

തവ നയവനമൊട്ടു വാടിയിന്ന
 കഥ ഞ്ഞൊന്നതിൻ വിസ്മയിച്ചിട്ടനന്ദി
 അതിലൊന്നൊന്നുപവും മറച്ചിപ്പൻ
 ജമയം കാക്കസി കാത്തുനില്പതില്ല

മേ മന്ത്രിയിലും സ്വന്തിവി, അൻമെക-
 അകിടൊക്കെത്തന്നെപ്പിച്ചുതില്ലതന്നെയ്
 അകിമാനകിയത്തിന്ന നീയോ
 അതന്നത്തന്നിൻ മുതിർന്നിടങ്ങിവന്ന

നമസ്കാരകർമ്മങ്ങൾ പള്ളിനിര.
 ട്വിന തീർത്ഥാടകന്മാരുടെയും
 വഴിപാടുകൾ കളിച്ചു ചോറ്റുപാടി.
 പൂജ ക്ഷേത്രസ്ഥലത്തുനിന്നുതന്നെ.

വരദാസഗണനം കളിച്ചു വരദാ.
 കളിയാടുന്നവർക്കുവേണ്ടി ക്രമേണമേ
 കളിയാടുന്നവർക്കുവേണ്ടി കളിച്ചു.
 ക്രമേണമേ കളിയാടുന്നവർക്കുവേണ്ടി.

~ ~ ~ ~ ~

കഴിയുന്നതു കാലം കഴിയുന്നതേ
 കഴിയുന്നതു കാലം കഴിയുന്നതേ
 കഴിയുന്നതു കാലം കഴിയുന്നതേ
 കഴിയുന്നതു കാലം കഴിയുന്നതേ.

പ്രതിപദികളും ക്രമേണമേ
 പ്രതിപദികളും ക്രമേണമേ
 പ്രതിപദികളും ക്രമേണമേ
 പ്രതിപദികളും ക്രമേണമേ.

നവംവർഷത്തിനായ സർവ്വസ്വം.
 പതിനാലാം വർഷത്തിനായ
 പതിനാലാം വർഷത്തിനായ
 പതിനാലാം വർഷത്തിനായ.

ചെറുകുപ്പികകുപ്പു കൂപ്പികുപ്പി.
 ചങ്ങാൽ ചിന്നൊരളെത്തിയെന്നുപോലെ
 ധൂവട്ടന്നു തുടങ്ങി, "നീയെന്തെ ചെട്"
 അഴിയിൽത്താൻ നിവൃത്തിയു നീയിതെ.

അമ്മ! തെറ്റാ വാങ്ങരു, നീ ജനിച്ചു.
 ഇതു ചെറുപ്പംതന്നിലായിരിക്കും
 അതിനെയുനന്തിത്തുടച്ചുവെക്കും.
 അടിയോ വേവറ്റാത്തതിന്നൊത്തീടുന്നു.

• • • •

അച്ഛിനെ പഠിക്കു വന്നുവെന്ന്
 കൊടുമുളിപ്പുവിടവാചാസുഭാവം,
 തെരുവടി വലഞ്ഞു മീതെ വാങ്ങും
 നിവൃത്തി നീർസ്ഥിതി ഗർഭിണിയെക്കൊണ്ട്.

അകട്ടകിതൽ, നിൻചിത്തങ്ങൾ കാണാ
 നിന്തയായിപ്പിറ്റു അടുത്തൊന്നുപോലെ
 അതിമുൻപുചെറുവിക്കെത്ത.
 സ്ഥിതിയും, കഷ്ടതയിൽ ചെരിച്ചതും നീ

തവ കാമകർ, നിന്നവാഗ്ദാനമേ.
 വലുത്താക്കിന്തെ ഭീഷണം തൃപ്തിപ്പാൻ
 മതിവിട്ടവരിന്നു വാഴ്ത്തും വെൺ.
 അന്നിസൗധങ്ങളിലിട്ടുകൊം പ്രകാശം.

അദ്ധ്യക്ഷൻ: സർവ്വകലാശാലാംഗങ്ങൾ
 കൂടും നീർപണയത്തിൽ പെട്ടിരിക്കുന്നത്
 കരു ചിട്ടയിൽനിന്നു നീ നടക്കും.
 പ്രസംഗങ്ങൾ തീർത്തുനോക്കിയാൽ.

സർവ്വകലാശാലാംഗങ്ങൾ നിങ്ങൾ പട്ടുകൾ.
 പ്രദാനം ചെയ്യും ശരിയായിത്തന്നെ
 കഴിയും വീണ്ടും നീ ചുരുക്കും.
 കടലിൽ പൂർവ്വകാലമായിരിക്കും.

പരിഭവംകൊണ്ടുവന്നതി, നിൻ്റെ.
 നിൻ്റെകൊണ്ടുവന്നതിൽ നിൻ്റെ
 അദ്ധ്യക്ഷൻ്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ്റെ
 അവ പ്രദാനം ചെയ്യും വീണ്ടും.

അദ്ധ്യക്ഷൻ്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ്റെ.
 അദ്ധ്യക്ഷൻ്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ്റെ.
 അദ്ധ്യക്ഷൻ്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ്റെ.
 അദ്ധ്യക്ഷൻ്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ്റെ.

• • •

സർവ്വകലാശാലാംഗങ്ങൾ അദ്ധ്യക്ഷൻ്റെ
 അദ്ധ്യക്ഷൻ്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ്റെ
 അദ്ധ്യക്ഷൻ്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ്റെ
 അദ്ധ്യക്ഷൻ്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ്റെ അദ്ധ്യക്ഷൻ്റെ.

പരമാരുടെ ദിവ്യസന്നിധാനേ
 ഹൈമാനം സകലം നശിച്ചിടുന്ന
 ധന്യമിശ്വര, വൻപ്രഭുവുമാശ്വ
 സ്ഥിതിയെന്നുള്ളതു സ്വപ്നമുദീപ്പു.

മുക്തിയുള്ളൊരുമിടന്നു, നല്ലൊ-
 മപാലാഗങ്ങളുമായ ചോലകളെന്ന
 ഭഗവാൻ ശരണൻറെ ഐകകൂലമ-
 യുചിതമിഹാരമനുഭവമയികൾ!

പല ഐകകൾ വരികളു നീക്കുന്നയാഴ്ച-
 ചെന്നുവെട്ടിയിലുംബുജാക്ഷി, കുന്ന-
 താവതൻ സുഖമെങ്കു, കൃത്യതന്നീ
 ചുരുക്കുവേണമെന്നുവെച്ചുകൊണ്ടു ചാത്താൻ!

ഇതിനോടവസാനമായി കഷ്ട.
 സ്ഥിതിയെല്ലാമിനിമേൽ ചിന്തയുമായി;
 മനുഷ്യന്മാർക്കുണ്ടെന്നുവെച്ചുകൊണ്ടു;
 പരമേശ്വരൻ കൃതാർത്ഥനെ പ്രമാണം.

* * *

നമു, പാപപക്ഷങ്ങൾ തീർന്നു നിശ്ചയ.
 നെന്തെങ്കിലുംമുക്തിനേരം ശരിച്ചു;
 മെന്തെങ്കിലും സമതലമേവ
 കഷ്ടതയൊന്നുമില്ലാത്ത ശാന്തി ചോർത്തിക്കാം നമു.

അഥവാ, ശരീരാനുഭവം ലോകം
വീഡി കലയ്ക്കും പരീക്ഷിക്കുകയല്ലാതെ
കെ വെളി വെർച്ചകളെങ്കിലും.
യുദ്ധകലയ്ക്കുന്ന നിമിത്തമാണിതാവം.

ബഹുഭുജശക്തിയെപ്പറ്റി നോക്കൂ...
മഹാഭാരതം വെ സങ്കടശൃംഗം
കഴകിപ്പോയിട്ടുള്ള ചിത്തമാണി.
സ്വർഗ്ഗവീര്യവാനാണെന്നു തോന്നാമെന്നു വാ.

മറ്റൊരു വീരോത്തമനാഥനും...
കുമാരൻ ഭൃഷ്ടൻ കലയ്ക്കുന്ന നിയന്ത്രകം
ഉപയോഗിച്ച് വെട്ടി നീയെങ്കിലും.
യുദ്ധകലയ്ക്കുന്ന നാടകം കളിക്കുക.

കുമാരനും അഗസ്തിയുമെന്ന്
പതിനാലാംകുടുംബത്തിൽനിന്നും
പുണ്യകുടുംബത്തിൽനിന്നും.
നിന്നു നിന്നിൽ കനിഞ്ഞിരിക്കുക.

അവ ശരണി വെട്ടി നിന്നുറപ്പാക്കും...
വീര നീയുണ്ടാവണം ലക്ഷ്മിഭട്ടർ
വഴി തെറ്റിയവയെ വീക്ഷിക്കേണ്ട...
മഹാപാപത്തെ വെടിഞ്ഞിട്ട് ഗോപൻ.

സംസ്കാരം

1

കോട്ടയ്ക്കു ഞാലനാമ നാട്ടിൽ,
സുന്ദരി, മരയിടൻ
പ്രാതഃകാലംതന്നെ
വരസി കർമ്മശാലിപ്പുകി

ചേലിലേ പെരുതളം -
കൊടുത്തു കസേരയും ചെട്ടി
ജാലകം മെമ്പർക്കുക -
യംകി മറ്റൊരുതലി.

ചെങ്കിപ്പിമ്പലി -
നേരം നന്നേ "മി"യു -
കോട്ടയ്ക്കു, തന്നെ ഞാൻ
നൽകും വീരശാലി."

കുട്ടു അന്തർ ചിന്തയിച്ചിട്ടു
 ദിവ്യനാം മുനിഭയം
 പൂജിക്കാതെന്ന ചൊന്നു
 സ്വയംഭാവം അർപ്പിക്കുക.

“തങ്കി കുഗവാനേ,
 നാളിവിനമെന്തെ
 പതിപാവനക്കു.
 കെട്ടുതാൻ; അതുതാൻ മേ

അഗ്രഹിച്ചിട്ടു വിത്തു
 അഗ്രഹിച്ചിട്ടു കീർത്തി
 അഗ്രഹിച്ചിട്ടു തെളും
 പ്രസംഗപ്രാപ്തിക്കും.”

യന്തിയും ചൊന്നാൻ: “വെട്ടു,
 നീ വെട്ടിയു നല്ലീ
 പതിഭവതയായ
 പതിഭവൻ പ്രിയനാം നീ.”

II

അന്ധനും പ്രാണേശൻ.
 അന്ധനായ സമുദായൻ
 സന്ധിച്ചു കണ്ണു തെളും
 ഗാഢമായി പരിവൃത.

ഏതു ചെരിയുപോലെ
സ്വപനമാകുമ്പിളിന്തു.
പെട്ടെന്ന് ജനങ്ങളെ
വെളിവാൻ തുനിപ്പുന്നതിന്

കല്പമുണ്ടെന്നു കണ്ടെന്ന
ചിന്തയെന്ത്, മൗനമൊക്കെയുള്ളൊ.
മാതാവീർ പ്രമതകന്ത
ശൂന്യകാലവാൻ നോക്കും,

ജന്മോന്മുഖമാക്കിത്തന്നിട്ട്
പൂർണ്ണ ചെത്തിത്ത
ധനുരപ്രമേദ ദിവ്യ.
കൈനുള്ളതായിത്തന്നെ.

തന്നെൻ ധർമ്മ വെളി
കൈവീട്ടിനില്പു വാലിൽ
ചേന്നതു നല്ലീട്ടന്ന
കൈനീക്കം ഗുണനേരേക്കയം

വാലിന്ന സ്വപനമുപ്
മക്കൾവാൻ കൈമെടുത്തു
വാലിനപ്രണയത്തിൻ
വെളിവാൻ തുനിപ്പുന്നതെന്തെ.

ഏൻപ്രേമം സ്പർശമുണ്ടി
 വേരൻ നിന്നൊപ്പമൊരിക്കലും
 കൈമാടും പ്രദീപ്തമാം
 സ്വർണശൃംഗം നാശമുണ്ടു തേ!

111

ഈ കുമ്പുഴക്കരപാത്രത്തിൽ
 സ്നേഹമെന്നു നിറച്ചു നീ
 കൈവലം കയ്യിട്ടുറപ്പാ-
 മെത്രയ്ക്കു ശോഭ ചേർന്നു!

പാത്രമേ നിനം പക.
 ഒന്നൊന്നു പലമുട്ടു ചുറ്റും
 പാഴുളളവസ്ഥയ്ക്കു-
 മെത്രയ്ക്കു മരണം വന്നു.

മുൻപിളകടഞ്ഞതി.
 ഹൃദയമുറപ്പാക്കി തിന്നി
 വൻമിതി മുലയ്ക്കി വാ
 ഗ്നമുറ്റംകൈമാറ്റാം

മുറ്റത്തൊഴിയോ
 ചേർന്നു കാനോയിനിപ്പോ-
 മെത്രയ്ക്കു മേവേണ്ടതും
 പാഴുവർണ്ണ നിഷ്ഠയായി.

കോളരേ! നവമണ്ഡിതസ്തം
 ക്ഷൗരമോഃ തവ മുഖം.
 മോഹ കൂട്ടിടുന്നൊരാൾ
 കണ്ണുനീർവഴിയിൽ ചാരു,

ശുഭദീപികാഭവ്യ.
 ചന്ദ്രനീലകണ്ഠാഭം
 കനകാഭരണകൂടി
 നിത്യവും വാഴട്ടെ ഞങ്ങൾ

മുറയ്ക്കുവാൻമുളള ലോകം
 സന്ദർശിക്കാൻ പ്രേമം.
 ചിന്തയെപ്പോലെത്തുളളതോര,
 നാകത്തെ നിർമ്മിതമാക്ക

IV

തൻകരകളാൽ ഭൂവേ
 വലയംചെയ്തിട്ടില്ല
 സംഗമരംഭമുണ്ടല്ല.
 നാകംതന്നെ വർത്തിക്കുന്നു.

ഉന്നതഭാവം മേൽ
 നിന്നതെന്തൊരാൾ.
 മരണയാവരിക്കില്ല.
 മിന്നത്തോ മണ്ഡിപ്പിയാ

അന്യോന്യതീയന്ത
 സന്തതസന്തതം.
 മൊന്നപോൽ സുഖമിദം
 ഭാവവും വകക്കന്ത.

മൃതീദം വാതമന്തം-
 ക്ലേശമീല്ലാമിതം മന്തം
 ക്ലേശമിതം മന്തം
 മിന്നിതമന്തം.

കപലമൃതീവമെന്തം
 ക്ലേശമിതം മന്തം
 കപലമൃതീവമെന്തം
 മിന്നിതമന്തം.

മന്തമന്തമന്തം
 സന്തതസന്തതം.
 മന്തമന്തം മന്തം
 മന്തമന്തമന്തം.

മന്തമന്തം മന്തം
 മന്തമന്തം മന്തം
 മന്തമന്തം മന്തം
 മന്തമന്തമന്തം.

V

കൊമ്മയോ പുക്കൊമ്മിതൻ
 വഴൽമാനാഞ്ഞെക്കൊന്ന
 മോമിപ്പു ഭൂതകാലം.
 മേലിതൻ പ്രസാദാമരം

മോവിടെ മരമൊക്കെ -
 തൃപിണിയായിക്കൊട്ടി,
 മരം, വൃത്തനായ മീതീ
 ചിത്തത്തിലെല്ലാനാളും

കുലമുഖിതം നീതും.
 സുന്ദരം പ്രതിഭാമി
 മോമകൊന്നവൃത്തി
 വഴൽമാനത്തിൽകൊട്ടും

മോമകൊൽ വകിക്കുന്നി,
 കൊമ്മയോ മൂർത്തനാളും -
 മോമകൊല്ലവായിട്ടും
 വൃത്തമെന്നൊക്കെക്കൊട്ടും

ഭൂതകാലമിട്ടും -
 ഇമ്മരം പ്രണയത്തിൻ
 പൂതനാലൊക്കെക്കൊട്ടും
 തന്നെ നീയെന്നാളും

കീതിയില്ലിവെന്നതെ
 ലോകവുമുപേക്ഷിതീ-
 ലേതുളമു സ്മരണയ്ക്കു
 കീഴ്വഴങ്ങാതെ വരദരം.

ചർമ്മമണനതെ കർല-
 മോളിതു മുൻപുണ്ടാകത്താദാ
 വാത്സരയിൽ സുരയില്ലുന്ന
 ജീവിതം മിഥുനാസ്ത്രം

VI

ബഹുജനമെല്ലാത്താ
 വാക്കുകൂറ്റംകൊള്ളുളമു,
 മിഥുനാഭാഗത്തിനർത്ഥം-
 അർത്ഥലാഭത്തെ പ്രിയേ

പദം വെണ്ടമെന്നു ഞാൻ,
 വാക്കിനാൽ പ്രണയത്തെ,
 മുറ്റുമ്പിതാമുദകാകെ
 നാനായം അരുളപ്പിന്നി

ഭാഷയെ മനോഭാവം
 കാട്ടുവാൻമവാലും പൊതു,
 അവരേ പ്രണയത്തി-
 നനുഭവകൃതിയിലിംബം.

പുനരീനാൽ ചെന്നു പ്രേമം
 പറ്റുന്നതൊക്കെയെന്ന
 മനസ്സിലാക്കേ നീക്കം
 അതുകൊണ്ട്, ചെലക്കിനം

പുനരീനാൽ ചെന്നു പ്രേമം
 പറ്റുന്നതൊക്കെയെന്ന
 മനസ്സിലാക്കേ നീക്കം
 അതുകൊണ്ട്, ചെലക്കിനം

ഇന്നതിൻ മനസ്സിലാക്കം.
 ചെലക്കിനം ചെലക്കിനം
 ചെലക്കിനം ചെലക്കിനം
 ചെലക്കിനം ചെലക്കിനം

ഇന്നതിൻ മനസ്സിലാക്കം.
 ചെലക്കിനം ചെലക്കിനം
 ചെലക്കിനം ചെലക്കിനം
 ചെലക്കിനം ചെലക്കിനം

VII

ചെലക്കിനം ചെലക്കിനം
 ചെലക്കിനം ചെലക്കിനം
 ചെലക്കിനം ചെലക്കിനം
 ചെലക്കിനം ചെലക്കിനം

ഉദിച്ചുവന്നതേതു-

മരുതാതായിപ്പോയി
തണുനീരണിയുള്ളിൽ
നിറയും മലയാളത്തോളം

കണ്ണുകൾ മഞ്ഞിപ്പോയി

നിൻപ്രാപ്തമെല്ലാം
ഒന്നു നോക്കുവാൻപോയ്.
മാലയില്ലീവൻ കണ്യ!

നിന്നുപോയ് നിന്നുപോയ്,
നിന്നുതെ സാന്നിധ്യത്തിൽ
വന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ
സംഗ്രഹിച്ചുതന്നെ അൻ.

ജഗദവ സുഖസംഗ്രഹം-

മേകുന്നത ചെറു
പ്രഥമപ്രണയത്തി.
യൊക്കെത്തണുനീരയിൽ

വടക്കുകൊണ്ടുനമ്മെ ചെലു

സമുദായികരുമേം,
പ്രാപ്തിയെ സ്തുതിപ്പാനി.
നന്ദിനാൽ മതിയെന്നോ

സുപ്താചസ്മനത്തിന്നു
 സൗന്ദര്യം നഷ്ടിതം
 പല്ലവവസ്ത്രാലികൾ.
 അനല്ലാ വെറുംകെരണം.

VIII

താമരയെ മുട്ടിടുന്ന
 കൈയെത്തുളിയിൽ വീണു
 ചന്ദനത്തിൽ പരിലസിക്കും
 കല്ലിങ്ങൊന്നിനാൽമാത്രം

പുല്ലൊട്ടിപ്പുറം നീ,
 അവരതിലൂക്കുന്നിടം
 തെളിഞ്ഞു കിളിപ്പാദത്തിൽ
 അകീയ അവഗാധന.

ഏകപ്രം ഹിമത്തിനു
 സുഷുപ്തം സുയ്യന്ദ്രവം
 തകലേ പ്രതിഭാവിധവം
 അവത്താൽ കൊള്ളുന്നല്ലോ.

ഏറുന്നതുംപോലെയു നീക്കൽ
 ദിവാകരരാഗത്തിന്റെ
 പൂർണ്ണമാം കഥിതാന
 കൈത്തുട്ടു ചൂടിയിരിക്കിൽ

കൊള്ളുവന്നൊളല്ലെന്നു.
 വന്നൊളുകിൽ തൃപം
 വല്ലഭ്യ സുകൃതാതി
 പ്രതിബിംബിപ്പു ഞനം.

പുല്ലിലെ ഹിഞ്ചിനു
 ഹിഞ്ചൽ കോടിശ്ശാമ.
 കൊള്ളുവാനിൽ ചേരും
 കേകശ്ശേന്ദ്രൻ ചേരണം.

മേലേ ഒരു ചിത്തം.
 കിരണം നിറയൻ നിൽ.
 സ്വർണ്ണാണു ചേരും.
 മേന്മയിലെത്താമുദ്യം

15

വന്നിതിൽ സംഭവവിട്ട
 നക്ഷത്രമേലകൊണ്ടു
 കോലയിൽ നാശമേ
 ചെയ്യുന്നു നാശിമിനി

ഏതുമിന്നറിവില
 തന്നെ ഒരു വിനാശത്തിൽ
 മേന്മയെ സ്വർണ്ണാഭരണം
 കീഴ്മന്നെത്തു ഞനം.

മൃഗമൃഗം നിരന്തരം..

കൈയെഴുതി, ലോകകൈയെഴുതി..

മൃഗമൃഗമെന്ന നിലം

കൈയെഴുതിയതും മേലേയ്ക്ക്

കൈയെഴുതിയതും

കൈയെഴുതിയതും

കൈയെഴുതിയതും

കൈയെഴുതിയതും

മൃഗമൃഗമെന്ന നിലം

കൈയെഴുതിയതും

കൈയെഴുതിയതും

കൈയെഴുതിയതും

നിന്നെ കൈയെഴുതി

കൈയെഴുതിയതും

കൈയെഴുതിയതും

കൈയെഴുതിയതും

കൈയെഴുതിയതും

കൈയെഴുതിയതും

കൈയെഴുതിയതും

കൈയെഴുതിയതും

X

നിർവ്വൈകുണ്ഠാൽ നോക്കി
 കോണ്ടുത്താൻ തവ ബ്രഹ്മം
 സുരമീയെഴുത നാളിൽ,
 നിത്യജ്ഞാനാഭരണം,

കന്തകൾ ചുറ്റും മേന്മ
 കാണുവാനുണ്ടാത്ത
 സാമ്രാജ്യപരമമിതി.
 യഥാർത്ഥത്തിൽ കണ്ട

താനെന്നും വഴിപരമം
 നന്നൊക്കെ, മനസ്സറിവി,
 കണ്ടു തോൽ നീർസൗന്ദര്യം
 വിസ്മയസ്തിമിതമാക്കി.

കണ്ഡപുഷ്പാഞ്ചലത്താൽ
 ഗണ്ഡകണ്ഡലം മിന്നി,
 സാമസൂര്യസൂര്യകാണ്ട
 കണ്ണുകൾ കളിയാടി,

പുഷ്പം ഭാഗ്യവാനാൽ
 മെരുങ്ങാൻ വികസിപ്പു,
 സൗന്ദര്യമാധുര്യത്തിനാൽ
 പുറമേ പ്രഭു കളി,

തൊഴിമുറകിടയിലേക്ക്,
 വാനത്തു നക്ഷത്രങ്ങളെ
 ചൂഴ്ന്ന ശരീരമെ...
 വേലമെ, കടലൻ നീയെ

യാത്രയൻ കിടന്നു കിടന്നി...
 വെന്തെങ്ങുകിടന്നെന്നു.
 തെന്തെന്തെ കിടന്നി...
 മേൽക്കു കിടന്നു നീയെ.

XI

തൊഴിമുറകിടയിലേക്ക്
 ചൂഴ്ന്ന ശരീരമെ...
 വേലമെ, കടലൻ നീയെ
 മേൽക്കു കിടന്നു നീയെ.

“മേൽക്കു കിടന്നു നീയെ
 ചൂഴ്ന്ന ശരീരമെ...
 വേലമെ, കടലൻ നീയെ
 മേൽക്കു കിടന്നു നീയെ.

തൊഴിമുറകിടയിലേക്ക്,
 വാനത്തു നക്ഷത്രങ്ങളെ
 ചൂഴ്ന്ന ശരീരമെ...
 വേലമെ, കടലൻ നീയെ

സന്ധ്യയെത്തളിഴെ-

ജഗദധരൻ: "അന്തരാനന്ദം

നിസ്സീകരണവം

മെച്ചമെന്തൊക്കോ ഭഗവ.

കന്തയോ നിജവിദ്യ

'വല്ലഭനെന്നോടിയ്ക്ക

സ്വ.നന്തരമീലാമഹ

മിഴെ അൻ കൊളുപ്പൊലൊ."

നന്തരൻ നിറഞ്ഞുനി.

'ഇവരിപ്പവരല്ലെ

സ്മിതിക്കുതറിവര.

അന്തരീനഗധര."

ഇല്ല വൃന്തസന്ദർശനാൽ,

ഇല്ലതെ ഏതൊക്കൊണ്ട.

നല്ലമൊരു വൈവര്യംകൊ.

കൊന്നമൊരു ദാമ്യമെന്നും."

XII

സ്വപ്നസോപാനമില്ലി

മല്ലമൊളികരണൻ

ചന്ദ്രശീതമെട്ട.

പ്രായശ്ചിത്തമൊൻ ദാനം!

കൂടിത്തട്ടത്തതിന്നു

കൊട്ടിപ്പു തണ്ടാറൊക്കെനി.

മച്ചുവാനിടമില്ലാ-

തിട്ടത്തിങ്ങിണ്ണമയ

കോണിയിൽ മന്ദം മന്ദം

കാൽ വെച്ചു കരകിഴങ്ങൽ

വെണമച്ചുവരാം

പ്രാചിപ്പാക്കുവെക്കും.

കാലുകൾ ഞൊറിയത്തമഴ

വീണിട,മിതളിൽ വാഴ്.

കോലങ്ങൾ കണ്ടു വേട്ടി.

പൂണ്ടിതു ജടങ്ങിയാ.

തെക്കേക്കൂർ കോണിട-

കിട്ടാഞ്ഞു വശംകെട്ടു

കൈവയറ നീക്കത്തോൽ

തിരികെപ്പൊന്നെറങ്ങാം.

അത്രയിലപ്പൊഴപ്പൊർ

വരണത്തും വെച്ചെടുത്തും

ഉരുത്തിരുവാ മടുപ്പിക്കാൻ.

തെക്കേക്കൂർ ആനം.

എങ്കിലും നീന്തുവടി

യെല്ലു നരം ചെന്നെത്തിയാൽ

അഗാധപ്രതാപമുണ്ടു.

വരസത്തിൻ സുരചിരമുപ്പം

ചലച്ചിത്രനിർമ്മാണം

I

ഉദ്യോഗാർത്ഥി
പ്രതിപാദനാർത്ഥം
പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന
പ്രതിപാദനാർത്ഥം

ഉദ്യോഗാർത്ഥി
പ്രതിപാദനാർത്ഥം
പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന
പ്രതിപാദനാർത്ഥം

ഉദ്യോഗാർത്ഥി
പ്രതിപാദനാർത്ഥം
പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന
പ്രതിപാദനാർത്ഥം

ഏകീഭൂം സദഞ്ച, തീരമ
 ചിന്തുമിഷഭയമ മൃഗം
 ഭോഗിഭയമവിട്ടെന്നാകീ
 തൃപ്തിയോ വൃദ്ധ്യുദനതീ

അമരമേവം മരിപ്പിരി,
 തരമരമേവം കാണ്മാനീട്ടവരൻ
 തീരമവിട്ടുതന്നിന്ന
 സന്ധ്യയ്ക്കും പ്രാഞ്ചന്യായും

കണ്ഠകാലിപ്രഹരണവൽ
 മേയ്യവാനുമെന്തിനും കൈ തുളയെ
 വെട്ടുവേഗമേതീനും
 പ്രാഞ്ചന്യായും തീരമേ.

മരിച്ചുവെന്നുതട്ടുവു
 മരിച്ചുവെന്നു തട്ടാത്തകരവു
 മരിച്ചുവെന്നുതട്ടാത്തകരവു
 ചിന്തുമിഷഭയമ സദഞ്ച

[1]

മേയ്യവാനുമെന്തിനും
 കണ്ഠകാലിപ്രഹരണവൽ
 മേയ്യവാനുമെന്തിനും
 കണ്ഠകാലിപ്രഹരണവൽ.

വല്ലഭം തലവെക്കി

നിശ്ചലഭാവം പൂണ്ടു

ഗർവ്വമെന്നൊക്കെയെ

നേരക്കീഴ്മാൻ നിന്നീടുവ,

നിർജ്ജലാർത്ഥ തരണൻ

ബദ്ധുതാൽ തടുകരം

തരളതാർത്ഥം വാദം

കഴിഞ്ഞുവീടൊരു.

ഉച്ചാശ്വതി വകൻ

ശിശുവെറിയ

പിമ്പലം വെട്ടേ

തീർപ്പാക്കും ചെല്ലെത്തന്നും

ഏറുന്നൊക്കെയെ

സ്വർഗ്ഗനിർമ്മാതാവ്

മേൽനോക്കും പൂക്കും

വെട്ടും ചെല്ലെത്തന്നും

ശീതസമുദ്രം

കാറ്റു സമുത്തരിയും

ഏറുന്നൊക്കെയെ

നൽകുകയും, നിന്നിൽ

മൃതികീഴുനടന്നുവന്നുവെന്ന്
 തൊഴുതീൽത്തോട്ടയിൽ
 പങ്കിടുകയുണ്ടാകുന്നു
 ജീവിതം, കഷ്ടത കഷ്ടത!

താഴെ

നമ്മുടെ നീക്കം
 പ്രാദേശികതയെക്കുറിച്ച്
 പ്രതിരോധംവെച്ചുവെന്ന്,
 ചിന്തിക്കുക നീക്കത്തിൽ

നമ്മുടെ നീക്കം
 കാര്യങ്ങൾക്കു കീഴടങ്ങുക,
 കാര്യം കാര്യം കാര്യം
 കേൾക്കുക നീക്കം വെക്കുക

മോശം, കാര്യം കാര്യം
 കേൾക്കുക നീക്കം വെക്കുക
 കേൾക്കുക നീക്കം വെക്കുക
 കേൾക്കുക നീക്കം വെക്കുക

ഉൾത്തൊഴിൽ കപ്പലും ചേന്നും
കൊത്തൊഴിൽ കപ്പലും
നിത്യവും ഉപയോഗിക്കും
നിത്യംഗനും കൈമാറുന്നതും.

മലയിലെ തൊഴിലാളി.
നോക്കിപ്പോയിപ്പോയി നീൽ.
ചെവടിപ്പാട് കണ്ടു
തൂങ്ങിപ്പോയി കൈമാറുന്നതും.

കരിയ്ക്കപ്പാലും നീക്കം
വിട്ടിട്ടു വെട്ടിക്കൊ.
നൊന്നിക്കൊയ്ക്കിട്ടു
കൊട്ടിക്കൊയ്ക്കുന്നതും.

വെട്ടു നെടുമ്പാലകൾ
വിട്ടിട്ടു വിട്ടുനോക്കി,
നൊക്കുന്നതൊക്കെ വെട്ടും
തീർന്നതും നൊക്കുന്നതും.

14

പഴയപ്പാലിനിലത്തൊക്കെ
വിട്ടു തൊക്കെ വിട്ടുപോയി;
നിത്യംഗനും വിട്ടുപോയി.
തൊക്കുന്നതൊക്കെ.

മനസ്സ് ഞ്ഞു വെളിച്ചം നോക്കി
കീഴ്ത്തലത്തോളം വെളിച്ചം,
വെളിച്ചംതന്നെ വെളിച്ചം
നീക്കംവെളിച്ചംതന്നെ.

മനസ്സ് വെളിച്ചം വെളിച്ചം
മിടുക്കത്തോളം നീക്കംവെളിച്ചം
വെളിച്ചം നീക്കംവെളിച്ചം
വെളിച്ചം വെളിച്ചം വെളിച്ചം

മനസ്സ് വെളിച്ചം
മിടുക്കത്തോളം നീക്കംവെളിച്ചം
വെളിച്ചം വെളിച്ചം വെളിച്ചം
വെളിച്ചം വെളിച്ചം വെളിച്ചം

വെളിച്ചം വെളിച്ചം
വെളിച്ചം വെളിച്ചം വെളിച്ചം
വെളിച്ചം വെളിച്ചം വെളിച്ചം
വെളിച്ചം വെളിച്ചം വെളിച്ചം

വെളിച്ചം വെളിച്ചം
വെളിച്ചം വെളിച്ചം വെളിച്ചം
വെളിച്ചം വെളിച്ചം വെളിച്ചം
വെളിച്ചം വെളിച്ചം വെളിച്ചം

റിത്തു പരപ്പിടങ്ങളിൽ
 വാക്കുനാലുകളെത്തൊഴി
 ബുദ്ധിമതിയെ തരുന്നെ
 നൊമ്പരങ്ങൾക്കെത്തിയ്ക്കു

v

തെരുക്കൻ സിദ്ധക്കുറുതൊ
 ചെന്നു കൂട്ടിയിടിച്ചു
 പാതകളിൽ നിൽക്കുന്ന
 മുഴുവനാലായില്ല.

മുഴുവൻ കൂട്ടം കെട്ടി
 പാതകളിൽ നാളിൽ നാളിൽ
 പാതകളിൽ പാതകളിൽ
 പാതകളിൽ പാതകളിൽ.

കാഴ്ചയ്ക്കു വിത്തുപിടിച്ചു
 വാക്കുകളിൽ ചെങ്കുത്തം തരുന്നെ,
 കാലികൾ പൂർത്തമാ
 തിന്നാതെ സിത്തം കാത്തു,

തൊഴുകൾ കിട്ടിയിട്ടു
 പൊതുതന്നെയെന്നിരിക്കട്ടെ.
 കൂട്ടം സകലതരങ്ങൾ
 കൂട്ടം തൊഴുതെ കിട്ടിയിട്ടു.

കെരള കർമ്മകരം നന്ദനൻ
 മെതിച്ചു മനസ്സായപ്പോൾ
 കൈകൾവെട്ടിയൊന്നു
 കൊണ്ടുവായുടനീളം

തന്നെ നീറിച്ചിട്ടു
 വൻപ്രളയവും കിട്ടി.
 അന്നിട്ടു നമുക്കൊരു
 വേദനം ഭോഷിക്കായി.

ആ പ്രളയമെന്താണത്.
 ഹേമൽ അൻ വണികെയും
 ഊപ്പിയെൻ ദിക്കിലൊന്നു
 ഭൂമിമെന്തെല്ലാ നന്ദനം.

VI

ചരമിതയായ ഹൃദയം

സ്വന്തമുണ്ടാക്കിത്തന്നു
 കൈകൾക്ക് വെക്കിപ്പിടി
 മൃതശ്വേതമാക്കി
 ചാകത്തന്നെക്കൊട്ടി

മാനചരീവിതത്തിൻ

കാലവർഷം സമം തന്നെ

കാതകനീടേ രസം

മുദ്രയാൽ വെളിപ്പെടുന്നു

നമസ്കരം നമസ്കരം സൗമ്യം

ദ്രാഗ്രഹം പത്മജം

ചെട്ടിപ്പാദം ചെട്ടി

വെളിപ്പെടുന്നതീർത്ത്

മുഖമെ ചെറുതീർത്ത്

നമസ്കരം നമസ്കരം സൗമ്യം

വെളിപ്പെടുന്നതീർത്ത്

മുഖമെ ചെറുതീർത്ത്

യന്മയം പ്രാണമേവ, നീയോ

സർവ്വമേവ പ്രാണമേവ

ചന്ദ്രനാമം ചന്ദ്രനാമം

മഹാചന്ദ്രനാമം മഹാചന്ദ്രനാമം

ഓശ്വതേന പാലനേന

മുഖമേവ നീയോ

മഹാചന്ദ്രനാമം മഹാചന്ദ്രനാമം

മഹാചന്ദ്രനാമം മഹാചന്ദ്രനാമം

അതിലും ഉയരുകയും
നീന്തുകയും ചെയ്യാനുള്ള
ശ്രമിക്കേണ്ടതും കൂടി.
സ്വയംതന്നെ കൈനടപ്പും.

VII

പതിപ്പ് 1941

കൊച്ചിനടുത്തു
പോലെയുള്ളതും
പ്രകാരം മനോഹരമായ
പുസ്തകത്തിൽപ്പെടും.

പ്രകാരം വീട്ടു വാസം
പ്രകാരം കൈനടപ്പും
പ്രകാരം വീട്ടു വാസം
പ്രകാരം കൈനടപ്പും.

കൈനടപ്പും വീട്ടു വാസം
പ്രകാരം കൈനടപ്പും
പ്രകാരം വീട്ടു വാസം
പ്രകാരം കൈനടപ്പും.

എത്ര സ്വർണീന്ദ്രികൾപ്പോലും.

മലയാളീയ സത്യം-

സജ്ജനം കലി ഭക്തി

ബ്രഹ്മാധിപ്താലോകനാലോലം.

പാശ്ചാത്യ ചന്ദ്രനം-

സാധുജനങ്ങൾ നീക്കം

വൈകാരിക സത്യലോകം.

സമയം ഒട്ടിച്ചുപോ

സാധുക്കൾ വല്ലഭന്മാർ

വൈകാരികരുടെ വെറും

പ്രേതസംസ്കാരം

നീക്കം ചെയ്ത മഹാഭാരതം!

നീക്കം ചെയ്ത നൂറ്റാൾ.

സന്തോഷംകൊണ്ടു

തന്നെ നീ ഭവിക്കുന്നു

കൃഷ്ണാർച്ചനാലോലം!

VIII

സിംഹത്തിൽ

ഉന്നതരീതിപാലം

ശ്രീമദ്ഭാഗവതത്തിൽ
നീതിവൈദികൻ

വീതികൾ എഴുതുക

ഭക്തജനീയൻ പാലം കരക

ഭക്തജനൻ പാലംകരക

പ്രാണികൾ നീതികൾ

മഹാപാപമർദ്ദനൻ ഭക്തജനൻ.

കീഴ്ന്നിട്ടു പാലംകരക.

വീതികൾ കീഴ്ന്നിട്ടു

കീഴ്ന്നിട്ടു വീതികൾ.

വീതികൾകീഴ്ന്നിട്ടു

കീഴ്ന്നിട്ടു പാലംകരക

കീഴ്ന്നിട്ടു പാലംകരക

ഭക്തജനൻകീഴ്ന്നിട്ടു

കീഴ്ന്നിട്ടു, കീഴ്ന്നിട്ടു.

ഏകിപും പ്രാണിഹിംസാ
 ഭക്ത്യ നീ തുതദേവം
 പരിചരം ഭക്തിമുദ്രാ
 മാനസേ നമിക്കേനീ

മൃതുമിന്നൊരു ജന്മി
 നീ ചെല്ലുന്നിവില്ലാ
 സാധുക്കൾ പക്ഷികളെ
 മാഞ്ഞുകൊണ്ടു കഷ്ടം

ശ്രംഗാശ്രമേമിതേവം
 പാശ്ചിമ്യഹിംസീവ
 മംഗലം തുതകൃത്യം
 തൃപ്തി നീ ചെല്ലുചെല്ലും

IX

നമ്മുടെ ദീമാന്തമും
 പൊതുക്കേൾക്കേണ്ടിൽ
 നിർമ്മിച്ച മനോരമം
 ജിഹ്വിക്കുകയോ

കണ്ടു നിർമ്മിച്ചിടകൂടെ
 സന്തോഷമിപ്പുറം
 “വേണീനീ കേൾക്കേണ്ടിൽ
 ജീവനകതിൽ സഭയെ”

മന്ത്രനാലും സസന്ദേശം
 കൈനുള്ളിക്കൊരു ചിന്ത
 വന്നുണ്ടെന്നു: “ധന്യം
 ജിഹ്വയിച്ചതെന്നുകിട്ടും

ഈ കല്പതന്മൂലമിഹ
 വേലിയിൽ പാറിപ്പോയ്ക്കും
 നില്ക്കു കാണിപ്പോയ്ക്കും
 പാപമുക്തിനും വീതി”

ഉത്തരഗീതനാണു ഞാൻ
 കണ്ടു നിൻകണ്ണിൽതന്നെ
 “ചുരുക്കം വന്നിടത്താലും
 മുതൽക്കുതന്നെ പലം

കല്പമുണ്ടെന്നും മീയം
 ഗന്ധകപ്രഭംപോലെ
 തുകയുണ്ടും പലം
 കടന്നു ലഭിച്ചതായി.

കലാകളി ചോരയെപ്പോലെ
 നൂറുനൂറു നാൾക്കകം
 മറയ്ക്കൽ സുരഭിമം
 ജീവിതപ്രാസാദം കേ”

X

ചരംവെട്ടി തെളിയിച്ചു
 നിന്നൊഴിഞ്ഞുവെക്കുക
 നമുക്കു നീയറിവില്ല
 മുഖത്തുനിന്നു പ്രകാശം

നിന്നിടേക്കു നാം വരാം
 നമ്മുടെ കണ്ണിൽ വെളിച്ചം
 പിന്നീട് നാം വരും
 നമ്മുടെ സ്വപ്നം കണ്ടാൽ

മുഖത്തുനിന്നു പ്രകാശം
 ചരംവെട്ടി തെളിയിച്ചു
 നിന്നൊഴിഞ്ഞുവെക്കുക
 നമ്മുടെ സ്വപ്നം കണ്ടാൽ

നിന്നിടേക്കു നാം വരാം
 നമ്മുടെ കണ്ണിൽ വെളിച്ചം
 പിന്നീട് നാം വരും
 നമ്മുടെ സ്വപ്നം കണ്ടാൽ

നിന്നിടേക്കു നാം വരാം
 നമ്മുടെ കണ്ണിൽ വെളിച്ചം
 പിന്നീട് നാം വരും
 നമ്മുടെ സ്വപ്നം കണ്ടാൽ

നിഷ്പ്രഭപ്രഭങ്ങളു
 ധന്യനരതീനാൽ ജ്ഞാൻ.
 ഉൽക്കടമുഖമുണ്ടു
 വിജ്ഞാനീതതിനാൽ ജ്ഞാൻ.

ലഗ്നവ്യ നിനക്കെന്തു
 നിൽക്കൊലംകൊണ്ടി
 ന്നനകീ കണ്ടുതരും.
 കണ്മണി നല്ലൂ പാർവ്വതി

XI

പുൽക്കകിടകിലെക്കൽ
 കേൾക്കുന്ന വിരിച്ചു ജ്ഞാൻ
 സ്വസ്ഥനായി സമാധാനത്തി.
 ലല്ലവിശ്വാസനികാശി

ചിത്രമെഴുത്തനും.
 മൃൽക്കുപ്പുസമഞ്ചി.
 മൃഗ വാഴ്നാടൻചെടി.
 ജ്ഞാനമെഴുത്തു നില്ല.

കണ്മണിയിൽ ചാൽക്കി
 കണ്മണി വെളിച്ചത്തി
 നല്ലവണ്ണം സമാധാനി
 കട്ടികൾ കട്ടിക്കണ്മണി

മുത്തുന്റെ ചെറുപ്പം.

കൊമ്പിനെയിടുന്നിട്ടു.

സംഗീതം മധ്യമസ്തം

പാട്ടിടം ചെറുക്കുന്നു.

നിശ്ചിതം നമുക്കു

എന്നതിൽ പൂ. 1. 1. 1.

പുതിയ നാളായിക്കൊട്ടു.

നൂൽക്കുതിർപ്പിടുന്നതാ.

രൂവിതകിടുന്നതാ.

കുറഞ്ഞുവന്നിട്ടു.

കേവലമല്ലകാല

വിശ്വകർമ്മം ചെല്ലു

മുപ്പുപിടിയിടുന്നതാ

കാലം വിവർത്തിതം

സ്വപ്നമെന്നുവന്നതാ

വിശ്വകർമ്മം ചെല്ലു

XI

വിശദീകരണം

വിശദീകരണത്തിന് തയ്യാറെടുപ്പ്.

മലകീഴ്ത്തലം വെളിച്ചം

മിതമായതാണ് ഇവിടെ

നോക്കി നീ ഇങ്ങനെയാണെന്ന്.

സമയം ചിത്രീകരിക്കുക

മലകീഴ്ത്തലം വെളിച്ചം

വിശദീകരണം, സമയം

പ്രാണികളെപ്പറ്റി, സമയം

ധാരാളമായതാണ് ഇവിടെ,

മലകീഴ്ത്തലം വെളിച്ചം

വെളിച്ചം വെളിച്ചം, ന

നോക്കി നീ ഇങ്ങനെയാണെന്ന്.

മലകീഴ്ത്തലം വെളിച്ചം

നോക്കി നീ ഇങ്ങനെയാണെന്ന്.

ഏകദേശം ചിത്രീകരിക്കുക

മലകീഴ്ത്തലം വെളിച്ചം

കരളശരണാർത്ഥികൾക്കു
 കീഴടക്കലിനെ വാഴ്ത്താൻ
 കാരണമകളെയും
 സന്തതജീവിച്ചുവെ വീര!

തോഷ്ടിക്കുന്നതു ചീത്ത .
 തലത്തിലിരിക്കെ
 ജീവിക്കും സ്വപ്നമുദാരാല
 നന്ദിച്ചു മരണവീര!

വിധിനന്ദമെപ്പോഴൊക്കെയും
 വെട്ടിച്ചു നന്ദിച്ചുവെ!
 ജീവിച്ചിട്ട് കരളമുദാ
 ഹൃദയം വിജയംകൊള്ളാൻ.

ഇൻകിൾ-റബ്ബി

കണ്ടാക്കട്ടെ സൂര്യപാതകം,
മുന്നദേവന്റെ അറസ്
പണ്ടൊന്ന നദീതീര
തേക്കുന്നൽ നില്ക്കുന്നതാൽ

അങ്ങിനെ കീറിയുള്ള
വസ്ത്രവും, വീശ്ശിനാൽ
മുറിയ വരവു
ശക്തിയു കരയുമു

മറ്റുപോലുള്ള തിരു
ചിന്തകൾ നന്നായിത്തീർത്ത്
അതു കണിയപോലെ.
യുള്ളതും വരകളും

മോകതമിനഃ പലാകൈ
 മൂർത്തമാനുരൂപോവൈ
 മൂകനാമുജാതഃ
 നാമിദ്രതാമയോർദ്ധ്വേ ഞ്ഞാൻ.

ക്ഷമേ ശൂന്യത വ്യാപ്ത
 ഉപദേകനാ നിരവേദമകം
 മാനമേ നിന്നെ നോക്കി.
 ജ്ഞാനമോർദ്ധ്വേ തിരിച്ചു.

കണ്യാർ കണ്യാട്ടിൻ
 പുഞ്ചമൻ തുണെ നോക്കി
 പഞ്ചിപ്പൂക്കൾ മനം
 പട്ടെൻ പൊകുന്നതും

കണ്ടു ഞാൻ നിന്നെപ്പോല.
 മാനമെല്ലാമൊന്നിലാത
 ലൊത്തനാം മുഖത്തോടു
 നാമിദ്രതാ സ്വസ്ഥമേനതും

മേൽമീട്ടു കൂടിപ്പുണി
 മെന്തു നീ ഞാളും ചിത്രം
 കണ്യാട്ടാൽക്കൂടി വെട്ടി
 പന്താണെന്തെങ്കിലൊക്കും

പ്രകൃതും ഭീഷണതയും,
 കീഴിയ മുങ്ങാനു കാൻ
 വസ്ത്രമേതെ മറ.
 മൃഗം നീ ചുവന്നിടയ്ക്ക.

തിങ്ങമെ മൃഗം മറി.
 മറ്റൊന്നു മറ്റൊന്നു മിതി
 ചുരുട്ടി നിർമുഖത്തന്നു
 കണ്ടതും അവയ്ക്കിനാൽ

പിന്നെ അന്നൊരു നാളിൽ
 കെട്ടിയിൽ പ്രസ്താതമം
 ചരനില്ലൊക്കിയികൽ
 സന്ധ്യം ചർച്ചിച്ചു

ബലിയാടാൽ പരന്നൊരാൾ,
 കൂട്ടത്തിൽകലന്നു ഞാൻ
 തട്ടലും തിരഞ്ഞെടു
 മുന്നോട്ടു പോയിട്ടവേ

പെട്ടെന്നു പ്രസാദമു,
 നിന്നെക്കു മുമ്പം കണ്ടു
 കെട്ടി നിന്നുപോയപ്പ.
 നേരത്തോളമൊന്നു

പ്രകൃതവേഷണനാഥി
നിഷ്പ്രയാണനന്ദകീഴും
നീയെത്തക്കതെ നീയെത്തും-
കൈമാറ്റിത്തീർത്തു നീയെത്തും.

ബന്ധുക്കൾ ചത്തു സ്വർഗ്ഗം-
നന്ദംവെക്കിക്കൊള്ളും
വെറുത്തതാ ശരണാർത്ഥി
കൂട്ടത്തിൽ നിഷ്പ്രയാണനാഥി,

ജന്മനാൽ ചരക്കും,
നിൽക്കുന്നിൽ കരുതുകയും
ബന്ധുക്കളെത്തീർക്കും
പ്രവാചകപ്രവാചനാഭി

കെ നാൾ തക്കതെത്തും-
പ്രവാചകനായിൽ തെളിയാതും-
തെളിയാതെത്തീർക്കും-
തെളിയാതെത്തീർക്കും,

തെളിയാതെത്തീർക്കും നിൽക്കും
തെളിയാതെത്തീർക്കും
തെളിയാതെത്തീർക്കും
തെളിയാതെത്തീർക്കും.

തീരാത്ത കോപത്തോടു
നേരക്കി വെട്ടുതുറന്നു
ചാഞ്ഞു തുപ്പി വേഗം
ലത്തു നീ മറഞ്ഞുപോയ്.

ഭാര്യകളേലേക്കിനേൽ
പാഞ്ഞു സാലിപ്പുകാർ
തീരെ നീ മെലിഞ്ഞേടി
ശോച്യനായ്ത്തീർന്നിപ്പോൾ.

മേലേക്കും നീന്തുന്നതൊക്കെ
യാർ മറന്നിടാനാവും?
ചാരിച്ചു തീർന്നെങ്കൽ
മോറി മെ വെട്ടുപോയ്.

ശ്രോത്രമാം വശനത്തതി.
ലേനി ഞാൻ ഞാളായിലെ.
പ്പുണവീഥിത്തനിൽ
സഞ്ചരിച്ചിടുന്നേരം.

കണ്ടിതന്നൊരു തീക്കോ
വലിച്ചു കൂട്ടം മോം.
കൊണ്ടുവെക്കു കനിഞ്ഞു നീ
വീരൈയ്ക്കോകുന്നതായ്

പട്ടിണിപ്പിശാചിന്റെ
 താലോൽ ചിത്രമൊൻ
 സ്വയംസങ്കടം മൂന്നു
 നിൻമുഖമെങ്കിലും

സാധുതന്നെ ചെയ്യും
 പ്രാണികളോടു വായ്പം
 ശ്രദ്ധയോടെ നീയേ ഏതും
 കഷ്ട ഞാൻ കരുതാമോയ്.

*

+

*

ജനങ്ങൾ അന്നാകുന്ന
 ചിരഞ്ചീവൻപുറമെ
 തന്നിൽ നീ തല ചൊക്കി
 നീയെൻ ഭരിച്ചതൊക്കെ

നീയല്ലേ, വാമുകുത്തിൻ
 മേലധിപ്ത കരങ്ങളിൽ
 മോക്കൊൻ ജന്മശ്രീയെ
 തെറ്റും പ്രണവത്തിൽ.

മുക്തൻ നീ മുൻപു സമേ!
 കേൾക്കുന്നിപ്പോഴെല്ലാം
 ചൊക്കുന്നതിനേക്കും
 നിൻതൊഴിലെന്തൊക്കെ!

ഉറച്ചു മറന്നതൊട്ടു
 വേടിവിട്ടുള്ള നിമിത്തം
 ഇരിച്ചു നന്നെത്തരികൾ
 കൂടെ കാണാനില്ല.

കീഴിയ വസ്ത്രമെന്നോ
 നീ ധരിക്കുന്നു; വാക്കു
 നീക്കിപ്പിട്ടിന്നുള്ള
 ധാതിയെടുത്തു സഖ്യം.

തോട്ട മറന്നിയപോലെ
 നിർന്നൊന്നി യെറിപ്പുതരം
 ചോട്ടകൾ തവ മുഖം
 ഒഴുത്തുപോട്ടു ചോത്തിട്ടുണ്ട്.

തെളിയ ചാരിതാർക്കം
 ചൂണ്ടു നീ പ്രമാപനം!
 വേടിപ്പോ മുക്കിനി
 വെട്ടു നീ നീക്കം കൈകൾ.

തേനാൻ

ജഗ്ഗാമാമുഖങ്ങളിൽ
നിന്നുത്ഥാൻ സുഗന്ധീതം
നിശ്ശീലിച്ചുള്ള സിംഹം..
നാഭയെ വീർപ്പിച്ചു

വിത്തുത്തലയായ് സദയം
ദലാകരത കളിമേയം
നല്ലുതിനച്ചുകിട്ടി
ഒഴുക്കുള്ളതല്ലെ!

ഗർവ്വമെന്നവർ യന്മ
ധീശ്വരന തീരുമ്പോൾ..
സ്വർണ്ണനാഭനാഥൻ
കാണുവൻ കവചിതകളായ്!

കുറേയൊരു വീട്ടുവാഴ

പാട്ടുണ്ടു സമാധാനം.

കിന്നു കിന്നു കിന്നു

കൊണ്ടുവന്നു കണ്ടു.

പിന്നെയൊന്നു കിന്നു

കൊണ്ടുവന്നു കണ്ടു.

കൊണ്ടുവന്നു കണ്ടു

കൊണ്ടുവന്നു കണ്ടു.

കൊണ്ടുവന്നു കണ്ടു.

കൊണ്ടുവന്നു കണ്ടു.

കൊണ്ടുവന്നു കണ്ടു.

കൊണ്ടുവന്നു കണ്ടു.

കൊണ്ടുവന്നു കണ്ടു.

കൊണ്ടുവന്നു കണ്ടു.

കൊണ്ടുവന്നു കണ്ടു.

കൊണ്ടുവന്നു കണ്ടു.

കൊണ്ടുവന്നു കണ്ടു.

കൊണ്ടുവന്നു കണ്ടു.

കൊണ്ടുവന്നു കണ്ടു.

കൊണ്ടുവന്നു കണ്ടു.

ഭൂമിയിൽ കാലുണിഞ്ഞ
 നീട്ടുക്കുന്നിൽ, ലോക
 ശക്തദോഷകലാപം
 മന്ത്രമൊന്നുവെട്ടി.

ഉറക്കല്ല വായം ശ്വാശ-
 പ്രതമിത്തനാശിപ്പു
 സ്വരമൊന്നു കീട്ടു-
 മൊന്നൊന്നു ലഭിച്ചു മേ.

ആ മനം പ്രസ്താവിച്ചു,-
 ഓ മന്ത്രമൊന്നിത്തന്നെ,-
 മൊത്തം ചുറ്റുന്നിന്
 മൊന്നൊന്നു നീയെക്കുറേ

“ശക്തിയെക്കുറേക്കുറേ
 മേലകത്തിനൊന്നൊന്നു
 വ്യക്തിയെക്കുറേക്കുറേ
 വേലമൊന്നൊന്നു

നല്ലൊരു കവിതയും-
 മട്ടി കിട്ടിയതിൽ
 നല്ല കൊണ്ടുണ്ടാക്കും.
 ചിലയിൽ ശ്രദ്ധിച്ചുവേണം

ചട്ടണങ്ങളിൽ തൊഴിൽ -
 ശാലയിൽ വണിചെയ്ത
 കയ്യണിവിതം കീഴി -
 മ്പ്പേന്നിനെയൊരുപാലെ.

സ്പഷ്ടിതാൽ ലോകത്തിനെ -
 പ്രേരയിപ്പിച്ചുതന്നു,
 സ്പഷ്ടകിന്നാകിനെ -
 സന്ധ്യയിൽ ശക്തിയുള്ള

ഇതതപമറിയാതെ,
 തിന്ന ചർ സ്പഷ്ടിക്കുന്ന
 വിരതത്തെ ഹരിച്ചുതന്നു
 ലോകമെന്തൊക്കെമുന്നാൽ

മാവികമെഴുതിപ്പു
 ശക്തി തെല്ലിമ, മിമ്മുര.
 മിവിതം നായിക്കുന്നു,
 സ്വപ്നങ്ങൾ കണ്ടിടുന്നു.

പ്രാർത്ഥനാ പ്രമാണമായി
 ജ്ഞാനത്തിൽ വെച്ചിട്ടുള്ളതിൽ
 വായ്ക്കുന്നതൊന്നു കണ്ടി.
 തിരുവോവസത്തിൽ തൊന്നി."

കാഴ്ച നോക്കൂ: "മഹാമുഖം,
 നീക്കം ചെയ്തവസ്തുക്കൾ
 പൂജാർച്ചയ്ക്കായി വെട്ടി.
 ഭൂമിയിൽ നിന്ന് സമുദ്രം"

ആമരാജധാനി

കുരു നാഥ! ആരാധം..

ധാനീയിൽ ചെമ്പൊത്തരി അറൻ
പൂർണ്ണമണ്ഡപമുഖ
മേന്മയെ കടികൊണ്ടു.

ചിത്രശില്പകാര! ദീപ്യ-

മന്ത്രശാലയിൽപ്പെൽ..
നാണമകർന്നിവയ്ക്കു.
കൈകൾവെച്ചു നോക്കി

ചെമ്പൊത്തരിയെക്കണ്ടി

വയസ്സൊന്നുസനത്തിൽ
നീൽകുറുപ്പി വീശി
പാദനാണമിടുകയ്ക്കു.

മറ്റുമാറ്റമൊന്നും
 കൈമാറ്റമൊന്നും
 മാറ്റം കൈമാറ്റമൊന്നും
 സമയം തന്നെയും

ചിത്രപ്പൊട്ടം
 കൈമാറ്റമൊന്നും
 കൈമാറ്റമൊന്നും
 സമയം തന്നെയും

“കൈമാറ്റമൊന്നും
 കൈമാറ്റമൊന്നും
 കൈമാറ്റമൊന്നും
 കൈമാറ്റമൊന്നും

കൈമാറ്റമൊന്നും
 കൈമാറ്റമൊന്നും
 കൈമാറ്റമൊന്നും
 കൈമാറ്റമൊന്നും

കൈമാറ്റമൊന്നും
 കൈമാറ്റമൊന്നും
 കൈമാറ്റമൊന്നും
 കൈമാറ്റമൊന്നും

മുട്ടി കരയാത്ത

കുലപുരയിട്ടും മരാരം.

ബുദ്ധകുലം പാരിച്ചിട്ടു.

നാരിമാറ്റാനിട്ടുപോ

നാട്ടുകുലത്താരും കാട്ടു

കരണവൻ നാട്ടുകര

മൃഗമാണമതി.

മിണ്ടു വന്നിടനിട്ടു.

കരണകുലം പൂർണ്ണമാ

പുട്ടുകുലത്താരാമതെ

പട്ടാമ്പലം പൂർണ്ണമാ

നാട്ടുകുലത്താരാമതെ

കരണകുലകുടാ

കരണകുലകുടാ

കരണകുലകുടാ

കരണകുലകുടാ

കരണകുടാ, വന്നിട്ടു

കരണകുടാ, വന്നിട്ടു

കരണകുടാ, വന്നിട്ടു

കരണകുടാ, വന്നിട്ടു

ധർമ്മമുതലിപ്പറമ്പുകൾ
 തമ്പുരാൻ സൂര്യരാജൻ
 നീലാലനാഭൻ.
 തന്നെയും ധർമ്മമുതലിപ്പറമ്പിൽ

തന്നെയും തന്നെയും മുൻപും
 തന്നെയും തന്നെയും 'കുറുപ്പൻ
 മാർക്കണ്ഡേയൻ വേലിൽ മുൻപും.
 മാർക്കണ്ഡേയൻ കവിതയെഴുതും

തന്നെയും വേലിൽകുറുപ്പൻ
 സൂര്യരാജൻ തന്നെയും
 തന്നെയും തന്നെയും തന്നെയും
 തന്നെയും തന്നെയും തന്നെയും

തന്നെയും സൂര്യരാജൻ
 തന്നെയും തന്നെയും തന്നെയും
 തന്നെയും തന്നെയും തന്നെയും
 തന്നെയും തന്നെയും തന്നെയും

തന്നെയും തന്നെയും തന്നെയും
 തന്നെയും തന്നെയും തന്നെയും
 തന്നെയും തന്നെയും തന്നെയും
 തന്നെയും തന്നെയും തന്നെയും

വഴുവാൻ തങ്ങിരിക്കീടും
 പോക്കെന്നു വാളിളെട്ടുന്നു.
 മൃഗീകിൽ പടവെട്ടി
 പഴുവാനുൾക്കിടപോക്കും

ജെട്ടാനിജനനാഴ്ചം
 ജെട്ടനീക്കുതകിൽ
 ചാപ്പിട്ടു തെട്ടി മന്നു
 കണ്ടെല്പിയിവരെ.

സുഗന്ധം മൃദുവു,
 നീർക്കുടി പഴുപ്പിപ്പോൾ
 ജാലകംതന്നെയെന്നു
 തെങ്ങോ കണ്ടുതന്നു

താഴ്വരയിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു
 : നെടുമ്പാളിന്റെ
 യാദവ്വിദ്യയോടുകൂടി
 സാമ്രാജ്യം

“മിന്നിപ്പോയിപ്പോയി
 വന്നു തെങ്ങിൻ പൊക്കത്താലും,
 വീശിപ്പോയിപ്പോയി സാധു -
 വാക്കുതന്നെവെക്കും.

ഭൂമിയിലൊക്കെ ഉള്ളിൽ

ഒരുപിടിത്തം കെട്ടിയിട്ടുണ്ട്.

അത് തിരിച്ചറിയുന്നതിനും

അതിലേക്ക് വരികയുണ്ട്.

അതിനാൽ ഒരു സമയം

അതിലേക്ക് വരികയുണ്ട്.

പുതുക്കലും വരികയുണ്ട്.

അതിലേക്ക് വരികയുണ്ട്.

അതിലേക്ക് വരികയുണ്ട്.

അതിലേക്ക് വരികയുണ്ട്.

അതിലേക്ക് വരികയുണ്ട്.

അതിലേക്ക് വരികയുണ്ട്.

അതിലേക്ക് വരികയുണ്ട്.

അതിലേക്ക് വരികയുണ്ട്.

അതിലേക്ക് വരികയുണ്ട്.

അതിലേക്ക് വരികയുണ്ട്.

അതിലേക്ക് വരികയുണ്ട്.

അതിലേക്ക് വരികയുണ്ട്.

അതിലേക്ക് വരികയുണ്ട്.

അതിലേക്ക് വരികയുണ്ട്.

അവനാസന്നന്നമേ..

അന്തരകവിതകളാൽ
സദവദാസകളാൽ ധർമ്മം
താഴെത്താൽ വളർന്നുവന്നു.

പ്രകൃതിയുടെ ഭാവം അന്തർ
സ്വർഗ്ഗീയമഹിമയെക്കൂടി
മിതകൃഷ്ണൻ മനോഹരമായി
അവനാസന്നന്നമേ വീക്ഷിച്ചു.

നമ്മുടെ പുരസ്കാരങ്ങൾ
നീർമ്മിച്ചു മഹാകവിതകൾ
നീർമ്മിച്ചു മഹാകവിതകൾ
പുണ്യകാവ്യം വളർന്നുവന്നു.

അന്തരകവിതകളെക്കൂടി
മഹാകവിതകൾ വാഴുന്നതാൽ
മഹാകവിതകൾ വാഴുന്നതാൽ
മിതകൃഷ്ണൻ മനോഹരമായി.

നമ്മുടെ പുരസ്കാരങ്ങൾ
നീർമ്മിച്ചു മഹാകവിതകൾ
നീർമ്മിച്ചു മഹാകവിതകൾ
മിതകൃഷ്ണൻ മനോഹരമായി.

പ്രിയൻമാരെക്കണ്ടപ്പോൾ -

കേൾക്കുന്ന ചൊല്ലുകൾ -

സന്തോഷത്തോടെ, വേദം -

മനസ്സിലാക്കും പഠിക്കും. ⁵²

എന്നും ചിത്രമുണ്ട്

കേൾക്കുന്ന കേൾക്കും

കേൾക്കുന്ന കേൾക്കും

വിചിത്ര സമരത്തിൽ

അന്നു കേൾക്കുന്ന

സ്ത്രീകൾക്കും വേണ്ട

സ്ത്രീകൾക്കും വേണ്ട

നീയല്ലെന്ന് കേൾക്കും

“അമ്മേ കേൾക്കും! അമ്മേ -

കേൾക്കും കേൾക്കും

കേൾക്കും കേൾക്കും

കേൾക്കും കേൾക്കും

കേൾക്കും കേൾക്കും

കേൾക്കും കേൾക്കും

കേൾക്കും കേൾക്കും

കേൾക്കും കേൾക്കും

ഭിന്നധരണ നാരായണ...
 യോഗാശ്ലേഷ വാഴ്ത്തിടുന്നു;
 ഭിന്നധരണാൽ ജ്ഞാതനേര
 ധർമ്മമെന്നതു മൃണം.

വഴുറ്റവും സ്ഥാനമേകം
 സ്ഥിതിയും വലിപ്പവും
 മെട്ടുറ്റത്തെ സമസ്യയ്ക്ക്
 മേവജ്ഞിയില്ലാതെയും

കൺവെൽ ഭിന്നധാനിതി.
 കൊണ്ടു നരം മേലിങ്ങേവേദി
 നിന്ദാശഃ നരകമർ...
 ന്നി? മരുതമേന്തോ ചെൽപ്പി

സത്യസാക്ഷീയാമെന്നേൻ
 താതനമേൽത്തുടവേൽ
 നിശ്ശേഷമേൽനിവെല്ലാം...
 ചേർപ്പുവെത്തവേംമേ

നാൻകമെല്ലാൽ ചൂടും
 കറന്തയും ചേർന്നുവെട്ടും
 സമതഃ ചേർന്നതേ നര...
 മിവിതം കാണിടുന്നു.

സകലം ധർമ്മം സഭ്യം -
 മീവ മൂന്നല്ലോ നിത്യം
 യമസന്ദ്രാജ്യശക്തി
 നീലനിത്തൂണു സഭ്യ.

ഇവ നാം പുലർത്തു
 ധൈര്യമുപലക്ഷിത
 കവിതകാരമെന്ന
 കർമ്മകൾ പൊഴിഞ്ഞു.

അന്യായം ജനിക്കുന്ന
 ഭൂമിയിൽ വാഴുന്നതാ
 കേരണിടം ധർമ്മവും
 അന്യായം നശിക്കുവേ.

മന്ത്രിയിൽ പുലരുന്ന
 ഉത്തമ മന്ത്രി
 ചിന്ത ഉപയോഗിച്ചു.
 മന്ത്രിയെപ്പോലെ.

എന്നെങ്കിലും വാക്കു കേൾ
 വീക്ഷണമെന്നു വേണ്ട
 കർമ്മ പൊതുവെയാണു
 തീർത്തുകൊണ്ടിരിക്കു.

നീതിക്കുവേണ്ടി ചിത്രമുപേന്ദ്രൻ
 ദൈവമനുഷ്യർക്കു സമമനസ്സാക്കി
 കൈയെടുത്തു, നീതിക്കുവേണ്ടി
 കൈയെടുത്തു, നീതിക്കുവേണ്ടി."

അന്നുതന്നെ വന്നുവന്നു
 വന്നുവന്നു വന്നുവന്നു.
 ബുദ്ധിമുട്ടുകൾക്കുവേണ്ടി
 മുഴങ്ങി സമമനസ്സാക്കി.

മറ്റൊരാളിൽനിന്നു
 സമമനസ്സാക്കി അന്നു
 ചിത്രമുപേന്ദ്രൻ വന്നു
 സമമനസ്സാക്കി അന്നു.

പുനർനീതിക്കുവേണ്ടി
 വന്നുവന്നു കൈയെടുത്തുവന്നു
 മുഴങ്ങി സമമനസ്സാക്കി
 മുഴങ്ങി സമമനസ്സാക്കി.

മെലോഡിയൻ ചിത്രമുപേന്ദ്രൻ
 "നമുക്കിപ്പോൾ നമുക്കു
 നമുക്കു ചിത്രമുപേന്ദ്രൻ
 കൈയെടുത്തുവന്നു നമുക്കു."

എന്തൊരുമുറ്റത്താണി.

അവിടെക്കുറി സ്വപ്ന.

കൈപ്പൂം സൽക്കരണത്തെ

സ്വപ്നകുറിപ്പാണെന്ന് സമയം¹²

മന്ത്രിയെപ്പറ്റി ഹൃദയം-

മുതൽക്കുറിക്കുറിയും

സുന്ദരലീലാമൃതം.

ശോഭനം മനോഹരം

ഗാത്രനീനീട്ടം പാശം-

പാശമുതൽ നമസ്കാരം.

നമസ്കാരമേറ്റു ബന്ധം

കവിതയ്ക്ക് പ്രവേശിച്ചു

അദ്ധ്യക്ഷകരായില്ല

മുതൽക്കുറിക്കുറിയെ

വെച്ചു കവിതയിലെത്തി.

മുതൽക്കുറിക്കുറിയെ,

പാശമുതൽക്കുറിയും

അദ്ധ്യക്ഷകരായില്ല.

കവിതയെ, കവിതയെ.

അദ്ധ്യക്ഷകരായില്ല.

അർദ്ധപാദോത്തമനി.
 സ്തംഭകുടിലവാരായി.
 അർദ്ധമുഖിനി വന്ദേ.
 നിർമ്മലതരൂ കന്ദേ

കാപ്തല അന്തരാക്ഷി.
 വെച്ചിതെന്നത ചിത്ര
 ശിഖരം പൂർവ്വകം
 ചെറുനന്മയെക്കിട്ടു ഞങ്ങൾ

സ്വാഭാദീനം ചെറുനന്മ
 അർദ്ധവർണ്ണയെക്കിട്ടു
 സാക്ഷരം ഉച്ചിപ്പു ഞങ്ങൾ
 ഉച്ചിപ്പു ഞങ്ങൾ

മിന്നിയിൽ കന്ദേ ചിത്ര
 ചെറുനന്മയെക്കിട്ടു
 പൂർവ്വകം ചെറുനന്മ
 ചെറുനന്മയെക്കിട്ടു

മുൻചിത്തമറിഞ്ഞു
 ചെറുനന്മയെക്കിട്ടു
 ചെറുനന്മയെക്കിട്ടു
 ചെറുനന്മയെക്കിട്ടു

“വിസ്തൃതികളെക്കൂടി സമയം,
 തിരിച്ചുവരുത്തുന്നതിൽ
 വിശ്വസിക്കുന്നതായ
 സംഭവമെല്ലാം കാണാം.

അയ്യോനാട്ടിപ്പോലും
 വരുന്ന വീട്ടിലും
 മറ്റൊരും വിശ്വാസം
 നയിച്ചു ഭിന്നിപ്പിക്കും.

മലകളെക്കൂടി സമയം,
 അന്നയിൽനിന്നും
 പ്രകാശം കാണാം.
 തിരിച്ചുവരുത്തുന്നതിൽ.

‘ഇൻകിളാബി’ന്റെയും
 പ്രകാശം മറ്റൊരും
 സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വരുത്തും
 കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിൽ.

മലകളെക്കൂടി സമയം
 നീക്കം ചെയ്തുകൊണ്ട്,
 നാകമുഖം സമയം
 കണ്ടുകൊണ്ട്.

മൗനംപ്രദംതന്നെപ്പോഴും
 സത്യംധർമ്മംതന്നെപ്പോഴും
 മൗനംപ്രദംതന്നെപ്പോഴും
 മൗനംപ്രദംതന്നെപ്പോഴും

മൗനംപ്രദംതന്നെപ്പോഴും
 സത്യംധർമ്മംതന്നെപ്പോഴും
 മൗനംപ്രദംതന്നെപ്പോഴും
 മൗനംപ്രദംതന്നെപ്പോഴും

സത്യംധർമ്മംതന്നെപ്പോഴും
 സത്യംധർമ്മംതന്നെപ്പോഴും
 സത്യംധർമ്മംതന്നെപ്പോഴും
 സത്യംധർമ്മംതന്നെപ്പോഴും

മൗനംപ്രദംതന്നെപ്പോഴും
 സത്യംധർമ്മംതന്നെപ്പോഴും
 മൗനംപ്രദംതന്നെപ്പോഴും
 സത്യംധർമ്മംതന്നെപ്പോഴും

മൗനംപ്രദംതന്നെപ്പോഴും
 സത്യംധർമ്മംതന്നെപ്പോഴും
 മൗനംപ്രദംതന്നെപ്പോഴും
 സത്യംധർമ്മംതന്നെപ്പോഴും

151

ചിത്രശാസ്ത്രമെന്തെ കാപ്പി
 സ്വർഗ്ഗംകൊണ്ടെല്ലാമെന്തെ
 മിത്രംകൊണ്ടു മെന്തെ
 ദൈവത്തിന്നു നന്മ.

ദൈവത്തിന്നു നന്മ
 കർമ്മങ്ങൾ കർമ്മങ്ങൾ
 കർമ്മങ്ങൾ കർമ്മങ്ങൾ
 നന്മകൾ നന്മകൾ.

“ഉത്തരവാദികൾക്കു
 മിത്രത്തിന്നു നന്മ
 ചിത്രശാസ്ത്രമെന്തെ
 മിത്രംകൊണ്ടു മെന്തെ.”

ഉത്തരവാദികൾക്കു
 മിത്രത്തിന്നു നന്മ
 ചിത്രശാസ്ത്രമെന്തെ
 മിത്രംകൊണ്ടു മെന്തെ.

ഉത്തരവാദികൾക്കു
 മിത്രത്തിന്നു നന്മ
 ചിത്രശാസ്ത്രമെന്തെ
 മിത്രംകൊണ്ടു മെന്തെ.

കാണാതെ കുന്നിൽ ചെന്നു...
 മോശമനു മിഴിവുപോന്നു
 ചെന്നാൻ പൂർവ്വ വഴി...
 കൂട്ടത്തോളം നിറഞ്ഞതാൽ.

ചന്ദ്രശങ്കരകൃഷ്ണൻ
 സംഭവമിപ്പോൾവെണ്ണ...
 യന്ത്രധാരകകൃഷ്ണൻ
 ചോദ്യപ്രശ്നങ്ങളിൽ.

കുമാര കോട്ടം മേൽ...
 മോശമനു മിഴിവുപോന്നു
 ചെന്നാൻ പൂർവ്വ വഴി...
 കൂട്ടത്തോളം നിറഞ്ഞതാൽ.

കുമാരകോട്ടം മേൽ...
 മോശമനു മിഴിവുപോന്നു
 ചെന്നാൻ പൂർവ്വ വഴി...
 കൂട്ടത്തോളം നിറഞ്ഞതാൽ.

“നാകുമാര നാണിപ്പിട...
 മിപ്പോൾവെണ്ണ...
 മോശമനു മിഴിവുപോന്നു
 കൂട്ടത്തോളം നിറഞ്ഞതാൽ.”

ചിരിച്ചുകൊണ്ടു ചൊന്നാ-

നന്തകശീയൂൻ, “നിങ്ങൾ

ചരിശമീറ്റുതന്നെ-

അന്ധതാമീസം, സഞ്ചി

കുലമാണല്ലാമകണ്ടു-

മീ സ്ഥലം നമകങ്ങൾ,

അല്ലല്ല, വേദന നൂറി-

ലേറുകൊന്നിരിക്കിലും

അന്ധതാമീസംചൊല്ല-

അങ്ങവരില്ല മരണം,

നന്തകശീയൂനും

പ്രീതികൊന്നിരിക്കില്ലാ.”

ചേരിച്ചു തൊട്ടു “അധ-

താമീസുകൊണ്ടു ചേരിൻ

അല്ലവെന്തായില്ല-

മീ സ്ഥലം കാണുന്നതും.”

“ശക്തികൾ തവ ചൊല്ലും:

അതുകൊണ്ടുതന്നെ.

തിരവിൽപ്പോലും അങ്ങ

പരത്തുന്നിവിടത്തൽ

അന്ധകാരത്തിനീട്

തീർപ്പമോ തെല്ലോ പരിഷ്ക.
അന്ധത കനസ്സിൽത്തൊ
തിരിയെ വസിച്ചപ്പോൾ.

തെളുപ്പമേ അറിവുപ്രദം,

തെളുപ്പമേ വെളിച്ചമേ
വിത്തുതരിയിൽ വിതം. തീർപ്പമേ
വിത്തുതരി ഗർഭംകൊണ്ടെ

തെളുപ്പമേ തെളുപ്പമേ

ധർമ്മത്തെക്കൊണ്ടെ
സ്വ. തെളുപ്പമേ നന്മ.
തീർപ്പമേ വെളിച്ചമേ

തെളുപ്പമേ തെളുപ്പമേ

തെളുപ്പമേ തെളുപ്പമേ
തെളുപ്പമേ തെളുപ്പമേ
തെളുപ്പമേ തെളുപ്പമേ

തെളുപ്പമേ തെളുപ്പമേ

തെളുപ്പമേ തെളുപ്പമേ
തെളുപ്പമേ തെളുപ്പമേ
തെളുപ്പമേ തെളുപ്പമേ
തെളുപ്പമേ തെളുപ്പമേ

ഇങ്ങനാൻ വന്നെത്തുന്നു,
 ലോകത്തിലവർ ചെയ്യും
 ഇംഗിളായെക്കൊണ്ട്.
 അതേരം ചെയ്തിട്ടുവരും.

സ്വന്തത്തിൻ കടന്നിറങ്ങൽ
 സാധ്യമെന്തെന്നുചെയ്യും
 വസ്തുതയെക്കൊണ്ട്.
 കീഴ്മതാൻ ശുഭാശുഭംവെ

ഇങ്ങനെയ് വീശേണ്ടിയിട്ടു
 സമുദായത്തെക്കൊണ്ട്
 കീഴ്മതാൻ കീഴ്മതാൻ.
 ഇംഗിളായെക്കൊണ്ട്.

അതേരംസംഭവമെന്താൻ
 ലോകത്തെ കെട്ടിയെടുത്തു.
 മംഗലാശ്ശിനിയിൽ
 പാഴ്വരനെക്കൊണ്ട്.

ആർക്കൊന്നും, ക്രിസ്തുമ്പോൾ
 പുതിയൊരുതരം
 മാറ്റംവരുത്തിയെന്നു.
 ക്രിസ്തു വന്നിരുന്നു.

മേഘമലാ ചണ്ഡുഴയി നാൽ
 അർകാർത്തം നേരിപ്പുക
 മേഘമലയെച്ചെല്ലിടുന്ന
 നാരികൾ മറുത്തോരം

പൂവാടിയിതിലത്രേ
 വന്നുവർ ചെല്ലിട്ടുള്ള
 ചരമങ്ങൾക്കുമെല്ലാം
 കൊള്ളുന്ന സമകാലം."

"ശീക്കരയെന്തിവിടത്തി...
 ലി മനോരമക്കാരാകത്തി...
 ലക്കർസുഖമല്ലേ
 കാരണമാനുള്ള സമയം.

നിത്യമം വസനതരം.
 ഞിപിമെഴുതിയൊഴുക്കൾ
 പ്രത്യക്ഷമാവുന്നതായി...
 നൊമ്പരമെന്നു നൂറാം."

അനുകൂലിപ്പൻ ചെന്താനാൻ:
 "ശീക്കരകൾ കരകൾക്കൊരം
 അനുകൂലിപ്പാഴെത്താൻ
 നല്ലതു മിത്രമെല്ലാം.

തൂങ്ങുകിടന്നുരുളി

താഴെക്കു കാണുക ചയ്യ
കവിയിൽ സൂര്യഭാഷൻ
കാണിച്ചു നിന്നിടിലും;

മറ്റുള്ളതെല്ലാം മൂന്നും

പ്രാബല്യനാനിമിഷിലും
ചുറ്റുമുള്ളിപ്പുറസ്സു
കാണുവാനുപകാരം

ചത്തേതു നിന്നിടിലും

കാമം. താഴെത്തന്ന
നിമിഷത്താൽനിഴിയാക്കി
കാണുവാനുണ്ടുതല്ല.

സേവകമുട്ടത്തുതൻ

നിമിഷിലും താഴെക്കുറു
കാവസ്സുവരുമിട്ട
ശരണന മേൽപ്പിടിക്കുവൻ. ¹

“തൂങ്ങുകിടന്നുരുളി”

ചിത്രാഞ്ജനകുന്ദം, നാമ.
കുറു വേദനാമിത്തു
കാമകരം കണ്ണാളിനി. ²

14

കളനമണിമലയ്ക്കി

പ്രദാനം ദിവ്യദാനം

സ്വയംഭാവം മഹാമഹാ

മഹാമഹാമഹാമഹാമഹാ

“എന്തിനീവിട്ടതെന്തിൻ വാഴ്ത്തു

ശിഷ്യന്മാരന്തിങ്ങുള്ളൊരു

വാഴ്ത്തുന്നവൻ ചെല്ല

ധർമ്മത്തിനൊന്നിടം

“പ്രാപ്തിയൊന്നാണിങ്ങു

വാഴ്ത്തുന്നവൻകൊണ്ടു

മഹാമഹാമഹാമഹാ

മഹാമഹാമഹാമഹാ

മഹാമഹാമഹാമഹാ

മഹാമഹാമഹാമഹാ

മഹാമഹാമഹാമഹാ

മഹാമഹാമഹാമഹാ

സത്യസത്യസത്യസത്യ

സത്യസത്യസത്യസത്യ

സത്യസത്യസത്യസത്യ

സത്യസത്യസത്യസത്യ

പാവങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ചേർന്നു -
 ഭാഗ്യത്തിനൊരു വേദം
 കേൾക്കും പാവങ്ങൾക്കു
 ധർമ്മംകൊണ്ടും കണ്ണിൽ.

കാലമിപ്പോഴും തന്നെ
 ജീവിക്കുമ്പോഴും പാവം
 കാലമൊക്കെയും തന്നെ
 കാലംകൊണ്ടും കണ്ണിൽ.

കാലമൊക്കെയും തന്നെ
 കാലമൊക്കെയും തന്നെ
 കാലമൊക്കെയും തന്നെ
 കാലമൊക്കെയും തന്നെ.

കാലമൊക്കെയും തന്നെ
 കാലമൊക്കെയും തന്നെ
 കാലമൊക്കെയും തന്നെ
 കാലമൊക്കെയും തന്നെ.

കാലമൊക്കെയും തന്നെ
 കാലമൊക്കെയും തന്നെ
 കാലമൊക്കെയും തന്നെ
 കാലമൊക്കെയും തന്നെ.

മുഖമുൾക്കൊണ്ടു
 മനസ്സുകൊണ്ടു
 കൈകൾക്കൊണ്ടു
 നമസ്കരം ചെയ്യേണ്ടതും.

‘പ്രപഞ്ചം’ വിദ്യ
 കൈകൾക്കൊണ്ടു
 കൈകൾ വിശദം
 ചെയ്യുന്ന നിരൂപകൻ.

വെളിച്ചംകൊണ്ടു
 നോക്കുന്നവൻ,
 വെളിച്ചം ചെയ്യുന്നവൻ,
 വിശദംകൊണ്ടു

സാഹിത്യകൃതികൾ
 കൈകൾക്കൊണ്ടു
 നോക്കുന്നവൻ,
 കൈകൾക്കൊണ്ടു

പ്രപഞ്ചം ചെയ്യുന്നവൻ
 നോക്കുന്നവൻ,
 കൈകൾക്കൊണ്ടു
 കൈകൾക്കൊണ്ടു

സ്രീധനം വിരമിക്കൽ
 മേന്മയെപ്പോലും
 സോമകിടത്താവീടാ..
 അശ്വതിപ്പിരിപ്പുതെ.

കണ്ഠമുദ്ര വാങ്ങും മന്ത്രി
 വെട്ടും, കണ്ഠസേവ
 മുഖമുദ്രയെന്നാൽ കടലും
 കഴിവും മൃഗവർത്തം

വെമ്പഴം നോക്കുകയും
 കെന്തെ കവിപ്പു തെൻ
 സമ്പദ്യം വെള്ളത്തു
 നീക്കവും തന്നെത്തും

വെങ്കടകീകൾക്കെൻ
 സമ്പത്തു തുടിക്കുന്ന
 പൂക്കുതൊഴും കവി
 കർമ്മമെന്നത്തും

മുപ്പതി പൂക്കുതൊഴും
 വെങ്കടം, തെൻതെൻ
 കർമ്മമെന്നത്തും നാളും
 ലംഘിപ്പുന്നതെല്ലാംതെ.

“കുന്ദൻ ഞാൻ ചോദിക്കട്ടെ!
കുന്ദൻതരികൊള്ളൂതാമോ
നിന്ദാകരം ഒരു കർമ്മം
മരണശിക്ഷയർപ്പിക്കും

എന്തൊരു വാസിക്കാനും
തവൽ ചോരൻ ശിക്ഷം
ബലബലമെല്ലാംമരണ
ധർമ്മമനുഷ്ഠിൻ നന്ദിനി”

അനുകൂലിയുണ്ടാകട്ടെ
“പ്രതിഷ്ഠാഭാരമെവിധം
മരണമെല്ലാം കർമ്മമെല്ലാം
ശിക്ഷകൾ നന്ദനമെല്ലാം

അനുകൂലിയെല്ലാം
മരിച്ചുപരിവർത്തനം
അനുകൂലിയെല്ലാം
മരണമെല്ലാം

അനുകൂലിയെല്ലാം
മരിച്ചുപരിവർത്തനം
അനുകൂലിയെല്ലാം
മരണമെല്ലാം

ഒണ്ഡ നീതികൾ മന്ദ്രമുൻ
 കോവേലിപ്പുറത്തുളളതൊഴു,
 വിഴുറ്റായം ധനമെങ്കെ.
 മണ്ണുനല്ലോ ഗണിപ്പേഴു.

കർമ്മത്തിൻ ശിക്ഷയെല്ലാം..
 നീളമെഴുത്തും വാചിപ്പുറിൽ
 ധർമ്മക്കാവിൻ ഒണ്ഡ..
 നീതികൾ ഹൃദയമെങ്കെ.

സ്തോത്രമെഴുത്തുകൾക്കിടയിൽ
 കോവേലിപ്പുറത്തുളളതൊഴു,
 കോവേലിപ്പുറത്തുളളതൊഴു.
 കോവേലിപ്പുറത്തുളളതൊഴു.

കുറുപ്പായം, കോവേലിപ്പുറത്തിൻ
 കോവേലിപ്പുറത്തിൻ, കോവേലിപ്പുറത്തിൻ
 കോവേലിപ്പുറത്തിൻ, കോവേലിപ്പുറത്തിൻ
 കോവേലിപ്പുറത്തിൻ, കോവേലിപ്പുറത്തിൻ.

വാചിപ്പുറം ഗണിപ്പുറം
 ശിക്ഷയെല്ലാം
 കോവേലിപ്പുറം
 നീതിക്കുറുപ്പായം.

“നേരമാ ചമ്രകന്ത”

അന്നന്തരി: “അിരിപ്പൊമ്പൻ
കുതിരിന്നനുഗ്രഹി
ച്ചിടണം കട്ടിയൊക്കെ.

ചെല്ലുന്നതില്ല അത്ര;
യന്ന കണങ്കാളാതിനി

നല്ലതരവുമുഖം
ദന്നംകി അന്നൊരു നാളിൽ.”

കാവ്യകല്പം

മോ വൃദ്ധ! നീണ്ടുറ കേൾ-

മേലമേൽക്കുക മേൽത്താഴെ

നെയ്യു ചന്ദ്രക്കലയെപ്പോലെ.

ശ്ലക്കയിനെത്തേടിപ്പോയോ!

നീൻ വെളിച്ചത്തുള്ള നാളെ

ഒല്ലാത്ത നീവന്മീപ്പോലും

നീൻ തളിർത്തു കൈകൾ.

പെരുമ്പറ തുളം വെളി?

കണ്ണുകൾ ചിമ്മിപ്പോയോ

കാലതാഴ്ന്നതാണോ

നിശ്ചിതം മുൻപിലേ ന

നോട്ടത്തെപ്പോലോ?

നീതന്നെ കരളുപൻ

സദൃശം മറ്റൊരാൾ

കരളത്തെപ്പോലോ

തേങ്ങപ്പിണ്ടിയെന്നിടത്തു?

ഏതൊരു ഭിക്ഷവുണ്ടാകും-

ഭക്താന്റെ നീർനീർ കായി

സ്ത്രീനമസ്കരണമേ

മേഘമേഘമേഘമേഘമേഘ നീർ

കാന്തകാം ചണ്ഡികാ-

കാന്തകാം പ്രഭുക്കളും

സ്ത്രീകളും ജീവി.

അതുകൊണ്ട് കാന്തകാം

അതുകൊണ്ട് നീർനീർ

പ്രഭുക്കളും ജീവി

പ്രഭുക്കളും ജീവി

അതുകൊണ്ട് കാന്തകാം

അതുകൊണ്ട് നീർനീർ

പ്രഭുക്കളും ജീവി

പ്രഭുക്കളും ജീവി

അതുകൊണ്ട് കാന്തകാം

അതുകൊണ്ട് നീർനീർ

പ്രഭുക്കളും ജീവി

പ്രഭുക്കളും ജീവി

അതുകൊണ്ട് കാന്തകാം

എന്തൊരു കാര്യം കല്പം-
 പീറ്റൃയുദ്ധമിപ്പോൾ നിന്നെ-
 യാതൊരുപം സർവ്വം
 ഭാഗീ നീ ബലം നേടി

മുഖി നീ നീവെന്തൊരു
 നിശ്ചയിച്ചുപോകിയാ
 ചാരിയെ ചാരിയായാ-
 ചാരിയെ നിന്നിട്ടുപോക.

കൊന്നൊന്നായവർ വന്ന
 കാഴ്ചവെട്ടാത്ത നിന്നെ-
 ചാരിയെ ചാരിയായാ-
 നിന്നിട്ടുനിന്നിട്ടുനാളിൽ.

മീനത്തൽ നിവസിച്ച
 കാലം ഇതൽ നിന്നിട്ടുപോ-
 ന്നം നീ ബലവത്തൽ.
 അന്നിപ്പോൾ സൂരിപ്പിച്ച.

കണ്ഠശക്തിയാർക്കു
 സ്വർഗ്ഗം നീ നേടി സർവ്വം-
 ധനം ത്രയം നിന്ന-
 കണ്ഠശക്തി വന്നുവെന്ന്

ചിന്താതരംഗിണി

I

കഴിഞ്ഞതരംഗങ്ങൾ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി എന്നും
മറന്നിട്ടുണ്ടാം ശോഷണഭാവിയെത്തോടി
വളരെക്കൂനിക്കുളളതെ ജീവിതാധാരം.
വളർന്നുനാകീടുകിലെത്തു പുണ്യം!

ഓചുപ്പുകൾത്തു കൊളുത്തീവെച്ചു.
തെറ്റുന്നതാഴ്വരിട്ടു, കയ്യും,
സുരസെറുത്തു മരമണ്ണു കനത്തതും
നഷ്ടപ്രഭം കഴിഞ്ഞിരുന്നിട്ടുണ്ടു!

പ്രതാപസമ്പത്തുകൂടി കൈതീച്ചും,
പ്രവൃത്തിയും ഭാരമുമാറ്റിയിച്ചും,
സ്വജീവിതക്കുപ്പൽ നായിച്ചു ഞാൻ ഉ-
മ്മോമക്കൊട്ടംകാരെപ്പഴക്കുന്നിട്ടു.

ആത്മാഭിമാനത്തിന്റെ മറിഞ്ഞുപോ
 യോജിച്ചിരിക്കുകയില്ലല്ലോ,
 മാനസത്തെയും പാരമ്പര്യത്തെയും
 മറച്ചുപോയതല്ലേ നീയല്ലോ

നാകീട്ടുപോയതെല്ലാം സാധാരണക്കാരൻ
 മറയ്ക്കുകയാണ് പറ്റിയതേ മനസ്സി,
 സർവ്വമെങ്കിലും മറയ്ക്കുന്നവർക്കുമാത്രം
 ജനമേ ഗണിക്കാറുള്ളൂ ദീനം കഷ്ടതയ്ക്കും

സ്വാർത്ഥത്തിനാൽ മറയ്ക്കുക കഷ്ടമല്ലേ
 സർവ്വതരവും മറയ്ക്കുന്നവർക്കുമാത്രം
 സ്വീകാര്യമെന്നു കണ്ടിട്ടുണ്ടാണു
 സന്തോഷമെന്നു കണ്ടിട്ടുണ്ടാണു

സ്വകാര്യസ്വർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ചുള്ളതും
 മറയ്ക്കുന്നതല്ലേ മനസ്സി,
 തർക്കമെന്നല്ല ഇണമിടാണു
 സർവ്വതരവും മറയ്ക്കുന്നവർക്കുമാത്രം

കഴിച്ചു അൻ ജീവിതമിത്രനാളും
 ശുഭാർത്ഥമെന്നു വരിച്ചിട്ടുണ്ടാണു
 കണ്ണിനെപ്പോലീ നെളിഞ്ഞു സത്യം
 പ്രകാശമെന്നു നീനമിടാണു

നിമന്തരാശ്വകൾ നാമച്ച ചിന്ത
വിതച്ച ചിന്താശ്വകൾത ബീജം
ശ്രമങ്ങൾ നന്നായി കൂട്ടിച്ചേർന്നു
മണ്ണിലൊന്നും പൂക്കൾ വിരിഞ്ഞിടുന്നു.

II

കൊട്ടിലുലാക്കുകൾ കോട്ടിലെച്ച
സ്വപ്നം പൂർണ്ണനോക്ക കീഴ്തിവിടരുത്,
വഴങ്ങിപ്പോകുന്നതെങ്ങിലിടത്തു
മേനം വളർന്നുനോക്ക മൃത്യുതപം.

ഇവയ്ക്കു കീഴായി കണ്ടുതീർത്തു സ്വപ്നം
സ്വപ്നം പൂർണ്ണനോക്ക കീഴ്തിവിടരുത്,
വളർന്നു നീളുന്ന ചുണ്ടി-
കാണിച്ചിട്ടും ചുട്ടു മഞ്ഞുപോകും.

ജന്മത്തീർത്ഥത്തിൽ കൊണ്ടു കൊള്ളാൻ
പലം പങ്കിച്ചുനോക്ക കീഴ്തിവിടരുത്,
തന്നിട മരുന്നെടുക്കുക. തന്നു
വേദൻ നൽകി ചെമ്പിതു സാമസംസ്കാരം.

കാണാത്തവർക്കും, ജ്ഞാതാർക്കും,
കാണാൻ ചൊല്ലും സ്തുതിക്കുന്നവർക്കും—
ഇവയ്ക്കു ചൈതന്യം നീക്കത്തിനിടയിൽ
കാണാൻ പെട്ടും തന്നെ പൂർണ്ണമാകും.

ജന്മിപ്പത്തെക്കൊണ്ടാണിതാ? ജീവിതമല്ലേത്.
 കളിത്തറയിൽ കൈയ്യൻ ജന്മത്തിന് താക്കി
 മരിച്ചു പോയിപ്പോകുകയല്ലേ? കൈ
 ലഭിപ്പത്തെക്കൊണ്ടാണല്ലോ കൈയ്യൻ.

പൊതുവായൊരു കളിത്തറയിൽ
 കൈയ്യൻ ജന്മത്തെക്കൊണ്ടാണിതാ? താക്കി
 കാണുന്നിതല്ലേ? കൈയ്യൻ കൈയ്യൻ
 ലഭിപ്പൻ ജന്മത്തിനുള്ള നന്മയല്ലേ.

കാണുന്നിതല്ലേ? നവമുഖം
 കലനന്ദം മൂലം വിവരണത്താൽ
 പരമേശ്വരനായാണിതാ? ജന്മത്തിൽ കലനന്ദം
 ഭവാനായാണിതാ? ജന്മത്തിൽ.

ജന്മത്തിൽ വെണ്മ, ജന്മത്തിൽ
 കൈയ്യൻ ജന്മത്തിൽ കൈയ്യൻ ജന്മത്തിൽ
 ജന്മത്തിൽ ജന്മത്തിൽ ജന്മത്തിൽ
 ജന്മത്തിൽ ജന്മത്തിൽ ജന്മത്തിൽ

ജന്മത്തിൽ ജന്മത്തിൽ ജന്മത്തിൽ
 ജന്മത്തിൽ ജന്മത്തിൽ ജന്മത്തിൽ
 ജന്മത്തിൽ ജന്മത്തിൽ ജന്മത്തിൽ
 ജന്മത്തിൽ ജന്മത്തിൽ ജന്മത്തിൽ

ഉത്തമ നിഷ്പ്രവേശകീവരംഗി
 തെളിഞ്ഞുകൊണ്ടും കരനീന്ദനരും
 പരം പണിപ്പെട്ടുനന്നുവെഡം ദെവ-
 ജിഹ്വജെപ്പമലംഭം ത്രുകിതനന.

അങ്ങും കഴിഞ്ഞും ചിമ്പടം പരന്നും,
 പല്ലാൽ തരഞ്ഞും വെയിപ്പിൽ വെന്തിത്തും.
 ഏതൃയ്യയന്തമെങ്കിലും ഏതൃവും നാ-
 മെത്തും കരണവെഡംഭവമെല്ലാം.

സമ്പ്രാപ്യമം സ്ഥാനമണത്തിടത്ത
 ജന്മമുതൽ പരമതിയികലെയും
 വിശ്വാസീഭവത്തെയും ചിട്ടു കൂട്ട-
 കാടം ചന്തിപ്പാൻ വഴി നോക്കിനില്ലാമ.

III

ഹലം ലഭിക്കാത്തതെ ജീവിതത്തി-
 ലാശം. സമയം കാരണമേ ദൈവമെങ്കിൽ,
 ക്ഷീണിച്ചു കലഹത്തിന്നു മദ്യമെന്ന-
 ചോലല്ലെന്നും സുഖമെങ്കിൽ.

മദാധനാകം പ്രളവെക്കണക്ക
 നമസ്കരിപ്പോന്ന സഹായമെങ്കൽ
 ജ്ഞാതമെല്ലാത്തതിനാകുകയില്ല
 തുടങ്ങുമെന്തെന്നൊ വിശ്വസിക്കാം?

സന്ദർശകർക്കൊക്കെയും, സൂര്യപ്രണയിതന്മാർ
 വിധിയിലോ ചരഗണങ്ങളിൽ കൊണ്ടും,
 പണിത്തടുചെയ്യുന്ന അച്ഛൻകൊണ്ടും,
 യോഗദിപ്തമാവിയിരുന്നതുകൊണ്ടും

സമുത്തരനാമീശപരനുള്ളിലിത്തു
 സമന്താത്മകളായ് വരുകേണമെന്ന്
 നിന്ദിപ്പതിഞ്ഞതെന്തെന്ന്? കാഴ്ചയെപ്പോൽ
 കോടിക്കോട് ജന്മികളെക്കുറവുവെന്ന്?

പരന്നൊക്കെയായി കട്ടത്തിലൊക്കെ
 പ്രതിപ്രതിഭിമുഖമായ പുരോഹിതന്മാർ
 വിധിയിലും സമാന്തപരമായ
 കർമ്മങ്ങൾക്കൊക്കെയുള്ള ഫലം വരുത്തി

17

കൊതിച്ചിട്ടുള്ള ചിലർ കീഴ്ത്തിയെന്ന
 ഭക്തിവതാപ്രീതി ചുരിച്ചിടാനായ്;
 പൂജാതരക്കൊട്ടെ കെട്ടിപ്പതിർ
 നെക്കുറുന്നതും വേലിചെയ്തുകൊള്ളാൻ.

നീണ്ടതലമുളകി, നെക്കൻ അംശം
 ഉരിച്ചു, മേനിൽ കർമ്മമാല ചാത്തി
 കരസ്ഥനായ് ഉവീ ചെയ്തിട്ടെന്നെ
 കീഴ്ത്തിയതും കോശസി സുഖവൃന്ദാഭം

ലോകമെഴുത്തുതന്നിരിക്കട്ടെയുള്ള
 മനുഷ്യനെ ഹനത! വലച്ചിട്ടാനന്ദി!
 അഹരിലല്ലാഹരിലുമെത്ര
 സ്വപ്നമിതീ തന്നെയിലൊന്നിമാത്ര.

പണയത്തിലിരിക്കുന്നവർക്കും
 വിട്ടുപോയവർക്കും തന്നെയും
 പരസ്പരം തമ്മിൽ കൈകൾക്കൊപ്പം
 ചേർന്നുനിൽക്കട്ടെ.

വസ്തുതകൾ ഉള്ളതല്ലാത്തവർക്കും
 നല്ലതല്ലാത്തവർക്കും
 മിടുക്കിൽ ചേർന്നവർക്കും
 പക്ഷെ മിടുക്കിൽ ചേർന്നവർക്കും

സർവ്വതരം വീര്യമുള്ളവർക്കും, ഉന്നത
 ചൈതന്യമുള്ളവർക്കും സർവ്വതരം
 നല്ലതല്ലാത്തവർക്കും കൈകൾ
 ചേർന്നുനിൽക്കട്ടെ.

നല്ലതല്ലാത്തവർക്കും കൈകൾ
 നല്ലതല്ലാത്തവർക്കും ചേർന്നുനിൽക്കട്ടെ
 നല്ലതല്ലാത്തവർക്കും കൈകൾ
 ചേർന്നുനിൽക്കട്ടെ.

നന്മന്റെ ചെലവിലായില്ലാത്തതി ചോര...
 മദ്യേയതാപ്രീതിയിലാഗ്രഹത്താൽ
 മുറ്റുമ്പോൾനിന്നും പുത്തുതാൻ കീർത്തി.
 ധാരാളം നാട്ടാനിട്ട വന്നുചേരാം! *

കല്ലിൽ കുറിക്കും ചിലർ, കാരിയവീർ...
 സ്നേഹങ്ങൾ നാട്ടും ചിലർ, അന്യർ കാവ്യം
 വന്നു കൊടുത്തിട്ടുണ്ടുപിടും തൻ...
 പ്രസ്താവി കേൾവേ നിലനിൽക്കുവാൻ

സൂക്ഷിച്ചിടാനിത്ര ചകാതിച്ചിട്ടുണ്ടോ...
 റിപ്ലാതിയെന്നാണു നിനച്ചുകണ്ടാൽ?
 താൻതൂലമാൻ ലോകർ സമീപിച്ചുപോന്നു
 വൻസങ്കടത്തിനാളുവെന്നുതോന്നും.

കാതോരിടത്തിൽ കലവൊക്കിനില്ക്കും
 ജന്മധാരാജാക്കൾക്കടിയാമെന്നുതോന്നും,
 അക്കീർത്തിയും മദ്യേയത തിന്നുന്നതിനേ
 നകാസ്ഥിപൂർവ്വതയെക്കുറിച്ചു ചോര?

V

നിനച്ചു കണ്ടാൻ: വിധിസൃഷ്ടിതത്തിൽ
 അന്നാണു മുഖൻ പ്രകൃതികുടിയീർന്നു
 ഏതൊക്കെയായിരുകിഴിലുരങ്ങിടന്നു
 കറുത്തു ജന്മകളിൽതാകുന്നതും.

ഈ ലോകമാം കാവിലസംഭൃപുഷ്പ-
ഗണങ്ങൾ പുത്തുണ്ടു ജന്മിച്ചിട്ടുണ്ടു
തുമ്പവെണ്ണാണെന്നിങ്ങൊക്കെ കൈയിൽ
പ്രാതുകുടുംബം നിന്മരിച്ചു കൈവം.

മുല്ലമുഴും സുരമമല്ല വിളിപ്പി-
യ്യം-അരുചു ഒരു ഭൃംഗം വരയിപ്പൂ,
മല്ലവം നിനച്ചാലുകുഞ്ഞിപ്പുറത്തു -
കെട്ടും വിളാതിയതു ചെറിയതല്ലേ.

നാനാത്വമല്ലാ പ്രകൃതിക്കു തത്വം
വീണെങ്കൽ കാണിതു സമുദ്രവെട്ടു
ചൊല്ലുന്ന തിരണങ്ങളെത്തരനിൽ മെട്ടും
മൊരാറിനൊന്നായുലകത്തിലപ്പൊരി

ചീവീട്ട ശബ്ദിപ്പൂ മരിച്ചു പാട്ടം
പുഷ്പാകിലത്തു വകുചച്ചിടത്തെടു
തെക്കിന്റെ വിശ്വാസനന്തരംഗി
തന്നൊച്ചയിൽ കണ്ടിട്ടെന്നെത്തന്നെ.

മന്നൊക്കെക്കും വീലി പരത്തി നൃത്തം
മാട്ടം മയ്യത്തേക്കു ചെറു കരണ്ടി
കാകിനെയും ചീത്തമിളകിടുന്നി
ല്ലതിന്നനംഗൻ വലിപ്പത്തന്നെ

അവകൾക്കുള്ള ഗുണങ്ങൾതന്നെ
 വർഷങ്ങൾക്കുതന്നെ യി പിന്നാലും
 മറ്റുള്ള ജന്തുക്കളിലുള്ള വർഷം
 നിന്റാക്കെക്കൊണ്ടു ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സാധിച്ചതെന്തെ വാഗ്ദാനിന്മേലാണി
 നൂറുണ്ടെ കൈവശം നന്നെകീഴെയാണി
 ചിന്തിച്ചിരിക്കാൻ നെക്കക്കത്തു
 ചെട്ടുന്നെത്താം വിധി ചെട്ടുന്നായി!

VI

എല്ലാസ്ഥലത്തും നമുക്കു നന്നായ
 സൗകര്യം കൽപ്പിച്ച് തെളിയിക്കാനായി,
 എല്ലാത്തിനും വട്ടത്തുടർച്ചയ്ക്കു
 സംഗീതമാധുര്യമിരുന്നതായി,

കർമ്മം തന്നെ കണ്ടിട്ടു; തുറന്നായ
 കൈവശം സ്മിതത്താലുകൾക്കൊന്നാധി
 അനുഗ്രഹിച്ചുകൊടുത്തുവന്നതായി.
 അതിന്റെ ചിന്തയെപ്പറ്റിത്തന്നു.

വൃദ്ധഗ്രാമത്തിലിപ്പോഴു തന്നെ.
 തന്നെത്തന്നെത്തന്നെ കളിക്കുന്നതായി
 ഉച്ചിപ്പിക്കുന്നതായ പക്ഷികൾ.
 കെട്ടിയിടുന്നതായ പൂക്കൾക്കകം.

വിടർന്നിപ്പൂണൊരു പൂക്കൾ തമ്മിൽ
ചിരിച്ചു കാശു വിതറിക്കളിച്ചു;
പെരുന്താൽ ചുറ്റണൊരു വൃക്കപ്പുറം
മന്ത്രിച്ച തമ്മിൽ സുഖവെന്തെല്ലാം.

നിലാവെളിച്ചത്തു വെളിച്ച പടരും;
സുഗന്ധമുറപ്പുള്ളൊരു വാരംവാരം;
അപരതാ സ്തുത്യേത. അഗ്രിപ്പാപ്പും
മനോഹരവും മനോഹരമെന്നൊട്ടാലി.

പ്രഭാതകാ നൃത്താഞ്ചിവിതംപോൽ
സൂര്യൻ ഞാൻ സൽകൃതി ചെയ്തു ചന്ദ്രൻ
കൂടാൻ ധനു മീന ത്രൈക്കുതാല
നീനപ്പൂ ഒഴുവം ചിരിപ്പുണ്ടിരിയെ.

മരണമുപോൾ ചിന്തമൊഴുതിത്തന്നിൽ
മനോഹരമാലുപാൻ തീർത്ത കലാകര്യ
മുറപ്പും പൂക്കൾകൊന്നുപോലെ
ചിരിപ്പുപ്പൂവിൽ കനകമെത്തെയറും.

സൗന്ദര്യമൊത്താണു മനോഹര ചിന്ത
വികാശമെത്തെയറിച്ചു വെറോ
ശബ്ദത്തിലും വാക്കിലുമെത്തു കൂടാത്ത
സ്വപ്നാഗ്രാസമുള്ളൊരു സൗകര്യം.

ജ്യോത്സംഭവം കവിനനു കാഴ്ചയേഗി...
 ഞ്ഞുതൊണ്ടി കേൾക്കാത്തവനില്ല ഗാനം
 കണ്ണാമ്പർവെന്നെന്നൊരു ചിത്രം ഉള്ളി...
 ലഭ്യമാ കലാഭംഗി നന്നായില്ല.

നീമനരം മാറിമറിഞ്ഞു ബ്രഹ്മം...
 നരം ഭവിച്ചൊരു കണ്യകാപിതം,
 സന്തസ്തം കിന്നസ്ഥിതം ഭവിക്കാതി...
 കണ്യകനകിൽ വിസ്മയമെല്ലാ ചിരനേ?

VII

കാലം ഗമിക്കുന്നു; ഗമിച്ചുതന്നെ
 നാമുണ്ടു പോകുന്നതു, കാലമല്ല;
 സുനിശ്ചയം നില്ക്കുമിനൻ ശക്തി
 ചുറ്റുന്നപോലുള്ളൊരു കേരണമൊരും.

ജനാത്മ കാലത്തിന് കാല്പനികി
 ഭവിക്കും ഗുണം കാണുതു ഭൂപ്രപഞ്ചം;
 സ്വകർമ്മശക്തിതരികുവെന്നൊരും
 കർമ്മമുള്ളവനില്ലാത്തൊരു.

ജീവൻ കൊടുക്കുന്നതു ഹന്ത! സത്യം...
 മഹത്തീർത്ഥം മഹാമഹത്തീർത്ഥം
 ജന്മമൊന്നിനാൽ തത്ത്വവികാരമൊരു...
 ചിന്താഗുണങ്ങൾ നവരത്നം വരുന്ന.

വിചിത്ര! തുണയ്ക്കുമിഴുന്നതില്ല
 താലന്ത ഭാവിച്ചതിനുള്ള കാര്യം:
 കിനാവിനെല്ലുപയുഷണിയിലും
 നോക്കത്താൽപയ്യമുരുത്തിട്ടുപോൽ.

ആഹ്ലാ! വിചാരിക്കൂമാകരനും
 മറ്റൊരു നരം നോക്കിയതിന്നിടമ്പാറി,
 കൂടെയിൽ നാം പൂക്കണ്ടത ചിന്ത നരംതാ.
 നവീനതാകുന്നതിവരണതാല്യ!

നീയാനതകണ്ടാം പക്ഷിപന്തനത്തിൽ
 മറുനരന്മാരേദിശഗണിക്കെട്ടല്ലം
 വീണ്ടും വെളുത്തുന്നതിനുള്ള കാര്യം
 കിനാച്ചു കണ്ടാൽതന്നെ കണ്ടെത്തുമെ.

സംഹാരസ്തവ്വിസ്ഥിതിയെന്നു മൂന്നും
 നാളപ്പിന്നെ മന്ത്രിനിൽ മാത്രംതാമസം
 തുണയ്ക്കത്താലുകൊണ്ടാറി ദേഹം.
 സ്തവ്വികളെപ്പോൽ ചങ്ങനാളം ചേർത്താറി.

ലോകത്തെല്ലെല്ലാത്തെയും,മാവതിലും
 കാലത്തിനല്ലാതെ കവരുന്നല്ല
 മാത്രം നീതന്നെത്തെയും,തെയ്മതാമസം.
 തുണയ്ക്കത്താലുകൊണ്ടാറി ചേർത്താറി.

അപ്പുറംവശം, ചിന്താപത്രമിട്ടു
 സമാന്തരധർമ്മങ്ങളിണക്കീതപ്പുറം
 ശാസ്ത്രങ്ങളും വണ്ണമിൽ കണ്ടതില്ല
 സാക്ഷാത്കാരങ്ങളുടെ ഭൂപ്രകൃതി.

IX

ചെയ്യുന്ന നാം കണ്ടുകൊണ്ടു ചിന്ത.
 തെറ്റൊന്നു സ്വയംപ്രകാശമുണ്ടാലും
 ചെല്ലാത്തതും മാനുഷതയ്ക്കുതീർത്ത്
 നാം ചെയ്തിട്ടു പരന്നതെന്തും?

X

തെറ്റുചിന്തയ്ക്കുതീർത്ത് മാനുഷത
 ചെല്ലാത്തതും മാനുഷതയ്ക്കുതീർത്ത്
 നാം ചെയ്തിട്ടു പരന്നതെന്തും?

ഉദ്ദേശിച്ചാൽ കളിക്കുമ്പോൾ
 നീക്കിച്ചാൽ ലോകമാനസമിശ്രം
 ചെല്ലാത്തതും മാനുഷതയ്ക്കുതീർത്ത്
 നാം ചെയ്തിട്ടു പരന്നതെന്തും?

അപരിന്നത്തിൻ മഴയിൽക്കേരത
 പാഴ്വല്ലുപോൽ മാനുഷനെന്നു വന്നാൽ
 ഇമ്മീഡിയതതിൽ ഗുണഭോജചിന്ത
 സൽക്കർമ്മമെന്നുള്ള ചന്ദ്രമന്തുവും

ഇന്നുകയാൽ ശാശ്വതമെന്നു ധർമ്മം
 കേതാമ്ബ? നാശത്തിനെയിനമഗത്തിൽ
 സമാശ്രയിച്ചു കേതാമ്ബ? ചേന്ന
 സുഖം ലഭിച്ചാൻ പഴി കേടുകേട്ടാ?

ഇക്കാര്യമേതാമ്ബയിന്നതത്ര
 നമനു വിജ്ഞാനം; അതിച്ചുപോലെ
 ഗ്രന്ഥത്തിൽ നോക്കി ഗ്രന്ഥിയാവരുല്ല,
 ഇത്രപ്രദേശംവഴി ലഭിച്ചു.

വിവേകബലം സജ്ജം നടത്തും
 പരീക്ഷണത്തിന്റെ ഫലങ്ങളായി
 സിദ്ധിച്ചിട്ടെന്നാണുതൊഴുതി സത്യം-
 ധർമ്മമേധാവിവഴിയെ ലഭിച്ചു.

നോന്നാടിത്തീട്ടവതിന്നു; അൻതാൻ
 നീങ്ങിട്ടു ധർമ്മത്തിനൊരത്രമേത്ര
 മനസ്സിന്റെകൃഷ്ണമണ്ണും കോട്ടപ്പാൻ
 സുശക്തി; അതൊന്നിനൊരായതില്ല.

അൻ അൻ പരീക്ഷിച്ചു പരീച്ചു വയൽ
 ഗുണത്തിന്നൊത്തുള്ള സുഖസുഖങ്ങൾ
 ലഭിച്ചിട്ടു നന്മ നൽകുന്നതല്ലേ -
 കിട്ടുന്നതായ് ജീവിതസൗഖ്യം.

അന്നന്ന കഷ്ടത വെളിച്ചമൊത്തു
 ചെയ്യുതൊഴും ജീവിതയുദ്ധത്തിൽ
 സ്വയംശ്രദ്ധയും ശക്തിയും
 നട്ടെല്ലുപോൽ ശക്തിയെന്നാണിത്.

അന്ന വെളിച്ചമുള്ള ഗുണഗുണങ്ങൾ
 നിത്യം പരീക്ഷിച്ചുവ കൈവിടാതെ
 നില്ക്കുന്നതത്രെ സ്ഥിരബുദ്ധി: ശാശ്വതം.
 അന്നജ്ഞാനമതിയെന്നിരിക്കട്ടെ.

ശക്തിശക്തി, ജ്ഞാനവിനയശക്തി,
 മംഗലം കടുത്തുള്ളതാണു ജ്ഞാനം,
 പരമം സന്തതജീവിതത്തിൽ
 ലാഭം ലോകത്തിൽ വരാതിരിപ്പൂ?

ശീതോഷ്ണാവരങ്ങൾകണക്കു നിത്യം
 സ്വയംവീക്ഷണത്തു സദാജ്ഞാനം
 ഇല്ലാത്തതിനാൽ ശക്തിയല്ല
 സ്വയംവീക്ഷണൻ മറന്നുവെക്ക.

പ്രകൃതുകൾമാത്രം സുഖമുള്ളതിന്റെ
സംഖ്യയുമാണ് ശാശ്വതസൗഖ്യമോരോ?
സുഖസുഖത്തിൽ കവിയുന്ന ശാന്തി
ലഭിച്ചതെ വെറുവായെ സൗഖ്യം.

ഹൃദയകന്തീയുലകത്തിൽനിന്നും
തരികളെല്ലാം രസസുഖത്തിൽനിന്നും
ഒളിച്ചുപാഞ്ഞിരുന്നവർക്കുവെറുപ്പം
മരിക്കുവാൻ കണ്ടുവെ സംഖ്യയല്ല.

മിതപ്രഭാവമായതും ജീവിതപ്പാർ
ക്കൂട്ടത്തെ വിട്ടൊഴിയൊളിച്ചിരുന്നാൽ
ലഭിച്ചിട്ടും ശാന്തി തുടർച്ച ചേർന്ന
മരണത്തിനോടൊക്കുകയുണ്ടാകൂ.

മോശനാശനകമഹികളീവകത്തിൽ
സ്നേഹമില്ലാത്തവശൃംഗം,
നിസ്സഹനമൊഴുതൊരു ശാന്തി
മലിപ്പത്തിൽ കയ്യാതെ നിന്നപ്പോൾ.

മൃഗത്തിലും, തൽസമസ്തത്തിലുമെ
സ്നേഹത്തിലും, വെക്കുകുന്നി നന്നായി
ലളിന്ന നീർമണ്ഡലത്തിലൊക്കെ
സർക്കൽ സുഖം നാശിച്ചുനാശിച്ചു

ആകിഞ്ചി-നാമം അപിതാകവ്യമിതം

മാതൃശ്ചിപാതം

പാദം കഞ്ചിതവകിഞ്ചനം യദാ നീന.

പ്രാകർഷ്യകഞ്ചനം

പാദം കഞ്ചനം നീനം

പ്രാകർഷ്യകഞ്ചനം

പാദം കഞ്ചനം

കഞ്ചനം

ശുശ്രൂഷാദികൾ

പ്രേമഗീതി

1

ദൈവമേ, വണ്ണിച്ചതെങ്ങിനയങ്ങേ അറൻ
കെടതിഴിയുടെ സൽക്കാതെങ്ങ!

മല്ലകന്മാർപ്പൂക്കളെച്ചൊറ്റം വീഴുന്നവരെ
വെള്ളിപ്പൂക്കൾ നീക്കത്തുളകി,
തെങ്ങാഴ്വരപ്പൂക്കൾമാത്രം വാഗ്ദത്തം
കൂടാകപണിതമാം വാഗ്ദത്തം
നീപ്രേമസമസമഗന്ധവെഞ്ചരമെങ്ങേ
മല്ലകന്മാരന്തിനാളെപ്പോഴെങ്കി,
നീട്ടിയ കൈകളാം നീക്കമൊഴെത്ത
സ്താപം ഗാളത്തിൽ ചേർത്തു നിൽക്ക,
അവ്യയസ്തോത്രം ഇളമ്പുന്ന ഭയ്യിയാൽ
മധുരനിഷംവമേതി കൈപ്പി,

ഉൾക്കമ്പിൽ നയ്യർണ്ണമുപയോഗം തമ്പിത്തൻ
സൽക്കാരമേഗിക്കുക ചിത്രമത്ര

2

കണ്ണിന്റെ ശിശിയില്ലത്തു നമുക്കുതാമസം
കണ്ണിന്റെ കണ്ണിന്റെ കണ്ണിന്റെ
കണ്ണിന്റെ കണ്ണിന്റെ കണ്ണിന്റെ
കണ്ണിന്റെ കണ്ണിന്റെ കണ്ണിന്റെ

കണ്ണിന്റെ കണ്ണിന്റെ കണ്ണിന്റെ
കണ്ണിന്റെ കണ്ണിന്റെ കണ്ണിന്റെ
കണ്ണിന്റെ കണ്ണിന്റെ കണ്ണിന്റെ
കണ്ണിന്റെ കണ്ണിന്റെ കണ്ണിന്റെ

കണ്ണിന്റെ കണ്ണിന്റെ കണ്ണിന്റെ
കണ്ണിന്റെ കണ്ണിന്റെ കണ്ണിന്റെ
കണ്ണിന്റെ കണ്ണിന്റെ കണ്ണിന്റെ
കണ്ണിന്റെ കണ്ണിന്റെ കണ്ണിന്റെ

3

കണ്ണിന്റെ കണ്ണിന്റെ കണ്ണിന്റെ
കണ്ണിന്റെ കണ്ണിന്റെ കണ്ണിന്റെ
കണ്ണിന്റെ കണ്ണിന്റെ കണ്ണിന്റെ
കണ്ണിന്റെ കണ്ണിന്റെ കണ്ണിന്റെ

മനമന്ദരത് പ്രിയതന്നെയെടുത്തെന്നു-
മുഖമവസ്ഥാനം മറന്നുപോയി.

അർദ്ധകണ്ഠകുടുംഭനീലവളമെ
പ്രേമരംഗം പൂർണ്ണൻ തുളസീനീലം
ചെരിച്ചുകീട്ടെന്നു കത്തുമുഖകളാൽ
മുറുക്കുശ്ശേഷമെത്തമുത്ഥിരിച്ചു
തെല്ലു വിടുന്നതു ചോരിയാകൊണ്ടുതാൻ
ചൊല്ലാതെ ചൊരിച്ചാൻ മൃഗമെന്നെ

മൃഗമെന്നൊക്കെ അന്നൊന്നുമെ ചൊല്ലുവാൻ
പരമമകീല്ലാതെ നിന്ദാപരമായി!

4

മരപകലിയിയും നിന്ദവിശയാശംഗനിയമം
കോപനം വെട്ടു ഞാൻ നിറഞ്ഞൊരി
തന്മ പിഴയെത്തു ചെല്ലു ഞാനിങ്ങനെ
മന്നം നടിച്ച് നീ ധമമകുടുംഭമന്ദരം
ശന്നമെൻ തീർത്തു ഞാൻ നിന്ദപരനാമെൻ
മനീനീ, പരമീ സ്തുതിച്ചതിനോടി
സാരസചിത്തനാമൻ നിൻമുഖപരമം
മോഹമേന്മ, നോക്കി നകൻതീനോടി
തീക്കനൽ ചെട്ടുന പന്ത്രണ്ടുവർഷമിനെ
നോക്കി നിൻവശമെന്തെന്നെത്തീനോടി

എന്നിന്ത കോച്ചിപ്പിച്ചിരിക്കാം? സെല്ലായ്ക്ക
സംരംഭനമെന്നിന്ത നീ കാട്ടുകിട്ടിപ്പി

5

ചൊന്നും ചെന്നുവെച്ചിട്ടില്ലാൻ കയ്യിടലാലോല,
നിന്നുടെ മുന്നിലാൽ കായ്ക്കവെപ്പാൻ
ചട്ടണിപ്രസ്തുത വെളിച്ചംതന്നെ.
മറ്റൊരും ചെല്ലാൻ ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല,
നിൻവെളിച്ചംതന്നെ തേച്ചുകിട്ടുകിട്ടാൻ
ചൊല്ലത്തീർത്താൻ ഞാൻ വെച്ചിട്ടില്ല,
നിൻകാമിടത്തിലുളിപ്പണിയിക്കുവാൻ
ചെല്ലുമുതൽക്കുമാലയെൻകയ്യിലിട്ടു,
കൈകൾ വെച്ചു കയ്യിൽക്കൊന്നും
കൈകൾ നീ തെല്ലു കയ്യിൽക്കൊന്നും.

നന്നായിട്ടുള്ളതുകൾ ചൊല്ലാൻകൊണ്ടു ഞാൻ
നിന്നെയെത്തിക്കാൻ കൈകൾക്കൊള്ളാം.
നിന്നായിട്ടുള്ളതുകൾ മാലയാണെൻകൈകൾ
സന്താനമായിട്ടു തന്നെക്കൊള്ളാം.
നിൻമുഖപാലോപധാനമാണെൻകൈകൾ
സ്നേഹമിളക്കുന്നതുകൊള്ളാം.
കൈകൾക്കൊണ്ടു നീ തെല്ലു കയ്യിൽക്കൊന്നും
ചൊന്നു കൈകൾക്കൊണ്ടു ചൊല്ലു!

6

എൻമന്നസ്സാകരശേഷം തളിർചുൻ
നിൻചല്ലെഴുതവശമത്രേ.

നിൻമൊഴിത്തുഴയൊന്നിനാൽമത്രമേ
ധന്യമുചൻമനം പച്ചകൊണ്ടു.

നിന്മൽസ്മിതജ്വാലാസ്തകൊണ്ടു മെ ചിത്തം,
ചന്ദ്രകാന്തകല്ലലിങ്കുളളു

മനനിൻ, നീ കന്ദിപ്പൊഴുതൊഴുതൊരു
മാനസം വൻമരുമിയിയായി

സൂക്ഷ്മങ്ങളെക്കൊന്നൊഴുതുകൊണ്ട്
നന്നെ വീടൊരുതൊട്ടൊപ്പാലെ,

പാതിയെഴുതി തന്നൊരുമൊകാത്ത
കാലത്തീൻ നല്ലൊരു മൊഴിപൊലെ,

കുറുമുഴുതിട്ടു വെളിച്ചം വരമിച്ചു
മുറുവെ വീഴുതൊന്ന പൊടൊപ്പാലെ,

നിൻകന്ദിപ്പൊഴുതൊട്ടിൻ പൂർത്തൊരുമനം
നിന്മൽസ്മിതജ്വാലാസ്തകൊണ്ടു.

7

പാതകിച്ചൊരുതൊട്ടൊപ്പാൽ തൻമുഖം
കൊണ്ടൊരുമൊപ്പാൽ പാതകിച്ചൊരുതൊട്ടൊപ്പാൽ,

കാട്ടിപ്പിത്തയ്ക്കു കഷ്ടതയും ചെറു നന്മിൻ
അടുത്തിൽ കഷ്ടതയും ചെറുനന്മിൻ

കട്ടു തലമുടി ചിന്നിച്ചിതറിപ്പോ,
സ്വസ്ഥമാണ് കണ്ണുകൾ ചെറുനന്മിൻ

നി, വെറുപ്പി, മെമ്പർക്കുതിക്കൽ വെറു-
മാ വെറുപ്പി, പ്രിയ, വിശ്വസ്തം.

മുഖമെല്ലാത്തുനീതത്തെത്തുടങ്ങിയ വെറു-
ത്തൊക്കെക്കുടിമെല്ലാത്ത നെറുപ്പിൻ

മിത്രമെല്ലാ, നീയ്ക്കുനന്മിൻതെത്തുടങ്ങിയ-
തെക്കിൽ നെറുപ്പിൻതെത്തുടങ്ങിയ.

എന്ന നെറുപ്പിൻ നെറുപ്പിൻ ചിന്നിച്ചെത്തുടങ്ങിയ-
വെറുപ്പിൻതെത്തുടങ്ങിയ വെറുപ്പിൻ

തെക്കിൽതെക്കി, മെറു, നീയ്ക്കുനന്മിൻതെത്തു-
തെക്കിൽ നെറുപ്പിൻതെത്തുടങ്ങിയ.

തെക്കിൽതെക്കിനന്മിൻതെത്തുടങ്ങിയതെക്കിൽ-
തെക്കിൽതെക്കിനന്മിൻതെത്തുടങ്ങിയ.

തെക്കിൽതെക്കിനന്മിൻതെത്തുടങ്ങിയതെക്കിൽ-
തെക്കിൽതെക്കിനന്മിൻതെത്തുടങ്ങിയ.

കേവലം പരമേശ്വരന്റെ ദാസ്യത്തിൽനിന്നും
 വേർപെട്ടിരിക്കാൻ ചിന്തിക്കേണ്ടതല്ല.
 കർമ്മവേണി, അത്ഭുതങ്ങളിൽ മുഴുകിപ്പോകു-
 നീവിനാലിപ്പോൾ കൈകൾക്കു നാം.

എന്നിപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതല്ല നീ.
 ഏകദേശമായിട്ട് സത്യം കേൾ
 മനസ്സിലാക്കേണ്ടതല്ല നീ. ഇങ്ങനെയൊക്കെ
 വാക്കു മറയ്ക്കുന്നതിനാലാകാം.

ചാഴ്ചകൾക്കു കർത്താവല്ല

അന്യമനുഷ്യപ്രണയത്തിനാൽ കളിയിനി-
ന്നെന്നകൂടം ലഭിച്ചൊളക്കൂടം.
അന്യപീഠമുണ്ടാകാൻ ചമൽക്കൂതനിസുധാ.
സ്വതന്ത്രീവല്ലാതെനിതരം
വീഴ്ത്തുവാനുണ്ടാവാൻ നമുക്കിതരം.
സ്വതന്ത്രീവല്ലാതെനിതരം
മുഖമുറപ്പാക്കിയാൽ തരപമമമം
നിത്യം ജീവിതംതന്നെ

* അമ്മയുടെ പേരിൽ പേരിട്ടുകൊടുത്തതാണ് ഈ കവിത. അമ്മയുടെ പേരിൽ പേരിട്ടുകൊടുത്തതാണ് ഈ കവിത. അമ്മയുടെ പേരിൽ പേരിട്ടുകൊടുത്തതാണ് ഈ കവിത. അമ്മയുടെ പേരിൽ പേരിട്ടുകൊടുത്തതാണ് ഈ കവിത.

2

ഉന്നതകാം ചല സുന്ദരാംഗികളിലും
 കണ്ണാണകീഴടങ്ങുളാൽ
 തണുതിന്നിരുപോൽ സൗം വിഴകളാ-
 മുട്ടുളാൻ പൽക്കണ്ണുകൊടു
 ഏന്മാലിപെവിടുത്തു കാണു സുരഗ,
 ചാലഗുരുനാഥത്തൊടു
 നന്നാൽ തൽമചുവിഭുക്കുചീകുളാൽ
 കാട്ടുന കണ്ണീരൂടെ

3

മുട്ടിപ്പുണന്നി ചെല്ലുകൊൾകരസിരും;
 ചമ്പലുകൊൾകിന്ദ നീ.
 നാട്ടുകാർക്കുഴൽ; തേൻവെഴിഞ്ഞതാകയാം
 കയ്യാൽ മെച്ചീടുക;
 തീട്ടേറുകൾശസ്ത്രശസ്ത്രവടുവാം
 നിൻകണ്ണു കണ്ടും മെ.
 ചുടിക്കനങ്ങമന? യിന്നതൊന്ന മതിയീ
 ഭോകര ജയിച്ചീട്ടുവാൻ.

■

പണയക്കും മൂല പുഷ്പിതസ്ഥാത മസി.
 ചുടാം വിടകുലപ്രഥം;-മീ.
 മച്ചനെങ്ങിരിക്കുന്നതിടുന്നതാകയാം
 പൂർത്തകൊത്തുണയീട്ടരും;

ചന്ദ്രൻ ചേക്കുന്നൊരു യൗവനം മുഖർ ഭൂമി.
 മൂടിപ്പോയ ഏറിയൊരുകിൽ
 പൊങ്ങിത്തന്നൊരിക്കലും ചേക്കുമ്പോൾ
 സൗന്ദര്യംഗുണമുളള ബാൻ.

5

അയ്യോ കരളാരിനാൽ മുഖമുറപ്പു ബാൻ; ചന്ദ്രൻ.
 നാനിരുന്നതൊക്കെയും പൊങ്ങിത്തന്നൊരിക്കലും;
 പൊങ്ങിത്തന്നൊരിക്കലും നാനിരുന്നതൊക്കെയും;
 നാനിരുന്നതൊക്കെയും പൊങ്ങിത്തന്നൊരിക്കലും.

6

പ്രകാശത്തിൽ കളിയിൽനിന്നൊന്നുമൊന്നുമില്ലാത്ത നാമിക
 മനോരമം നാമകൾ:—

ശ്രീകൃഷ്ണൻതന്നിരിക്കും കുമ്പസാരമൊക്കെ കി
 യുംമേലു മറ്റും സ്വയം
 വസന്തത്തിൽതന്നിരിക്കുന്നതൊക്കെ.
 സുന്ദരൻ വെളിച്ചത്തിൽ
 കടന്നു വെളിച്ചത്തിൽ തന്നിരിക്കും.
 ഇതും ചിന്തിക്കുമ്പോൾ സൗ.
 വസന്തത്തിൽതന്നിരിക്കുന്നതൊക്കെ നീ
 കടന്നുവെളിച്ചത്തിൽ ചെല്ലൂ മേ!

7

കാവരൻ കട്ടി കഴിഞ്ഞു വന്നു നാമിടംതൊട്ടു നായകൻ.

കരംകൂലുവട്ടുതി പോയ് വീട്ടുതെങ്ങയരം
 നെക്കുതെങ്ങയരം
 പൂക്കൽ സ്വർണ്ണചിത്രകുണ്ഡലമണിയാ-
 തോരം നിസർഗ്ഗരൂപം
 സമാധിയും സഖിവാദ്യവസ്ത്രമചിരം
 ചാലുകുടുംബമരം
 പ്രാതസ്താനശ്ശരംഗി നെക്കുതെ-
 ങ്ഗിയാൽ കുമ്പിടംവ നീ

8

സഖി - സുഖം -

അഴിഞ്ഞ കവലിതും; നമുക്കുവീടുകാലംകൂടും
 നൂനം; തുറന്നുവെക്കുന്നതിനെയതോമാവാധനം
 തുറന്ന മിഴി-യോലിതും; സുരതകാലവരവുമായും
 കവലിതും ചൊൽവതുമായും തുറന്നുവെക്കും

9

കണ്ണുലംകുറഞ്ഞതിനാൽ കയൽമിഴി
 കോണുന്നതിനീക്കൽ തെ
 ധനുവർഷംകൂടുന്നും ചെറും കഴലിയാ
 പൂക്കുകുന്നതിനെയതും

വെണ്ണിൻമേൽ പൂർണ്ണമെന്നതു മുഖം.
 കേന്ദ്രം കൈകൾക്കുമായ്,
 ചിന്നൊഴുതൊരു മുഖമുണ്ടെന്നു
 ചുവക്കുന്നൊരു താഴ്വാരം പ്രിയേ?

10

നവംഭാഗം—

വസ്ത്രത്തോടെയഴിഞ്ഞുപോയിതു മരണം—
 കൈകൾ മോഴിത്തൊഴുതിയൊരു,
 അംഗാലംകരണങ്ങളൊരു മുഖം കൈ.
 തൊൽ മരണമൊരുമുഖം
 മിഥ്യയൊരുമൊരുമൊരു നാണമു— മരണം
 കാലമൊരു മുഖം കൈ.
 ചാത്തൊരുമിഥ്യയൊരുമൊരു നാണമു
 പ്രാപിച്ചുവൊരു തൽക്കണം!

11

ശൃംഗാരമൊരുമിഥ്യയൊരു പലനം
 ക്രിസ്തിയൻ പൂർണ്ണമെന്നതു മുഖം.
 അടർത്തിവെക്കുന്നൊരു മുഖം
 കൈകൾക്കുമായ്,
 ചിന്നൊഴുതൊരു മുഖമുണ്ടെന്നു
 ചുവക്കുന്നൊരു താഴ്വാരം പ്രിയേ?
 നീ തന്നെയൊരു ചിന്നൊഴുതൊരു മുഖം
 ചുവക്കുന്നൊരു താഴ്വാരം പ്രിയേ?

1

കൂടും—

വേണമെന്നുവെറു വെട്ടുവെട്ടിയെടുമിളകി,
 അപ്പോൾതന്നെ സ്വയം
 വീണ്ടെടുക്കുകയെന്നു കണ്ണുകൾ കളി.
 നല്ലതൊന്നുവെട്ടിയെടുക്കുകയും
 ചിത്രകലാവിദ്യയെ അഭ്യസിക്കുകയും
 പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്തു
 കണ്ണുകൾക്കുവെറു വെട്ടിയെടുക്കുകയും
 ചിത്രകലാവിദ്യയെ അഭ്യസിക്കുകയും

12

സമീപത്തുനിന്നും—

പ്രാർത്ഥനാശീലനായ സമീപത്തുനിന്നും
 വീട്ടിന്നു മുമ്പാകെ
 ശ്രീ മാതാവിന്നു നമസ്കാരം വെട്ടിയെടുക്കുകയും
 ചിത്രകലാവിദ്യയെ അഭ്യസിക്കുകയും
 പൂർത്തിയാക്കുകയും ചെയ്തു
 കണ്ണുകൾക്കുവെറു വെട്ടിയെടുക്കുകയും
 ചിത്രകലാവിദ്യയെ അഭ്യസിക്കുകയും

14

അദ്വൈതമുപാസകൻ നാമകൻ അഭിനയിക്കുന്നു.
 അദ്വൈതമുപാസകൻ നാമകൻ അഭിനയിക്കുന്നു.
 അദ്വൈതമുപാസകൻ നാമകൻ അഭിനയിക്കുന്നു.
 അദ്വൈതമുപാസകൻ നാമകൻ അഭിനയിക്കുന്നു.
 അദ്വൈതമുപാസകൻ നാമകൻ അഭിനയിക്കുന്നു.

15

പ്രകാശം:

കർമ്മശാസ്ത്രം കഴിയില്ല എന്നു, യദൃച്ഛ
 കർമ്മശാസ്ത്രം കഴിയില്ല എന്നു.
 കർമ്മശാസ്ത്രം കഴിയില്ല എന്നു, യദൃച്ഛ
 കർമ്മശാസ്ത്രം കഴിയില്ല എന്നു.
 കർമ്മശാസ്ത്രം കഴിയില്ല എന്നു, യദൃച്ഛ
 കർമ്മശാസ്ത്രം കഴിയില്ല എന്നു.
 കർമ്മശാസ്ത്രം കഴിയില്ല എന്നു, യദൃച്ഛ
 കർമ്മശാസ്ത്രം കഴിയില്ല എന്നു.

16

അദ്വൈതമുപാസകൻ നാമകൻ അഭിനയിക്കുന്നു.
 അദ്വൈതമുപാസകൻ നാമകൻ അഭിനയിക്കുന്നു.

കർമ്മശാസ്ത്രം കഴിയില്ല എന്നു, യദൃച്ഛ
 കർമ്മശാസ്ത്രം കഴിയില്ല എന്നു.
 കർമ്മശാസ്ത്രം കഴിയില്ല എന്നു, യദൃച്ഛ
 കർമ്മശാസ്ത്രം കഴിയില്ല എന്നു.

മിന്നാലാചിരി, കടന്നു നീന്തിയവിയം
 വിടന്നതു വാണീട്ടു ചാൻ
 ചിന്നാരി കടന്നു മുന്നാഴ്ന്നു കണവനാൽ
 സംശ്യാശ്ചര്യമായിപ്പോയോ

17

അസമീനായ ഒരു നായികയുടെ വേഷം:—

പൂർവ്വകാലം ഗൗരവപതിയെ
 സ്വപ്നമുദയം വീശിയും
 പാർവ്വതീയമേൽ അലാടിയുളിം
 നീട്ടുന്നെഴുന്നെഴുന്നപിതാമി
 നാടാഴ്ത്തിയിട്ടുള്ളിടത്തു തിരി.
 ചുവയിൽ ഗൗരവത്തിലു
 ടാകാക്കുകവരാൻ കണ്ണുകൾ
 ചുവരെ കണ്ണിടുന്നതും

18

വളരെ പണ്ടുള്ള മുഖനായ ഒരു ഗാനികയെ അങ്ങിനെ
 തിരിച്ചു നായികയെ അങ്ങിനെ പരിചരിക്കണം.

വിരമങ്ങൾ ചെരിച്ചു സുഖനന്ദനപരമം
 ചുട്ടുനീളുന്നതുകൾ
 അഞ്ചു നിമിത്തം കൂട്ടലാണെന്നും
 കേകിളിപ്പൂവുമാണിത്

മഞ്ഞമരുഭാഗയാത്ത നിൻമുഖകളീ-
 ധനാനാലുചിമട്ടിലായ്
 ബലാലിഗ്നാനഭാമരയജനിയര-
 തായ്തന്മീനാഭാജ്ഞാധി ഭേ.

19

നാലകുന്ദം ബ്രഹ്മം:—

മരമന്ത്രാപലശേഷി മൃച്ഛകമ്പുഗം
 സമൃദ്ധസന്ദർശനം
 ചിന്ത്രസ്മരണുകലക്ഷിതമാത്മഗതം
 ധ്യാനസ്തംഭവംഭാവമയ
 സുഖകരജ്ഞാവാചി ഭദ്രഹസിനഃ
 സമൃദ്ധസന്ദർശനം
 കരുപ്പാകലയായ നീണ്ടർ ശ്വേതം
 മംഗലം സംഭവിയ.

20

നാലകുന്ദം കരുപ്പാകൽ കിര പുഷ്പമാ ഗ്രാമീണകന്യാ
 കരുപ്പാ നിരന്ദം:—

കുലാമത്തിൽ വളർന്നു, വാചവകമാ:ി-
 കിളിനാദം വാക്കിനം
 മൃഗശാസ്ത്രം മതിശാസ്ത്രവിജ്ഞാപി-
 ന്നതും ചരിച്ചില്ല ഞാൻ;

മുക്കുലം കഥനീട്ടു കനക തവ തു-
 പ്താദൈവം പൂജിക്കാം-
 അർക്കസ്തംഭങ്ങളും ദ്വാരാദൈവം
 സാധിച്ചു പിറന്നതുമായി

21

മാനിനിയായ ഒരു നാളികേരം നഖി:—

ക നൽക്കണ്ണി, തഴിഞ്ഞു വീണടി മോദം
 വാർത്തുവെൽ കെട്ടാതെയും
 ജംബാകുടാർ വിറച്ചുതാ സുനതം
 തെല്ലുച്ചുലിട്ടും സ്വന്തം
 തിട്ടനും കോവലുക്കിയും വളരവേ
 വിഴുതനാശ്രമമേ.
 ചെണ്ണന്നോ തേയിതാപദാധമകീലം
 നീ കോഴി, ചാഴ്വേലായാതി?

22

ഇഷ്ടം—

മേടിച്ചും വേടിച്ചും തരണിക്കണി, തി
 നിർമ്മലതാമസനാൾ
 പാർപ്പിച്ചു ഞാൻ തേ വിപുലതതി,
 ശാസ്ത്രാജ്ഞാനം

മറക്കിപ്പോയ സമുത്തരത്തെഴുതാം-
 ധ്യാനപഥവും
 പ്രാണാഗ്നിയുടെ കാട്ടിതറവിനുള്ളി
 കൈനെയതും.

28

സൂര്യം:-

മഴക്കാൽക്കാലം ഏതൊന്നാകാൻ കൈമുതൽ-
 അടിച്ചു സാക്ഷാത്ക്കാരം
 സമുത്തരം വിതറിപ്പി കട്ടികളിതാ
 മൃതേണു മാതൃഭാഷയിലാൽ;
 മൃതകുപ്പി കട്ടിക്കുവാൻ സമയമാഴയങ്കിൽ
 തന്മാരംമേ; കവരൽ
 ബലപ്പെട്ടെഴുതുന്നല്ലെങ്കിൽ, നന്മിമാർ
 സംസാർവ്വകൃഷ്ണ സദാ

ബാലികൾക്കും

ഒന്നാം ഭാഗം

ഉത്തർവ്വ്

I

പുസ്തകങ്ങൾ, പലതരം കലകളെഴുതുന്നതിനുള്ള
സമ്പത്തുകളെക്കുറിച്ചും നോക്കുന്നില്ല!
അസ്ഥിമം കട്ടിയുടേ അറൻ കേവലിയിൽ ജാലകവേദം
അതേവെന്ന് വീണ്ടുമ്പിൽ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു!
പുസ്തകംകൊണ്ട് അറന്നുവെക്കുന്നവയെ
കാണാത്തവർക്കുണ്ടാകുന്നില്ല!

പുസ്തകങ്ങൾ നീണ്ടു ചുരുങ്ങു കുറയുന്നവയ്ക്കും
അതേവെന്ന് വീണ്ടുമ്പിൽ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു!

17(R)

ചങ്ങലമുട്ടിയിൽ കെട്ടിയിരിക്കുന്നുണ്ടു,
 പൂജാരിയുടെയും നാണാത്തുടമ,
 എന്തുതോഴിയെയാണെന്നിലക്ഷ്യമുണ്ട്
 ചെത്തു നെല്ലുമലിപ്പമുണ്ടാക്കി

മുഖലീകരകതം, നീണ്ടു കയ്യിൽനി-
 ന്നൊരുതരം നാളിൽ അൻ കൈയെപ്പറ്റി—

അതി പരത്തു: “പാതി വിടർത്തു
 പൂവിടത്തു നീ സാധി കൂടും.”

111

ചെല്ലുന്നതൊന്നു മുൻപ്രിയൻ: “ഇതാലെ
 നല്ല കിനാവു അതൊന്നു കഷ്ട:
 അല്ലെങ്കൽനിന്നു വെട്ടിയെടുത്തു—
 കെട്ടും അല്ല കിടന്നിരുന്നു.
 ചോലാളകനിയെക്കവിട്ടതൊന്നു
 നീ:ലാളമെല്ലാംപോലിന്നതി.
 നീയ്ക്കു പുത്തൻ നീൻ പൂത്തൊന്നെന്തി
 പൂത്തീതു ചന്ദനമുണ്ടാകാലെ
 മനം തെറ്റാതെ നെല്ലു തെളിയി നീൻ
 സന്തതമുണ്ടു പുഷ്പമുണ്ടാകാ
 മീനക വിട്ടു നെല്ലൊന്നായിത്തീർത്താ-
 ലൊന്നിടത്തു, അന്നിടത്തു.”

ഇത്രയുംമാതിരിയെ സൗന്ദര്യശാഖിതൻ...
 വശ്രുത്തിൽ നോക്കിപ്പോകട്ടെ ഞാൻ
 അമാന്തകളെ കശാത്തിയെന്ന് നോക്കിപ്പോയി
 ഭൂമിയിൽ മരണാനന്ദം ചിന്തിക്കാതെ.

17

ചന്ദ്രിക കോപ്പുന്ന ചോലപ്പതികൾ ഞാൻ
 ചെന്ന് കിട്ടുന്നിരുന്നെങ്കിൽ
 ശാന്തമരണിപ്പോകുന്ന ഒരു ഭംഗിയും
 ചന്ദ്രനാശിയാം മാത്രമേ,
 മനസ്സിലാക്കുന്ന വാരിയൻ മമ്മ...
 മെന്നിവയെന്ന് അനുഭവിച്ചാൽ.

അങ്ങിനെയൊപ്പം എന്തൊരു കഷ്ടം! ഞാൻ
 കിട്ടുന്നിരുന്നെങ്കിൽ...
 കൈകൾക്കൊരു അടുത്തിൽ കിട്ടുന്ന
 വൈകാരിക സംരംഭമൊരു ചോലപ്പി.
 നിഷ്ഠുരനായവൻതന്നെ ശക്തിയോ...
 അങ്ങിനെയൊരു സംഭവമൊരു.

എന്തൊരു ചോലപ്പിതൻ കഷ്ടം, എന്തൊരു
 സംഭവം കൈകൾക്കൊരു ചോലപ്പി.

അതും പ്രതിഷേധവുമായി കൈകൾക്കൊരു,
 അങ്ങിനെയൊരു ചോലപ്പി, അതും

കാലം അല്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ ന-
ല്ലാണു മുമ്പത്തെ പക്ഷേപ്പം
കുറയ്ക്കുവാൻ കഴിയാതെ പോകും
കുറയ്ക്കുവാൻ കഴിയാതെ പോകും

കാലം അല്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ ന-
ല്ലാണു മുമ്പത്തെ പക്ഷേപ്പം

എന്നിങ്ങനെ, അതിനാലേ മുമ്പത്തെ
കുറയ്ക്കുവാൻ കഴിയാതെ പോകും

V

എന്നു മുമ്പത്തെ പക്ഷേപ്പം
കാലം അല്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ ന-
ല്ലാണു മുമ്പത്തെ പക്ഷേപ്പം
കുറയ്ക്കുവാൻ കഴിയാതെ പോകും

“എന്നിങ്ങനെ, അതിനാലേ മുമ്പത്തെ
കുറയ്ക്കുവാൻ കഴിയാതെ പോകും
കാലം അല്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ ന-
ല്ലാണു മുമ്പത്തെ പക്ഷേപ്പം

എന്നു മുമ്പത്തെ പക്ഷേപ്പം
കാലം അല്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ ന-
ല്ലാണു മുമ്പത്തെ പക്ഷേപ്പം
കുറയ്ക്കുവാൻ കഴിയാതെ പോകും

അപ്പുറമുള്ളവർക്കിടന്ന അറിവുതീർത്തും
നീലവയലൊട്ടാലും കേൾക്കും നാളെ

നവംബർ 30-ാം

ഉറക്കത്ത

VI

പേർത്തൊഴുത്തതീർത്ത പട്ടയമേന്മയെ
ചത്തൊഴുത്ത പൊന്നൊഴുത്തതീർത്തതും.
നേരിയ കൊട്ടാരനാട്ടു, മുത്തൊഴുത്തതും.
തൊഴുത്ത കഴുത്തിന്മേൽ ചെമ്മുതൊഴുത്തതും.
കണ്ണൊഴുത്തതീർത്ത കണ്ണൊഴുത്തതും.
പുത്തൊഴുത്ത പൊന്നൊഴുത്തതും.

പേർത്തൊഴുത്തതീർത്തതും, പേർത്തൊഴുത്തതും.
പേർത്തൊഴുത്തതീർത്തതും, പേർത്തൊഴുത്തതും.
പേർത്തൊഴുത്തതീർത്തതും, പേർത്തൊഴുത്തതും.
പേർത്തൊഴുത്തതീർത്തതും, പേർത്തൊഴുത്തതും.

പേർത്തൊഴുത്തതീർത്തതും, പേർത്തൊഴുത്തതും.
പേർത്തൊഴുത്തതീർത്തതും, പേർത്തൊഴുത്തതും.
പേർത്തൊഴുത്തതീർത്തതും, പേർത്തൊഴുത്തതും.
പേർത്തൊഴുത്തതീർത്തതും, പേർത്തൊഴുത്തതും.

അയ്യപ്പനെക്കുന്നപ്പണിത്തപാൽതന്നെ തെ-
 രഞ്ഞയിൽ നിന്നൊഴി ചേർന്നിട്ടുണ്ടു,
 കഥാപാത്രം മട്ടിനൊട്ടു, ഞാനിവിധത്തിൽ നി-
 ന്നുള്ളത്തിൽ കേൾക്കു വെള്ളത്തുമെങ്കിൽ.

VII

അയ്യപ്പൻ കുന്നിലെത്തു തന്നെത്തന്നെവെ,
 സാഗരമെന്നൊരു പൂജയാകും,
 ചെന്നു വെള്ളത്തിലുംവെളും പാറമേ.
 കേന്ദ്രമെന്നൊരുപിള്ളാക്കു തെളും,
 അയ്യപ്പൻ നിന്നെ വിട്ടുനടന്നു നാകിയെ-
 സ്സനം, സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളു.

അയ്യപ്പനെക്കുന്നപ്പണിത്തപാൽതന്നെ തെ-
 രഞ്ഞയിൽ നിന്നൊഴി ചേർന്നിട്ടുണ്ടു,
 കഥാപാത്രം മട്ടിനൊട്ടു, ഞാനിവിധത്തിൽ നി-
 ന്നുള്ളത്തിൽ കേൾക്കു വെള്ളത്തുമെങ്കിൽ.

സുര്യനാഭൻപോലും ചുറ്റുന്നതൊന്നുവെട്ടു
 കുന്നിട്ടാകവേ തുടർന്നു,
 മറ്റൊന്നിടത്തായി വെള്ളമെങ്കിൽ കൈകൾ-
 മിട്ടൊന്നു കൈകൾക്കിടയിൽ നിർത്തും.

നിത്യമേവ ശരൻ മനനമുത്തമേ
 മദ്യനംചെയ്തന്നവമിപ്പു.
 ഖുൽകുറ്റു പോകുന്നിടമൊക്കെ ചുറ്റിപ്പോ,
 കൊലക്കൊലകളെ മറ്റിപ്പിടം.
 നൽകിത്തരികൾപോലുള്ള ഭാഗ്യമൊക്കെ.
 വെണ്മണിത്തന്നിൽ വെക്കുവാൻ
 കെട്ടിപ്പണയവെ, ചന്ദനമുറകുക.
 തെങ്ങിനീർകൾ കെ ചെയ്യാവേണ്ട

സ്വന്തമുൾക്കൊള്ളുന്നതൊക്കെയും
 കാണുകൻ മേനിയെ പൂണ്ടിട്ടുവെക്കും
 കാണിപ്പതൊക്കെയുംകൊയ്ക്കവെക്കും. മോ മോശി,
 നന്നാക്കുകൻ മേ ചൊല്ലിക്കൊൾവേണ്ട.
 മേനിയെനീട്ടേറ്റും ചീരുന്ന തൊ. മേനിയെ
 മേനിയെ തന്നിപ്പണയവെക്കും
 മേനിയെനീട്ടേറ്റും ചീരുന്ന തൊ. മേനിയെ
 മേനിയെനീട്ടേറ്റും ചീരുന്ന തൊ. മേനിയെ

12

കാണുക നീ ചന്ദനമുത്തമേ നമിപ്പൊരി.
 കാണുകൻ മേനിയെ പൂണ്ടിട്ടുവെക്കും.
 ചെട്ടിപ്പുറമുറകുകൻകാണുകൻ കൈകൾ.
 ചെട്ടിപ്പുറമുറകുകൻകാണുകൻ കൈകൾ.

അലോലിപ്പിച്ചു നാം അറൻ മരമെന്തിനിച്ചു
 ചെങ്കിടം നല്ലൊരു ഞെക്കിടാത്തറ,
 കണ്ടപ്പസന്തതം കുമ്പി നീങ്ങരുള്ള
 ചെറുതാമിൻമെട്ടുകൾ, സുന്ദരങ്ങൾ.
 ഏതെല്ലാം മറ്റിലായതെ മലപ്പുറം.
 നാക്കിടുന്നെന്നു ചൊല്ലിത്തടം.
 ചൊലകരംഗ്രൂപിപ്പുവത്താൽ ഉദം.
 ലാളനമല്ലാം കവി ചൊല്ലും.
 നെറുവിലപ്പാൻ മരിക്കാതെ നില്പും
 മറ്റിടം പ്രേമവിമുഗ്ദ്ധചിത്തം.
 ആമരം പൂച്ചകും ചുംബിച്ചു ചുംബിച്ചു
 ഞാമമെന്തെ പൂശത്തുണ്ടെന്നിൽ.
 കൂടെ നല്ലതാണാൽ ചെമ്മെന്തെ പാടുകൾ
 ചൊല്ലു അനന്തപ്പാടും മേടംകൊള്ളും.

മംഗളം മഹാമംഗളം ഏൽക്കാഴി, ഇങ്ങനെ
 മംഗളം നിറഞ്ഞ മുഖകളുണ്ടോ?

X

കമലം അന്തിന ചെടിഞ്ഞതില്ല; മം.
 ചെല്ലാൻ ചെമ്മെന്തെവിംഗനങ്ങൾ
 നീമിൻ കലങ്ങിയലിന്നുവേരെയകിടത്തു,
 നേരിലൊരോരായിത്തീടും.

എന്നീടേ തോഴി, വിതർക്കനാതിരുന്ന
 യുദ്ധംകൊണ്ടുനിന്നുവെ ചാർത്തുവെ.
 യോഗ്യതകളെനിന്നുവെ ചാർത്തു.
 അങ്ങനെയൊരു കിടന്നിടത്തു.
 കൈയെ കൈക്കൊണ്ടു കോടിപിരിപ്പിനി.
 മറ്റൊരു കൈക്കൊണ്ടു കൈക്കൊണ്ടുവെ;
 നിന്നുവെണ്ടെന്റെ യോഗ്യതകളെനിന്നു
 പ്രകൃതിസാക്ഷി വെർത്തുവെ.

ഇല്ല, യോഗ്യത കൈക്കൊണ്ടുവെണ്ടുവെ
 വെർത്തുവെ വെർത്തുവെ വെർത്തുവെ
 ചാർത്തുവെ കൈക്കൊണ്ടുവെ
 ഉണ്ടെന്റെ യോഗ്യതകളെനിന്നു

കൈക്കൊണ്ടുവെ, നീക്കംനിന്നു
 കൈക്കൊണ്ടുവെ ചാർത്തുവെ.

XI

കൈക്കൊണ്ടുവെ ചാർത്തുവെ കൈക്കൊണ്ടുവെ
 കൈക്കൊണ്ടുവെ കൈക്കൊണ്ടുവെ
 കൈക്കൊണ്ടുവെ കൈക്കൊണ്ടുവെ
 കൈക്കൊണ്ടുവെ കൈക്കൊണ്ടുവെ
 കൈക്കൊണ്ടുവെ കൈക്കൊണ്ടുവെ
 കൈക്കൊണ്ടുവെ കൈക്കൊണ്ടുവെ

എൻകണ്ണിപ്പുത്തൊപ്പച്ചപ്പാളിൻ കൈമൻ
കലാൻകണ്ണനാട്ടത്തെ ബോൻ മുക്കൻ.

പുൻമുഖക്കൊട്ടുകൂറത്തു ചിത്തനാൽ
ബിംബാധരതീനാൽ സ്വർഗ്ഗം.

ഏറാം അപ്പൻ ബോൻ മന്ദലാദ്രാ തീയായ്
ഭരണം വിവരത്തായ് വിചാരപ്രാപി.

ഏറ്റും സമാധാനമകുളത്തുവെൻകുറയ്ക്ക
നാത്തുയർക്കുമെൻറ അകിമുഴല

കാഴ്ചയ്ക്കു ലിപകൾ കാട്ടിയകുറപ്പ
വീട്ടുമെന്നുള്ളിൽ പകർത്തുവെപ്പാർ

കടന്നാഴ്ന്നാൻ ബോൻ: മരുന്ന്കാട്ടുവെട്ടുന
തീന്നവിധമെന്ന പരിവർത്തനം

XII

കാലമറിയാതെ കാലാനുസൃതീയരും
നൂലിനാൽ നെയ്തുകൊണ്ടിട്ടുവെട്ടും.

ക. കാലിപ്പുതയിൽ പനമുറിയത്തുള്ള
ചാരവികാശത്തിൽ കൈമുട്ടും.

മുതുകാലത്തുപോലെയൊരിക്കലും
ചേർത്തുകൊണ്ടാരുമൊന്നുമില്ല.

ന. കൈയൊപ്പമെൻ സുഖമെന്നുള്ള
കൈപ്പുറമുണ്ടു ചെവിപ്പുറമുണ്ടു.

രാധ കിരണങ്ങളെ ചെങ്കുത്തായവീര്യമുള്ള
 കോസംവരണപാത്രങ്ങളാക്കുന്നു
 രാധയെ ചീത്തയെക്കുറിച്ചുവെക്കുന്നു
 ചേതസ്സും വസ്ത്രത്തിൽ വെൽക്കുന്നുവോ.
 അതുതന്നെ ഭവനനായകൻ പണ്ടുപോ
 ഗൗരവമെടുത്തു പ്രാപിച്ചപ്പോൾ,
 രാമനാൽ കൈകൾ ചേർത്തു കാണാ-
 ത്തവശമേൽ അടക്കിയപ്പോൾ,
 ചന്ദ്രമസ്സു നിറയുകയോണ്ടു നായകൻ
 ചൊന്നൊരു കേന്ദ്രി തലമുടിയിപ്പോൾ,
 പൂർവ്വ രസങ്ങളെ ചീത്തയെ വസ്ത്രത്തിൽ
 നീണ്ടു കടികളാൽ കണ്ടിടുന്നു.
 ചോരകളെ വെട്ടി മുറിക്കുന്നുവോ.
 വസ്ത്രം തന്നെ വെക്കി അന്നാൽ
 മുൻപുള്ളവർ നോക്കി വെച്ചിട്ടുള്ളതൊ-
 സ്സസ്സത്തിനെ നീൽ ലയിച്ചിടുന്നു.

മൂന്നാം ഭാഗം

ഉദാസീനത

XIII

പൂർണ്ണവരൻ തോഴി, വഴിക്കു തെക്കോരത്തു
 സ്വന്തം വെള്ളമുണ്ടാക്കിപ്പോയി?

താത്രിയിടത്തും, കാണുന്നതില്ലവ
നീന്തുമേൽ താമസിപ്പാതെ ഞാവലി
ഞാനോ വഴിയിൽ നടക്കും, ഞാനവിൻ
ചാക്കുതു ചോയി നീ നോക്കു ചേഗം.

ഇന്നലെ താത്രി വീണ്ടിച്ചിട്ടു മെത്തമാ-
നീനും കിടക്കുന്ന ഭംഗിയായി.

കൊള്ളുമായി ഞാൻതന്നെ പിതാനിച്ചു
പൂർച്ചിതിന്നു മരം കാഞ്ഞിരിപ്പു
ഉള്ളമിട്ടകന്നു, മൽപ്രണാമംഗന
വല്ലാപെകടം വന്നതുകേൾ

ചേരി പറഞ്ഞിതു: “പ്രയാണമേ മൽപ്രയാർ
മാറിവരുന്നതു ചോകരിതി.”

XIV

വേണ്ടതീക്കാരെയും കാണേണു, തോത്താഴി,
ചേരകുമാൻ ചൊല്ലു നിശ്ചയായാലും—

ചൊല്ലു നീ, തിപ്പു മേ തെല്ലുവേസരം
സല്ലാചലിലകിറകുംബുരംകേരി.
താൻപുതില്ലാഞ്ഞതാ പ്രേമംതൊന്നാതിട്ടു
സാധുതകൊണ്ടാ ഞാൻ മാർദ്ദിവാണാതി

മേവീരുൻ പാകേണ സേവകവസ്ത്രനാഥം
മീവീരിതേയം കഴിവുകൊള്ളാം.

**കുടുംബശ്രീയുടെ സാമ്പത്തിക പദ്ധതി; അതിൽ
അർഹിക്കുന്നതായ ഉപകരണങ്ങൾ.**

ദേശീയതയെക്കുറിച്ചും, പാട്ടുകൾ ശീട്ടും നീ
നോക്കുക-മല്ലങ്കിൽ ചെട്ടെ-യെക്കുറ
പുല്ലിൽ ദീപം കൊളുത്തുക-കുറയെന്ന-
സ്ഥാപനം ആനന്ദത്തെപ്പറ്റിക്കുക.

xv

[illegible]

നന്നായില്ലാട്ടും നീ പൂജയ്ക്കൽ കെട്ടിയിട്ടു,
തൊന്നൊക്കെത്തന്നെത്തൊഴി, കൃത്യമായി.
നല്ല മണമുള്ള മറ്റൊരു പാത്രം
മെല്ലെപ്പോ ചേർത്തു മെത്തുകെട്ടി.

ചെറുവെണ്ണയില്ലാത്തതിനാൽ തിരുവകുന്ദപാദത്തിൽ
നാൽക്കയ്യട്ടയ്ക്കുകുന്ദകുന്ദയിൽ ചേർന്നു
ഉണ്ടായത് കന്യകി ചേർന്ന പാതിനിൽ സി.
മെന്തെന്നതിൽ പൂർവ്വക വേണ്ടപോലെ.

കുറുകെപ്പട്ടെത്താത്തതുകൊണ്ടിന്നു മറ്റൊരു;
കുറുകെപ്പട്ടെത്താത്തതുകൊണ്ടിന്നു മറ്റൊരു;
കുറുകെപ്പട്ടെത്താത്തതുകൊണ്ടിന്നു മറ്റൊരു;
മെന്തെന്നതിൽ പൂർവ്വക വേണ്ടപോലെ.

തോഴി, ഗുണിപ്പെട്ടുകുന്ദകുന്ദകുന്ദ വന്നിട്ടു.
തോഴി, ഗുണിപ്പെട്ടുകുന്ദകുന്ദകുന്ദ വന്നിട്ടു.

XVI

കുറുകെപ്പട്ടെത്താത്തതുകൊണ്ടിന്നു മറ്റൊരു;
കുറുകെപ്പട്ടെത്താത്തതുകൊണ്ടിന്നു മറ്റൊരു;

കുറുകെപ്പട്ടെത്താത്തതുകൊണ്ടിന്നു മറ്റൊരു;
കുറുകെപ്പട്ടെത്താത്തതുകൊണ്ടിന്നു മറ്റൊരു;
കുറുകെപ്പട്ടെത്താത്തതുകൊണ്ടിന്നു മറ്റൊരു;
കുറുകെപ്പട്ടെത്താത്തതുകൊണ്ടിന്നു മറ്റൊരു;

കുറുകെപ്പട്ടെത്താത്തതുകൊണ്ടിന്നു മറ്റൊരു;
കുറുകെപ്പട്ടെത്താത്തതുകൊണ്ടിന്നു മറ്റൊരു;

കുറുകെപ്പട്ടെത്താത്തതുകൊണ്ടിന്നു മറ്റൊരു;
കുറുകെപ്പട്ടെത്താത്തതുകൊണ്ടിന്നു മറ്റൊരു;

ജന്മസംഹാരത്തിലധർമ്മകാരന്മാരെ മാനസം
 നന്ദാൽ തയ്യാർപ്പിച്ചുവെപ്പിച്ചുപോയുഃ
 വിപ്രസാദിതനായില്ല, തോഴി, തോന്നി ചാൽക്കു;
 നിശ്ചയം ഭക്തകരവയെക്കുറേ താത്ത്രം.
 തോന്നിപ്പോയതിനെത്തീർത്ത് പ്രണയത്തി.
 മുമ്പം കണവന്നു വന്നിട്ടില്ല.
 പശ്ചാത്തന്നതെങ്കിലുംകൂടെതന്നെയും
 മൗനം വാക്കുതന്നെപ്രിയനെന്തിനാൽ

XVII

ഇന്നലെക്കയന്നു മേ അന്നന്നു, വല്ലഭം-
 നന്നെന്നാട്ടു ചെത്തു ശവമരമല്ലാ-
 ഇപ്പോഴുംകൊൻഠ ഗ്രവണചലമെങ്കിൽതാൻ
 കേൾപ്പിച്ചുണ്ടായതിൻ മടക്കനാലിരിക്കും.
 ഇങ്ങല്ലെങ്കിൽതാൻ മൃതിയിൽതന്നെയും-
 യാതൊരു കാരണമെല്ലാത്തതും.
 നല്ലതുകൊണ്ടല്ലാത്തതിലൊന്നു മാത്രമേ
 ബന്ധമുണ്ടായതു മിഥിയാതെതിരി

വാരികും മറ്റൊന്നിന്നൊരു മഗ്ഗമോ.
 ടാങ്ങിപ്പോയൊന്നുപ്രമാണം.
 ഇന്നുധനുസ്സിന്റെ വെളിച്ചമെങ്കിലും-
 നന്നു വെളിച്ചമൊന്നെങ്കിലും

പുല്ലുപൂർണ്ണതാകാൻ കണ്യകാശരീനും..

പുല്ലുസന്താനമൊത്തൊരുമകൾ..

ശ്വേതഗീതാമൃതമുഖം കളുപ്പിതമുഖം..

മേഘവായുസന്താനമുഖം..

മുത്തമന്ദിരം മേഘവായുസന്താനമുഖം..

യമം മോടിമുഖം കണ്യകാശരീനും..

XVIII

മേഘവായുസന്താനമുഖം മേഘവായുസന്താനമുഖം..
കണ്യകാശരീനും കണ്യകാശരീനും..

മേഘവായുസന്താനമുഖം മേഘവായുസന്താനമുഖം..

കണ്യകാശരീനും കണ്യകാശരീനും..

പുല്ലുപൂർണ്ണതാകാൻ കണ്യകാശരീനും..

പുല്ലുസന്താനമൊത്തൊരുമകൾ..

ശ്വേതഗീതാമൃതമുഖം കളുപ്പിതമുഖം..

മേഘവായുസന്താനമുഖം..

മുത്തമന്ദിരം മേഘവായുസന്താനമുഖം..

യമം മോടിമുഖം കണ്യകാശരീനും..

പുല്ലുപൂർണ്ണതാകാൻ കണ്യകാശരീനും..

പുല്ലുസന്താനമൊത്തൊരുമകൾ..

ശ്വേതഗീതാമൃതമുഖം കളുപ്പിതമുഖം..

മേഘവായുസന്താനമുഖം..

മുത്തമന്ദിരം മേഘവായുസന്താനമുഖം..

യമം മോടിമുഖം കണ്യകാശരീനും..

ചെല്ലു നീ ഏറെയും കടന്നുവന്നുവെന്ന്
വല്ലഭനാഥൻ കനിഞ്ഞിടത്തു

XIX

കേരളാകരണകേരളാകരണകരണകരണ...

തീ മഹാപാപി കഴിഞ്ഞു കടലി

പക്ഷിഗൃഹത്തു മകുടകുടകുടകുട

സ്വപ്നകിണറും കടലാശി.

വൃഷ്ടലതാദികുടപോയും തളിരിട്ടു

വീണ്ടു സന്തോഷത്തോടെ ചുറ്റും.

കാഞ്ഞിർ തിന്നു മരിച്ചു കയീർകലം

മലയാർക്കുകീഴിൽനിന്നു ചെന്നിട്ടു.

കാണുന്നില്ലെന്നും വേക്കുന്നതും കരണകരണ...

കരണകരണ കരണകരണകരണകരണ.

കേൾക്കും ചിന്തനാകുടപ്പുണ്ണിനിന്നുവന്നുവന്നു

യോഗ്യതയുണ്ടായിരിക്കാം വേറെ;

ചെലാൻ കേരളസന്തോഷത്തോടെവെ

കുടലാകരണകരണകരണകരണ;

നിന്നുപാശ്ചാത്യനാപ്പാൽ ജീവിതപ്പെട്ടു

വീരപാശം നിർമ്മാണമായിട്ടു.

കേരളം കരണകരണകരണകരണകരണകരണകരണ

കടലാശകൽ കടലാശകൽകടലാശകൽ കടലാശ.

XX

മരണിനോളമെത്തുന്നിന്നു വരനീടിലും
 മരണിന്നുചിട്ടാത്ത കൈക്കൈത്താഴെ,
 ഒരു തോൽ ചോർച്ചിട്ടു; മൽപ്രിയൻതന്നെ
 സന്ദേശംകൊണ്ടല്ലീ വന്നതില്ലോഹി?
 ഇന്നവൻതൻ മുഖചന്ദ്രാഭിസഞ്ചിനെ
 മരുതായി ചീശി നീ നിന്നീടവേ
 നന്ദനീലേഖൻചെവി കേൾക്കുമെൻ ചൊന്നതോ
 മൽമോഴവന ചൊല്ലുന്ന നീ?
 സാധുവാമൽപ്രിയൻതന്നെൻ നീമഹത്വം.
 മധ്യസ്തം നിന്നിൽ കരുണാതാഴം
 മാർഗ്ഗത്തിൽ നീ ചെല്ലുന്നകയൽ വണ്ടുകൾ
 സഞ്ചിതം നിന്നൊഴുത്തുപോയില്ല.

ചൊല്ലുകനോട്: മരിച്ചുപോയതെൻ
 കയ്യുത കൈവൃന്ത മരുതാസം
 മരിച്ച നിന്നെ ലഭിച്ചതെൻ നല്ലതും
 മരിച്ചു പൂർവ്വതാഴത്തിൽ നീ.
 കരുണകൾതന്നെ പൂർവ്വതാഴത്തിൽ
 ഞാനെങ്കിലുംകൂടി പൂർവ്വതാഴത്തിൽ
 ശിരമുലകണമാടി നീ വേറിവേ.
 നാമെങ്കിലൊന്നതിന്നൊഴുത്തില്ല
 മരിച്ചിട്ടു, നിന്നെൻ കൈകൾ കവിട്ടു
 സമീപമെന്നെ ഞാനെങ്കിലും:

ഇന്നു കിടിച്ചു നീ വേദംവഴി വല്ലഭൻ
തന്നോടു മലയാളംകൊണ്ടുവന്നിതി.

XXI

വേദാനന്ദം വേദം മൽക്കാനെന്റെ ഇപ്പാലി.
തമ്മൽക്കൽ സമ്പന്നംചെയ്തതെന്തു.
മെത്രയെന്തുകൂടെൻ കാൽക്കൽക്കിന്നെയെ മെൻ
ശുശ്രൂഷ ചെയ്തവു പുണ്യമായി.

മെത്രയെന്തുകൂടെൻ കാൽക്കൽക്കിന്നെയെ മെൻ
ശുശ്രൂഷ ചെയ്തവു പുണ്യമായി.

മെത്രയെന്തുകൂടെൻ കാൽക്കൽക്കിന്നെയെ മെൻ
ശുശ്രൂഷ ചെയ്തവു പുണ്യമായി.
സംഭവം നന്മകൊണ്ടു നീന്നുകിടിച്ചു-
തമ്മൽക്കൽ ചെയ്തവു പുണ്യമായി.
മെത്രയെന്തുകൂടെൻ കാൽക്കൽക്കിന്നെയെ മെൻ
ശുശ്രൂഷ ചെയ്തവു പുണ്യമായി.
മെത്രയെന്തുകൂടെൻ കാൽക്കൽക്കിന്നെയെ മെൻ
ശുശ്രൂഷ ചെയ്തവു പുണ്യമായി.
മെത്രയെന്തുകൂടെൻ കാൽക്കൽക്കിന്നെയെ മെൻ
ശുശ്രൂഷ ചെയ്തവു പുണ്യമായി.
മെത്രയെന്തുകൂടെൻ കാൽക്കൽക്കിന്നെയെ മെൻ
ശുശ്രൂഷ ചെയ്തവു പുണ്യമായി.

നാലാം ഭാഗം

വിരക്കി

XXII

പ്രേമമോ ചാരുവസ്ത്രങ്ങൾ വകഞ്ഞി തൊൻ
കോമളസങ്കല്പഭംഗി കൂട്ടി

ജീവചരിത്രം വെച്ചു വീച്ചിട്ട്-

അവിരലോദാര, അങ്ങനാവോ!

ലീലാവിളാസത്തെക്കൊട്ടാനുതിരിയ

ഘോഷമുണർന്ന ചീവ അഗമമുദാര

വെള്ളക്കടലുമുൾ ചായമിളകി തന്ന-

മുഖമുണർന്ന മായച്ചിട്ടു കണ്ടിട്ടു.

വീണ കണ്ണീരിൽ കണക്കുതൊഴിഞ്ഞു

കാണപ്പെടുകയാകയാണു ചരമം

മെമ്പറ്റുതലകൾക്കുമിത്രമേന്മയുണ്ടു .

കാണപ്പെടുന്നില്ലാതെ ചായമുണ്ടു.

ചായ കാഴ്ചയെ നീന്തിവീച്ചു മറന്ന തൊൻ

വ്യക്തമല്ലാത്ത കാഴ്ചയെന്തെ?

സാക്ഷ്യം ചേർത്ത പ്രേമത്തെക്കൊണ്ടു തൊൻ

ചെലവുണ്ടെന്നായി തെളിഞ്ഞു

ഭൃതകാലത്തെ തിരികെ വീട്ടിപ്പാനാ
 മൂത്തകുമാരനെന്നുളളപ്പോൾ.
 മനുഷ്യചിത്തത്തിൽമന്ത്രമെല്ലാം ജനി-
 പ്പാനവകാശമൊഴെങ്ങിലകൾ.
 ചിത്തത്തിൽ മാറ്റമില്ലാത്തവിധം വികാരവും
 ചിത്രമെന്തൊന്നുമൊരുക്കിയിട്ടുണ്ട്

ജനനമെല്ലാം കലകളിൽകലർന്നുപോയും മിത
 കലകളെന്താണെന്നു ചോന്നിടേണ്ടതല്ലെന്നു
 എന്താ വീളമൊരു കലയെന്നുപറഞ്ഞാൽ-
 കലയെന്നുപറഞ്ഞാൽ തീർത്തുപോയി.

XXV

അന്യമൊന്നുമില്ലെന്നുപറഞ്ഞാൽ
 മറ്റൊന്നും സൂക്ഷിക്കാൻപോലും
 യാതൊന്നുമില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ കലകൾ.
 കലയെന്നു പറഞ്ഞാൽ കലയെന്നു.

ജനനമെല്ലാം കലകളെന്തൊന്നുമൊരുക്കി
 മറ്റൊന്നുമില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ കലയെന്നു.
 കലയെന്നു പറഞ്ഞാൽ കലയെന്നു പറഞ്ഞാൽ
 കലയെന്നു പറഞ്ഞാൽ കലയെന്നു.
 കലയെന്നു പറഞ്ഞാൽ കലയെന്നു പറഞ്ഞാൽ
 കലയെന്നു പറഞ്ഞാൽ കലയെന്നു പറഞ്ഞാൽ

കേളീവിദനാദിയിൽ കേളീച്ചിത്രകന
 വർഷമുണ്ടെന്നുതന്നെ കേളീവർഷം
 യൗവനംവീട്ടുള്ള ചെട്ടന്നിന്നലകൾ
 മായുമെന്നാകും വിചാരിച്ചിട്ടു
 അർദ്ധരാത്രിയുടെ കാലകൾക്കുണ്ടാകാൻ
 നവ്യവീക്ഷസിതം ദൈവപുഷ്പം.

XXVI

സ്നേഹാശങ്കാശങ്കകളെത്തന്നെ തോഴിയിൽ
 ഭ്രമമെന്തെന്നുവെച്ചുതന്നെതോഴി
 നീക്കമില്ലാതെതന്നെ വർഷം കവികൾ
 മോശമെന്നു ചൊല്ലുന്ന തരമില്ല
 ആവർത്തിക്കുകകൂടി സ്വീകരണമേ മനോര
 മോമിയം ചിത്രീകരണമേവേം—
 ഏതെന്നും ദീപ്തമേ പ്രേമത്തിന്നുതീവ
 മാത്രമെന്നിന്നവലംബമാമി.
 മറ്റൊരു മുഖകളെക്കണ്ടാൽ, സംഭോഗം
 മെല്ലാത്തന്നും ഫലമെന്നെന്നെന്നും
 ആസ്വാദനാത്മകർ കാണാൻ വൈവിധ്യം
 മേൽ നിമിഷമിടം മിഥുനാകം.

തോഴി പറഞ്ഞിതു: “സംശ്യാപ്തചെന്നെന്നാൽ
 ചാത്തസന്ദേശമേ വെച്ചു തോന്നാൻ”

XXVII

കുരുമുളകുത്തുളകു സ്വേദനമെന്നാണു ന്ന
 പ്ലോമനവകക്കളുപ്പുനമൊന്റേ
 മധുരനേര്യ പ്രിയതമമേ, പ്രാണേശി, മൽപ്രിയ,
 തനപഗിമുറമുടിക്കാണിക്കുഭക്തി
 നിസ്സന്ദാസമാകതികളിവകമാത്രംതാൻ
 സർവ്വപ്രപഞ്ചമെടുത്തുപൂർണ്ണം കൈവെച്ചു!

ആമലാചിതാതെ സല്ലാസാവധിയിലായിട്ട്
 കർമ്മലാചിതം പഠനത്തിനവ,
 ആഗ്രഹസാക്ഷ്യത്തിനായിട്ട് നിസ്സവ-
 മാശയെടുത്തുപിടിച്ചുതന്നവ,
 കോപമവതരിച്ചു മരുന്നായിട്ട് സ-
 ന്താപം നട്ടിപ്പൂച്ചെട്ടുന്നവ,
 ഇത്തരുന്നെളുത്ത മംഗി പചസ്സുകൾ
 മറ്റൊന്നെ പ്രേമമെന്നേർക്കുതന്നു ഞാൻ!

ആളി പഠനത്തിൽ: “കേൾക്കുമ്പോൾ നല്ലതു
 ലാളനവചനകൾക്കെന്നയല്ലോ?”

XXVIII

കൊണ്ടുവന്നിട്ട് നീ തോഴി, മൽകുറുത്തു കേ-
 പത്തയച്ചുതന്നെ പലപ്രകാരം:

പ്രേമസുരഭിലം വാക്കുകൾ കേൾക്കുന്നതെ
 പൂക്കളെയെന്നും ഭക്ത ചങ്ങനീയവ,
 സർക്കാര്യംപോലെ തൊൻ വാങ്ങിത്തേക്കുമെതെ
 നാറിക്കാവയിൽ മേരും വളർത്തിയവ,
 എൻമനോരമകണ്ഠിലിന്ദ്രധനുസ്സിനെ
 നിർമ്മിച്ച സൂര്യകിരണങ്ങൾ
 കൊച്ചുവന്നിടക തോഴി തൊന്നൊന്നിനായ്
 കൊണ്ടവ ചെച്ചതൊരു സൂര്യഭാഷം
 പോകട്ടെയൊക്കൊന്നായ് തീർത്ഥിപ്രിയമെന്തെ
 പ്രേമത്തിന്നൊക്കെകളുണപോലെ!
 ചിന്ത തൊന്നെൻ കീഴ്ത്തിൽ ചേർന്നൊരു
 മെഴുത്തുനന്നാക്കേമെയും വൃക്കത്തിൻ
 ചേരകളൊക്കൊന്നായ് ചേർന്നിട്ടു ചേർന്നി
 വേക്കൊന്നെങ്കിലൊന്നെ ചെല്ലിക്കൊൻ.
 മൃഗം നശിച്ചെൻ മാനസം മേലൊന്നെ
 കറിയ വന്നപോലൊന്നെപോളും
 എങ്ങനെയെന്നറിയാതെ വന്നൊന്നെയും
 കാണും മിന്നിനിറഞ്ഞിടുന്നു.

തീർത്ഥിത്രികി ചേർന്നൊന്നെയൊ
 തൊന്നൊന്നെ നശിച്ചിടട്ടെ
 തൊന്നൊന്നെയൊൻചിന്തം പൂർണ്ണമേ വിസ്മയി
 തൊന്നൊന്നെ സെക്കും പൂർത്തിയെ!

മലയാളം

റസികരസായനം

1

ഉന്നതിതക, മന്ത്രിതൻ വരലിൽനിന്നു താഴെഗണം
തരത്തി, അവയെത്തുടങ്ങിക്കുറുത്തുതരുകിട്ടിയ,
പ്രഭാവദലികായ കുർവ്വിക്കുമെഴു അധിപ്പതു.
ബിളാധിവഗ്നാലികൻ ശിഖരവർണ്ണമെൻ അസ്തമൻ.

2

ഉഷസ്സു തെളിയുന്നമുൻപലവരണഗരത്തിൽനി.
വാരമസ്സുവെക്കുന്നിതൻചെവികളിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കേ:
“പ്രവിശ്വതമവലം സൂചിമെഴുതുന്നതുകീഴും
പുറത്തലസന്ദർഭി നിന്നിടവതെന്തിനാലേകൻ?”

3

തെങ്ങൻതമ്പലങ്ങൾ താവടിനിന്നെങ്കിലും കേട്ടിടം
 മേൽപാലവിധം പള്ളത്തുവൃത്തിലായി
 പനിക്കലങ്ങോട്ടോതിടുന്നിതു, “സുരസുരേന്ദ്രം സുരം
 സുരംബുധനനാലു നിൻകവികൾ, ഇടുപ്പിക്കൊണ്ടു.”

4

നിന്നു ചങ്ങകു; ജവരലാക നിൻമനോരമലം
 സുശീലവസനത്തുസ്സുദ്ധവസനഭീചാഗിയിൽ,
 കരച്ചു വഴിതാൻ ഗമിച്ചതിന് നൂറുകിലാലാം
 കഗണിന്ദു ചലിപ്പു തൻചിഹ്നനിന്ന അശ്രുസ്തയൽ.

5

പ്രഭാതമണയുണ്ടാവാൻ ജഗദുസരസപുഷ്പങ്ങളൊ,
 തത്ത ശരീ; തലേദിനം ഞ്ഞ ചിടൻ കൂഴവഞ്ചനൻ;
 തെൻതെൻപടി സമുത്ഥാപം സമവിതാ നമോദെത്തുകീ
 വസനമേ കൊണ്ടുപോ പ്രമീലനം നമോദെത്തുകീ.

6

തസം പെരിയ കാവ്യവും വിജനമാം തെന്തായയും
 സുരക്കുടിതപാത്രവും ചെറുതു മോരനം വല്ലഭം
 തെന്തെന്തു കൃഷ്ണനാമൻപൊഴു പെരഴിച്ചു തീരും പ്രിയ
 വസിക്കിലവിടം നമുക്കുടവിതെങ്കിലും സമൃദ്ധി

■

ഇഹലോകത്തിലെ മഹത്വപരമ ചിലർ കൊതിപ്പൂ വാമനാദികൾ
സ്വയം കരുതിയുള്ള ചെറുതുകിടന്നിന്റേ ദൂഷണമോ
ഏതെങ്കിലും കാരണമിടൽ വന്നതു; ഗണിപ്പിടക്കുമോ തമാശ
നിമിത്തമല്ല; കേട്ടിടക്കുകയെന്നിനെയും മേരിക്കും.

B

മനുഷ്യരധികം കൊതിപ്പിടക്കുമോമേരിക്കാശംഗം
നശിച്ചാൽ മഹത്വം; അതു മഹിച്ചാലും വരും
മനുഷ്യരധികം ചിന്തിക്കും ചെറുതുകിടന്നിന്റേ ദൂഷണമോ
മനുഷ്യരധികം ചിന്തിക്കും ചെറുതുകിടന്നിന്റേ ദൂഷണമോ.

8

നിന്നപ്പോൾ ഏതു വിണിടച്ചതും വിശ്വക-
ഷിപ്പു വരുന്നതും പരിവർത്തിപ്പു നേടുന്നതും
വിശ്വകഷിപ്പു വരുന്നതും നിന്നിടുന്ന കേതുകീഴ്ചയ്ക്കും
നന്നംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതും നിന്നതും.

10

കഴിഞ്ഞതിനെപ്പറ്റിയൊന്നും മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതും
മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതും മനസ്സിലാക്കുകയും
നന്നംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതും ചിലർക്കെതിരേ നന്നം
ചെയ്യുന്നതിനുള്ളതും നന്നംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതും.

11

പ്രഥമ കളയൊലാ നമുക്കിറിയുളള നാദം ചത്തുക-
 ള്ളാടിഞ്ഞിട്ടവതിന്നകം ചെലവഴിക്കുകയുംചെയ്തി-
 നെന്തുമുതൽ മണ്ണുതാനായിത്തുളള മണ്ണിൽ സ.യം
 വീനാ മധ്യ, വിഗായകം, വിഗതഗാനം,ഭരതം വീനാ,

12

താൾപരമിത്തൊക്കെത്തന്നറിവൊക്കൊത്തു വാദിപ്പൊക്കം
 മോക്കുകൾ മോടിയിമാമിവരുമിന്ന നിർമ്മാസിതർ
 തൊരൊ! കപടസമീപംപോൽ; ആവതമല്ല തപാങ്ങുളള
 വിമോസ്യതയിലാണുപോൽ കൃഷ്ണകാലത്തിനെ കണ്ണിനാൽ.

13

അക്കലികമെല്ലതുമൊക്ക കവാടമെൻമുൻവീട്,
 ഞരൊ തവനികാപകം മിഴി മെല്ലതാൻ മുന്നിലായ്;
 ഇടയ്ക്ക ചെവിപ്പുകി കാണണമി, 'ഞെന്നെയും', 'നിന്നെയും'
 കെട്ടിയതന്നതരം കണ്ണനില്പിനമാലയില്ലൊ.

14

കിമിഞ്ഞതിവനപ്പൊഴിപ്പഴയ ചട്ടിതൻ ചുണ്ടില-
 ള്ളാടിഞ്ഞിട്ടവതിന്നതാൻ കിമിലമിവിതാത്മമല്ലെ
 വാങ്ങിനയങ്ങൊ മതാട്ടിടവെഴെഞ്ഞൊടയ്ക്കാമെന്നം:
 "കെട്ടിപ്പുകി മെല്ലകിൽ കിമിക്കെ നീ വരില്ലെന്നമ."

15

നിറയ്ക്കുകയും, ലാഭമെടുക്കുവാനായി “കാലഭക്താ
ഗരിപ്പുതറിയത്തെ കാലടിയിലുണ്ട്”യെന്നൊക്കെയും
അജ്ഞാതരായ നാളെയും ചിന്തയുടെ തലനാളുമോ.
അതുകൊണ്ടുവന്നതിനായി യുക്തമാകിലിന്നുദ്ദിനം?

16

പ്രഥമ കൂട്ടവെഴുത്തു നാളുമിന്നും വിചാരിച്ചുവെൽ.
ഗതിക്കു വിഷമിച്ചുവെൽ കടമിട്ടു തകിച്ചുമേ
മേലേ ഫലഭാഗം മറുതിമിന്നൊടുങ്ങു തേളിപ്പോന്ന
വരും; ഫലമെന്തൊരു സകലമെന്തൊരുക്കാരും

17

ബുദ്ധാഗ്രിമർ മുതിർന്നിട്ടുകിലവാഴുകാലാഹരലം,
അഗതിയായവാരുകുളികളെനിക്കു വേണ്ടിനില്ക്കേ;
നമുക്കു വീഴ്ചിട്ടുടനും സമുദ്ധി വല്ലിടത്തേക്കിടും
കൊടുക്കവെത്തിന്നൊത്തൊതിമി ലക്ഷിപ്പിടം ലീലയിൽ.

18

സമീപമുദയംകൂടും കണ്യമുഖമുയർത്താലയം
വെട്ടു മണി ചിഴിഞ്ഞൊരി മലിനയാസം. കിട്ടൂ മസാൽ,
കട്ടക്കുതിപ്പും കുറഞ്ഞു തമൻ നീനമേകുവാ.
പട്ടക്കീലുടനായതും കടി വെട്ടിത്തു സേവിക്കു നീ.

19

ജൈഹണിതകളാൽ കളഞ്ഞല്ല വരച്ച ധാരാവിഷ്ണുൻ
 പൊങ്ങന്ന ചതുരംഗകം കലിത്തകൊത്തകം നീങ്ങുവുവു
 കടക്കൾ നാമു; ഗാഢമിട്ടനമുതുചെല്ലിടം വെളിമാ-
 മരിതം കട്ടി കഴിഞ്ഞിടംപൊഴുതു പെട്ടിലിൽ തളിളിടം.

20

അടിക്കരവേനാങ്ങിടംവടിയിടംവലം വെട്ടുപൊ.
 ഹിത നന്തി നസാധുസാധു തകർച്ചമർന്നിളൊന്നരോ;
 കളിത്തായിൽ നീന്നൊപ്പിട്ടി വലിത്തൊരിത്തൊളൊരു
 കൊള്ളവന്നിത്തൊട്ടി, ദുഃഖമറിഞ്ഞിടം സമൃദ്ധം

21

കഴിപ്പു നെത്തൊന്നടിയിലുളിയിലിവിതം
 കെട്ടിത്തൊ പൊട്ടുവെ വീവുലകം നൊമ്മെമ്പലം
 ഉയർന്നി കരഞ്ഞൊട്ടെത്തിത്തൊട്ട സമാന്തരംനീ
 സ്വയം കഴിവു വീട്ടുതം വലമിട്ടു നെത്തൊട്ടി.

22

സമീപമുത്തരംഗമം കയറിയനമുതൊട്ടുനി
 നീരങ്ങി, ഗഗനത്തിലെ ഗുഹഗണങ്ങൾ തൊട്ടുതൊ
 ഏറിത്തൊ, തൊട്ടുതൊതികളിയിന്ന വീട്ടുതം തൊ
 വിധിപ്പു വെലിൽ സ്വയം ചെറുതൊ തൊട്ടുതൊതൊ.

28

പ്രശ്നപരിഹാര കൃതികളിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവകൾക്കിടയിൽ;
 പരിശീലനകൾ; സമാജം പരിശീലനകൾ; വൃത്തി;
 പാത്രവിധി നീന്താത്തുകൾ; പാത്രവിധി...
 ഇതിൽനിന്നും ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവകൾക്കിടയിൽ.

34

പരിശീലന കൃതികളിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവകൾക്കിടയിൽ;
 നമുക്ക് വഴി സമാജം പരിശീലനകൾ; വൃത്തി;
 പാത്രവിധി നീന്താത്തുകൾ; പാത്രവിധി...
 ഇതിൽനിന്നും ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവകൾക്കിടയിൽ.

35

പരിശീലന കൃതികളിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവകൾക്കിടയിൽ;
 പരിശീലന കൃതികളിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവകൾക്കിടയിൽ;
 പരിശീലന കൃതികളിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവകൾക്കിടയിൽ;
 പരിശീലന കൃതികളിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവകൾക്കിടയിൽ;

ഉമാവട്ടുസംഭാഷണം *

ഏവം സുഹൃത്തിനാ കൈതഃപുത്രശക്തിയതഃ തൻ-
 ചൈവതാർദ്ദിണാമുദൃഢിയാം താത വാട്ടിയുള്ളതും
 താഴ്ന്നീ കുഴഞ്ഞാലുകൊണ്ട് തവമാചരിച്ച
 നോടും തവസ്വപിന്നസിദ്ധികളൊക്കെയുമാരും.

ആദ്യോക്താഃ തന്നെയെടുത്തതുപോലെ, ദീവ്യ.
 തെങ്ങു ചിന്നിവീണമുണ്ടൊരു രൂപമോടും
 മരണധന്വി, മൺതൂകിപ്പൊട്ടും ഇടകൊല്ലമക-
 നക്കാലമെത്തിയവിടത്തിൽ വചോവദിച്ചുവൻ.

സന്തകരേകിയവനെങ്ങുറ്റമുറക്കുന്നപ്പോൾ
 വെണ്ടും സവർത്തകൾ കഴിമുക്കിക്കൊറ്റ മൺകി-
 സാകുഞ്ചിപ്പും മനമുറച്ചവരെണ്ണപ്രവ-
 വൈശിഷ്ട്യമുദ്രിതവും ബഹുമാനമേക.

* കർമ്മസംഗ്രഹം തുടങ്ങുന്ന രംഗപ്പട്ടണിയിനിന്നു്

നൂറായത്തൊന്നുനാണു പകിചെയ്തു കളെറൊരുപോലും
നേരം പകിട്ടുകൾക്കൊഴിപ്പിച്ചതിന്നെന്നപോലെ
വരണിട്ടു, പാവുതിന്റെ നേർന്നു നോക്കി, അതു.
കേൾക്കുന്നതുപോലെ വചനം മുറിക്കുന്നതിനാൽ:

“കിട്ടുന്നിടത്തു ചക്കയും കടലും കൂടെയുണ്ടാകും
സ്നാനത്തിനനുയോജ്യമായ ചക്കയും ചക്കയും
ശക്തിമേന്മയെപ്പോലെ തന്നെ ചക്കയും
ധർമ്മത്തിനനുയോജ്യമായ ചക്കയും കേൾക്കുന്നു.

നീക്കം മിന്നുന്നതിന്നനുയോജ്യമായ ചക്കയും.
കൂട്ടത്തിൽ ഇടത്തെയെടുക്കുകയോ വെക്കുക,
നാളെറൊരുപോലെ നീക്കിത്തന്നിട്ടുപോകും.
നീക്കംകൊണ്ടു കിട്ടുന്നിടത്തു ചക്കയും.

ആ കേൾക്കുന്നതിനനുയോജ്യമായ ചക്കയും.
നേത്രത്തിൽ നാട്ടു സമൂഹത്തിൽനിന്നു വന്നുവരുന്ന
നീക്കത്തിൽനിന്നു വരുന്ന ചക്കയും കേൾക്കുന്നതിനാൽ.
പോതു: നീക്കംകൊണ്ടു കിട്ടുന്നിടത്തു ചക്കയും.

പോതു: നീക്കംകൊണ്ടു ചക്കയും സമൂഹത്തിൽനിന്നു
വന്നുവരുന്നതിൽനിന്നു വരുന്ന ചക്കയും കേൾക്കുന്നതിനാൽ.
ആ സമൂഹത്തിൽ, അവ ശീശ്ശിപ്പോലും
മാറ്റംകൊണ്ടു കിട്ടുന്നതിനാൽ, ചക്കയും.

സപ്പുയിമാർ യാദികഴിച്ച് സുരോമൃതങ്ങളൽ
 മൃഗാജീവജന്മതാമ്രീസംഭവിക്കാതാപ്യം
 നന്ദനർപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവഴിതന്നെപോലെ,
 സംശുദ്ധി സാമ്പത്തികമനുഷ്ഠാനമാണിത്.

മാതാൽ ത്രിവർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ടവർക്കു ധർമ്മമെന്നു
 മെച്ചപ്പെട്ടതെന്നതിന്നിഹിതം, ബോധമുമാർന്നി
 ന്നി, കാമമനുഷ്ഠിക്കുകയെന്നിച്ഛയുള്ളിലേകം.
 തേക്കൊട്ടായ് സ്വയംമെടുത്തതു ധർമ്മമേകം.

നീനാൽ സ്വയം സുഖമി, സൽകൃതനാകമെന്നു.
 തുളച്ചൊഴുക്കോ, വെറുക്കൊരാൾ വഴിപോക്കു നാനാർത്ഥ്
 സത്തുകൾക്കുമെങ്കിലും നന്നുതന്നെ സമു
 മിതനല്ലായ് സുഖനെന്നിഹാർത്ഥമിഹിതം?

ധനം, അതാവതി, പുകയ്ക്കു തോലാധനം, ഞാൻ
 ചോദിച്ചിരുന്നതെന്തെങ്കിലും ചിലവോലത്താൽ;
 മൃതാശ്വമിന്നു വെള്ളത്താൽ മറ്റു സുരപ്പെട്ടു.
 നാകൽ കനിഞ്ഞിരുന്നതെന്തെങ്കിലും മറ്റും.

മൃത്യുപ്രമാണികൾക്കു നീനാൽ മൃതം,
 ലോകത്തെല്ലാമുണ്ടു സർവ്വമുമാർന്നു പലം,
 തന്നെ വെള്ളം വിടവെങ്കിൽ, നവം വെള്ളം —
 കിട്ടാവെന്നതിലകലിത്തു കെട്ടുന്നതല്ല

ഉണയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ഒറ്റത്തവണയായിട്ടും-
 മൂലം മനസ്സിനകത്ത് പ്രതിപത്തിയേവം
 കണ്ടെന്നതില്ല പക്ഷമു നിന്നല്ലീലും ഞാൻ
 ഓരോരുത്തരെയും കൃഷ്ണമീ, വന്നിടാൻ തെ.

ഇത നിന്നും സുഖമുണ്ടാവാൻവരുമല്ല,
 അതാലയത്തിലുണ്ടാവാൻവരുമല്ല കേൾ
 ഉണയ്ക്കുകയും ചെയ്തു പക്ഷമുണ്ടാതില്ലയും തെ:
 കൈ നിട്ടതായ ഹൃദയത്തിൽ മണിയെ ഗുഹിക്കാൻ

പ്രായത്തിലൊന്നത്തരം വിദ്യാധികം വിട്ടിരിക്കുന്ന
 ചാതുര്യം മൂലമുണ്ടാകുന്നവരുമായും നി?
 സന്ധ്യയ്ക്കും ഓരോരുത്തരെയും വെട്ടിക്കൊല്ലുന്നതിൽ
 ചന്ദ്രൻ വെട്ടിക്കൊല്ലുന്നതിനുള്ള, ചെട്ടയാക്കി

നാകത്തിലാണു കൊതിയെങ്കിൽ സ്വന്തംതന്നെ തെ;
 നിന്നല്ലതല്ല. അവൻ സുഖമുണ്ടാകുന്ന
 നൽകാൻവെട്ടിക്കൊല്ലുന്നതും തെ:
 തെത്തും തെത്തും തെത്തുംതെത്തും

മൂലം. വീട്ടിലുണ്ടായിരുന്ന മനസ്സിലാക്കി
 കാണുക. ഇതും കൊതിയും തെത്തും തെത്തും തെ:
 നിന്നാൽ വെട്ടിക്കൊല്ലുന്നതും തെത്തും തെത്തും
 തെത്തും തെത്തും തെത്തുംതെത്തും

സീതാഗ്രാമിപ്പൊഴി, ആവാചരീധരീ ചിത്തമർ-
 തന്ന, സമീപ്തവനങ്ങളൊന്നു നിൻകുലപാല-
 കണ്ണോലുലഞ്ഞിനെ വെട്ടിത്തരിയ നീണ്ടു തുഞ്ചം
 നെട്ടിൻകുതിർപ്പടിതെളും ഇടയിൽ നാളാൽ!

കാഞ്ഞാൾ, നിൻറയണിമെയ് വെയിലിൽക്കുതിഞ്ഞു
 തീവ്രവൃത്തമുദയച്ചിയിന്നു തുലാലം ചക്രമു,
 പാലം പകൽസമയമെങ്ങനിലകുടയാലെ
 കാക്കിൽ, മിയാലുമധരവൻ തവിതാതെയാക്കി

കുന്ദാശാഗൃഹത്തനയി നിൻപ്രിയണനൊത്തുപാ-
 മല്ലെങ്കിലായവനുമൊ ചിതകാലക്കാമ്പി
 ഏതൊ സ്വപ്നമുതലകാണാമൊളപക്കു
 മൊ നിൻമിഴിയില വീണുനീളുതക്കുതിച്ചിട്ടു!

നീ കോറുവു, കോഴി, കറിനത്രമെത്ര നാളാൽ!
 ഉണിന്നൊറിക്കുമിഹ പൂർവ്വതപാശമലയൊ,
 നാളാമതിൽ പകൽ, നിന്നുടെ വാക്കുകിടത്തിൻ
 സിദ്ധിയി, വിൻമർ കരണമറിവാൻ കകാരിപ്പു.¹²

ഏകം കടന്നു വടുവോതിയെന്നമരുതു.
 മാളായതില്ലമ മർന്നഗതമൊത്തുവാനാൽ;
 കനാക്കിട്ടിനാൾ തദിന മെല്ലെഴുതാൻ കണ്ണാൽ
 തന്നാനിടത്തിൽ മരുവുന്നൊരു തൊഴിയമള

ആ ബ്രഹ്മചാരിയോട് യോഗ്യീയിൽ പറഞ്ഞതു
 “കേട്ടാമുതലിലധിഷ്ടിതനായെന്നുകേൾക്കി
 ചെന്നുവന്നുകൊണ്ടു കടച്ചുപിറമട്ടിലെത്തി.
 നെടുമ്പാഴ്ത്തിത്തന്നു ചെപ്പടിൻ ചേർത്തതെന്നായി.

ഈ മക ഭാരതകുമാരം വലയവെളിച്ചത്താട്ടു
 ദീപ്തപാലർ നാൽപതെഴുമിന്നു ഗണീച്ചിടത്തെ
 വാഞ്ചിപ്പു തന്റെ ചന്ദ്രിയായി, തന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു
 കൈ ചന്ദ്രിതം കന്യ ജന്മധാരവെളിതെന്നു

ഗുരുക്കന്മാരുമതി നൽ തീർപ്പു നു പൂർണ്ണ.
 ബാണന്റെനമ്പു ഗ . മിശ്രമുഖണങ്ങളിടത്തു,
 മാതൻ കൈപ്പുതൽ നശിക്കിപ്പുറന്നുണഞ്ഞു.
 കേറിത്തറച്ചിതിവരതന്നെട്ട ചിത്തത്താരിൽ.

ജനനാശമുതലും മനോരമി വളർത്ത മൂകാൽ
 നൽപുറന്നുപൂർച്ച പുറത്താരു തുരുത്തോടും,
 ശരപ്പുറൻ വീട്ടിപ്പുറകാഞ്ഞാരു മഞ്ഞുകല്ലി.
 നെല്ലും വരാനിടവരൻ നിർവൃതിയാണുതില്ല.

മെഴുവെളിപ്പെടുത്തിവര ശുദ്ധ ചന്ദ്രിതമല്ലാം
 വളർന്നിട്ടു കണ്ണമിടറിഞ്ഞു പാടിപ്പോവരൻ
 നന്നം പെരുപ്പാഴ്ത്തോറ കരയിച്ചിടാല്ലാ
 പാട്ടിൽ തുണയ്ക്കുമെന്നു കിന്നതുകന്യമാരെ.

കുളിർന്നു നാളികുഴിയുമ്പോളുടമയായാൽ
 'ഏങ്ങാട്ടു പോയി, മേൽ, സന്ധ്യ'മെന്നു ചൊല്ലി,
 കണ്ണു ഹൃദയത്തിന്നുണ്ടിയ കൈകളോടെ
 ചെറുതന്നു തെളി വെളാമ്പലിനെന്നു നിത്യം.

'മിടുമെന്നു സൂക്ഷിക്കുന്ന നരിയെന്നു മോക്ഷം
 ചൊല്ലുന്നതിന്നുണ്ടെന്നു കെന്തറിയാത്തു ചിന്ത?'
 ഈവണ്ണമെന്തെന്നു വെച്ചു മറു-
 ചിത്രമൊട്ടിയുടമുണ്ടെന്നു മറുപ്പിൽ.

സമുദാനന്ദവെന്നൊരു സമീപകാലവാൻ
 കാണാഞ്ഞു വേറെയൊരു കാറ്റുവുമിടയ്ക്കുപി
 താണുവെക്കുകയും അങ്ങിനെത്തന്നെ പോന്നി-
 തീയാശ്രമത്തിലുചിതം തവമെങ്കിലും.

താൻതന്നെ നട്ടിറ വളർന്നു മഹാമഹസ്സിൽ
 നാഷ്ടം വെടിപ്പാക്കു താൻതന്നെ പാലത്താൽ
 അപ്പുറംതന്നെയാത്രയെന്നു തോഴി-
 തന്നാണെന്നുതന്നെ നന്നു കിട്ടുകയും.

തോഴിയെന്നൊരു നന്നും മിഴിയൊരു നന്നും
 വോളിയെന്നും വെളിയെന്നും നന്നും
 ഒരു മൂലം പ്രിയനെന്നെന്നു വെളി
 വെളിയെന്നെന്നു വെളി വെളിയെന്നെന്നും.

ഇവർക്കു, മുളളതു ശക്തിക്കു മറച്ചിടാതെ-
 യാതൊന്നിനെയും സുരക്ഷിതം വെട്ടാത്തതല്ല,
 സന്ദർശനമുള്ളിടമെന്നതു കാഴ്ചയെ
 ചൊരിച്ചിരിക്കു, “ശക്തിയാകുമ്പോൾ അത്?”

അന്നേരമെല്ലാവരും കൗതുകമോടെ
 ചുറ്റുമുണ്ടായ മനുഷ്യരെക്കൂടി നോക്കിത്തന്നു
 ഭേദമെന്നും മറ്റൊന്നുമില്ലാത്ത വസ്തുതയെ
 മനസ്സിലാക്കുക പഠിക്കുക ചുരുക്കമായി:

“ഭവമുണ്ടാകുന്നവിധത്തിൽ ഭേദമുണ്ടാകും-
 യാതൊന്നിനും പരമമായതും പരം അർത്ഥം
 ആ മോഹസങ്കല്പമെന്തിനാലും അവസ്ഥയിലും-
 മെല്ലെ മറ്റൊന്നുമില്ലാത്തതല്ലേ?”

ഇതും പറഞ്ഞു വെട്ട: “അന്നേരം ഭവമുണ്ടാകും,
 നീനകവനിലോ പ്രിയപ്പെട്ടവനിലോ
 കാത്തിട്ടുവന്നതുമെന്തിനാലും മെല്ലെ
 ചെല്ലും ഇല്ലാത്തതും മെല്ലെകിടക്കുമോ മേ.

മറ്റൊന്നുമില്ലാത്തതും മെല്ലെ, നീനകവനിലോ-
 കാത്തിട്ടുവന്നതുമെന്തിനാലും മെല്ലെ,
 ഇതും മറ്റൊന്നുമില്ലാത്തതും മെല്ലെ,
 മെല്ലെ മെല്ലെ മെല്ലെ മെല്ലെ മെല്ലെ

നിൻമന്ത്രകോടി കളഹംബസുചിത്രശോഭം
ശയുഖൻ ചേരുകൊഴിയുന്ന ഗാഢസ്തവമർ—
ഈ ബഹുലിതനാശം, നിരവീച്ചകാഷ്ഠം
നിരന്നൊഴുപ്പൊഴുത്തുതെങ്ങനെ ചെച്ചതർപ്പം?

പുപ്പുന്നമ്പിൽ കൊഴിയുകൾക്കുണ്ടല്ലീൽ പാ.
തെളിച്ച നിന്മലനാമേഖലകൾകുറുത്തു
കേരളനിരയെ പൂർക്കുടൻ പാട്ടു ചെപ്പുര—
നാൾ സമ്മതിക്കുമെന്താൻ മിപ്പുപാകിപ്പം തേ?

ഏന്താണിതിൽപ്പരമയുക്തമെന്തേ, നീല—
കണ്ണൻറെ മാലിനീയുന്ന ചിതാമണ്ണുൽ
ചേന്നാൻകിൽകളമെട്ടു ചേർന്നുനന്നാൻ
സമ്മിത്രമാൻ ചേറനൊക്കെയിൽക്കവിതയ്ക്ക?

വേരേ നീനൽ പകിടാസൂര്യ, മറന്നു, വന്ന—
ചേന്നാമെന്തേ തവ വേളി കഴിഞ്ഞുകൊണ്ടു
എന്നപ്പൊഴു കയറേണ്ടവൻ മൂന്നു കാള—
മേലറി വാഴ്വയ്ക്കു കണ്ടു നന്നു ചിരിയെ.

മുക്കണ്ണനാടണയുവാൻ കൊതിക്കുമിന്ന
കൊണ്ണനാടാ പകിടാമുഖം ചേർന്നുചേർന്നു
നാട്ടുനാടി ചേർന്നു കതിരൻറെ കലാധിപനേ,
മോക്ഷകർമ്മം നന്നാകെക്കളിയാൻ നീയെ.

കണ്ടാൽ ചിത്രപനയനൻ, കലരാകാശിനാശി
നിത്യം ദീപംബരമകാശാദി ധനം ഗണിക്കാം—
നീ മചല്ലാകുന്നതായാ, വരുന്ന ചോര
തെരുന്നകിലും ഹരണിവിനിയ കാരണമുണ്ടാ

ചോരതെരുന്നകിലാകിയിൽനിന്നു മനസ്സു അറു,
കെടാത്ത നീ സുഖമെങ്കണ, കെടാത്തവൻതന്നെ
മെച്ചമാ വരിയ്ക്കൽ ചുട്ടലകഴവിന്നു പുണ്യം
വേദമേകമൊരു വരിവരവനനുപകർത്തം¹³

ആ ഞ്ഞവചാരി വിവരിതരികു വരികക—
കോപതനിനാൽ വന്നെപ്പട്ടന്നയക്കുകിന്നാദം,
ഭൂ വല്ലിതത്തെയെ വളച്ചു, ചുക്കുന്നാമൊരം
ചേക്കൻ കണ്ണുകൾ അറുന്ന തിരിച്ചു തന്നപി.

കാതീടുന്നതെ: “ശിവനെ നീയർപ്പിച്ചു, തന്വ—
മായി, നന്മാണിതുവിധം ചരയുന്നതെല്ലാം:
മർത്ത്യപ്പെ വാക്കെങ്കണം വരുന്നതൊക്ക
സംഭാരണം, മൊരുതെ മനത്ത കെച്ചുവിത്രം.

ആവളതു അറുവതിന്നു ചെക്കൻ സമ്പ—
തെക്കത്തേക്കു മൊഴയർ മെച്ചിച്ചു കെട്ടുകതെ;
ലോകതന്നിന്നുതന്നെ തന്നതൊക്കയൊ
ദേവേശ്വരനെ മെലകൊത്തവയാൽ മരണമു

കൊറ്റക്കൊട്ടകൾ, യുഗംകൊണ്ടൊന്നായവർത്തൻ
 കലാകലാപരൻ, ചുട്ടുപൊന്നുവെള്ളം കഴിഞ്ഞു,
 ബോധഗ്രാഹ്യതയില്ലാത്തവനെപ്പോലെ ചെൽവു—
 ജ്ഞാപിന്നുകിയുടെ തപശിത്തരിപ്പി

മാർഗ്ഗമെടു വെട്ടുപാതയെ മുറുക്കുകയും, കേൾക്കും
 കേൾക്കും വെട്ടുകയും, ഗണിതത്തെ തെളിയിക്കും
 ചുട്ടുപൊന്നുകലർത്തും കലർത്തുംകൊണ്ടും
 കിട്ടിയൊന്നിടവെങ്കിലും കേൾക്കും നൂപം

കേൾക്കും, സംഗ്രഹിക്കുന്നതും ചുട്ടുപൊന്നുകലർത്തും
 കലർത്തും വീശുകയുംകലർത്തും കിട്ടിയൊന്നിട
 കലർത്തുന്നതുംകലർത്തും വീശുകയുംകലർത്തും
 കലർത്തുന്നതും കലർത്തുംകലർത്തും കലർത്തും

സമ്പന്നന്മാരെ വൃദ്ധന്മാരെക്കൊണ്ടും
 പൊന്നുകലർത്തും കലർത്തുംകലർത്തുംകലർത്തും
 കലർത്തുംകലർത്തും കലർത്തുംകലർത്തും
 കലർത്തുംകലർത്തും കലർത്തുംകലർത്തും

കിട്ടും കിട്ടും കലർത്തും കലർത്തുംകലർത്തും
 കലർത്തുംകലർത്തും കലർത്തുംകലർത്തും
 കലർത്തുംകലർത്തും കലർത്തുംകലർത്തും
 കലർത്തുംകലർത്തും കലർത്തുംകലർത്തും

ഏതർപ്പനത്തിടുവകുടർത്തി, അങ്കുരം കെട്ടു
 ചേരലൊക്കെയൊന്നു ശിവാനുകീലനയിട്ടുട്ടു,
 ഏൻ ചിത്തമിന്നുചനിൽക്കൊരമണത്തുനില്ല;
 അനേകാനിമിഷർ ജനപചസ്സു ഗണിപ്പുതരണോ?

ഏതൊഴി, നീ കടയുകി, നീവരണ്ടു വീണ്ടു
 മെന്തൊ കഥിപ്പതന്നെ ചുണ്ഡിതനകിടുന്നതു,
 നല്ലൊക്കെയിന്നപചിപ്പവർക്കൊരുമല്ല,
 കേൾപ്പുതരമല്ലെങ്കിൽ നീക്കനൊരു വാപദോഗം.

ജന്മലക്ഷിക്ക് തൊന്നിവിടെനിന്നു ഗതിപ്പു് മനസ്സു
 ചൊന്നിട്ടു വല്ലാലതെത്തൊടുക്കൊഴിവില്ല;
 മനസ്സിന്തെത്തൊടു നീക്കാകൂതീ വീണ്ടെടുത്തു
 മനസ്സു തടുത്തുതൊടു വൃത്തതൊക്കു.

ജന്മകീലവനതൊക്കും കണ്ണു പൂക്കൽ വീരത്തും
 വീരതൊടു, തൊക്കുപാക്കും വെണ്ണയാൻ ചൊക്കിനില്ലല്ല,
 വഴിയിൽ കല കടത്തതിട്ടു കലക്കുട്ടൊരാറിൻ-
 ചെറിയപ്പഗല പോയിപ്പു, തൊക്കും നിന്നുകില്ല!

“ഇതുജ്ഞാപനം, നീ വൻതപസ്സാലെ ചരണി-
 ഒട്ടൊരു തുക്കനായെ തൊന്നൊന്നു ശവുൻ കഥിമക
 മിമയുടെ നീയമത്തൊഴുത്തുതൊ കൂട്ടുകമാ-
 ളുതുമിമ പാലമെല്ലെ, തൊക്കും തൊന്നൊക്കും.

ഒരു കൂടിക്കാഴ്ച *

മയ്യക്കുലംഗൽ സൽകൃതികൾക്കുനന്മം
വിശുദ്ധകർമ്മാക്കളെ, നാ ഓനീനരം
മാറ്റം സ്വയം കാട്ടിയണച്ചിടക്കും.
ലന്നാട്ടിലന്നുപുലർന്നിനയകൻ

ഇതങ്ങി വേദാസനചട്ടയിൽ മുഖൽ
മുനീന്ദ്രകുത്തുനമിതന്നനന്മം
ധാരാക്കുമാനവമെപ്പണിഞ്ഞു കൈ.
കൂപ്പിപ്പറഞ്ഞാൻ വചനം ഗിരീതപരൻ:

“കർമ്മമെന്തെന്നു മഴയന്നുചാലെയും,
പൂക്കുനെയുണ്ടാൻ ഫലത്തുവെലയും,
ജ്ഞാനനിതിപ്പോൾ ചവർത്തലും
പ്രതിജ്ഞചെയ്താൻ ലഭിക്കുകയെന്നും.

* കക്കയാലും തർക്കം. ൧൦ സൂക്തത്തിൽനിന്നും.

ഇരുമ്പു ചെറുത്തതുകൊണ്ടു വാലു വാലു-
 ന്നൊത്തൊരിൽ വീഴുന്നതുകൊണ്ടു വാലു വാലു-
 ചാർ വീട്ടു നാകുന്നതുകൊണ്ടു വാലു വാലു-
 ന്നൊത്തൊരിൽ വീഴുന്നതുകൊണ്ടു വാലു വാലു-

ലോകത്തിലെല്ലാ വാലുകളിലും വാലുകളിലും
 വാലുകളിലും വാലുകളിലും വാലുകളിലും
 വാലുകളിലും വാലുകളിലും വാലുകളിലും
 വാലുകളിലും വാലുകളിലും വാലുകളിലും

ലോകത്തിലെല്ലാ വാലുകളിലും വാലുകളിലും
 വാലുകളിലും വാലുകളിലും വാലുകളിലും
 വാലുകളിലും വാലുകളിലും വാലുകളിലും
 വാലുകളിലും വാലുകളിലും വാലുകളിലും

ലോകത്തിലെല്ലാ വാലുകളിലും വാലുകളിലും
 വാലുകളിലും വാലുകളിലും വാലുകളിലും
 വാലുകളിലും വാലുകളിലും വാലുകളിലും
 വാലുകളിലും വാലുകളിലും വാലുകളിലും

ലോകത്തിലെല്ലാ വാലുകളിലും വാലുകളിലും
 വാലുകളിലും വാലുകളിലും വാലുകളിലും
 വാലുകളിലും വാലുകളിലും വാലുകളിലും
 വാലുകളിലും വാലുകളിലും വാലുകളിലും

മഹത്വം കയ്യേറ്റുവാങ്ങിട്ടു ചാർമി
 ഉല്ലാസമുള്ള മുഖത്തോടെ ചെല്ലുന്നവനും
 കിടപ്പുമുറയ്ക്കുന്നതും നഗ്നിച്ചുപോയി
 ജ്ഞാനിപ്പെട്ടപ്പോൾ നിങ്ങളെ മോനതീനാൽ.

നിങ്ങൾക്കു സാധിപ്പുന്നതെന്തെന്നു മിറ്റു-യീ-
 നെക്കൊണ്ടിപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കിടയാണെന്നതിനാൽ
 ഇന്നിതെഴുത്തുള്ളതെന്തിനെന്നു മെറ്റു-യീ-
 പൂർണ്ണമായി കേൾക്കുമെന്നു കാണു നോൽ.

എന്നാകിലും നിങ്ങളുടെ നാമം നോക്കിയാൽ
 കനിയത്തു കല്പിക്കണമിത വല്ലതും
 ഉത്തമം, അർത്ഥമായി കൈക്കൊള്ളുന്നതാ-
 നിങ്ങളാണെന്നു നിയന്ത്രണം പ്രസ്താവിക്കാം.

ഇത നോക്കി; ഇതും, മർത്ത്യമായതാണിത്;
 കലനീയമായായി ലാലിപ്പിക്കി കേൾ-
 കാര്യം വേർതിരിച്ചിരിക്കുന്നതാണിത് നൽ
 കല്പിക്ക; അതല്ലതീർത്താണു ചേർന്നിട്ട്."

ഗീതീനേതാവേ വരുന്നതാണിതും-
 കലനീയം കല്പിക്കുന്നതാൽ കലനീയം
 ആ വരുന്നതാണു പ്രകീർത്തിക്കപ്പെട്ടതാൽ
 നോക്കുകയും കലനീയം വരുന്നതാണിതും.

അനന്തരം വേദാന്തപ്രകാരം വനത്തിൽ
 വട്ടകൾക്കും മിന്നിപ്പോയിപ്പിന്നെ
 പ്രകാശനംചെയ്ത് മിന്നിപ്പോയിപ്പിന്നെ
 മറ്റും ചെന്നാനവനടിയിലായി.

“ഇതല്ലിതെക്കൊരും കവിതയെന്നു നിന-
 കെന്നു, യോജിച്ചതെന്നു നിന്നു;
 മനസ്സിലും നിൻമുദ്രകൾക്കുമൊന്നും
 ചുരുട്ടിയെടുത്തു സമസ്തം.

നി ചിത്തത്തിൽ സ്ഥാവരവ്യവഹാരങ്ങൾ
 ചെല്ലുന്നതും വെല്ലുവാങ്ങുന്നതും
 നിൻകണ്ഠയിൽപ്പോലും ചെല്ലുവാങ്ങുന്നതും
 കൂടെയൊന്നും സ്ഥിതിചെയ്തിട്ടുണ്ടോ

ജനനത്തിന്നുണ്ടെന്നു ഭൂമി താങ്ങിട്ടും
 ഭൂതാലയവും മറ്റും ചെന്നെത്താൻ,
 ചത്താൽമൃതംവെക്കുന്നതും വേദപ്രകാരം
 മറ്റും ഇന്നുണ്ടെന്നായിരിക്കുമെങ്കിലും

അപ്പിന്നാൽ ഹിമംവെക്കും തെളിയിക്കുന്നതും
 കടൽത്തടംഗാലും തടസ്സമാക്കുന്നതും
 നിന്നാൽകൂടും കിടന്നിടം ജഗത്തിന്നു-
 ല്ലെന്നുണ്ടെന്നാൽ ചാവനമാക്കിത്തന്നിതേ.

മുരളിയുടേത് പൂർവ്വത ഗംഗാ നോടിയി-
 ഞ്ഞൊന്നൊക്കെത് വിട്ടുപോയിപ്പോകണം,
 മെത്രയ്ക്കു മൺമാക്കു, നിന്നെയെന്നതും
 ശിരസ്സിൽ വീഴ്ന്നതുകൊണ്ടുമാണിതേ.

കീഴ്, മേൽ, വലക്കുട,പ്പെരുകും മേന്മപരി-
 ന്നംമേജനാകും ലഭിച്ചുതോഷകിൽ
 ത്രിവക്രമതപം പഴിമാത്ര,മായമോ
 സ്വാഭാവികത്തന്നെ ജ്വഹരം ദൈവലം.

യജ്ഞംശ്ലേഷണവർത്തനീടയ്യ കാ
 ഖെട്ടത്തുപെട്ടുണ്ടുളളാർ മാധവ നിണ്ണതും
 സുഭജനപിൻ ചൊക്കുകിയന്ന ചൊൻമയ-
 ശ്ലംഗത്തുളള വൃത്തം ചേപ്പുതില്ലേയോ

നിൻ സ്ഥാവരം കേനീയിലാക്കിവെച്ചു നീ
 കോനിയുടവം മുഴുവൻ മഹാമേന്മ;
 ഈ തിൻവപുസ്സൊ, സന്തതം വിശിഷ്ടത.
 ക്ഷുപ്തിയെൻ കൈതൊഴാടം കനിഞ്ഞതാം.

കേട്ടാലുളളന്നാലീവർ വന്നൊന്നതിനെ
 നോൽതാലത്താ നിന്നെത കാര്യമെന്നെതോ,
 ശ്രേയസ്സു ചൊല്ലിത്തരികുന്നകാണാം
 തെങ്ങിറക്കുണ്ടിന്നൊരു കെല്പു വെളിയിൽ.

പ്രകൃതിയെപ്പോലെ തന്നെ നീയെപ്പോലെ
 മറ്റൊരാളെപ്പോലെ തന്നെ നീയെപ്പോലെ
 ഒരു മനുഷ്യന്റെ മുമ്പാകെ നിൽക്കേണ്ടതല്ല
 മനുഷ്യന്റെ മുമ്പാകെ നിൽക്കേണ്ടതല്ല

അതുകൊണ്ടു സമസ്ത മനുഷ്യരെപ്പോലും
 തുല്യമായി കാണേണ്ടതല്ല ചിലർക്കും
 മറ്റുള്ളവർക്കും വേർതിരിവുണ്ട് വേർതിരിവുണ്ട്
 കണക്കാക്കേണ്ടതല്ല നമുക്കിടയിൽ

മനുഷ്യന്റെ മുമ്പാകെ നിൽക്കേണ്ടതല്ല
 മനുഷ്യന്റെ മുമ്പാകെ നിൽക്കേണ്ടതല്ല
 മനുഷ്യന്റെ മുമ്പാകെ നിൽക്കേണ്ടതല്ല
 മനുഷ്യന്റെ മുമ്പാകെ നിൽക്കേണ്ടതല്ല

കുറിശ്ശിയിലെ മനുഷ്യരെപ്പോലും
 നീയെപ്പോലെ വെറും മനുഷ്യരെപ്പോലും
 ഈ മനുഷ്യരെപ്പോലും വെറും മനുഷ്യരെപ്പോലും
 നീയെപ്പോലെ വെറും മനുഷ്യരെപ്പോലും

അതുകൊണ്ടു സമസ്ത മനുഷ്യരെപ്പോലും
 തുല്യമായി കാണേണ്ടതല്ല ചിലർക്കും
 മറ്റുള്ളവർക്കും വേർതിരിവുണ്ട് വേർതിരിവുണ്ട്
 കണക്കാക്കേണ്ടതല്ല നമുക്കിടയിൽ

കാണപ്പെട്ടെന്നോരു ചരാചരങ്ങളും
 ഭൂതങ്ങളെല്ലാമിപ്രം വിചാരം
 ജന്മിത ഭവനായ് കരുതേതൃശ്ചമൻ
 ചിത്രവൃതാവിഷ്വരകയ്തിന്നൊക്കെയും.

അമർത്ഥവർഗ്ഗങ്ങൾ പുരാണകൾക്കു കാൽ
 പണിഞ്ഞൊരുപ്പിതേദനാരംഭം ജവാൽ
 കീർത്തിതാലോകകാളിപരംഭം
 കാലിനു ചേക്കട്ടെ തിരുപ്പകിട്ടുകൾ.

കൊടുപ്പുവൻ നീ, മണ ചട്ടി വാവുതീ,
 ചോരിപ്പതീ ഞങ്ങൾ, വകൻ മരേഴചൻ—
 മോഹനനികീടയാരു വെളുതീർക്കയിട
 മെഴുന്നയാൾ വെഴുന്നതു സിൻകലത്തിനും?

ജന്മം സ്മൃതിപ്പാൻ, സ്മൃതിയാഞ്ഞവൻ സ്വരം
 വസിച്ചിടത്തൊന്നിവിന്ദനാർക്കും—
 ആമട്ടെഴും ഭോകവിരോധിനും വിന്ദാ
 വാകട്ടെ നീ പുത്രിപഴിക്ക ചാവുതാൽ.”

ദേവജിതാനിമംഗല ചൊല്ലിടുന്നവോ
 തല്ലുകൻ വാശംതീലെഴുന്ന വാവുതീ
 താഴെത്തു നോക്കിട്ടുപാത്രപത്രമായ്
 പീലാംബുജത്തിന്നിതളെണ്ണി മേവിടാൻ.

സമ്പൂർണ്ണകാമൻ ഗിരിയെ നീന്തിക്കീഴും
 കേന്ദ്രമുഖമുത്തയ്ക്കു ചന്ദനം നോക്കിനാൻ;
 പെണ്മക്കൾതൻ സംഗതിയിൽ കിഷ്ടമു
 കടുങ്ങിമാരെ ഭയീതപ്രഭാണനും

കാണാൻമയങ്കിൽപ്പെട്ടമംഗുലത്തള
 മറന്നിട്ടു കൈകൾക്കിട്ടു കേന്ദ്രം തൊ
 പതിപ്പിയ നന്ദിനൈതിരാമയമകീടും
 ചെമ്മമ്പതപ്പിള്ള പരിവൃത്തമനം.

ഈ സംഗതിക്കുത്തമമൊത്തമല്ലൊ .
 മിന്നെൻ ചിത്തത്തിൽ നിന്നു ഭൂധരൻ
 മനീശ്വരനായിക്കഴിയ ഗ്രഹിച്ചു നൽ-
 സുഖമുജാലകൃതമായ പുത്രിയെ

“കടന്നു, വരൂ നീ പരമേശ്വരനിന്നു
 സൽഭക്തയാണപ്പിതയാൻ വന്ദനമു
 ന്നാർത്തിച്ചിട്ടുൻ മനീശ്വര ഗ്രഹസ്ഥനാം
 മെന്തിങ്ങ സാഹചര്യമിന്നണമെന്നു നീ,”

ഈവണ്ണമപ്പുത്രിയെക്കാനിയിട്ടു ഭൂ
 ധരൻ പറഞ്ഞാൻ മനീശ്വരനൊക്കെയ്ക്കു
 “ശ്രീമാലാചന്ദനൻ മനോവാദ്യീ നിങ്ങൾ
 നമസ്കരക്കേന്ദ്രിനു സമുദയമേ,”

ജാതിവെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു
 വാക്കുതെരുവു നാടില്ല ദൈവമിമാർ തുട
 ദൈവം സമീപത്തിലുണ്ടെന്നുതന്നെ
 യാഗീന്ദ്രൻ ചെന്നാൽ ജഗദംബികയ്ക്കുവർ.

കാതിന്നിന്നിങ്ങുളള സുവർണ്ണഭൂമി
 തുടർത്തുകൊണ്ടു നാടില്ല തന്മയത്ത്
 നാണിപ്പു മിശ്രാതയെക്കൊണ്ടു നാ
 ഉപദേശത്തിൽ സ്വതന്ത്രനായെങ്കിലും.

സുതാപ്രിയതാലകിളി നാടിത്തുറ
 കണ്ണീരൊലിപ്പും മുമ്പാകെത്തന്നെ
 മുമ്പാകെത്തന്നെ വെളിച്ചം സമീപം
 വെളിച്ചംകൊണ്ടു വെളിച്ചംകൊണ്ടുവർ.

വെളിച്ചം നാടി ശങ്കരവെച്ചു തൽക്കണം
 മുമ്പാകെത്തന്നെ വെളിച്ചംകൊണ്ടുവർ
 'മുമ്പാകെത്തന്നെ മുമ്പാകെത്തന്നെ
 മുമ്പാകെത്തന്നെ മുമ്പാകെത്തന്നെ സാധ്യത.

കൈവെട്ടിയൊന്നാകെ യാഗീന്ദ്രൻ
 നാടിത്തുറ തുടർത്തുകൊണ്ടുവർ
 മുമ്പാകെത്തന്നെ മുമ്പാകെത്തന്നെ
 മുമ്പാകെത്തന്നെ മുമ്പാകെത്തന്നെ.

പശുപതിയുടേതല്ലാത്തപോലെ മനുഷ്യകുലം
 വിത്തുതളിർ കഴിഞ്ഞു ഭൂമനാഥൻ വല്ലഭനാട്ടിൽ
 വീശുവീശുമിത്തുപാലം ഏവമുണ്ടാകുമെന്നോ.
 ചുലകിമലയവനാർത്തനല്ല കിട്ടി വീകുമോ

7. മറുപ്തിയുടെ ചമയം *

കൈരളം മുറ്റുതറം തുളുമ്പിച്ചിട്ടുപോ.
 തൂണുകൊടുമ്പുനീണ്ടൊന്നിനീടുപോ,
 കൈയിൽത്തൂട്ടങ്ങീ ചമയിക്കൽ, ജകളും
 കണ്ഠാക്കളും ചേക്കൊരു ബന്ധനാഭിമുഖം.

മുഖക്കുറം വെൺകുട്ട ചേന്നുതുച്ചിയിൽ.
 ചൂടി പ്രകാശമുലൻ പാവുതി,
 തിരയ്ക്കു പട്ടാഭിമുഖത്താണൊരു
 വെട്ടിക്കുട്ടിക്കുള്ളൊരു വേദവേദനീധരം.

വിവരമുണ്ടിങ്ങിനീധിസൗതരം ശക്തി-
 മുക്കുന്നിതൊത്തന്നു വീളങ്ങിയൊരവുരം,
 കുത്തുപടയം കഴിഞ്ഞുവെട്ടിയിട്ടി-
 കെട്ടു സുസ്തംഭിത നിരംകൊടുത്തുപൊട്ട.

* കൈരളംകുടും കണ്ഠാ...7 30 സുസ്തംഭിതീനം"

അരപ്പൂ മലാഗുത്തൊടിക്കൊണ്ടു മെയ്ക്കെഴു
കുകറ്റി വട്ടുറത്തിന്മ മഞ്ഞരം ചാത്തിയു,
സ്താനാചിതം വസ്ത്രമുടുത്ത മൗനീയെ
നയിച്ചു നീറ്റിനലിലേയ്ക്കു നാമിമാർ.

മെണ്ണത്തുരുപ്പുക്കൾ വിതാനമാണതാൽ
മെമ്പുക്കുത്തൊട്ടുള്ളി ചാമ്പലിൽ
സ്താനം കഴിപ്പിച്ചിതു, ചർമ്മമൊത്തു മെന്റർ,
കുടുംബത്തിനാലു ചകുറ്റ നീകനാൽ

കുടാണനീരാട്ടൽ കഴിഞ്ഞു ശുദ്ധമാ,
മുടയ്ക്കു മൊട്ടുപ്പുതുചേല ചാത്തിയരം,
വയറം കഴിഞ്ഞുപ്പൊഴുത്തൊരുമകൻ
പൂത്തുളളൊതുഴിനു സമം വിട്ടങ്ങിനാൾ.

ചേലാം മണിത്തുണകൾ നാലു ചേന്നതാൽ,
മേയ്ക്കാസനം മെച്ച വിതാനമാണതാൽ,
ശോഭിച്ചതാം കൊത്തുകവേളിയിങ്കലേ
തൂന്നാനായിച്ചുവെച്ചെപ്പുനെയിമാർ

മെം കിഴക്കോട്ടു തിരിച്ചിടത്തിലു
ത്തറപെരിയ, മുൻചിലിയന്ന നാമിമാർ,
തൽക്കാൽ കണ്ടിട്ടണിയത്തൊക്കെ മെ,
ച്ചിരികിലും, തെല്ലു മടിച്ചു മേയിനാർ.

ധൂപനത്തോടല്ലിട്ടു നന്മയിൽ അറിയീ.
 ദുഷ്ടന്റെ പൂ വെച്ചു വിണത്തു വേണിയെ
 ഉറപ്പാക്കും ചേങ്ങൊരിമ്പുപാലിൽ
 കെട്ടിയിറക്കുന്നതാണു നാരി ഭംഗിയായ്.

ചേങ്ങിട്ടിനാൾ പെട്ടുകിൽ ചൂശിപ്പുള്ളിക്കൊ
 മേനിക്കു ഗോരോചനമകണ്ടു വസ്ത്രകം;
 അയിച്ചിട്ടപ്പൊളിയർ കാണിയായ് മണൽ.
 അതും ഗോരോചനമി ചേന്ന ഗംഗരത.

വരണത്തു നചനത്തോ, ചെറു വാരിഭം
 തുടന്നു ചെങ്ങുചുറ്റു, ഇവനു ശോച്യമായ്
 ചൊല്ലുകയുമ്പും ഗീർത്തമകം താ
 മേകിപ്പി സമുദയകഥാപ്രസംഗവും.

ചാപ്പോറിക്കു ചാറ്റകൾ തെച്ചതിന്റെക്കൽ
 ഗോരോചനം ചേങ്ങു കവർത്തതെച്ചിൽ
 ചെവിക്കണിയെടുത്തു യയാക്കും, നീരം
 കലകായാൽ, കട്ടു കവണിയെറയ്യും.

മെഴുക്കിനാൽ ചൊല്ലു വളർന്നി, ചെവയൽ
 വീടുകയലം കാക്കിനിക്കൽ മേപ്പുരേ;
 അതിൻ തുണും അർപ്പമുണ്ടിനകൾകവ
 സ്സുരീച്ചിങ്ങു സവിശേഷകരണിയെ.

ജനകണ്ഠയിരുത്തുകൾ കത്തുകൾപിടിച്ചു-
 ഹിന്ദുക്കൾ കീറിനടയ്ക്കുന്ന തോഴിത്താൾ
 കൊണ്ടു തെളിയിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ചൊല്ലുക,
 മിണ്ടാത്ത താഴ്ന്നിട്ടു കാലത്താലു.

கிளிநொச்சி அகிலாட்சியத்தின் கீழ்
கடந்த 1983-ம் ஆண்டு முதல் 1987-ம் ஆண்டு வரை
கடந்த 1983-ம் ஆண்டு முதல் 1987-ம் ஆண்டு வரை
கடந்த 1983-ம் ஆண்டு முதல் 1987-ம் ஆண்டு வரை
கடந்த 1983-ம் ஆண்டு முதல் 1987-ம் ஆண்டு வரை

[illegible]

ആണിന്റെ ചേലയ്ക്ക് തന്നെ നിന്നിരുന്നെങ്കിൽ
 ദീപ്തംകി കണ്ണാടിയിലൂന്നു തന്നെക്കേവേ,
 മരമൻ വരാമെന്തു തിട്ടംകൊണ്ട് പ്രിയൻ
 കടന്നുനീന്തുന്നതെന്നിന്നു നാമിമാർ.

നല്ലൊരു വ്യക്തിത്വം കെട്ടിപ്പിടിക്കുന്നതിനുള്ള
 ഉത്തമമായ മാർഗ്ഗം കൈമാറുന്നതിനുള്ള
 കൈമാറ്റം നല്ലൊരു മാർഗ്ഗം കൈമാറ്റം
 ഉത്തമമായ മാർഗ്ഗം കൈമാറ്റം

മുദ്രയ്ക്കു മണിക്കൊരു കണ്ണു നാലുതൊടും
 ഭൂതാശ നന്നുള്ളിൽ ചുറ്റുമിതാ ശ്രദ്ധാൽ,
 ഞ്ഞു മെല്ലെ വേദിക്കറി പാലുതെന്തൊരേ
 മകൾക്കു ചാത്തിപ്പിറ്റു വല്ലഭാതിയും (യഥകം)

ജന്മശൂന്യം വാക്കും മിഴിയൊട്ടെ മനസ്സും
 സ്വന്തം വിഴച്ചു വീട്ടിച്ചു നൃപിണ
 ധാര്യകരംകൊണ്ടു ശരിപ്പെടുത്തവേ
 വേദിക്കു നൂൽക്കാപ്പതിനാലെ കെട്ടിനാൾ.

പതാണവഴം വാഴ്ചകളിന്റെ വേലവോൽ,
 ശതന ശീഥം മുഴുതിരിയും ചെമ്പോൽ,
 വെളുത്ത പട്ടാടയുടുത്തു കപ്പനം
 കരത്തിലേറ്റും വധ ശോഭയാണിടേ.

ഇണക്കുകൾ

൧

“എൻപതിമൂന്നുവയസ്സിൽ
കൊലക്കൊല നെയ്യുവാൻ ചാർച്ചുൻ ഞാൻ;
പിമ്പിക്കൊമ്പിൽ കെ
വശമായി, വസ്ത്രക്കൊപ്പം നിൽപ്പുണ്ട്;

൨

സംഗീതമുസരിച്ചുൻ
പതിനഞ്ചാമത്താം വയസ്സിലിവൻ;
ഇതിഹാസപുരാണാദികൾ
പതിനാറാംവയസ്സു ശിവിയ്ക്കു

റ

ഏൽപതിനാഴ്ചവരസ്സിൽ
 പ്രാണപ്രായം പരിണയിച്ചു നിയമനെ;
 വീണീടൊന്നിട്ടു വെളി
 ജ്ഞാപ്തംകൊണ്ടും വിജ്ഞാതാതി മനം.

ശ

ജാതാ പട്ടണത്തിൽ,
 കയ്യിൽ തുറന്നുവെക്കു ജ്ഞാപ്തംകൊണ്ട്,
 ജ്ഞാപ്തം വെളിപരിവേഷം
 കഥ വല്ലഭംകൊണ്ടു പുനരവതരിപ്പിക്കാം.

ക

കീഴെക്കൽക്കൊണ്ടുവെക്കും
 കീഴെക്കൽക്കൊണ്ടു കീഴെക്കൽക്കൊണ്ടു
 വല്ലഭംകൊണ്ടു കീഴെക്കൽക്കൊണ്ടു
 സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു നമുക്കു ജ്ഞാപ്തം.

ന

കൊഴിഞ്ഞുകൊണ്ടുവെക്കും
 വെളിപരിവേഷം വെളിപരിവേഷം
 എല്ലാകൊണ്ടുവെക്കും ജ്ഞാപ്തം
 കയ്യിൽക്കൊണ്ടു വെളിപരിവേഷം നിയമനിൽ.

ഒ

ജാലോട നെന്തുകീടം,
മടിച്ചെന്നാഴിയാലെ തുണാനാർക്കുള്ളിൽ;
എങ്കിലുമെങ്ങായിട്ടി-
ക്കെങ്ങനെപ്പഴിചൊല്ലയാണു സൂക്ഷമരവ!

ച

വല്ലഭ്യ ഗുണാലികൾ മെ
ചെല്ലാനാകാത്തതേതുവാലല്ല,
നിൻകാൽക്കായി വീട്ടിൽ -
പ്രാണൻ കെ പക്ഷമുതേറമുളവാഴി.

ൻ

എങ്ങനാട്ട ചൊല്ലും ഭേദലീകൾ
ചൊയ്യാൻ കെല്ലിപ്പെന്നിട്ടു, പറയാം ഞാൻ;
പെരുതെ പക്ഷമാനായി -
പ്രാണനുള്ളകൊണ്ടു കാൽക്കെന്തിന്മേ?

മറ

ജന്മകൊണ്ടൊന്നെടുത്തേ
വെണം, ചൊന്നൊന്നെടുത്തു താഴ്മയാടേ;
പാടുള്ളപ്പോൾപ്പുറയം
കൊണ്ടാക്കു വീട്ടിലെന്നെ വഴിചോലെ.”

ശ്രീ

ഇന്ദ്ര വാസവളുടെ കണ്ണു ചന്ദ്രൻ
സമുദ്രം കേട്ടു മിഴിച്ചതാണുതന്നെ
തന്മാരായീന്നതിനേ
ചെറോടായി കൂപ്പുകയൊട്ടും അറയൻ

ശ്രീ

“അമ്മേ, പിന്നെ പൊഴുതിൻ
ഗ്രഹനില ചൊല്ലി മിഴിയുമാം കേ
പറ്റുന്നാലുണ്ടെന്നു ചൊല്ലും.
കൊണ്ടിറച്ചെപ്പൊതുയായ് ലഭിച്ചു മേ

ശ്രീ

തെങ്ങുകു മിഴിയിന്നു ചിന്നിട്ടു
തലയെന്ന് ചൊല്ലും കീടക്കവരെന്നുതന്നെ;
മാറ്റം പ്രണയം തെങ്ങിൻ...
കുന്ദിറക്കൊട്ടെന്നു ചൊല്ലും ചൊല്ലും.

ശ്രീ

കുറുപ്പാൽ മൂന്നാലാണ്ടുകൾ
നന്നായി സുഖിച്ചു അമ്മളിരുപേരും;
മറ്റൊരുതന്നെ തെങ്ങുകു ചൊല്ലും...
കുറുപ്പാൽ. നന്നായി പിന്നെയും കൂടും¹¹

¹¹ കീഴ്മ്മിടക്കൊട്ടുകൂട്ടിക്കൊന്നു

൧൫

അപ്പോൾത്തന്നെനി പറഞ്ഞതാർ:
“ഇമ്മാമം പ്രണയമോക്, ശരീരമു:
അങ്ങനെയൊക്കിപ്പ ചിതരോ,
പുടിവത്തുവത്തു തുങ്ങിത്തുങ്ങി?”

൧൬

മുളാകിര ചെല്ലീലാ;
തന്നിപ്പംപോലവരക്ക നടപടികൾ;
പ്രീതിയെന്നിപ്പിപ്പിപ്പിപ്പി;
സമയംമാത്രം നിറച്ചിട്ടൊല്ലാ നി.

൧൭

അതുതപകത്തു കിടക്ക
വീട്ടിലിരിക്കുന്നു, നല്ലൊരു കമരീ:
തറവാടം നന്ന തുടങ്ങ;
മെരുക്കൾ പാക്കിപ്പൊതു പറയേണ്ടു

൧൮

നിന്നയ്ക്കു പോയ് വരിയുടം,
മവളെ നിന്നെക്കൊരു മാതൃയയ്ക്കു മകനെ;
തിമിത കൊണ്ടാക്കിടുക
അമരമെന്തെല്ലാ ഗുണവകാശിവാളെ.”

മറു

അയ്യോ മുതുകമ്മീ
 അല അശ്ശിമമ്മ നീനൽ പദം കൂപ്പി
 വിനയമെടുക്കുന്നതുമ്മി
 കരളിൽക്കൊച്ചിപ്പാ സങ്കടം അന്നയൻ.

൨൪

“അവ പാദപങ്കജത്തിൻ
 പൊടി കൈലിയിരേണുമ്പോ അവ പുത്രൻ;
 ഇവെപ്പൊരിതൃഭിമുതാൻ
 മൃതിവെെ ഞാൻ മറ്റൊരാളായി വെട്ടി.”

൨൫

ഈ വരൾ കൈമാറ്റമില്ലാതെ..
 കോവിലിട്ടു നല്ലക്കൊമ്പകൊട്ടം
 ഇടിവെട്ടുന്നതുപോലെ.
 നാലാകാശമാളവന്റെ ജനനീത്രം.

൨൬

“മറ്റൊരാളായി കൈമാറി
 നാൽ നീ വെട്ടുന്നവരുടെയെന്തായിട്ട്
 ഈശ്വരനാകൊണ്ടു കയ്യും
 നീ പൂർവ്വകാലത്തായിരുന്നെല്ലോ!”

൨൩

നിന്നിട്ടുപിടി ചെയ്യാ.
നിടയുണ്ടാതെ നീ നിനയ്ക്കുവാൻ
എൻജീവനുള്ള കാലം
തെരിനാവല്ലെൻ തീച്ചതാൻ കേണി?"

൨൪

ഉത്തമമൊന്നും ചെയ്യി,
ലുതരും മലകളാൽ കാട്ടിയീശ്വരൻ;
വീണ്ടും സ്വഭാവപാദം
കുപ്പിപ്പോട്ടുനന്മിടക ഗതിച്ചിതവൻ.

൨൫

എന്തൊ പ്രിയയൊടുമപ്പാൻ
തുറിച്ചൊട്ടെ ചുണ്ടനകിളവണൻ; - എന്ത്
നാക്കു ചിട്ടിച്ചാലാൻ
താഴ്ന്നിടം ചൊല്ലാൻമെയിപ്പാലാൻ.

൨൬

വീണിടീടറിമുറ്റാൻ
“വീണയെഴുന്നതൊരുമൊ, ഞാനല്ല;
നിശ്ചിന്തപ്പിന്നു മൊത്തം
വീണയെ, സൈപരം തെന്തൊർപ്പുല്ലോ!”

൨൭

നിൻപിതൃവനത്തിൽപ്പോയ്-
 കടന്നു, ചാൽത്താലുകൊട്ടു മിവാസം നീ
 താമസമുണ്ടാക്കിവന്നു
 നഗരത്തിൽക്കൊല്ലാലമല്ലം നാഥ.

൨൮

ജിതു തീർന്നുവെപ്പുഴയെ
 തിരിയെ വെനത്തിലുണ്ണു വേദം ഞാൻ,
 ഞ ചിരേണ കൊണ്ടുപോരും.
 മട്ടുപൻ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു ഞാൻ നിന്നെ

൨൯

നിന്നുള്ളിലുള്ള ശക്ത-
 ജ്വലശാന്തി വരട്ടെയെന്നായി കൊഴിക്കാൻ,
 ചിന്തിച്ചു സാവധാനം:
 നിരസിച്ചിടാഞ്ഞിതിയുമുലം നീ”

൩൦

വെക്കോടി ചൊല്ലി, പ്രിയനോട്
 “പാഴ്കൊഴിയെന്തിന്നു ചൊല്ലിപ്പോ വേറെ?
 ഭയവെചുണ്ണാൻ വാസ്തവ-
 ജാതക കണ്ണൻ പരിശ്രമിക്കുന്നു”

൧൨൧

കൃഷ്ണവീട്ടു വീട്ടു മനം,
നന്മകാലത്തെക്കൊണ്ടിടം, ഞാൻ നന്മ,
നിനക്കെ സമ്പത്തുണ്ടെന്നു
പൊതുക്കൾക്കൊന്നിലിടം വരുന്നതീ.

൧൨൨

ചെയ്ത വന്നിടങ്ങളെല്ലാം
പ്രേമത്താണെന്നുതന്നെയൊന്നിടം നേരേ;
മെയ്ത വന്നിടം മെയ്ത
തീ വീട്ടിൽത്തൊലിക്കൊണ്ടു തന്നെയൊ ഞാൻ.

൧൨൩

കൃഷ്ണയെ വാക്കുവെച്ചു വീട്.
യെന്നു ജനനമേ ചെയ്തതില്ലല്ലോ;
എന്നു ചിറ്റിതു കേൾക്കേ.
മെട്ടു കിഴക്കെന്നു തൂങ്ങിപ്പു കണ്ടിടവെക്ക.

൧൨൪

പിന്നീട്ടു കൊണ്ടുപോകാ
കൊണ്ടുപോകാ ചെയ്തവരേ നിനക്കുതന്നെ;
പോകാൻ നമ്മളിവിടം ഞാൻ
പോകാം, പിന്നേത്തന്നെതന്നെ വിധിപോലെ

തലി

അങ്ങനെയൊരു വീട്ടിൽനിന്നിറങ്ങി
 വന്നപ്പോൾ കൊച്ചുപുറംനാടി, വെള്ളപ്പാളം
 പലിടം വെള്ളം വെള്ളം
 സ്ത്രീകൾക്കൊക്കെയും തെളിഞ്ഞുപോയതാണിത്

തലി

ഒട്ടുംകൂടാത്തതാണിത്.
 തന്നെപ്പോലെയൊരു കാരണത്താലും,
 പലപ്പോഴും വെള്ളം വെള്ളം
 തലിയിൽനിന്നും സുഗന്ധം പരന്നു

തലി

കുട്ടികളെല്ലാവരും.
 കലയും പൂട്ടിട്ട് വീടുകളിൽനിന്നും
 എല്ലാവരും കിട്ടി.
 കലയും പൂട്ടിട്ട് വീടുകളിൽനിന്നും

തലി

അന്ന് തുടങ്ങിയതാണിത്.
 സമാധാനമായി സമാധാനമായി
 വെള്ളം വെള്ളം വെള്ളം
 തലിയിൽനിന്നും സുഗന്ധം പരന്നു

ഇൻ

ഏകീഭൂതിയ ഞാനിവിടെ
 അന്നു ചെല്ലെച്ചു ചോകയാണിപ്പോൾ
 അമ്മാനമാൽച്ചെല്ലപ്പോൾ
 നല്ലതന്നതുകൾ അവൻ വെല്ലുമാൾ.

അ

വല്ലഭ, ചെറുവീണി നാ
 രണ്ടാളും കണ്ടിടാൻമിടയുകൾ
 വല്ലഭപ്പാൾ നമുക്കു.
 കൂടിയിരുന്നെപ്പു നൃതിയും വേണം?"
 * * * * *

അ

കുറുപ്പി കൂടി നേരം
 പുലരായ്തു; അന്നി ചെറുവല്ലഭനാൾ,
 തുറന്നപ്പണികളിന്നയും
 പൂവല്ലഭയാട ചെറുവല്ലഭനാൾ;

അ

അതാവുകയുണ്ടായി
 സാധു നമുക്കുണ്ടാക്കു കരണമിത്
 കാലിപ്പട്ടമെല്ലെപ്പകൾ
 തലയിൽ തിരുകി തിരുങ്ങി ചിപ്പു.

നന്ദ

അവളുടെ നടുക്കുകാടി ചാൽമയിൽ
 വെണ്ണട്ടിനെന്നുതെങ്ങൊരിവുതേ വീലസീ,
 ചന്ദ്രക്കലപ്പവർവുളളൊരു
 കരകില കുളിതാടി കണ്ണുനൂൽകുളിതയിൽ.

നന്ദ

വെണ്ണട്ടിനെന്നുവെണ്ണ
 കൈകവിൽ തുളുമ്പെയ് നീണ്ടു തെങ്ങീപ്പു;
 അവളുടെ വായുലൽവല്ലുകൾ
 ചിട്ടമുകുളിതാലയങ്ങൾ കലർന്നാണു.

നന്ദ

മന്ദം മന്ദം കാലടി
 വെല്ലു നന്ദനനു വരാംഗീ വടിയൊരേ;
 മന്ദമിത്തുനന്ദനാകുകുളി-
 മലമന്ദംകിടത്തു വീളങ്ങീയവളത്തൊരേ.

നന്ദ

നന്ദക പേരു വസിയേ
 മന്ദമിത്തമിത്തമുനന്ദനാ കൈകുളിപ്പി
 കൂട്ടാശിതമുതൽ-
 വൃത്തിൽതെങ്ങും കരകളാകിപ്പൊഴും.

ജെ

വധുവുളകുചത്തു: “അങ്ങനെയ്ത
കളാക്കത്തിൽക്കുറിച്ചു കണ്ടതത്രേ;
അറിവു വെളിച്ചമില്ലാ-
ത്തവർത്തനം ചേർത്തു നേർത്തുഗതത്തിൽ.

നവ

ഇവിടുത്തെ നിത്യ തനതു
വർണവും വസ്ത്രങ്ങളും യഥാകാമം;
എന്നുചെയ്തുകൊള്ളുക.-
ലക്കത്തുമാത്രം തൃപ്തി അർപ്പിക്കേണ്ടതാകാം.

ദൻ

അപ്പൻവീട്ടിൽ, തിരിഞ്ഞ
ചോകുന്നതിന്നുതന്നെയൊന്നു വെറും;
അമ്മയുടെതന്നെ തുണയ്ക്കി-
ശ്രദ്ധയോടെയൊന്നു നോക്കി വീക്ഷണം ചേർ

കെ

അടുത്തു വെട്ടുന്ന വെട്ടുന്നതൊരും
നാത്തുണ്ടാകുന്ന യാത്രകളെന്നുവെട്ടിൽ;
കുത്തുകുറിക്കൊണ്ടു വെട്ടുന്നതൊരും
അതുകൊണ്ടു കളിയിന്നു വെട്ടുന്നതൊരും.

കുമാ

“സവവശ്യവരയ്ക്ക് കൊണ്ട് തന്നും
 വന്നപ്പോൾ നീക്കംനടപ്പുമാക്കിപ്പോ.
 ഏതൊക്കെപ്പിറയയ്ക്കും
 നാളികിരീടം, നീ മുതൽനീക്കത്തോളം.

കുമാ

ശുശ്രൂഷിപ്പുക ഭക്തിയാ
 മാതാവേ, സ്നേഹമെന്തെ വഴിപാലേ,
 നന്നൊന്നിച്ചു കളിച്ചുതു
 ജീവിപ്പാളം മറക്കയില്ലല്ലോ!”

കുമാ

പതിവായിൽ വീട്ടിലായി,
 വഴിയിൽക്കൂടി യാത്രയായ് തമ്പി:
 തോന്നുന്ന യാത്രയ്ക്കു കണ്ണി.
 മവർ പുനതരിയെങ്കിലും യാതൊന്നും.

കുമാ

അവളുടെ മുമ്പിൽക്കൂടി,
 സ്നേഹമില്ലെന്നായി മനോഹരം;
 ഒരു വഴിയിൽ പ്രണാമം
 മുമ്പാകെത്തന്നെപ്പോലും കേൾക്കാതി.

ഉ ൨

പെരുവഴിമുക്കിൽച്ചെല്ലെ
 ഇത്തരഗാവരീനീന്നിറങ്ങിനാൻ കണവൻ;
 കാഞ്ഞുപൊലപണഞ്ഞി
 കൂടെചുറ്റാൻ ചെവിയിൽ നട്ടുതുടന്നാൻ;

൫൬

“ചെത്തും ശവഗം ബാലേ:
 രണ്ടാവധി നീക്കുന്ന ഞാൻ തൂങ്ങിപ്പോ
 വാഴക വീട്ടിൽച്ചിലനാൻ;
 നഗരത്തിൽക്കൊല്ലിപ്പോയെന്നിട്ടുധന്യം

൫൭

അധികം അമൃതമുണ്ടാ
 വില്ലാ, ഞാൻ തിരികെയിങ്ങു വന്നിടാൻ;
 ഒരിവരണമെന്തെന്തു സമയം
 ചെത്താനാൻ: ഞാൻ തൂങ്ങിപ്പോ നീക്കേ!”

൫൮

അങ്ങ വീണ്ടുവെട്ടാൻ:
 “വല്ലഭേ, സിന്ധുപ്രമുഖമുളിപ്പൊന്നാൻ;
 അതിലില്ലെന്നിട്ടു ധ്വജ
 തൂവകാശം, വിശ്വസ്തിപ്പിതിപ്പാൻ നിന്നിൽ.

ഇൻ

പറയുമെങ്കിൽ, യിസ്തൊഴുതും
 അന്നൊന്നവിടെയ്ക്കു മേൽപ്പൊന്നൊകിൽ,
 വെളിച്ചം അകസമുണ്ടാ.
 കടലിൽ, വെളിച്ചത്തെ വിരണ്ടെടുത്തീടാൻ!

നൂറ

സുസ്ഥിരകരമായ വാഗ്-
 കൽപനകളെ, നിന്റെ സമുദരിയും
 നൂറുകൾക്കുമിടയിൽ വെളിച്ചം
 കയ്യെടുക്കുവാൻ നിന്നെക്കൊള്ളാം ഞാൻ.

നൂറ

വെളിച്ചം അടിയല്ലെല്ലാം
 ചേർന്നെടുക്കുവാൻ വെളിച്ചം നിന്നെക്കൊള്ളാം
 സ്ഥാനത്തുനിന്നു മാറ്റാം.
 നൂറു വെളിച്ചം വെളിച്ചം അടിയല്ലെല്ലാം.

നൂറ

സോമനന്ദനകൾ മേ
 കൊല്ലിപ്പൻ മെയ്യെടുക്കുവാൻ വെളിച്ചം
 നിന്നെക്കൊള്ളാം വെളിച്ചം
 വെളിച്ചം ചിത്രകലനന്ദനകൾക്കൊപ്പം.¹¹

എരു.

അദ്വിതീയൻ സുചിരം
 ചലനം വെറുവാൻ ശുഭം വഴിക്കിടവാൻ;
 ഞാൻതന്നെതന്നെതന്നെതന്നെ
 വെറുക്കുകീ ഭാഗ്യം വീരവേഷത്തിൽ.

• • • • •

എരു

പ്രതിവാതിൽ കടന്നവസം
 ചെറുനാടി അന്തരീക്ഷത്തിലവർ;
 ബന്ധുജനസംഗമത്തിൽ
 പ്രീതി മുഖത്തിൽ സ്തംഭിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്.

എരു

അമ്മയെത്തന്നെത്തന്നെ
 ചൊല്ലുന്നതെല്ലാംതന്നെതന്നെ
 "അമ്മയെത്തന്നെതന്നെതന്നെ"
 നീയീശ്വരനായ്ക്കു വേദമെഴുതേണ്ടത്.

എരു

നീൻപതിനാലുവയസ്സിൽ
 ഞാൻതന്നെതന്നെതന്നെതന്നെ
 വിനീതീഭാവത്തിൽ
 വെറുത്ത് ഒരു ചെറുതൊഴുത്ത് നീർപ്പിച്ചത്.

നൂറു

സംഗീതമല്ലുസിച്ചു;
 പതിനഞ്ചുവയസ്സു ചൊന്നതാളെ നീ;
 ഇതിഹാസപുരാണാദികൾ
 പതിനാറാകുമ്പോഴെഴുതു ശീലിച്ചു.

നൂറു

നിൻപതിനേഴുവയസ്സിൽ-
 താഴെക്കുറേ തലണന്നു നല്ലി തൊൻ നിന്നെ;
 ഏല്പും തുളക്കുറേയെന്നും-
 നീനിന്നവരെ നിനച്ചിരുന്നതും മകുള

നൂറു

നൂറുനൂറുവരും ചൊല്ലി
 നിൻപാലിൽക്കൊണ്ടെതു പറയുന്നൂ;
 ഇങ്ങു വീട്ടിപ്പോതിങ്ങനെ
 നിന്നുടെ വീട്ടിൽത്തരിച്ചു വന്നീടാൻ?"

൭൦

നാണവു കല്ലുവെട്ടുകൊ-
 ലുവെറു ചൊന്നാറെ: "ഞാൻ വിഴിച്ചുതിട്ടുളളു."'
 അറക്കുവ വന്നുപോയി,
 കോമ്പിൻ കണ്ണെപ്പൊതുവെത്തരിൽ.

• • • • •

၆၂၀

ദിവാലി വത്തു കുഴിഞ്ഞു
 വെളിച്ചം വന്നു നമ്മുടെ വന്നുനീർക്കേണ്ട
 കയ്യാൽ കയ്യാൽ വന്നു
 നമ്മുടെ നമ്മുടെ നമ്മുടെ നമ്മുടെ

50.

ചൊന്നാൽ: “ഒരുതരമൊരു-
 ന്നങ്ങളാണി, നല്ലതൊക്കെയും കൃത്യമെന്നും
 കണ്ടാൽകൂടിയിരിക്കുമെന്ന്
 ഇല്ലാ. നല്ലതൊക്കെയും കൃത്യമെന്നാണി.

[illegible]

இதிலு் சேக்தி கயசனாபை
நாயகவரதுக்குடைய சேக்திதாயை:
“கௌண்ட, ரியரிஷ்டாத
வயநா நளலுத்த; ஸாக்யாணிர சே. ௩”

എ

മുറ്റത്തുകൾ വാളിത്തു ഭരണം
കുറവായിപ്പട്ടുവെന്നു മറ്റൊരാൾ
“എന്നതിന്നു വെമ്പൽ? തെക്കേ
സമുദ്രത്തിൽത്തന്നെ മറന്നുവെക്കട്ടെ”

എ

മുറ്റത്തുകൾ വെട്ടിത്തരിവർ
മേലുന്നൂറു വെട്ടുന്ന പ്രിയപ്പെട്ടവർ
ശാപംകൊണ്ടു നല്ല
കന്യാകുമാരന്റെ ആജീവനാന്തം.

എ

തെരുവുകൾ പ്രണയം
കളികിൽ തൊന്നുന്ന ദൃഷ്ടിയാണമ്മേ!
സമുദ്രത്തിൽ തോളി
മെത്തുന്നല്ലോ, വേണ്ട, നല്ലതല്ലോ.¹¹

മുറ്റത്തുകൾ ചത്തുപോയി
സമുദ്രത്തിൽ കൂട്ടുകയ്യോടെ
“ഇവിടെത്തന്നെ വെട്ടിക്കൊന്നു”
മിട്ടിൽപ്പാക്കുന്നതല്ല മരിച്ചവരി,

എൻ

മരണ വെളികഴിഞ്ഞവരും,
മഞ്ഞുനാളും വീട്ടുവേണവമുണ്ടാറിം;
ശ്വാക്കൻ കൊള്ളാത്തവരും,
അസിൽമുതൽക്കു കടന്നു ചെന്നുവോ?

വര

നല്ലൊരു നാവാട്ടിൽപ്പോയി.
തെരുവു, യോജിച്ചു കണ്ടുയെത്താതെ;
നല്ലൊരുതീർത്ഥമുണ്ടു വെളി.
സ്നാനത്തി നല്ലൊന്നൊരു കഴിവില്ല."

വര

ചിന്നീടധികം ദിവസം
ചെല്ലാമുൻപെത്തി മൃതനായൊരുവൻ,
ധീവിയൻപെല്ലാരുടെ നൽ.
പ്രതിനിധിയായിട്ടു പെണ്ണിനെക്കാഞ്ഞാൻ.

വര

"പല തരംമുതൽക്കൾ.
മുതൽ വരിച്ചുള്ളതെന്തെങ്കിലും
പ്രകാരം തീക്കത്തിയില്ല
മുതൽ പെണ്ണെന്തെന്നു കേൾപ്പിക്കുമല്ലോ.

മുറ

മറ്റൊന്നുമൊന്നൻ ചെല്ലൂർ,
കുഴപ്പം സുതന്ത്രൻ മെല്ലെപ്പൊക്കൻ
അവിവാഹിതനാണവനി.
നമുക്കിപ്പറ്റണശോഭി, വാക്കിലും ചതുരൻ.

വുൻ

ഇന്നാലോ ചന്ദ്രൻ ചെല്ലൂർ
സൂപ്പണമാണെന്നൊക്കെ തീർത്തുമാനൻ;
സദാശങ്കൻ മെല്ലെപ്പൊക്കൻ
മെല്ലെപ്പൊക്കിനെയിങ്ങു കൂട്ടാൻ വിട്ടു.³⁹

മുറ

സദാശങ്കൻ ചെല്ലൂർ
മെല്ലെപ്പൊക്കിനെയിങ്ങു കൂട്ടാൻ;
“മെല്ലെപ്പൊക്കിനെ ചെല്ലൂർ,
മെല്ലെപ്പൊക്കിനെ ചെല്ലൂർ” എന്നു.

വുൻ

മെല്ലെപ്പൊക്കിനെയിങ്ങു കൂട്ടാൻ;
മെല്ലെപ്പൊക്കിനെയിങ്ങു കൂട്ടാൻ;
ധനികന്മാരെയിങ്ങു കൂട്ടാൻ;
നമുക്കിപ്പറ്റണശോഭി, വാക്കിലും ചതുരൻ.⁴⁰

ഉത്തനാദേവനീ മഠം...

“വീണയൻമകളുടേതത്ര, ശാപമന്തരം:

ഇവനല്ലാത്ത ചേരനാരു വേരീ-

അർച്ചം പഠയൻ നിവൃത്തിയില്ല മര.”

വൃദ്ധ

ഇഷ്ടമനയല്ലാം മകളുടെ-

യഗ്രജനന്ദ കേട്ടറിഞ്ഞു കൊപമൊരേ

സംഭരിച്ചാളെ വിളിച്ചി.

തൃപ്തത്തിൽപ്പൊലും വേവരുത്തിച്ചതും:

വൃന്ദ

“ഇങ്ങനെ കേട്ടിട്ടില്ലാ:

നി ചെല്ലതു നല്ലതല്ലിന് നിയന്തി;

നിന്നുടെ കരതൻ ചേർത്തു-

രാജീസിൽത്താൻ ശുഭസ്ഥം വന്നൊന്നാം

നർമ്മ

അഗ്നും നിന്നെ വന്നു,

വൻനില്ല ചേരും കരാക്കു നക്കിട്ടാൻ:

വാനും മന്നും ചേരമെന്തൊ.

നെന്തെങ്കിലും നിന്നെല്ലാ ചെവർതമ്മിൽ?

നാമ

നിന്നുളള ജീവിതകാലം
മേന്മയിലിനിമേൽക്കഴിച്ചിട്ടാണെന്നുന്ത;
ഇതു നീ നിർമ്മിക്കിച്ചു.
ലോകത്തിനിമേൽ വസിക്കുവെന്നൊരിടം?"

നാമ

നന്ദിക്കുയ്യുന്നതി മനം
ധീനതമൊഴെ മഹാസ്ഥിതാർ കമ്മതി തദാ:
“നൃപായുഃ, ജ്യോതിർമമുത;
ലോകികമൊത്തുള്ള താണു, വിഴയില്ല.

നാമ

മൃതർവീട്ടു വീട്ടു, വേദന
വഴി, ജാനന്യവലംബതാഴ്ന്നുപായീ;
അത്രാധ്യക്ഷതലിനാ,
തിമിഴയ ജ്യോതിസ്സെൻ വീട്ടിൽ വന്നെത്തി.

നാമ

ഇനിയെന്നിപ്പോലോലം
സ്ഥി, വിഴ്ന്നമല്ലുന്നതാണു കമ്മതവ്യം,
ജാതിനാൽമെച്ചമൊ, ജ്യോതിസ്
ധാരണമുപോലോലമെന്നതനിയത്തി.

ൻമ

പുൻകുന്തന്നെടു യഥാധം
വിട്ടുകിടപ്പുനന്ന ചെട്ടു തൊൻ ശവധം;
ഇങ്ങീവിശ്വതീവിനീ മേ
കാണുന്നെക്കുടിയുയന്നുറപ്പിത്തും.

ൻന

ഇയ്യംചൊല്ലു ചൊന്നി-
മൃതജനത്തിന്നു സമരം നൽകൂ;
പരണിഗ്രഹണം അമസി.
അതിമ ശരിയാൽ നമന്നുകൊള്ളട്ടെ.”

ൻ

മൃതജനത്തിന്നെടു
പുതുമുന്നെടുനന്നു മഹാമവതനാടു
മുവകാരി ചാക്കുമൊരു
നമരചെട്ടു പുറത്തിറങ്ങി നമകൊണ്ടാർ.

ൻച

അവർ ചെട്ടുതന്നെ വിട്ടിൽ
മൃതജനമൊന്നെൻ കാൽ പണിമെത്താൻ;
“മൃതജനവിൻപടിമെല്ലും
പെട്ടെല്ലുനമർ നമത്തി വഴിചൊല്ല.”

നർന്ന

ഈ വരൾ പകട്ടു വെണ്ണാം.
 കർമ്മധാരയ്ക്കു മേൽക്കൈനുമ്പൊക്കുമ്പിൽ;
 ശുഭദീനകരിവരണമെന്ന
 നോക്കിക്കൊണ്ടുതൻ മുറയ്ക്കു പശ്ചാത്തപം.

ശിശു

ഉണ്ടു മുറ്റത്തു നല്ലതു
 താക്കിയീലോക്കമിടം തെളിഞ്ഞൊരയിടം
 നീയെന്തി മുപ്പതിനല്ലെട
 കയ്യിച്ചതുകീന്നീ മൃന്നാലാമിടം!

ശിശു

തളകുറു നീങ്ങി വെറുക്കി.
 ചെപ്പുനീർ, വേഗത്തിൽ വേണമെന്നുവേദം
 കയ്യിച്ചിടിച്ചു ചെന്നോൻ
 വേദകുറുക്കുകീലെന്നസംധ്യയിലിടം!

ശിശു

താക്കിയീലോക്കമിടം
 തെന്തി വീടത്തും തെന്തിലിടവെന്നു
 കയ്യിച്ചതുകീന്നീ മൃന്നാലാമിടം!
 വേദം വീടത്തുവേദം ഉണ്ടാമിടം.

മരയ്

കുറഞ്ഞൊരപംകൽക്കൾ നാട്ടു
കെട്ടിവിതന്നിട്ടു പണ്ടും എറവും;
പട്ടുകൊണ്ടിട്ടുകൊണ്ടും
കൊണ്ടിട്ടൊന്നി, അതിന്നിടമെല്ലാം.

മരയ്

സപ്തം പൂരിയ വണ്ടിയെ
കൊണ്ടിട്ടൊന്നി വെട്ടിയ വണ്ടികളെ;
അവന്റെ അയ്യപ്പൻമെല്ലേ
കൊണ്ടി, അതി കെട്ടി കൊണ്ടുവരും മെല്ലേ.

മരയ്

വെട്ടിയ സമ്മാനിപ്പാൻ
കൊണ്ടും പണ്ടെടുത്തു അയ്യപ്പൻമെല്ലേ;
വിട്ടൊന്നിട്ടും പട്ടാം.
അയ്യപ്പൻ, കണ്ടൊന്നിട്ടും പട്ടാം.

മരയ്

കണ്ടൊന്നിട്ടും പട്ടാം.
കണ്ടൊന്നിട്ടും പട്ടാം.
കണ്ടൊന്നിട്ടും പട്ടാം.
കണ്ടൊന്നിട്ടും പട്ടാം.
കണ്ടൊന്നിട്ടും പട്ടാം.

* * * * *

ശ്ലോകം

ബ്രഹ്മ വാഗ്ദത്തം: “മകളേ,
 വന്നിട്ടുണ്ടെന്നുഴങ്ങിയിടത്തിൽ
 നല്ലൊരു വാഗ്, നീയെന്നു മുറ.
 സ്തംഭമൊഴുകി കൊണ്ടുപോകവാൻ കണവൻ.

ശ്ലോകം

വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു, കടന്നു, നീ
 നല്ലൊരു വാഗ്ദത്തം വന്നുവെന്ന്?
 കലശലായൊരു മംഗം
 വന്നിട്ടുണ്ടെന്നു കവിതയെഴുതിയൊരുവൻ.”

ശ്ലോകം

മനസ്സിലാക്കുക വെട്ടി,-
 മനസ്സിലാക്കുക വെട്ടി, മനസ്സിലാക്കുക
 കയ്യുറക്കുക വെട്ടി,
 മനസ്സിലാക്കുക വെട്ടി, മനസ്സിലാക്കുക

ശ്ലോകം

കടന്നുവന്നിട്ടു വെട്ടി,-
 മനസ്സിലാക്കുക വെട്ടി, മനസ്സിലാക്കുക
 മനസ്സിലാക്കുക വെട്ടി,
 മനസ്സിലാക്കുക വെട്ടി, മനസ്സിലാക്കുക

എ.എം

മരമെടുത്തിതിട്ടുണ്ടെ
 കയ്യിൽക്കയ്യിനിടയുമെടുക്കോലുമവൾ,
 ചിന്നെ വലത്തുകയ്യിൽ -
 പൂരിട്ടുളവാം നെത്ത പട്ടശീലയ്ക്കു.

എ.എം

ഉച്ചയ്ക്കു മുമ്പു തീർത്ത്.
 തൂടക്കുവാനുള്ള പൂത്താലും വമ്പനം;
 കയ്യികളുടെ പാദമെടുത്തു
 കണ്ണുകൾക്കിന്നുമൊന്നും കൈയൊന്നും.

എ.എം

അപ്പുകലവസിക്കാതി,
 സന്ധ്യയെക്കാണിപ്പണത്തും കൂരിയ്ക്കും;
 വെളിച്ചമെഴുതാതെ ചെ
 ന്നൊട്ടിട്ട ചീട്ടിൽ ചെടിക്കൽ നന്നിട്ടവർ.

എ.എം

ഈ വെള്ളമൊന്നൊക്കെ
 കൈയ്യി നാൽപ്പാലമെടുത്തുനാൽ
 ചിലന്നൊട്ടെടുത്തു നെത്തയിൽ -
 അരിയെ ചോക്കുന്നതെല്ലാം വാങ്ങിപ്പു

എ.പി

ദയിക്കുറ്റമൊന്നിലെത്താം
നൊന്മനാഴികളുടിച്ചുള്ള വഴിതന്നിൽ
അപ്പുവുമായ്ചെയ്തൊന്നാൻ,
വീലപിടിക്കാലൊലവെൻ വെൺതുളസം.

എ.എസ്

കുതിർത്തുവെറിയൊരു
അലവയ കാലിൽച്ചെരിപ്പു മിട്ടുടന്ന
പെരുവഴിയിലെട്ടു നാലി,
ചെറുവെറുക്കൊത്തൊന്ന നീട്ടുക.

എ.പി

ഇപ്പോഴൊന്നിനെത്താൽ
സ്വയംഭവമൊന്നൊന്നു വെട്ടുകൊണ്ടു
അകലത്തുനിന്നൊന്നു
വെട്ടുകൊണ്ടൊന്നൊന്നു തമ്മിൽ.

എ.പി

ഒന്നൊന്നായിത്തീർന്നു.
ഒന്നിനെത്തൊന്നൊന്നു തൊന്നി
എന്നും പൊട്ടിപ്പോയി
പൊട്ടി കണ്ടു പൊട്ടിപ്പോയി.

൧൧൧

പ്രണവ വെട്ടിത്തൊഴുതൊരു,
നീ പേരുകൊണ്ടൊരു. നെടു നെടു ചെല്ലു—
മുറ്റിയിരിക്കൊണ്ടു വെട്ടെ,
അവ നീനൊക്കെയൊക്കെയൊക്കെ

൧൧൨

അന്നൊക്കെയൊക്കെ—
പ്രിയപ്പെട്ടൊന്നൊക്കെ, പെട്ടെന്നൊ,
പ്രിയപ്പെട്ടൊന്നൊക്കെ,
സംഗതി മുഴുവൻ പെട്ടെന്നൊക്കെ.

൧൧൩

ഇവിടെയൊന്നൊക്കെയൊക്കെ,
മെഴുകുതിരിയൊക്കെയൊക്കെ,
അവയൊക്കെ നീയൊക്കെയൊക്കെ—
ലോകം, വിവരമൊക്കെ പെട്ടെന്നൊക്കെ.

൧൧൪

അവയൊക്കെയൊക്കെയൊക്കെ,
നല്ലൊരു പെട്ടെന്നൊക്കെ,
പ്രിയപ്പെട്ടൊന്നൊക്കെ,
ഇവിടെയൊന്നൊക്കെയൊക്കെ.

എ.പി.

അസ്സാലാമുവാലൈക്കും ഹമ്ദുക്കും
 പ്രേമസീതാദേവതാതി മരുവതിയാർ.
 “ശേഷം, ഇന്ദ്രിയമിപ്പോ
 സ്ഥാനത്തുനിന്നു കരേറി നീ കാണാൻ

എ.പി.

വരെയിതു ചുവടുമപ്പോ.
 ജിതകാലത്തുനിന്നു, കൈപ്പാടേ,
 ഉതിയൊത്തൊരാളുണ്ടോ?
 വെട്ടിയിയാ, വകൽകൊണ്ടൊടിഞ്ഞുവീണ്ടും
 (പോയി)

എ.പി.

വന്നിട്ടു വരിവീണ്ടുപോം
 ‘കുഞ്ഞമ്മ’യ്ക്കിന്നിടമലിലുണ്ടാകും,
 വെട്ടിയൊത്തൊരാളും ഞാൻ വിരെയ
 പുറംലോകത്തെയും വെണ്മുടിപ്പുണ്ഡരീപേ”

എ.പി.

കാണുന്നെടുത്തൊരാൾ
 കരയൊക്കണമെന്ന് വരുക്കുകയില്ലേ?
 “ഏന്തിനീവിധമെന്നും
 പുറംപ്രതിചൊല്ലിടും മറന്നു, വെണ്മുടിപ്പുണ്ഡരീപേ”

൧൨൭

നമുക്കു നടപടികളിൽ നാ.
മിന്നുവെളിച്ചമുണ്ടായില്ല പുറത്തുനിന്നും
പ്രകാശമെത്തു നന്നില്ലാ-
വെകയില്ലാ അങ്കുരം നൂറുകൊണ്ടുനമുക്കും

൧൨൮

ഇവിടുനില്പുഴക്കരത്തൊട്ടു
ചൊല്ലിയ വാക്കിന്നു വെളിച്ചം കേൾക്കി
ഇങ്ങനെ, കേൾക്കുവാൻ കൂടെ
മുറകുവെച്ചുനിൽക്കു നന്നില്ലാ

൧൨൯

ഇക്കാര്യങ്ങളിൽ വെളിച്ചം.
കൊണ്ടു നില്ക്കുവാൻ കമ്പനിക്കാർ
വന്നു വഴിക്കു നിൽക്കു
പോയാൻ തൽക്കാലത്തുനില്ക്കുവാനി.

൧൩൦

ജീവനികിനെ സ്വയം
കൂട്ടു വെളിച്ചിട്ടു വെർപ്പെടുന്നതുപോൽ
സ്വയംകേൾക്കുവാനി
ഒന്നു തു വെളിച്ചമുണ്ടാക്കു സ്വാധീനം

മറവു

സപരമീയവകുഞ്ഞു, മരി.
 ലുളള സമസ്തമെന്തും വെടിക്കുഞ്ഞവം,
 മാറാൻ കഴിവില്ലാത്തതാ
 കർമ്മം ചെയ്തെന്നതത്ര മൂലകൾ

* * *

മറവു

തിരികെ വരുന്ന ശുഭസ്മരൻ
 സപരമത്തിൽ സുന്ദരയാകരുതവെന്ന്,
 ഗോപ ജനനി വസിക്കു-
 ന്നിടമുൾപ്പക്കുടിവണങ്ങിയൊരുവണ്ണാൻ:

മറവു

“ഇന്നു തണുപ്പുണ്ടെന്ന്;
 ചീററിയിട്ടില്ല മരങ്ങളിൽക്കാറ്റും;
 മരത്തിൽകണ്ണം വെച്ചുകൊണ്ട്
 മലമെല്ലാം ചത്തുവോയീ, പൂങ്കുവയിൽ.

മറവു

അമ്മ, വലിയകുറയായി
 നിന്മകനൊരു കൂരിരുട്ടിലെണ്ണപുന;
 അമ്മയെക്കാളുമിരിക്കു
 അമ്മയെക്കാളും വെറുത്തൊന്നൊന്നിക്കൊണ്ടു.

എ.ആർ.

എന്തൊരുമിപ്പൊഴും
സ്വയംഭൂതനാകാൻതോർത്തു,
എന്നൊരുമിപ്പൊഴും
കീഴെ, എന്തൊരുമിപ്പൊഴും

എ.ആർ.

എന്തൊരുമിപ്പൊഴും
സ്വയംഭൂതനാകാൻതോർത്തു,
എന്നൊരുമിപ്പൊഴും
കീഴെ, എന്തൊരുമിപ്പൊഴും

എ.ആർ.

എന്തൊരുമിപ്പൊഴും
സ്വയംഭൂതനാകാൻതോർത്തു,
എന്നൊരുമിപ്പൊഴും
കീഴെ, എന്തൊരുമിപ്പൊഴും

എ.ആർ.

“എന്തൊരുമിപ്പൊഴും
സ്വയംഭൂതനാകാൻതോർത്തു,
എന്നൊരുമിപ്പൊഴും
കീഴെ, എന്തൊരുമിപ്പൊഴും

ശ്ലോകം

വല്ലഭനും കാരുണ്യമിതൻ നീ
കാണിപ്പുന്നീല ബുദ്ധി ലവലവകൂട്ട
വൃന്ദനകൈയോലോചനയിതു
സമുദ്രം കേൾക്കു, മേന്മയുണ്ടാം നേ.

ശ്ലോകം

തിരുവെഴുത്തു കിഴക്കേ
വീട്ടിലിരിപ്പുണ്ടു നല്ലൊരു കരവി,
അഴകിൽ ചെന്നയിലവളൊട്ട
കിടന്നിപ്പോരൊത്തയിരിപ്പു, നഗരമിതിൽ

ശ്ലോകം

നീനമ്മ പോൽ വരിയ്ക്കൂ,
മക്കൾക്കു നീന്റെ അമ്മയുണ്ടോടൻ;
അമ്മയില്ലുവളയന്നി,
ഒന്നാമനാലകമിട്ടു കൊണ്ടുപോകാം ഞാൻ.⁷²

ശ്ലോകം

വീനും വീണ്ടും തൊഴുത.
സ്തവയുണ്ടെന്ന് തിരിച്ചുപോന്നതന്നെ
വീനും ശതനാമം പൂ
കൊട്ടിട തൊട്ടുവീട്ടുമായ് തിലകൊണ്ടാൻ.

മഴയ

ഇന്നിയിൽ വേണ്ടതെന്തെ -
 നന്നായൊരു ഒരു നന്നായിൽപ്പെട്ടു
 കൂട്ടിനെ വേവിയ്ക്കുകൾ -
 മൂഴ പൊറോത്തെയിൽ നന്നായിയവൻ.

മഴൻ

മന്നാട്ടിൽത്താൻ പല പല
 ഭയ്യകനം കടക്കയാൽ മരോളിയവൻ
 നീളതം പൊയൻ, വീട്ടി -
 താകിത്തുടങ്ങിയ പൂർത്തകിടിയായി.

മഴ

നന്നെ സ്വസ്ഥ മെങ്ങി
 കൂടിതറവസനം ഗുഹിപ്പു, ഗണിയുതൻ,
 ഒരു നിശ്ചയത്താലേ
 മെങ്ങം അമർത്തിലെയ്ക്കി, അമിനിയും

മഴന്ന

“ഇന്നു ഗുഹിപ്പു ദിനമേതെ -
 തൊന്നിപ്പുൽക്കീവനം ഗുഹിയുട്ടേ
 മണ്ണത്താവിപ്പൊറപ്പെടാൻ -
 നന്നെ തകിടാത്താലേ മെങ്ങിയ്ക്കൂ”

പ്രശ്നം

പ്രതിപദമുദയത്തിൽ വെക്കുക
 പ്രകൃതിയെ വെക്കുകയും വെക്കുകയും
 വെക്കുകയും വെക്കുകയും വെക്കുകയും
 വെക്കുകയും വെക്കുകയും വെക്കുകയും

പ്രശ്നം

ഈ വർഷമെന്തായിരിക്കും
 കേട്ടുപോയിട്ടുള്ളതും എന്തായിരിക്കും
 വെക്കുകയും വെക്കുകയും വെക്കുകയും
 വെക്കുകയും വെക്കുകയും വെക്കുകയും

പ്രശ്നം

കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയും വെക്കുകയും
 വെക്കുകയും വെക്കുകയും വെക്കുകയും
 വെക്കുകയും വെക്കുകയും വെക്കുകയും
 വെക്കുകയും വെക്കുകയും വെക്കുകയും

പ്രശ്നം

ഈ വർഷമെന്തായിരിക്കും
 വെക്കുകയും വെക്കുകയും വെക്കുകയും
 വെക്കുകയും വെക്കുകയും വെക്കുകയും
 വെക്കുകയും വെക്കുകയും വെക്കുകയും

പരിഹ

അതിന്നു കിഴക്കും തെക്കും
നട്ടാഴ്ചയാൽക്കൊക്കും മരങ്ങളാൽ
ഇടവും വലവും അരിഴ
കുറകുല്ലും തടത്തുവെപ്പുകി.

പരിവ

മുറ്റത്തുവൃക്ഷയുഗലം
വായ്ത്തു തഴുതുന്ന ചാണലിപ്പുപീടെ
ഒരു കൃഷ്ണമുഖകീര
അതിന്നു പൽക്കണയും തണുപ്പുവെപ്പിച്ചു.

പരിന

അയ്യോ തിങ്ങിപ്പൊയുകൾ
തമ്മിൽച്ചുറ്റിപ്പിടന്നതെ അരുവീണമേൽ
വിളയാടി വാണു നീർക്കും
പിട ദേ പൽകൂട്ടായ നീർ വിഹഗങ്ങളും

പരിശ്

സത്യപ്രണയക്കുറവികി.
മുറ്റത്തു വേരവയ്ക്കു ചോല്ലന്നു,
പ്രേമമൊട്ടുപിളക്കിപ്പോ
പൂക്കുക്കൊമ്പത്തീരന്നു ചോരിച്ചു

ശ്രീമതി

മുഖമവർ ധ്യാനമിടസ്തിരഭ്യഃ,
യന്മേദാസം ചാഭ്യഭിക്ഷാഭ്യ സുഖമേകഃ,
രാത്രിയിൽ കൃത്യംതാമരം
വഞ്ചയമിവണ്ണം സിദ്ധി ക്കിയാർഭം.

• • •

ശ്രീമന്

കൃതകേന്ദ്രകയാമസ്തിരഭ്യഃ
മണിമുഖഭ്യഃ പാശബദ്ധമന്ദ്രം കേരളാഭയാത്മം,
വഴിപോകൻ ചിട്ടയോടെ
ബഹു കേരളപ്രദേശത്ത് പ്രിയപ്പെട്ടവരിടത്തു!

ശ്രീമതി

ഇക്കഥ ചൊല്ലാൻ, കേൾക്കാൻ
പരമോപദേശം പാശാകരവന്മാർക്കു;
അപരമോപദേശം സ്ത്രീകൾക്കു
അതാമരവന്മാർക്കു മനസ്സിലാക്കട്ടെ.

പരിഹാസകവിതകൾ

സംയോചനപ്പുസ്തകം *

1

ആലോചനാനിരീക്ഷണം ശീലിച്ച്
വിനോദസഞ്ചാരികളായവർ
സാഹസികമായിട്ടുള്ളതൊക്കെ
സംയോചനപ്പുസ്തകം വായിക്കുക.

2

നീക്കം ചെയ്ത വസ്തുക്കൾ തീർത്ത
മെല്ലെപ്പോയിയെന്നു സംശയമുണ്ട്
പോലെയോ മറ്റോ സംയോചനപ്പുസ്തകം
കൈമാറ്റം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

* പട്ടികയിലെ പേരിൽനിന്നും

3

വെള്ളിത്തൂണുകൾ ചിത്രശീലകളായും

നല്ലപ്പൂവൊൻവട്ടക.

ജ്വലിൽ പൂംചാടിപ്പിടൈതും സ്തംഭികകം

ഒത്താലും കണക്കെന്നിയെ

വെള്ളക്കുങ്കിട മട്ട് മേടമുതലും

സുരതാനമമെന്നൊക്കെയും

നല്ലപ്പൂവൊൻവട്ടക നീയെക്കൊണ്ട്.

ചാമ്പൻ മരമിട്ടു.

4

മറ്റുപേരും ചുവരിലെന്നതിനുംഗിരളി

ചിത്രങ്ങൾ, നല്ലവേങ്ങനീകൾ താഴെക്കൊല്ലും

ചിത്രങ്ങൾത്തീവതാലവിടം വിട്ടുനി

ശ്ശരീരങ്ങൾ നവരാം മവനംകണക്കെ.

5

കുറ്റത്തിനുംകുലപാഴ്ത്തും സമൃതം

വളഞ്ഞാൽക്കൊട്ടു കലൻ നോക്കവേ

കിടിക്കു ചീഴുപ്പമഴയ്ക്കു തുലാമം.

മൊത്തുതാഴെക്കിടക്കിയെടുത്തു.

6

അന്നുവട്ടുകുന്ദാമരൈപരോപം
കുന്ദാമരൈപരോപം മേൽപ്പട്ടത്തിൽ
കുന്ദാമരൈപരോപം നമസ്കരം
തന്നതന്നെ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടുണ്ടു.

7

കാവ്യത്താൽക്കു മൗഢ്യമേറിയ ചേർ
കാവ്യത്താൽക്കു മൗഢ്യമേറിയ ചേർ
കാവ്യത്താൽക്കു മൗഢ്യമേറിയ ചേർ
കാവ്യത്താൽക്കു മൗഢ്യമേറിയ ചേർ
കാവ്യത്താൽക്കു മൗഢ്യമേറിയ ചേർ

8

വന്നുവെട്ടു വെട്ടുവെട്ടുവെട്ടു
വന്നുവെട്ടു വെട്ടുവെട്ടുവെട്ടു
വന്നുവെട്ടു വെട്ടുവെട്ടുവെട്ടു
വന്നുവെട്ടു വെട്ടുവെട്ടുവെട്ടു
വന്നുവെട്ടു വെട്ടുവെട്ടുവെട്ടു

9

അന്നുവെട്ടുകുന്ദാമരൈപരോപം
അന്നുവെട്ടുകുന്ദാമരൈപരോപം
അന്നുവെട്ടുകുന്ദാമരൈപരോപം
അന്നുവെട്ടുകുന്ദാമരൈപരോപം
അന്നുവെട്ടുകുന്ദാമരൈപരോപം

10

ചിഹ്നരൂപം മിഥി നീതയാണിതാമൂർത്തി
 മൃഗം മൃഗം മൃഗം മൃഗം മൃഗം മൃഗം
 മൃഗം മൃഗം മൃഗം മൃഗം മൃഗം മൃഗം
 മൃഗം മൃഗം മൃഗം മൃഗം മൃഗം മൃഗം

11

ഘനകരകരം ചിഹ്നം മൃഗം
 മൃഗം മൃഗം മൃഗം മൃഗം മൃഗം മൃഗം
 മൃഗം മൃഗം മൃഗം മൃഗം മൃഗം മൃഗം
 മൃഗം മൃഗം മൃഗം മൃഗം മൃഗം മൃഗം

12

മൃഗം മൃഗം മൃഗം മൃഗം മൃഗം മൃഗം
 മൃഗം മൃഗം മൃഗം മൃഗം മൃഗം മൃഗം
 മൃഗം മൃഗം മൃഗം മൃഗം മൃഗം മൃഗം
 മൃഗം മൃഗം മൃഗം മൃഗം മൃഗം മൃഗം

13

മൃഗം മൃഗം മൃഗം മൃഗം മൃഗം മൃഗം
 മൃഗം മൃഗം മൃഗം മൃഗം മൃഗം മൃഗം
 മൃഗം മൃഗം മൃഗം മൃഗം മൃഗം മൃഗം
 മൃഗം മൃഗം മൃഗം മൃഗം മൃഗം മൃഗം

14

അവൾ മോല കരഞ്ഞിലെന്നി, ലക്ഷ്മി.
 മൂവനാളാസ്കുളമൊക്കെ വിന്നിട്ടുപോയ
 അവൾ കടലിൽ ജനിച്ചുവന്നാ.
 സുഖമെന്നെക്കണ്ടിരുന്നെൻ കാണ്കി നെട്ടി.

15

നവനാലധർമ്മകീർത്തിച്ചിട്ടും
 വിശ്വകർമ്മശാസ്ത്രമെന്തെന്നുപോലെ
 വിദഗ്ദ്ധനും തോഴി വരാംഗിതനും
 വലത്തുഭാഗത്തു വിളങ്ങിനിന്നു.

16

കടലിൽ കൂപ്പിപ്പുറമെ വണങ്ങി.
 പുണ്യമൊക്കെതന്നെയായ തോഴി
 മലയാളത്തിന്നായിട്ടുണ്ടിടലവം
 ഗിരം വെച്ചാൽ വെച്ചുവെട്ടു മന്ദം

17

“വേദം, കഥാ, അവ മുൻപിൽ വിളങ്ങിപ്പോയ
 കിസ്സുതന്നെപ്പു വഴിച്ചോലെ വണങ്ങുകയും
 നിസ്സംഗം തന്നെ തന്നെ ജനങ്ങൾ കൂടും
 സംഗ്രഹത്തിലിരിക്കുന്നതെന്നു വർത്തു കേൾപ്പു.

18

പോക്കുകിലിന്നു കേൾപ്പുള്ളി ജനതയെല്ലാം
 ഭൂതത്തു നിന്നു വെ പെട്ടി കൊണ്ടിട്ടു വന്നു;
 ചേരുന്നചോലി വരികിന്നു നിന്നു ബാലു,
 ചേരുന്ന നന്ദി പരയേണ്ടതു നീതിയല്ലേ.

19

ജന്മശ്ലാഘിതം കഴലി, യിന്നണി വായികിടം
 മുല്ലാച്ചുധപ്രതിഭാമിഖമെ ശ്രമേണ
 ചൊല്ലിത്തരാം സമ്പദി ഞാനിഹുന്നപോലെ,
 ചൊല്ലാൻനീ ശ്രീകൃഷ്ണ നീ സപരമാൻ വരികൂ.

20

നീക്കനീയുഗ്രതരകാവമിയന്നിമിഷം
 സമ്മതം നാം ഗുപ്തമൻ വരവാണിനെമല,
 അഗ്രഹചിത്രമമമിഖതി, കേകുളത്തിൻ
 സാമ്രാജ്യലക്ഷ്യം ചൂണാം തിരുമേനിയല്ലേ.

21

മുഖവാരെല്ലാപുഷ്പമല്ലെങ്കിൽ
 നന്ദിതരംഗി, ചാഞ്ഞുകടാ
 അലംകാരം നന്ദി വാഴുന്ന
 നീലസ്മിതസുഖചിന്തെ,

22

നീയെ വൃദ്ധനാക്കി വരികിൽ നല്ല കാട്ടിൽ
 പ്രേതാണുണ്ടാക്കൂ പന്നാദികളാടീ ചെറുപ്പം,
 മനുഷ്യമെന്നെയെ തിരിച്ചൊരു മാനിയെക്കാൾ
 ശ്രീയാണുഴം ചെറിയ മോട്ടിയിൽ വാണുകൊള്ളാം.

23

മല്ലാക്കീടണി, നിന്റെ മുന്നിൽ മരുവു.

നീയെ നൂറുനാളുണ്ടാക്കും

കൊല്ലുകൊട്ടു വൃദ്ധനാണു, യവ ക

ലാണുണിമുട്ടുത്തുകൾ

ചൊല്ലാമെന്നിവനെ വരികിൽ നിന്ന.

അമ്പലമുക്ക് മറ്റാടിയിൽ

ചെല്ലാം ഗെരുത്തുണ്ടാക്കുന്ന മോട്ടിയിൽ വസിക്കും

പൂർവ്വം കരംഗിക്കണം.

24

സമീപത്തുള്ളവകളും പൂർവ്വ കൈതണ്ടകളും,
 ശ്രേയസ്സും പ്രപഞ്ചക വന്ദ സേവിയുനീയ്ക്കും,
 ഭാവിയുടാം വഴിയിലുള്ളും, വിത്തും കൈതണ്ടകളും,
 നീയിപ്പോത്താടിപറയുന്നതുപോലാലായിട്ടീടുകൊന്നാൽ.

25

നീക്കംതൂങ്ങാത്തവേദനം
 അർപ്പിച്ചുപോയെ ഞാൻവേദനം
 വെളിച്ചമിടന്നു, വേദനം
 ശരീരംനായമെന്നോടാ

26

മുളകുപ്പാടെ നമുക്കു മെഴുവീഡുതാൽ
 മെഴുവീഡുതാൽ മെഴുവീഡുതാൽ
 ലോകത്തിൽത്തീർത്തുകൊടുക്കുക
 കീർത്തിക്കൊടുക്കുക
 മേൽമേൽനന്നിന്നേ ലോകത്തുവെ
 ശ്രീശങ്കരവാര്യരു
 മേൽമേൽനന്നിന്നേ കേളിക്കുലം
 സർ ശങ്കരൻ നായകം

27

കുടുംബം, മിന്നിപ്പോൾ ശ്രീകൃഷ്ണൻ
 ശ്രീഗോപാൽനായകൻ
 ലോകത്തിൽതീർത്തുകൊടുക്കുക
 താൻ മെഴുവീഡുതാൽ
 താൻ ലോകത്തിൽതീർത്തുകൊടുക്കുക
 സർ ശങ്കരൻ നായകം
 സർ ശങ്കരൻ നായകം
 സർ ശങ്കരൻ നായകം

28

തോററാലത്തു വിജയധിയിടാട്ടു, പണമെ.
 കൈപ്പാകിനലനാ; ഞ്ഞിൽ
 ഇട്ടാക്കാരെ പഴിച്ചിട്ടെട്ടെ വെറുതേ
 സക്കാരെക്കേറ്റിട്ടേവർ;
 മാരാനാവുകയല്ല നല്ലൊരു ഗവ.
 കെന്ററിന്റെ സമ്പ്രദായം.
 ചന്ദ്രലേഖനത്തുകൊണ്ടു വേധിക്കിയിവനെ.
 അനപംഗി, ഒരു കേന്ദ്രമാം.

29

നീലപ്പട്ടാൽ പൊതിഞ്ഞൊട്ടയക്കിയുമുചി.
 തെങ്ങപ്പിള്ളം നെന്ററിതന്നിൽ.
 ചുരുക്ക ചെത്തുള്ള നീലക്കേറിയമട്ടിപണ.
 തെങ്ങെ നീണ്ടുളളപ്പം
 ചെങ്ങനോക്കി മരാനാണമിടുക, കവള
 പൂർവ്വായർ പ്രശാവ
 തെങ്ങി ചോക്കെത്തെയും വർവെച്ചമയിലധനി.
 നീലപ്പട്ടാൽ ഇയിട്ടു.

30

മുന്നെ സേനാധിപതിൽ വെറും
 പെരുംപെരുംവായിത്തറു
 പിന്നെ പ്രതിമാൻ സ്വയംകൊണ്ടവിധം
 കണ്ണലായിപ്പുറത്തേട്ടു

തരിമ്പത്താഴെ താറുലിയി, വൻ
 സ്ഥാനവും പൂണ്ടിടം മേൽ
 താപിതരൂഢ, സ്വസ്ഥവിധി
 അയ്യോമധി കേരളാഞ്ചാരി

91

നിരൂപമനുരാകാതെപ്പുറമൊരു സമാകാ
 പ്തമാവാനിതല്ലാ ശങ്കിതർതമ്പി നൂറു
 കർവ്വയർകളി, ചെലവഴിക്കാണിപാലേസ്രുത
 തിന്മവചിയുടെ പാറാളേക്കിട്ടുവെച്ചല്ലാ.

92

കന്നിമു കേൾക്കാട്ടു നീയ്കിടന്നു വരില്ലാൽ
 നാ പെരി, വേണ്ട വിവരങ്ങളൊക്കെത്തുടലാൽ
 വിളങ്ങാത്തീടം തിന്മവന്നുവെള്ളു വാണ
 മാനാൽവെണ്മൻ പദസേവ സുഖാൽ നടത്താം.

93

ജെല്ലുസന്നദ്ധിതാ സ്ഥിതി തെല്ലുപോലും.
 കിട്ടിപ്പിറ്റി പരമെങ്കിൽ വലത്തുമാശ
 അപ്പനകാൽപ്പയം ചാഴ്വെക്ക പാലിത്തു.
 ഉള്ളൂരൻ യാർഗളമണിയു കനിൻറെ ഹാരം.

84

അകാശപുരിപരലിലു കാന്തി നീതും
വീച്ചതാടുന്നതൊരു ചേന്നമംഗലത്തിൽ
കളിമുഖിനി, നെ കളിപ്പു വാഴം
നല്ലവർക്കു വെച്ചതായ അഗ്നികുന്ദം.

85

അന്തർത്തിൽ പുറത്തുവെക്കപ്പെടുകയോ...
നരവും വിശ്വതകാലത്തും
തകാത്തുലൂഗണങ്ങളും വിശ്വതും
നല്ലവർക്കും
ഗുഹാമുഖിനീയും കലനൊരു തുറന്ന
പുറത്തുനിന്നുവെക്കും...
ഒന്നുകാലത്താണി, വെക്കിൽ മേൽ വെക്കും
യുദ്ധത്തിൽ നെ പ്രിയം

86

ഈ ദേശമംഗലത്തുള്ളതൊരു മണ്ഡം
നാലാരുണാകുലമണിസുരമൊഴിഞ്ഞു
നീലതരതാലി, നീ, നല്ലവർക്കും
താലാല; നീ മരിക്കുകിത്തു വെക്കുകയോ.

87

വൻകുറവുപോലെയായി ഒന്നുണ്ടാക്കിയ സമുദ്രം
 ജലമുറയെ നീക്കിയൊന്നു
 * മേൽക്കൂട്ടത്തിൽനിന്നുവെക്കുന്നതിനാൽ -
 മേൽക്കൂട്ടം വെട്ടിയെടുക്കൽ
 ജലമുറയിൽനിന്നുവെക്കുന്നതിനാൽ
 ശ്രീമദ്വേദം
 നീക്കിയെടുക്കുന്നതിനാൽ കരകൊണ്ടെന്നു
 കരകൊണ്ടെന്നു നീക്കിയെടുക്കൽ

88

മേൽക്കൂട്ടത്തിൽ, മേൽക്കൂട്ടത്തിൽനിന്നു നീക്കിയെടുക്കുന്നതിനാൽ
 മേൽക്കൂട്ടത്തിൽനിന്നു വെട്ടിയെടുക്കൽ
 മേൽക്കൂട്ടത്തിൽനിന്നു വെട്ടിയെടുക്കൽ
 മേൽക്കൂട്ടത്തിൽനിന്നു വെട്ടിയെടുക്കൽ

89

സമുദ്രത്തിൽനിന്നുവെക്കുന്നതിനാൽ
 സമുദ്രത്തിൽനിന്നു വെട്ടിയെടുക്കൽ
 മേൽക്കൂട്ടത്തിൽനിന്നു വെട്ടിയെടുക്കൽ
 സമുദ്രത്തിൽനിന്നു വെട്ടിയെടുക്കൽ

കൊട്ടിക്കൊമ്പയതിലകുതി,
 തന്മയമാന ചാമിപ്പാൽ
 ചാമിപ്പാൽ, ചാമിപ്പാൽ സുഖസൗഖ്യം
 ഭഗവതാർത്ഥം ഭഗവതാർത്ഥം

40

ഇവയിലൊന്നിന്നു വരാംഗി, നി.
 നാകരമാരിയ്ക്കിന്നിന്നു ഭഗവതാർത്ഥം
 സുഖമി കാണുക, വലത്തുവശത്തു
 സൗഖ്യം പാകിയ ചാമിപ്പാൽ

41

ഭഗവതാർത്ഥം ഭഗവതാർത്ഥം
 ഭഗവതാർത്ഥം ഭഗവതാർത്ഥം,
 ഭഗവതാർത്ഥം ഭഗവതാർത്ഥം
 ഭഗവതാർത്ഥം ഭഗവതാർത്ഥം,
 ഭഗവതാർത്ഥം ഭഗവതാർത്ഥം
 ഭഗവതാർത്ഥം ഭഗവതാർത്ഥം
 ഭഗവതാർത്ഥം ഭഗവതാർത്ഥം

42

ഇതാണു ഭഗവതാർത്ഥം, ഭഗവതാർത്ഥം
 ഭഗവതാർത്ഥം ഭഗവതാർത്ഥം
 ഭഗവതാർത്ഥം ഭഗവതാർത്ഥം
 ഭഗവതാർത്ഥം ഭഗവതാർത്ഥം

43

ഇതു കേൾവെ വെമ്പുന്നതി, കൃഷ്ണഭരണൻ
കരകൾ സംഹിതയിൽ പ്രസന്നിപാദനം
ഇവനെ സ്വയംകാൽ വെട്ടിൽ നീയും
പ്രകാശിപ്പിക്കുക, വാഗ്ദാനം ജീവിതം.

44

മുഖംവീട്ടുള്ള നല്ലസ്തംഭത്തിലേക്കു
തെളിയിൽ കീഴ്ത്തിത്തോളം
മൊഴിയാളും സ്രീസതാം പലതിൽ പതിവിൽ
കാൽക്കൊണ്ടുപോകും
നല്ലൊന്നും കാണുന്നാൽ തന്റെയവസ്ഥയ്ക്കു
സദാതം സ്മൃതയായും
പോലൊന്നും ഒരു കലശൽ പ്രതിപദനം
വാണിടം സൗകര്യമായി.

45

തെളിയിൽ വെളിപ്പെടുത്തു വീടും,
തെളിയിൽ വെളിപ്പെടുത്തു വീടും,
വെളിപ്പെടുത്തു വീടും വെളിപ്പെടുത്തു വീടും,
വെളിപ്പെടുത്തു വീടും വെളിപ്പെടുത്തു വീടും.

46

ഉദാഹരണത്തിൽ പ്രസ്താവം കവിതയ്ക്കു ചിരിച്ചു-
 ബീടം മറ്റൊന്നും പൂർവ്വം,
 നല്ലതും ചെറുതുംകൊണ്ട് പൂർവ്വം
 നന്നാ മറ്റൊന്നുംകൊണ്ട് പൂർവ്വം
 കണ്ടാലുംകൊണ്ട് വെറുംകൊണ്ട്കൊണ്ട്, കേ
 കേൾക്കും "വിവരണത്തിനും
 പൂർവ്വംകൊണ്ട്കൊണ്ട് വെറുംകൊണ്ട്കൊണ്ട് പൂർവ്വം
 പൂർവ്വംകൊണ്ട്കൊണ്ട് വെറുംകൊണ്ട്കൊണ്ട്.

47

കണ്ടാലുംകൊണ്ട് പ്രസ്താവം കണ്ടാലുംകൊണ്ട്
 "ഗോപാലം"സംഹാരവും
 കണ്ടാലുംകൊണ്ട് കണ്ടാലുംകൊണ്ട് പ്രസ്താവം
 പൂർവ്വംകൊണ്ട്കൊണ്ട് വെറുംകൊണ്ട്കൊണ്ട്
 പൂർവ്വംകൊണ്ട്കൊണ്ട് വെറുംകൊണ്ട്കൊണ്ട്
 കണ്ടാലുംകൊണ്ട് കണ്ടാലുംകൊണ്ട്
 പൂർവ്വംകൊണ്ട്കൊണ്ട് വെറുംകൊണ്ട്കൊണ്ട്
 കണ്ടാലുംകൊണ്ട് വെറുംകൊണ്ട്കൊണ്ട്.

48

അവകൈവഴിപിന്നോരുത്തരെ,
 ഭവനാൽ അപി, വരിച്ചുകൊള്ളുകിൽ
 നവരാം പക്ഷ ഭരണ ബാധിക്കുക,
 നവ രാജം ബഹുമാനവും വരും.

49

മുന്നിൽക്കാണ്യമെ 'ഭൂസുഹൃത്'നമലൻ
 പാണ്ഡിത്യമനുഗമിയാം
 പൂനമുളകിൽ നമ്പിയാണിഹനെ നീ,
 തിട്ടപ്പാൻ വരിച്ചിടകിൽ
 ചെറുനൊക്കേക്കു, സംസ്കൃതത്തിനു സ്വപ്നം
 അഭാവഗവ്യത്തെക്കുട
 മുന്നിൽ നേറിയമരിച്ചിടാം സമസകം,
 ചെട്ടാരം പാടിപ്പുറമേ.

50

കള്ളം വീട്ടിതു കാണുക, നിന്നരികിലാൽ
 നൈമിത്യമോതുന്നൊരാൾ
 കള്ളപ്പഞ്ചിനിയാൽ നിന്നുപിടിക്കാം
 നൽസ്വപ്നം ചൊല്ലുവേണ്ട

വളർത്തുവാൻ ചെന്നാൽ, വേറെയിടയിൽ നോക്കൂ.

എന്നൊരുപക്ഷേപം.

മുട്ടും ശീതളമാക്കി നിറയ്ക്കുക.

മിക്കവാറും സംഭവം.

51

നല്ലപ്പാടിത്തന്നു, നന്നായി കഴി.

മുട്ടും കറുത്തു.

മേലിലും ഗുണമുള്ളതും ഉണ്ടാക്കുക.

അപ്പോഴാണ് അത്.

നിലത്തുനിന്നും നീക്കി, നന്നായി.

കിന്നിപ്പോലെയായി.

മാലിന്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുക.

ഇതാണ് സ്വയംവർദ്ധന.

52

മുട്ടും കറുത്തു, വെളുത്തു.

നല്ലപ്പാടിത്തന്നു, നന്നായി കഴി.

മുട്ടും കറുത്തു, വെളുത്തു.

മുട്ടും കറുത്തു, വെളുത്തു.

53

ഗോമുഖമുദയകിരീടം പാപമല വലയം
 രാജൻ തിന്നും പ്രബന്ധം
 നിമ്മിഷം നാശമൊഴികളുടെ സതതം
 മൃഗാശ്രമസ്തപ്താശ്രമവും
 അമ്മട്ടമേറ്റുഗലയ്ക്കിടയിൽക്കൊഴുക്കുകയും
 സേവനങ്ങൾ പ്രീതിയായും
 സാമ്രാജ്യം വർദ്ധിക്കുകയിൽ വിശുദ്ധി
 ഉണ്ടാകാൻ പതിനൊന്നാം.

54

സാമ്രാജ്യകേതുകിരീടമുദയം
 കർമ്മം ഭൂമിനാണിതാശ്രമം
 വരികകിൽ വാരിയെടുത്തു ചക്രം
 തിരിച്ചു വാഴാൻ അവ അഗ്നിയോലം.

55

ദക്ഷിണാക്ഷരം മഹാകവിതാ ഗാന്ധിമതിതം
 പുണ്യം സാമ്രാജ്യമലം
 നല്ലൊരു കന്നവനാടുവെതിനാൽ
 വസ്ത്രങ്ങൾ നൽകുകയിൽ
 പാപം സുഖമേക അതിയെ രം.
 നീനീ മേലിറേറേ
 ദക്ഷിണാക്ഷരം കാക്കിയിലാലിടുക, കരളിൽ നീ.
 തിരുവോളം നിനച്ചുകിൽ.

66

മരസ്വരം നാട്ടു തിരിച്ചു നല്ലൊരു തഴ്
 വ്യാസമുള്ള തിൻതെളികളാൽ
 നിമഗ്നമാക്കുകവെള്ളിയിൽനിന്നു
 നന്നാൽ അലംഭാവം,
 സാകാശം, കടിച്ചു വെള്ളത്തോടെ,
 ശ്രീഭാഗവതംപോലെ
 താമിൻ സേവയില്ലാതെ പുണ്യഭീമൻ-
 നാശിച്ചുവെല്ലാ വരം.

67

അല്ലെങ്കിൽ സ്വപ്നപരമേശ്വരൻ
 കണ്ഡസംകരം തുല്യനെന്നാൽ
 നെഞ്ചിൽക്കൊണ്ടു കൊണ്ടുവെന്ന്
 തുല്യമെന്നുവെല്ലാതെ.

68

കന്നിനാൽ വാണു നീക്കം നുവരുന്നതീവ-
 ന്നിടവാൻ വന്നിട്ടുണ്ടാൻ
 കന്നിനാൽ കഷ്ടമായിട്ടുവെന്ന് ധനം,
 തിരിച്ചു വെല്ലെടുക്കുക

തനപിരമുഖേ, നിനക്കുവെപ്പാടു കനലിമെന്തും

“മാണി”യായ് വരണമകർക്കൂ

മിന്നി വെവുതുപുരോക്കാതിവെന്തെ വീരവീര്യം നീ

മാലയിട്ടിട്ടുണ്ടെന്നാൽ.”

59

പ്രിയമെഴുത്താൻ തോഴിയെപ്പോലെയാണോ

നയ ചമ്പരങ്ങൾ ചെങ്കുത്താലാണല്ലോ

കുറുപ്പുവെട്ടി കേട്ടു കേട്ടതില്ലേ

അന്നവയിലകന്നു നടന്നിരുന്നില്ലേ.

60

കരക്കരികിലിരുന്ന് അങ്ങിളാലെയുംതാൻ

കരക്കൊന്നാക്കിപ്പട്ടി കണ്ടുതുടങ്ങിയെന്നാൽ

മുറയും കൊതിച്ചുത്തെയെന്നാൽ കരക്കിലൊക്കും

മുറയും സമീപിച്ചെന്നു സ്നേഹമെന്നാൽ.

61

മുറപ്പാൻ കരക്കിയുടെ അന്തരികമായി

കൊല്ലാത്തീട്ടു സമയസ്സതന്നെ വന്നാൽ

മുറപ്പാൻ കരക്കിയുടെ അന്തരികമായി

മുറപ്പാൻ കരക്കിയുടെ അന്തരികമായി.

82

“ചോദ്യോത്തരങ്ങൾ സംയമനശാസ്ത്രം
 ഭാഗ്യത്തിൽ ചോദ്യോത്തരങ്ങൾ
 കർമ്മശാസ്ത്രംകൊണ്ട് കർമ്മശാസ്ത്രം വെക്കി-
 ചിട്ടന്ന ശീലം വെക്കി
 ചോദ്യോത്തരങ്ങൾകൊണ്ടുവെക്കുക-
 അർത്ഥശാസ്ത്രംകൊണ്ടുവെക്കുക
 വെക്കുകകൊണ്ടുവെക്കുക-
 അർത്ഥശാസ്ത്രംകൊണ്ടുവെക്കുക.

83

അതുകൊണ്ടുവെക്കുക സംയമനശാസ്ത്രം കൊണ്ടുവെക്കുക
 അതുകൊണ്ടുവെക്കുക സംയമനശാസ്ത്രം കൊണ്ടുവെക്കുക
 അതുകൊണ്ടുവെക്കുക സംയമനശാസ്ത്രം കൊണ്ടുവെക്കുക
 അതുകൊണ്ടുവെക്കുക സംയമനശാസ്ത്രം കൊണ്ടുവെക്കുക

84

അതുകൊണ്ടുവെക്കുക സംയമനശാസ്ത്രം കൊണ്ടുവെക്കുക
 അതുകൊണ്ടുവെക്കുക സംയമനശാസ്ത്രം കൊണ്ടുവെക്കുക
 അതുകൊണ്ടുവെക്കുക സംയമനശാസ്ത്രം കൊണ്ടുവെക്കുക
 അതുകൊണ്ടുവെക്കുക സംയമനശാസ്ത്രം കൊണ്ടുവെക്കുക

66

ബ്രഹ്മാൻ കൾ വിശ്വഭയമാണു അർത്ഥം
 നാഥ രാജീവ പരിച്ഛിന്നതന്നെ ഞാൻ
 നാളെയുള്ള കടലാസുകൾവഴി
 കോകയാനാദിവിച്ഛിന്നകാണീടാം.

67

ചിന്താഭാഗിണിമുട്ട മോനവൻ നീളം
 വാഴയയിങ്ങനെ വാഴത്തു നീളവേ
 ബ്രഹ്മാവിനാസ്സഭിക, കളഭനാസ്സഭികിൽ
 ചെത്തുമാത വകവെച്ചിടാ ഓരം.

68

സഭ തലയിൽ ചിരിച്ചതു; കോകയാനഭാഗിണിമാ
 വഴി നിജനിജഭാഗം മനോജനാധിനാദനം
 വടിയവഴിയെ നെല്ലുപുഷ്പസമൃദ്ധിനീളം
 ഇകടവപവനിൽത്താമ നന്ദ വിശ്വാസമേതെ.

69

പിന്നെ നാഥ പൂലതെളു പത്രീകകളിൽ
 കണ്ണായി കനകംഗിതൻ
 മനോജ്ഞാതാവി നിശ്ചയം പരിണതം
 ചെത്തുതിരുനിട്ടവൻ;

മുറയ്ക്കുക എന്നതാണ് അർത്ഥം. അതിനാൽ
അർത്ഥം അറിയാൻ പറ്റാത്തതാണ്.
അർത്ഥം അറിയാൻ പറ്റാത്തതാണ്.
അർത്ഥം അറിയാൻ പറ്റാത്തതാണ്.

四

എന്തൊക്കെ വിനോദങ്ങളിലായിരുന്നു
 മനോഹരമായ ലക്കവും
 പരമ്പരയുടെ ഉപയോഗമായിട്ടു സൃഷ്ടി-
 ത്വത്തോടു സന്തോഷമുണ്ടാ-
 വെക്കുന്നതായിട്ടുള്ള പലകിത്തം പുറത്തു-
 ചുറ്റുന്നതിനോടുകൂടിയതും
 താഴെത്തന്നിരിക്കുന്നതും ശ്രദ്ധിച്ചു ചില വാ-
 ക്കളായിട്ടുള്ളതും കൃഷ്ണൻ

70

താൻ ഫെല്ലോമാഗ്നീസിംഗ് പാഠ്യപുസ്തകങ്ങൾ
തയ്യാറാക്കിയവയെ വെറുത്തു സാധു മേനോൻ
സംജീവിതത്തിൽ കൊത്തിവെട്ടി സന്തോഷി-
പ്പുണ്ടായിരിക്കുമ്പോൾ പാലക്കാട് കോളേജിലെ

71

ത്രിഭുഗൽപ്രഭുവാണയാകംഗമുൽത്തൻ
 വീര്യസ്തംഭമന്താമനോകുടുംബം
 ബന്ധു വകി വീട്ടുജിഹ്വയ്ക്കീടുത്തു-
 നമ്പര കുന്ദാസ്ഥിതി വിട്ടുകില്ലുപോലും.

72

ചൊല്ലാളുംപതി ഭോവൻ പ്രഭുത കാ-
 ട്ടീടൻ കഴിച്ചുള്ളൊരു-
 കർമ്മാണാത്മവരോദയവും സന്തതിയും
 ബാധ്യമുള്ളൊരു വാണിയും
 മല്ലാക്കീടണി പകി പാമ്പുക്കൊന്ന
 ചേർന്നിട്ടു ജീവിച്ചിട്ടും
 ചൊല്ലാമുണ്ടവിടത്തില്ലാത്ത ജനമി-
 ല്ലോഴും പകിമാസമാഴ്

സിന്ധുതാരം

കുറുപ്പ് സ്തംഭം

കണലുകൾക്കു മുന്നേ,
പഥികാഗ്രാസനായി
വസിച്ചു കഷ്ടപ്പെട്ടാളി
വിറു ജീവിച്ചിരുന്നവരി.

1

അവർക്കു വഴിപോക്കുണ്ടാ,
മാലിഖാമ ജാതകമായിപ്പോളി,
കുറുപ്പിനടുത്തു ചതിക്കാൻ
‘തായി’യെന്നൊരു കന്യക

2

പ്രകാശം നീക്കിയപ്പോൾ
 ലോകംകൊണ്ടുണ്ടാകാൻ
 പാപംപോലെയല്ലെന്നു
 വെളിപ്പെടുത്താൻ.

8

കാലംകൊണ്ടുണ്ടാകാൻ
 പാപംപോലെയല്ലെന്നു
 വെളിപ്പെടുത്താൻ
 വെളിപ്പെടുത്താൻ.

4

കാലംകൊണ്ടുണ്ടാകാൻ
 പാപംപോലെയല്ലെന്നു
 വെളിപ്പെടുത്താൻ
 വെളിപ്പെടുത്താൻ.

5

കാലംകൊണ്ടുണ്ടാകാൻ
 പാപംപോലെയല്ലെന്നു
 വെളിപ്പെടുത്താൻ
 വെളിപ്പെടുത്താൻ.

6

കാലംകൊണ്ടുണ്ടാകാൻ
 പാപംപോലെയല്ലെന്നു
 വെളിപ്പെടുത്താൻ
 വെളിപ്പെടുത്താൻ.

7

അല്ലകാലത്തിനിടയിൽ
തനിക്കുണ്ടായ അന്തരം
ശ്രീമാദൈതയ്ക്കായികന്നു
മറയ്ക്കു ഗണിക്കാമെന്നു. 5

നന്തന്നു ഗീതമിവയിൽ
മറയ്ക്കുമാർ മേൽ കാട്ടിക്കാ
പുരയപ്പീതി നേടീടാ
നിവർത്താനെന്നു മേൽവീക്ഷാ. 9

മറയ്ക്കുകാണവർ വന്നു.
നൊമ്മനാഥ സുന്ദരവർമ്മൻ,
ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നീ
നിന്നൊന്നാലയനായകൻ. 10

മറയ്ക്കുകാണവർമ്മൻ
വെട്ടിയൻ കാട്ടു തൂങ്ങിയും,
ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നീ
നൊമ്മനാഥ സുന്ദരവർമ്മൻ. 11

കൊന്നുകൊടുക്കുന്നീ
ശ്രീമാദൈതയ്ക്കായികന്നു
മറയ്ക്കു ഗണിക്കാമെന്നു
മറയ്ക്കുകാണവർമ്മൻ. 12

വല കൂട്ടുകൾ ചെത്തിയതിൽ
 അഞ്ചു ലക്ഷങ്ങൾ സൂതകുമാർ
 വിടയെക്കൊണ്ടുതന്നെ...
 ലക്ഷക്കോടി തൂങ്ങിയീടും, 13

മഹാൻ കെട്ടിയതിൽക്കൂലി
 മിന്നും വല്ലകൾ കെട്ടിയും,
 ശൃംഗാരകുസമാദി അതിൽ
 കൂട്ടു നെടുമൊന്നിടുകീടും, 14

ചെങ്കുഴൽ വല തെങ്ങിൻ
 ചെങ്കുഴൽ വല തെങ്ങിൻ
 വിളങ്ങും വിളൽ കാണാത്ത
 ദൈവം കടവെട്ടിയ കെട്ടിയും, 15

വീതിയെൻ കസവുക്കുളം
 സാക്ഷാൽക്കൊണ്ടുനീക്കുവൻ
 മെങ്കു വീതിയെക്കൊണ്ടുനീക്കുവൻ
 വെങ്കലം കടവെട്ടിയ കെട്ടിയും, 16

സമുദ്രവെട്ടിയെക്കൊണ്ടുനീക്കുവൻ
 സമുദ്രവെട്ടിയെക്കൊണ്ടുനീക്കുവൻ
 വെങ്കലം കടവെട്ടിയ കെട്ടിയും
 കെട്ടിയെക്കൊണ്ടുനീക്കുവൻ, 17

വീടത്തെഴുന്നേറ്റു വേഗം
സമുദ്രപ്രാന്തം കാഴ്ച,
സുരഭിമധുരനീരുമാല
മഞ്ജുലാധരം വിനയകന്യാദേ.

18

വീടാസവീസുതമരസുകൃ
മരമരസുതീതാപ്യതാൽ
സൽക്കരിച്ചിട്ടു കലയാണീ
യതിമിദശ്രുതം സ്വയം.

19

വെണ്ണിലെവെളിച്ചത്തോടെ
വെല്ലും പുഞ്ചിരിയോടവൾ
വീണെപ്പറകയാൽ മനം
കടക്കുംവോവയോകിനി.

20

“ധൃത്യം താനിത സമേതം
ജ്വലതും ഗമനത്തിനാൽ;
വേഗാലോകീഭവതി
വരയിതിന്നൊൻമു ചലമി.

21

സ്വീനയോത്തം വിശദം.
കുടിലാലാലാലാൽ കിട്ടു
നടക്കൽ മോൻമു ശ്രീമാൻ
നീണ്ടിന്ന പൂർണ്ണമാലാമൻ

22

നീക്കം ചെയ്തിട്ടില്ലാത്ത
കാഴ്ചനിമിഷം സമുദ്രം
സമുദ്രസന്ദർശനം
മരം വാർദ്ധക്യം.

23

ശിരോമുഖം കവിതകൾ
കവിതകൾ സംഗ്രഹം
ഇന്ന് കവിതകൾ കവിതകൾ-
പിറ്റേപ്പാരിൽ ചന്ദ്രനും അന്തർ.

24

സ്വതന്ത്രതകൾ വെട്ടി-
മോതിനിമിഷം കവിതകൾ
പ്രകൃതികൾ വെട്ടി-
നോക്കിനാൻ സന്ദർശനം.

25

ആ വീട് സന്ദർശനം
മോതിനിമിഷം കവിതകൾ
ആപിതം സന്ദർശനം
അതേപടിനായിട്ടിരിക്കും.

26

അതേപടിനായിട്ടിരിക്കും
നല്ലതും കവിതകൾ
സന്ദർശനം മോതിനിനാൻ ചന്ദ്ര-
വെട്ടിനും സന്ദർശനം.

27

“സതപ്രഭവധിയാം നിൻത
 വാക്കാൽ ഞാൻ പ്രീതനാൽ പ്രിയേ!
 ശുദ്ധമാധുരീയാൽപ്പോലേ
 ജലാശിയാലുതനാൻ നീ.”

28

വധിജന ശുഭേ, നിൻത
 കീർത്തി നാളിലൊക്കെയും;
 അപ്പൊഴുസമകം നീയേ,
 ഞംഗജരഞ്ചിതനാമനാ!

29

രാമിണി നീ ലോകചിത്ത
 രാമിണിരൂപംഗീയാൽ;
 വാണീയ സംസാരമേഗ,
 കമിണീ കാമനി തവ.

30

സുചിന്താസുകൃസന്ധാഭം
 പ്രണയം നീനിഖണ്ഡ മേ;
 ധർമ്മം സഹലതാകളെ
 നിന്നാശ്ശോഭസുഖത്തിനാൽ.

31

ഇതിലും മിക്കയൊക്കെ.
 ഞനാ കാത്തുളളവാനു;
 വഴിപാൽ കേട്ടു നീ ലോകം.
 വടികാൽ തീച്ചരം ഞനം.

32

ബഹുമാമകസംഗതജി
 ലീലിധം ജീവിതം സ്മര
 നെക്കുളപ്പട്ടത്തുനും, കഷ്ടം
 ഭരണിനായ് കൃഷ്ണഗാർഹിത്യ

88

ശ്രീവേങ്ങരർ ഗുണമേൽമാൻ
 മേൽ ചേരുന്ന മൃഗത്തിൽ
 നിന്നെൻ കാരണസമ്പത്തു
 വൃദ്ധചെയ്യുന്ന നിശ്ചയം

89

നിന്നെൻ നീന്തലിലാവുന്ന
 വിഭവോപിതമേവിധം
 ഗുണമേൽമാൻ നീക്കം
 കലമാണിട്ടു, യാലിങ്ക

90

മാതൃസൽക്കാരമാണിജും
 കൊണ്ടുണ്ടാം ഗുണമേൽമാൻ
 സിന്ധുവേലകസമ്പത്തു
 ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണിത്

91

മാനസൻ ജീവിതം സ്മര
 കസേനയ്ക്കുണ്ടാകുന്ന നാശം
 സിന്ധുവേലകസമ്പത്തു
 വേർതിരിയ നീന്തൽ

92

കോകരൊല്ലാലതം കണ്ടു
കൊണ്ടാടണമെന്ന ചാത്തു
ഹവിസ്സു ശാന്തർത്ഥാൽ, തൃപ്തം
കാമകന്മാർ ഉദ്ദിഷ്ടമേ? 36

പുഷ്പമുട്ട മേലൂർവ്വ.
സന്ധ്യയ്ക്കും പത്രസഞ്ചയം
നീർചിത്രം ലാലസിക്കട്ടെ
മാസികാവലിയിൽപ്പരം. 37

നാട്ടിലെല്ലാം വരക്കെട്ടു
നീന്റെ സാമന്തസുന്ദരന്റെ
സിനത്താതാതാതാതാതാതാ.
പുണ്ടാം മംഗുളമെളുത്തുവാൻ? 40

ജാതിനാൽ മധുരസ്യം.
മേന്മ, മടി വിട്ടു നീ
യോജിക്ക നമ്മെഴി നല്ല
ചിത്രനിർമ്മാണശാലയിൽ. 41

സുന്ദരമഹനീയസ്തം
കൊന്ന വാക്കുകൾ കേട്ടവർ
സകന്യാപ്രഭു സന്ധ്യം.
വെണ്ണാൻ ചിലമ്പിട്ടിനാൾ. 42

വിരുന്ന മറ്റാക്കുമധുരം
പരഞ്ഞു പുകവാണിയാൾ:
“ആനഗ്രാഹിതയിട്ടാസി
നീണ്ടർ നമഞ്ഞാഴിമേൽ, പ്രഭമേ! 43

നല്ല കാലത്തിലുണ്ടാകും
കല്യാണങ്ങളടിയ്ക്കുക,
അല്ലെങ്കിലിവിധം ഭാഗ്യ
ചെല്ലാകെത്തന്ന ചേന്നിട്ടും? 44

ചെളിപ്പനമേ ഭാഗ്യം;
നീ കാർപ്പിട്ടു ധനുത്യ
അതിലുംകീതയെന്നിനി-
യുവാൻ ചെമസ്സാമോഗ്രാഹി 45

പുഷ്പപ്രീതിയെന്നിന്ന
സമൃദ്ധിച്ചൊരു തരുവനും
അധികം നിലനില്ക്കില്ല-
നന്ദിയെത്തവല്ലുവരും. 46

അല്ലകലംകൊതുക്കി
താണുതമിഴ്നാലു നാളെന്നും
കൃഷ്ണകൊന്നതെന്നും അ-
നന്ദിയുണ്ടു കഥാകേരളി 47

വൃദ്ധന്മാർ വിത്തകത്തന്മാർ
 ക്ലീബരയുക്കമാക്കവിധം
 പുണർഭിനയിക്കുന്ന
 താഗത്താലത്തുരാൻ സുഖം? 48

ബ്രഹ്മസരസ്വതസ്വന്നം.
 താതം ബാലികന്മാർ പരം
 ഏതെന്നിലാണ നാകത്തെ
 വിട്ടിപ്പാടി കൈതകൊമ്പുവെട്ടു 49

ഗോമന്ദപഥം, മർത്ത്യത്തുക്കുന്ദ,
 മാനുഷ മരതുപലം ശുഭം
 ഇവ കൈ ചിട്ട വാങ്ങപ്പെട്ട
 തെത്തു മരകുന്ദവെട്ടു മായ് 50

ഏതെന്നിലാകത്താലന്മാ
 കീർത്തിശാസകിനന്മാർ
 കേഴുന്ന സമുപദേശാർ
 ഉയിരും മാനിമാർകളും 51

ഏതെന്നാൽ ധനമാക്കിപ്പാൻ
 മെഴുമാൽ മകമകൾമാരു
 ചെല്ലലച്ചിത്രനിർമ്മാണ
 മാക്കാനിപ്പുഴുതാത്തതും 52

ഇന്നത്തെപ്പോഴാണ് സ്വർഗ്ഗീയ
 കരളൻ, പ്രാണാധിപ്രിയൻ
 ജനനസ്സമീപനമെന്തെന്ന്
 അറിയാൻ അന്വേഷണം. 11

53

രണ്ടാം സർഗ്ഗം

അവിടത്തെ ചലച്ചിത്രം
 നടിയാൽ. കിരണങ്ങളായവർ
 നവരൂപാനന്ദപ്രദം
 ശോഭിച്ചിട്ടു സുഖമാണ്. 1

1

അവിടേ വാടിയേറിയ
 മേടം കിരണങ്ങളായവർ
 കേടകനായവർ ചിത്രങ്ങൾ
 നെടീ ചിത്രങ്ങളിൽപ്പോ. 2

2

ശൃംഗാരം സവിധിയിൽ
 കടന്നുവന്നതായവർ
 അവിടേ കിരണങ്ങളായവർ
 ചിത്രം സാക്ഷാത്കാരം. 3

3

കടക്കുന്നീൻ വീഡാസത്താൽ,
 മനം കടന്നു കൊണ്ടുവരാൽ,
 വീണുനാമ്പുമാം മേനീ.
 കൊണ്ടു കൂട്ടുന്ന മോഷ്ടന്മാർ,

4

ജനകുംഭരസംലക്ഷ്യം-
 മേലോരവരംഗീയാൽ,
 വാല്യബിരിപ്പിലാലാൽ,
 കോലാലവുന്ന വാഴിനാൽ,

5

സീനമ്മിത്തംകുസുമംമേനീ
 തമ്പുരാൻ മോഷ്ടിച്ചാലാൽ
 സമാജിച്ചിതരേകദിയിൽ
 ധനവും മാനുഷംകൊന്നി.

6

മോഷ്ടിച്ചിതമോഷ്ടം-
 മോഷ്ടിയിൽ ഭൂതഗണത്തൊട്ടും
 സമൃദ്ധി വീണ്ടുവേണ്ടതാകട്ടെ
 മോഷ്ടി വാസം ഇടത്തുനാൾ.

7

ജനകുംഭരസംലക്ഷ്യം-
 മോഷ്ടിച്ചാൽ മോഷ്ടംമോഷ്ടം,
 സമാജിച്ചാൽ മോഷ്ടം,
 മോഷ്ടംകൊട്ടുന്നതാകട്ടെ.

8

ചിന്താശ്വരവിതാനങ്ങള
 ഉന്നയം തന്മയം കണ്മയം
 ജ്ഞാതൃത്വം ക്ഷണമിതി
 തകരണമേവ ജ്ഞാനമേവ 9

ശിരോസ്തംഭമിപ്പാത
 നീക്കം സുഖമൊന്നിതം
 ഗുഹാജാലഗാമിതം
 വിജയത്തെക്കണ്ടിപ്പാത 10

ജ്ഞാതൃത്വം ക്ഷണമിതി
 യാതം കാന്തീകലനമേവ
 തന്മയം ക്ഷണമിതി
 തകരണമേവ ജ്ഞാനമേവ 11

ശിരോസ്തംഭമിപ്പാത
 നീക്കം സുഖമൊന്നിതം
 ഗുഹാജാലഗാമിതം
 വിജയത്തെക്കണ്ടിപ്പാത 12

കലാശിരസ്തംഭമിപ്പാത
 യാതം കാന്തീകലനമേവ
 തന്മയം ക്ഷണമിതി
 തകരണമേവ ജ്ഞാനമേവ 13

സമുദായം നീക്കം ചെയ്താൽ
 സമാജത്തിലും കൂടാതെ
 അവിടെ അന്നു നീക്കം ചെയ്താൽ.
 ചോദ്യം ചെയ്താൽ ചോദ്യം.

14

കൈയെടുത്തുവെക്കുകയും
 കൈയെടുത്തുവെക്കുകയും
 സമുദായം സമുദായം.
 സമുദായത്തിൽനിന്നും.

16

അവിടെയ്ക്ക് കൂടാതെ വെട്ടാതെ
 വെട്ടാതെ വെട്ടാതെ നീക്കം ചെയ്താൽ;
 'അവിടെയ്ക്ക് കൂടാതെ, സ.
 ചോദ്യം ചെയ്താൽ ചോദ്യം.

14

അവിടെയ്ക്ക് കൂടാതെ വെട്ടാതെ
 വെട്ടാതെ വെട്ടാതെ വെട്ടാതെ
 ചോദ്യം ചെയ്താൽ ചോദ്യം.
 ചോദ്യം ചെയ്താൽ ചോദ്യം.

17

“കൂടാതെ ചോദ്യം ചെയ്താൽ.
 ചോദ്യം ചെയ്താൽ ചോദ്യം ചെയ്താൽ;
 ചോദ്യം ചെയ്താൽ ചോദ്യം ചെയ്താൽ.
 ചോദ്യം ചെയ്താൽ ചോദ്യം ചെയ്താൽ.

18

ആഴിതാഴ്ന്നു, ധനം, വീടു-
 തീവകുറഞ്ഞു, ഋണകുറുന്ന്
 ഇവളെത്തീർന്നിയിട്ടില്ല
 ധനമൊക്കെത്തീർന്നു.

19

കലാജീവിതത്തിൽക്കുറുന്ന്
 കലാപ്രവർത്തനയാർക്കും
 ചെറുതല്ലെന്നതിൽ കാര്യം,
 ലിഖിതം നൽകുകയുമാണ്.

വലത്തിൽ പത്രങ്ങൾ
 പതിവായി വെക്കു കീഴ്ന്നു
 കൂടെന്നു വിന്യസിച്ചിട്ടു
 കൽപ്പിച്ചുവെക്കുന്നതാണ്.

21

ധനം പ്രയോജനപ്പെടുത്തു
 കേന്ദ്രം മാർഗ്ഗമൊക്കെയും
 ധനങ്ങൾ കൈമാറ്റമുണ്ടാകാൻ
 മുൻപിടവെക്കുന്നതാണ്.

22

കേൾ നൽകിയിട്ടില്ല
 വെളിച്ചമനുസരിച്ചു
 ഭാഗ്യം സ്വന്തവും നൽകി
 യവർക്കു കൈമാറിയിട്ടു.

23

വെണ്ണാജം ചെമ്പു മൂടും
വിഷ്ണുക്കൾക്കണക്കിനെ,
മലയാളൻ വെട്ടിയിൽക്കാട്ടി
മാണങ്ങളെ വെ സുലോചന.

24

അവർത്തൻ വാതുക്കൾക്കി.
ഭലമും വരുന്നതെങ്ങരേ
സന്ധ്യയ്ക്കു കാണാം വരാശി.
തീരത്തിൽ ചെന്നുനില്ക്കായ്.

25

സന്ധ്യയാലവരിച്ചപംഗം
മെല്ലെപ്പോന്നതു മരോളനം
കുറു കൊണ്ടാടിനാർ ചുറ്റം
താമര നാട്ടനാണിയെ

26

ശരൽക്കാലം-പുരോത്തംഗം
സംഗ്രിതം ചന്ദ്രചന്ദ്രപാൽ,
അർദ്ധമാനത്തിൽ വെണ്ണട്ടം
മെത്തയിൽ ചുറ്റിപ്പോയൊര,

27

പാലത്തിൽത്തന്നിലാവു
തുകിട്ടിർക്കത്തറുചോർ
മലകൾ പുതുക്കുവെന്ന
സാമന്തമാത്ര വെഴിപ്പവർ,

28

സുലോചനാ ദിവാദമന്തരി..

മരുത ചെൽവതു കാണവേൻ

വേണിവാൽക്കുട്ടി പാലര

സ്ഥാനസ്ഥിതികൾ വെൽച്ചവർ.

29

തീർത്ഥമരികഴിഞ്ഞതന്തും

നന്മം സൽക്കാരമെടുത്തും

ഉപചാരഗുഹ്യംതന്നി.

പുരുഷമെന്നെന്നുമെത്തും

30

മുല്ലിമാർ, വണമേരുന്ന

വെളിച്ചത്തു, വണിമാർ

സമീപവാങ്ങമുണ്ടുമാ

കുന്മ കാട്ടുന്ന വീരും,

31

പലരും വേണിവാൽ സാമ്പം

കാലത്തെന്നപിന്നെ ഗുഹ

വന്ന നാട്ടുകലാലക്ഷി.

പുരുഷൻ പലകൊണ്ടുപോൽ

32

മൂന്നാം സ്കന്ധം

ജനനംമരിക്കൽ വസനത്തതിൽ-

ഈ പൂ ചാത്തി നില്ക്കുമ്പോൾ
പതിവൊത്തവളനടിക്ക
പ്രാപിച്ചു ധർമ്മൻ തൻ.

1

ഭോക്തരിൽ ജ്ഞാനിയെന്ന

മരിക്കാമിടത്തപ്പറം
സന്ധ്യോഷകർക്കുശ്ലേഷം.
കൊണ്ടു മോക്ഷിയുടനൊരവു.

2

നീർശാലകൾ തപ്പിപ്പോയ്

വായുവും ഏഴുകുഴപ്പമിവിൽ
സ്വാമനാത്തു കെട്ടിമേളി,
ധാരാപ്രവാഹം നാശിനില്ക്കുമേ.

3

വീട്രം പരമ തൂക്കുന്ന

പൂർണ്ണിപ്പോഴെ ചേന്ന താം
വെള്ളന്നുതെളി വാദാഹി.
വേലാത്തുവന്നു കറങ്ങിയെ.

4

മൃഷ്ടാവഃസ്മഗ്നഃപരഃ
 മൃഷ്ടാവഃസ്മഗ്നഃപരഃ
 മൃഷ്ടാവഃസ്മഗ്നഃപരഃ
 മൃഷ്ടാവഃസ്മഗ്നഃപരഃ. 5

അവിടെമുഖം, ചിത്രം-
 അവിടെമുഖം, ചിത്രം-
 അവിടെമുഖം, ചിത്രം-
 അവിടെമുഖം, ചിത്രം. 6

അവിടെമുഖം, ചിത്രം-
 അവിടെമുഖം, ചിത്രം-
 അവിടെമുഖം, ചിത്രം-
 അവിടെമുഖം, ചിത്രം. 7

വർദ്ധനവിലുള്ളവർ-
 വർദ്ധനവിലുള്ളവർ-
 വർദ്ധനവിലുള്ളവർ-
 വർദ്ധനവിലുള്ളവർ. 8

അവിടെമുഖം, ചിത്രം-
 അവിടെമുഖം, ചിത്രം-
 അവിടെമുഖം, ചിത്രം-
 അവിടെമുഖം, ചിത്രം. 9

പക്ഷപാതയിൽക്കൊണ്ടാളെ.
 കയറത്തീർത്ത സ്വർഗ്ഗീയീടം
 മഹസ്വീതപരിഭവങ്ങൾ
 ദോഷമെങ്കെ ഭയക്കരുവാവിടും, 10

നീമുഖമെല്ലാകൊണ്ടാളെ
 മൃത്യുഞ്ജയ കലശലിൽ
 മുകൾമാമമണിത്തരം
 മറ്റുവെട്ടം പരത്തരുവാവിടും, 11

ചിത്രവസ്ത്രാഭരണം ചാഞ്ഞിട
 പൂർവ്വപാദം നീക്കരുത്
 കാളകാണികളിൽക്കൊരു
 കെട്ടുതരം പാർത്തരുവാവിടും, 12

സുഖമൊന്നു സുശോഭം വെ
 ന്നാലിങ്ങുന്നിന്ദ്രപാദമെന്മ,
 സമ്പൂർണ്ണവസ്ത്രമൊന്നു
 കണ്ടാണു കാണാമി സന്ധ്യയിൽ, 13

ജാതമെല്ലാമെല്ലാ പശുതാ വെ
 ന്നതായി വാഴൂർ നാഥാധിപൻ,
 കഷ്ടശാസ്ത്രം വെക്കരുതാവിട.
 മറ്റൊരു നാളായിക്കൊത്തവൻ, 14

മോഹത്തുള്ളതിലീ ലോകം
 താഴുകയുറവിടക്കിലും
 ജ്ഞാനമുള്ളവനാകുന്നു
 കിങ്കരനാലും വാരിച്ചവൻ 15

റിവിന്റേറ്റ, ലിങ്ക്ഡ്, വാർട്ട്.
 സ്റ്റാഫ് ഷാക്കുമാന്ത് മുതൽക്കെഴും
 പുഴുപ്പുസാധകസ്വപ്രാജ്ഞ,
 ജാലധാരണികളുമാകാവ, 16

മോഹത്താഴുകയുറവിടക്കിലും
 താഴുകയുറവിടക്കിലും
 ിജ്ഞാനമുള്ളവനാകുന്നു
 കിങ്കരനാലും വാരിച്ചവൻ. 17

തിരികെ സ്വപ്നമേ കെട്ടൂ
 ചേതനൻ വേദാനം വഴിപ്പവൻ
 മരിച്ചവരിൽ വന്നെത്തി
 വരിച്ചാരുസമനപിതൻ 18

കാമം കാമകൾ കണ്ടിട്ടു
 കടൽത്തീരത്തു ഭൂപതി
 വന്നുചേർന്നിതു സമാധാനം,
 മേഗി നെല്ലാസ്വപിതാവൻ. 19

തല്ലിച്ചിപഥമെന്നൊക്കെ
 പ്രഭാവം നിറഞ്ഞതായ്
 മനോരമയാ ധ്വജം കണ്ടാ
 നാവികകോട്ടുഗാത്രീയെ. 20

റാഗരജാതിയസൗരവധ്യം
 കണ്ടു കണ്ണു തുടിച്ചുപൻ
 മുമ്പെല്ലെക്കണ്ണു കണ്ടുചിമ്മി
 നിന്നുപോയ് നൂറ്റുചിത്തനായ്. 21

“ഇവതാഹിതീ! ലവണമു.
 കെൽപെറുളള ചെപ്പിതോ?
 മോഹവർഗ്ഗംഗീ, സന്ധ്യണ്ണ-
 പഞ്ചണശ്രീ വേദിപ്പുറം! 22

പ്രിയൻറയ് ലോകസഞ്ചാരം
 പൂർണ്ണമെന്ന നിന്നല്ല ഞാൻ
 സ. ഹൃദയമൊപ്പം മനസ്സിൽ
 കെട്ടുണർച്ചയിൽ നിന്നുവേ! 23

ഇവയ്ക്കുതകരാരിക
 ലോകത്തു നിന്നുവേണമെന്തെന്തെ
 നല്ലൊന്ന കണ്ടു താൻതാൻ
 തൊഴിലെക്കൊണ്ടിടത്തു നാൻ. 24

“മാവയ്ക്കേണ്ടതാൽ, തൂടി
 വാഴ, മാവയ്ക്കേച്ചിന്തകൾ
 തെളിഞ്ഞു കണ്ടു ഞാൻ; മേയ്ക്കി
 മിനുറുവെടുത്തു മേയ്ക്കുക 25

മാറ്റിയിടലുസന്ദേശൻ
 തുല്യവ്യവസ്ഥയെക്കണ്ടവൻ
 അറിയിക്കുന്നതേ വാങ്ങൂ.
 തിരുവെളി. മേയ്ക്കുകയെന്നതേ. 26

ഇവർ വന്നുവെക്കുന്ന
 പക്ഷകാശ്വര്യമേയ്ക്കുവാൻ,
 തിരുനെൽവേലിയിൽ
 കാട്ടിപ്പിരിയെക്കൊള്ളുക. 27

സന്ദേശവെ ചെല്ലൂർ
 മേയ്ക്കുകയെന്നതേയ്ക്കുക
 തിരുനെൽവേലിയിൽ
 ഗവണ്മെന്റിൽ പ്രവേശിക്കുക 28

മേയ്ക്കുകയെന്നതേയ്ക്കുക
 സന്ദേശവെ ചെല്ലൂർ
 തിരുനെൽവേലിയിൽ
 ഗവണ്മെന്റിൽ പ്രവേശിക്കുക.

സമുപഗ്രാഹണത്തിൽ
 വൈദിത്യം വർദ്ധിച്ചപ്പോൾ
 വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇപ്രകാരം
 വിഭവം കലർത്തിയിൽ

20

കേരളത്തിൽ വെട്ടുന്നതും
 വാക്കിൽ വിന്യസിച്ചതിൽ,
 മേലാലയത്തിലിവിടെ
 വലിപ്പമുള്ള വേദഗ്രന്ഥം

21

കേരളത്തിൽ വെട്ടുന്നതും
 വാക്കിൽ വിന്യസിച്ചതിൽ,
 മേലാലയത്തിലിവിടെ
 വലിപ്പമുള്ള വേദഗ്രന്ഥം

22

ഇവയിൽ വെട്ടുന്നതും
 വാക്കിൽ വിന്യസിച്ചതിൽ,
 മേലാലയത്തിലിവിടെ
 വലിപ്പമുള്ള വേദഗ്രന്ഥം

23

ഇവയിൽ വെട്ടുന്നതും
 വാക്കിൽ വിന്യസിച്ചതിൽ,
 മേലാലയത്തിലിവിടെ
 വലിപ്പമുള്ള വേദഗ്രന്ഥം

24

വിത്തരസകുതീയും ധർമ്മം
 വേരുകൾക്കും തെളിയിക്കുവാൻ
 കണ്മനകൊണ്ടുവൻ നിന്നാൻ
 ചിന്താസമുദാനന്ദബലൻ. 85

പ്രതിമയീതനായ് സുഷുപ്ത-
 താവത്തിൽ സാധി നില്പതായ്
 കണ്ടു കണ്ഠാശ്വസിയ്ക്കുന്നതി
 സമയം വീണ്ടുകീഴിയും. 86

“എന്തിനാലായി വേർപെട്ടൊ-
 മെനാണീ മനസ്സിനീ
 അപ്രാപ്യ നമോർത്തര,
 ദീപം വോക്കുന്ന ഭൂവരൻ. 87

‘വീരഭക്തയാത്ര മെഴുത്തു
 കെട്ടുപ്രാണകഥനീനമേ!’
 ഏതാ ചിന്തയിൽ വാഴുന്ന
 തന്റെ നിർദ്വിതവല്ലഭ. 88

തന്മൂലംകുറുപ്പൻ വെളിച്ചം
 കടന്നു പുറംസീകൾ
 എത്ര നാളാണൊക്കെ
 ചിന്തകൾക്കൊക്കെയും. 89

ഇവർക്കുണ്ടു കടക്കണ്ണൻ
 യാദവനായ്ക്കു വഴികിൽ
 അന്തരിച്ചുതൊരു ദൈവമെ
 പ്രകാശമുണ്ടായിട്ടും.

40

ഇതു നീക്കുവഴി നന്നു-
 ദ്വീപത്തുകൊണ്ടും വീടും
 കണ്ടുപിടിച്ചു കലാപാലം—
 ചാക നാമിവിടന്നിനി.

41

അന്തരിച്ചുതൊന്നു
 കിഴിഞ്ഞു വരുന്നവ
 വെള്ളമെത്തിക്കൊപ്പ
 മൊഴികിട്ടിയുനി നില്ക്കും.

42

അന്നുതൊക്കെകിടന്ന
 മിത്രവും വെളിവാൻ അന്തൻ
 ദൈവമുണ്ടാകും ചിത്തം.
 ദൈവം കാട്ടിട്ടും ദൂരം.

43

കാലം വളർന്നു അന്തൻ
 അന്തൻ നായിട്ടാണവൻ
 ഇവനെയെങ്കിലും നന്നു
 മീയുകമുണ്ടുവന്നു നാൽ.

44

“മന്ത്രിസഭയെപ്പറ്റിയുള്ള
 വാക്യം നീ ചൊന്നിട്ടില്ലായ്ക;
 ജ്ഞാതാചിന്തയിനെയുള്ള
 കൊറുക നമ്മുടെ ശാസനം. 45

ഇവയെ നവോദയത്തി-
 ലവിദ്യാഭ്യാസമെന്നെത്തിയാൻ
 അതിന്നു വേണ്ടവോഴെത്തു
 ചെയ്തും അധികം കർമ്മം. 46

എന്തിലാശയം പരമമെന്നോ,
 മറ്റു ഒന്നാധാരാകിലോ
 സംധിച്ചു പാട്ടിലെഴുതിട്ട-
 കീ വകാശിതയ്ക്കു നീ സദയം. 47

മറ്റൊന്നിതാമസമൊക്കെയല്ല
 മറ്റൊന്നു ചൊന്നു കേട്ടവൻ
 വീനകളുടെയും വീന
 മെന്തെന്നുവെണ്ടു കേൾക്കൻ. 48

നാലാം സർഗ്ഗം

പിന്നെ, താഴാമ്പലമാലത്തിൽ,
 കമ്യഗതത്രീ സുഖമാലയാ
 വാണു, മരജമംഗനാശീയ.
 ബ്രഹ്മാശാരിതപാദിയാൽ.

1

സുശീലീതയവധാകുള
 വശീകരണശക്തിയാൽ
 ജാലിയാൽ താഴാമ്പലമാല
 കലീലം സ്ഥിതി പാടിയാൽ.

2

സർവ്വം ചതുരാലാല
 സാമന്തമൃഗം വേഷംഗീകരി,
 കലാകാലാലാല ചായാൽ
 ബ്രഹ്മാശാരിതപാദിയാൽ.

3

സുചരിത്ര മോരാലി
 വല്ലഭാലാലകാല
 മോശിപ്പതിപാലാല
 ലോകാലകാലകാലകാല.

4

ഉൽമുഖ്യസമസമ്പത്തായ്
ഭരണിതും പൂവനങ്ങളിൽ,
സ്തംഭനീർജനീയം ചേ
ന്നുള്ള കേളികളങ്ങളിൽ, 6

ഗിരിസ്ഥനങ്ങളിൽ, പൂക്കു
ളായത്തിൽ, പുൽത്തടങ്ങളിൽ,
സുരഭാലന കെട്ടിപ്പിച്ചാൻ
കാണുന്നതൊക്കെയുമാണ്. 6

നാനാവിഭവസമ്പന്ന
മാരു കെട്ടുവെള്ളിൽ
സീധവാദനാസുകർ പോക്കി
വർഷിക്കുന്നതൊക്കെ. 7

യന്ത്രധാരകൾ വെണ്ണുന്ന
നീർക്കുന്നതൊക്കെ നീറത്തത്തൊ
ക്കെൽപോത്തതൊക്കെ ഹീനതയി.
പ്രവർത്തി തന്ത്രം 8

ശക്തിജ്ഞാസമുപഗമം
തന്ത്രികാലങ്ങളിൽ സുഖാൽ
ചന്ദ്രശാലകളിൽത്തന്നെ
സുഖീകൃതർ കോശലാലുവർ. 9

കാലമേറ്റങ്ങിപ്പോയത
മനനല്ലാം വീഴ്ന്നുവീഴ്ന്നവൻ
സുഖോ ചാനയൊക്കട്ടാരേയും
സുഖീകൃതിനൊന്നുകൾ. 10

മോഹമോഹിവിഷംകൊണ്ടു
മലിനാശയനം നാളെ
അന്നെ കാൽക്കൽക്കൊണ്ടിപ്പോ
ധർമ്മവും വീഴ്ന്നുവീഴ്ന്നവനും. 11

യുദ്ധവും കഷ്ടി ചീത്തയ്ക്കിൽ -
മേൽമേൽ വേർതിന്നിടത്തുവൻ
നൂലും ചുറ്റലൊക്കിപ്പോ
കഷ്ടതയെല്ലാം മുറുപ്പാൻ, 12

മിഥ്യയും ചൊല്ലുന്നതേ സത്യം -
മിഥ്യയൊക്കെകൾ നീതിക്കും,
മിഥ്യയൊന്നു ലോകം നാശത്തി
ലാക്കി മാറ്റുകകൊണ്ടും. 13

പ്രമാണമുൾ, ഗുണമൊന്നുൾ,
മാരുതമുൾ, വെളിച്ചം,
മുക്തിയൊന്നുൾ,
വെളിച്ചം വെളിച്ചമൊന്നുൾ. 14

അട്ടക്കൾ, പാട്ടുകൾ, ചൂതിൽ
 പട്ടണമിരുത്തുന്നവർ,
 ചാലംകുളിപ്പാർ, പില്ലമല
 ഭൂവകുന്ദസദസ്സീനെ. 15

തേനാലമണവചിതം
 പൊൻകിരീടം കൂടിപ്പുവൻ
 കൂട്ടിപ്പോവലസമ്പന്ന.
 തെന്തണിത്തതുപോലെയാൽ. 16

ഈമട്ടലസരായ് തെന്ത.
 തെന്തിൽ ചിത്തം ലയിച്ചവൻ
 രണ്ടുതന്നെയെ സൗരഭംഗം -
 മുണ്ടു വാണമർ സുരഭമുവന. 17

ഭീവിതകുളിപ്പൊഴ്
 മറുപ്പൊഴുകിതറപ്പൊഴ്
 തെന്തിൽ ഗാത്രശാശ്വതം -
 മുണ്ടുവന്നു വിചര്യയം. 18

സുരഭമൊഴ്തും സാമി -
 തെന്തിൽതും വരം
 തെന്തിൽതും തെന്തിൽ
 വരിപ്പിച്ചു കൂടെന്നാൽ. 19

നൈവല്ലഭോവല കൃശരായ് -
 കണ്ഠീരണ കളേബരം
 മരിപുഷ്പനാർകണ്ഠഭംഗ
 ഗുണവാഹി മുഖമുഖമുഖ. 20

ചാലകുടുംബവംശത്താൽ
 ഗുണത്തിൽ കീഴ്ന്നിരുന്നിരുന്ന
 മോഹകാലകൃഷ്ണത്താൽ സ
 മൃതപ്പെട്ടാൽപോലുമായ്ക്കൊന്നി. 21

സമുപദേശസുരേന്ദ്രേന്ദ്ര
 കാട്ടിപ്പോലീച്ച കണ്ഠകിര
 മദാമുഖകന്ഠാഭംഗ
 ചിത്രത്തിൽപ്പോലുമായ്ക്കൊന്നി. 22

മുഖവർഗ്ഗം ഗുണവാഹി -
 നന്ദഗുണകവനമേ
 ബാധിച്ച് മരിക്കുവാൻ
 മോഹത്താലിപ്പിയക്കയം. 23

മുഖവർഗ്ഗം മരിക്കുവാൻ
 കാലത്തും മരണവാനത്തിൽ
 നന്ദഗുണകവനത്തിൽ മൃതൻ
 പരിഹാസക മൃതവോൻ. 24

മരംമുളപ്പി നല്ലൊരു
കാതനിൽ പ്രീതിചിത്രവധി
സുഖമുപാധി വെട്ടിച്ചാറ്റി അൻ-
ജ്ജ്വലനൻ ഇന്ദ്രസംഗമം. 25

കാലഗേഹത്തിൽ വാണാലും,
സന്ധ്യകാലം ഇഷ്ടിക്കും,
കാലദാസ സകലമേനം
മൊഴിയാമെപ്പോൾ. 26

കണ്ടിത്തന്നതന്നെല്ലാ ഉപൻ
തന്നെതർക്കമെന്തെന്നി
ജാതസംഗമമായ് മര
ലിലെ ചന്ദ്രവധി വാളായ്. 27

നീക്കം, കാലതാളത്തിൽ
കൃത്യംലിംഗനാളായ്
അൻകാത വാളായതെന്നു
നമുക്കീ ധർമ്മവതി. 28

മുഖ്യാധിപതവമതാൻ അൻ
ചിത്തം മലിനമാകിലും
നിസ്സർപ്പമം മരം,
വെളിച്ചം തെളിഞ്ഞവൻ, 29

തൻപൂവ്വികൾ സമാജിച്ചു
 പ്രയാഗം മണിനിർമ്മിതം
 ജനമംഗത്തിനാൽ വീണ്ടു-
 മുതലായിച്ചു ചുവപ്പിച്ചുവൻ, 80

തൻകുമാണം വലിച്ചുകി.
 കോണ്ടു കൊവാണേക്കണൻ
 സംശയമെല്ലാമെപ്പാലെ.
 മെന്തെ തല്ലിക്കൊന്നുവൻ; 81

ചിട്ടക്കണണിനാ, പലതാൽ-
 പ്പെട്ടു പേറ്റുഗണണപോൽ,
 നിർമ്മിതം നാശമുണ്ടാക്കി
 തല കൊണ്ടാൻ നൂലാലകൻ. 82

മിഥ്യ, ശോകമൊക്കുമാൽ-
 താഴിത്തൻകാഴ്ചയിൽ ചിത്തത്തം
 സിദ്ധചന്ദനമാർന്നതാൽ,
 കൊമ്പവിസ്തരിച്ചാലതം. 83

“ജനമംഗകൾ കയ്യിൽ താൽ-
 തല്ലം മണിനാശമൊക്കെ
 ചോരയ്ക്കൊക്കെ നിരോധം, നാശി-
 യെക്കു താൽ നൂൽ ചാഞ്ഞിതം. 84

ഈ തുല്യാനന്ദം ഭിന്നിപ്പിച്ചു
 ചാത്തുകൊണ്ടു ശിക്ഷയാൽ
 കരുതുകയല്ല വീഴ്ചവേണ്ടി
 വേദം നീ ചേർത്തിരുന്നിനി. 17

35

വിധിച്ച ശിക്ഷയെല്ലാറ്റാൻ
 കൃത്യകാലത്തുകൾ ചേർത്തവേൾ
 നല്ലി, വഴുതാനുപയോഗൻ
 വിജ്ഞാപിച്ചിട്ടു നാടിനെ. 86

അഞ്ചാമത്തെ സർഗ്ഗം

കുഞ്ഞുവരവുണ്ടായത്, ഇവ
 വൈകല്യത്താലുണ്ടായവർ
 കിടക്കത്തുവെച്ചവർ വിദ്യയും
 വരുന്നതായി കേൾക്കേണ്ടിയിട്ടു. 1

ജന്മവിഭക്തിയുണ്ടാകാൻ
 ഗ്രഹകാലമനുഷ്ഠനായവർ
 അവിധി കലശലായവ
 പൂർവ്വകാലത്തുനിന്നു. 2

വീര്യവരയ്ക്ക് ബഹുസ്വരപം
 മാംസമുക്തനായ് വരും
 ശിവമുക്തന്റെ പുഷ്പതരി
 മുരളി സുന്ദരശാലനം: 3

“കേരള ഭാഗ്യകരണങ്ങളി
 വാഴ്ചമണ്ഡലനായി
 രാജവംശമാധവനും
 കൗടുകൃഷ്ണനായ് ജയിച്ചവരും! 4

സാമ്രാജ്യലക്ഷ്മി പാലിപ്പു
 നായ്കവർണ്ണമുണ്ടാക്കുന്ന
 സമീപമീനാശനാശനം
 കർമ്മശാല വരുംഗം: 5

ഇപ്പോഴെങ്കിലുംകാണുന്നല്ലോ
 പൂർണ്ണമണ്ഡലനായ്ക്കു മേ
 വാഴ്ചവർണ്ണമുണ്ടാക്കുന്ന
 കൗടുകൃഷ്ണനായ്ക്കു മേ: 6

നീർവ്വീര്യനായെ സമീപമീനാശനം
 കർമ്മശാല വരുംഗം
 സമീപമീനാശനായ്ക്കു മേ
 കർമ്മശാല വരുംഗം: 7

വെട്ടിയൊന്നു നീ, വെട്ടിയൊന്നു,
 ജീവം നീ വെട്ടിയൊന്നു വെട്ടിയൊന്നു
 ജീവം നീ വെട്ടിയൊന്നു വെട്ടിയൊന്നു
 വെട്ടിയൊന്നു വെട്ടിയൊന്നു

6

കണ്ണുനീർവെട്ടിയൊന്നു
 നീവെട്ടിയൊന്നു വെട്ടിയൊന്നു
 ജീവം നീ വെട്ടിയൊന്നു വെട്ടിയൊന്നു
 വെട്ടിയൊന്നു വെട്ടിയൊന്നു

9

നീവെട്ടിയൊന്നു വെട്ടിയൊന്നു
 നീവെട്ടിയൊന്നു വെട്ടിയൊന്നു
 ജീവം നീ വെട്ടിയൊന്നു വെട്ടിയൊന്നു
 വെട്ടിയൊന്നു വെട്ടിയൊന്നു

10

നീവെട്ടിയൊന്നു വെട്ടിയൊന്നു
 നീവെട്ടിയൊന്നു വെട്ടിയൊന്നു
 ജീവം നീ വെട്ടിയൊന്നു വെട്ടിയൊന്നു
 വെട്ടിയൊന്നു വെട്ടിയൊന്നു

11

“നീവെട്ടിയൊന്നു വെട്ടിയൊന്നു
 നീവെട്ടിയൊന്നു വെട്ടിയൊന്നു
 ജീവം നീ വെട്ടിയൊന്നു വെട്ടിയൊന്നു
 വെട്ടിയൊന്നു വെട്ടിയൊന്നു

12

ചെറിയല്ല, മറ്റൊന്നു,
നിനക്കീ അസൂയയെന്നും
മിടുക്കലാണി നല്ലിടം,
പോയോട്ടാ മുട്ടുമുറക്കുകൾ 11

നിന്റെ കാലതീരേ കക്ക;
നീയല്ലാതില്ല മെ തന്നെ,
നി നിനച്ചാലെന്നിടമൊന്നും
വീണ്ടും സമ്പൽസമൃദ്ധികൾ. 12

കിഴിഞ്ഞീ പണ്ണിമാതും മാൻ,
മീനീടമാത്രൊന്നുതന്നെ
സ്വപ്നാനന്ദമൊന്നുവ
മുഖമുൻ സുന്ദരമൊന്നെ 13

“എന്തു വരുകഗണനയ്ക്കി.
കേതു കൂപനന്ദൻനിന്നു ഞാനെ
മുന്നെ വിളി ന ചലമച്ചുവരി,
വെളിച്ചം പേ ക നീ ജ്ഞാൻ 14

മൊ, മേലേ പൂർണ്ണതയ്ക്കി
ശീലമുള്ള കെക്കൊഴി
പോയി വാഴുക മൂർത്തപോലെ
പോയൊക്കെത്ത പീലയ്ക്കു നീ 15

ഏതു യഥാർത്ഥ നിർദ്ദിഷ്ടി
 പരീക്ഷണീയ പരീക്ഷണീയം
 ഏതു ചെമ്മീൻ നിർദ്ദിഷ്ടി-
 ചെമ്മീനുള്ള കരളുമാണ് 18

ശോചനീയസാക്ഷാത്കാരി.
 നയനമല്ലാതെ നയനമല്ലാതെ
 സിന്ധുതടത്തിന്റെ പാൽ.
 സമുദ്രം നിന്ദിതമല്ലാതെ 1

ജന്മമനുഷ്ഠാനസംസ്കാരം നമുക്ക്.
 വാഴിക്കുകൾ വിട്ടിടത്തു
 പൊതു, നാമകൾ നെന്താക്കും.
 ജോളം ശോചനീയമാണ്. 20

മിടുപ്പം മിടുക്കുള്ള
 മൊന്നിച്ചുള്ളിൽ നിറഞ്ഞ നി
 കരളിന്റെ പാൽ.
 മിടുക്കുള്ളതാണ് 21

മൃഗമനുഷ്ഠാനസംസ്കാരം
 നമ്മെ വിട്ടു കളിപ്പു നീ
 പല്ലാത്ത സന്തതിയല്ലാ
 കലാപ്രതിഭ നമ്മുടെ. 22

സ്ഥാനസ്ഥിതികളോർത്ത
 ചെങ്കയൻ നീ, സുലോചന,
 മകുടപീഠിതെന്നൊക്കെ ചാർത്ത
 കലാഭീമന്മാരെക്കൊണ്ടു!

23

പേണ്ണ, കാരണേണ്ണ, ചോട്ടെറുക,
 കൂത്തുവണയത്ത നീ;
 അച്ചുവച്ചിട്ടുചാക്കുങ്ങി
 ലിപ്പു തേ സ്ഥാനമിന്നിനി.

24

സ്ഥാനമെങ്കിലീടം തീർത്ത
 പ്പിൻതള്ളപ്പെട്ട പുറത്തുപി,
 നവജീവിതമെന്നൊക്കെ
 തുടങ്ങി ചേർച്ചയിൽ.

25

മുൻസ്ഥിതിക്കൊത്തു വഴത്തം
 പ്രൊഴുതി കാളാൻ മുന്നിറവരും
 ചെലവാക്കിയനാശം
 സ്വന്തം കൈമുതൽ മിക്കത്തും.

26

വിടകുട്ടിനൊക്കെ ചേർത്ത
 സംസ്കൃതത്തിൽ നശിച്ചുപോയ
 സിംഹാശ്വത്തിൽ വെണ്ണ
 നോടിനാ. മൃഗങ്ങളും മൃഗം.

27

ത്രുപർവ്വകല്പവും സപ്തല-
 ഭംഗവും ചേർന്ന വേദഗൃയിൽ
 വഴിപോക്കു കർമ്മങ്ങളായി.
 ഒട്ടേഴ്സുകൂടും തെറ്റുപോയുമേ. 28

ക്രമേണ ഭംഗനന്ദനീനാം
 കാശിപ്പോരിന് വരുകയും ഭയാർ
 കാത്തുനിൽക്കുന്നതിനും അന്തർ
 മാതാപിൻ മെന്തപരളീ ചിന്ത. 29

ജന്മമൊട്ടുമാനാമരമാണെ
 ചിന്താനാശ്ചര്യത്തെ വണ്ടിയിൽ
 വരുന്നതിനുള്ളതൻ കാപ്പൽ
 കേണവീടനാർ സുലോചന. 30

മൃതജനനോളമു സുചിന്തം
 വിലപിച്ചുവെച്ചു പുരയിടം,
 കളഞ്ഞുകിട്ടും നന്മയിലൊ,
 ലാൽ മണിവു സാദരം. 31

ജാലിപ്പെടുമിഹാശം,
 നന്മയായ് വല നാശം
 ചിന്തയുടെ 'തായി'തായിട്ടു
 വാണാർ മരണകണ്ഠമേ. 32

വാണമണ്ഡലം കേരളത്തിൽ
 മറ്റൊരുവാണമണ്ഡലത്തിൽ
 ചിലപ്പോൾ വാണമണ്ഡലം
 ബാലകളിൽ ഉൾപ്പെട്ടു വരുന്നു.

8

തന്നതിലുള്ളതൊന്നും കേൾക്കൂ-
 സിനജ്ഞാപനമെന്നവർ
 ഭാവിയിലുണ്ടാകുന്നതെല്ലാം
 കാണിക്കും പ്രാപ്തംഗീകരം

34

ചിന്തയ്ക്കു വഴിയൊരുക്കൽ
 സ്നേഹമുണ്ടാകുമ്പോൾ
 “സംസ്കൃതവീതികൾ” മോഹിപ്പിക്കും
 സാധ്യമല്ലാത്ത ജീവിതം.”

35

മറ്റൊരു കാലത്തും തൽ.
 സ്നേഹം കൈമാറ്റം കാണി
 ചാത്തമോക്ഷസമാധാനം.
 യാതൊരു വാണമണ്ഡലം ചില.

36

പേരിക

അമൃതലഹരി

1

ചെറുതും അനന്യമെന്നു കൈക്കൊണ്ടു
വെട്ടുതിമ്പിൽ ഭൂമിയിലെ വാഴത്തോൽ;
ശീതളാർച്ചിയിൽത്തലിപ്പാൽവെട്ട,
പൂതമാക്കുക ശരീരജീവിതം.

വിത്തവും പലിശയും കൊതിച്ചു അന്ധൻ
മഞ്ഞപ്പാൽ പലത്തു ചെറുതും മിശ്രിതം;
ഉത്തമമൊത്തം, ദൈവതൃപാത്രം.
അത്രമാണിതിയൊക്കെത്രയും വിശദ!

മൃഗ്യകുടുംബം മൃത്യുഭാവവും
പുണ്യസ്വയംകവിഃസമ്പന്നനീയും
ഇപ്രകാരമെല്ലാം സമീപിതം
നിസ്സ്രയംജനമാക്കി ഞാൻ എഴുതേ!

കിരണത്തില്ല സാ. പാദപക്ഷേപം
സമാന്തരമാത്രസുഖമഗതുകനായ്;
മുറ്റത്തുവെച്ചു ചെറിയ പൂക്കളെപ്പോലെ
ചിന്തയെ തിരയ്ക്കുക മൃഗമനുഭവം

മൃഗമനുഭവം ഗണമെടുപ്പിച്ചു ഞാൻ
മൃഗമനുഭവം തന്നെ ചിന്തയെപ്പോലെ,
മൃഗമനുഭവം സമാന്തരമാത്രസുഖം
മൃഗമനുഭവം ചെറിയ പൂക്കളെപ്പോലെ.

കുറുപ്പിച്ചു കവിതയെപ്പോലെ
കുറുപ്പിച്ചു കവിതയെപ്പോലെ
കുറുപ്പിച്ചു കവിതയെപ്പോലെ
കുറുപ്പിച്ചു കവിതയെപ്പോലെ

കുറുപ്പിച്ചു കവിതയെപ്പോലെ
കുറുപ്പിച്ചു കവിതയെപ്പോലെ
കുറുപ്പിച്ചു കവിതയെപ്പോലെ
കുറുപ്പിച്ചു കവിതയെപ്പോലെ

കുറുപ്പിച്ചു കവിതയെപ്പോലെ
കുറുപ്പിച്ചു കവിതയെപ്പോലെ
കുറുപ്പിച്ചു കവിതയെപ്പോലെ
കുറുപ്പിച്ചു കവിതയെപ്പോലെ

വെളിച്ചത്തിലധിമി നിന്റെ നൂ-
പ്രാദം പൂർണ്ണമായിപ്പൊഴുകിപ്പോ-
യിട്ടുതൊട്ടു, നെന്തായിൽ വെളിച്ചം
ഭേദം വാഗ്ദാനംകൊണ്ടുകിട്ടലോ.

വെളിച്ചം വെളിവാക്കിയ വെളി
കൈവീട്കൊണ്ടിയിൽ നീ വെളിച്ചം
ശുദ്ധമായി, വെളിവാക്കിയ വെളി
സത്യംകൊണ്ടുവെളിവാക്കിയ വെളി

വെളിവാക്കിയ വെളിവാക്കിയ വെളി
വെളിവാക്കിയ വെളിവാക്കിയ വെളി
വെളിവാക്കിയ വെളിവാക്കിയ വെളി
വെളിവാക്കിയ വെളിവാക്കിയ വെളി

നവോത്ഥാനം വെളിവാക്കിയ വെളി
വെളിവാക്കിയ വെളിവാക്കിയ വെളി
വെളിവാക്കിയ വെളിവാക്കിയ വെളി
വെളിവാക്കിയ വെളിവാക്കിയ വെളി

വെളിവാക്കിയ വെളിവാക്കിയ വെളി
വെളിവാക്കിയ വെളിവാക്കിയ വെളി
വെളിവാക്കിയ വെളിവാക്കിയ വെളി
വെളിവാക്കിയ വെളിവാക്കിയ വെളി

ജാതിതപാപവർ പൊലിവംപറഞ്ഞാൻ
 ഭൂതൻ കായകളുണ്ടില്ല മന്ത്രിയെ
 ജ്ഞാതപരസല, തുണയ്ക്കിലേ ധർമ്മ,
 സാമ്പ്രമാഹി ജപലീയകാശപയം.

സന്തുടസ്തുതവനിമന്തിടാതെ മുർ
 ബുദ്ധിയായ ചെറുകൊപ്പനലന്ന മരം
 നീതൂടോളതു സകലം മർമ്മിക്കണം
 കടകുപസല, ജഗത്പീതവു നീ.

ലിറമ്പാശ്വര, അഗ്രകന്തിടം
 മാനവർ തുണ പാർത്താകാൻ വിരോ!
 മീനമീനമുതലും സമരായമത്ത്
 കടന്നുവേണം തപ പാർത്താകയും.

മൃഗ ഭോകവുതന്നെ നീക്കിയും
 താഴ്ന്നിടാത്ത സവ തുപ്പുഴത്താൻ
 കാട്ടു പാർത്താലയിലോര പുണ്യവാൻ
 സാന്നിദ്ധ്യനീഡിയോളതു കാണുകിൽ.

സകലകടലിൽ മുക്കിയതുമോ..
 കടലാഴ് വലയുണർന്നാണെന്ന നീ
 ഗർഭാക്ഷിത, കരയുന്നതും
 നീനകടാക്ഷകയമായ നെകകയമ്.

ജന്മം വെട്ടിയൊഴിഞ്ഞുവെക്കും
 മോക്ഷം നേടിയെന്നു തീർക്കും
 കർമ്മം ചെയ്തും, തെറ്റിയെന്നു തീർക്കും
 നിത്യം ചെയ്തും, വെട്ടിയൊഴിഞ്ഞുവെക്കും.

ജന്മം ചെയ്തും, തെറ്റിയെന്നു തീർക്കും
 മോക്ഷം നേടിയെന്നു തീർക്കും
 കർമ്മം ചെയ്തും, തെറ്റിയെന്നു തീർക്കും
 നിത്യം ചെയ്തും, വെട്ടിയൊഴിഞ്ഞുവെക്കും.

ജന്മം ചെയ്തും, തെറ്റിയെന്നു തീർക്കും
 മോക്ഷം നേടിയെന്നു തീർക്കും
 കർമ്മം ചെയ്തും, തെറ്റിയെന്നു തീർക്കും
 നിത്യം ചെയ്തും, വെട്ടിയൊഴിഞ്ഞുവെക്കും.

ജന്മം ചെയ്തും, തെറ്റിയെന്നു തീർക്കും
 മോക്ഷം നേടിയെന്നു തീർക്കും
 കർമ്മം ചെയ്തും, തെറ്റിയെന്നു തീർക്കും
 നിത്യം ചെയ്തും, വെട്ടിയൊഴിഞ്ഞുവെക്കും.

ജന്മം ചെയ്തും, തെറ്റിയെന്നു തീർക്കും
 മോക്ഷം നേടിയെന്നു തീർക്കും
 കർമ്മം ചെയ്തും, തെറ്റിയെന്നു തീർക്കും
 നിത്യം ചെയ്തും, വെട്ടിയൊഴിഞ്ഞുവെക്കും.

മീനജാതിയിലാമര ചിറകിലും
 മാനമെന്നു കരുതുമ്പോൾ മരരി
 മീനമെന്നു, മലർചെന്തുമ്പോൾ
 ലീനചിന്തമൊട്ടു താൻ ജ്ഞിക്കുകിൽ.

11

കണ്ടിടുക വീശും ഹൃദയമേ,
 കണ്ടാൽവണ്ണം ഉപദേശകന്യകരും
 പണ്ടേതൊ വൃദ്ധപ്രായം കണ്ണിനാൽ
 കണ്ട നീയൻ മരമിന്നും കണ്ടുപോകും.

ഉൾക്കടം നന്മുറപ്പാലിപ്പോകാൻ
 നീതുമിതളിത പൂക്കിടുംപടി
 സത്യസൂചി മരമിടീലൊക്കും
 ഉത്തം, മാധവ, തെളിഞ്ഞുകാണുന്നു.

കേവലം വെളുപ്പൊലൊന്നു വെളുപ്പു
 ഗോകുലത്തിന്നൊന്നുപോകുകയോ
 മാവനമെന്നൊന്നു നീയൻ
 ത്രവണമെല്ലാമിതെളിഞ്ഞുകാണുന്നു.

ജീവിതമെല്ലാം ചിന്ത സൂക്ഷ്മപ്രഭം,
 പൂക്കിടുംപടിഗന്ധമൊന്നും
 ചിന്തമെല്ലാമിതെളിഞ്ഞുകാണുന്നു
 തെളിഞ്ഞുകാണുന്നു മരമെന്നും.

നാലു ചന്ദ്രൻമാരുടെയും
 പാലാളികളുടെയും സേനകൾ
 കോലാഹലം ഉണ്ടാക്കി പൂർവ്വം
 ശ്രീലങ്കയെ സുഖം കൊണ്ടുവന്നു.

കേരളത്തിലെ വീരന്മാരുടെയും,
 കോലാളികളുടെയും സേനകൾ,
 ചിത്രകോലാളികൾ ഉൾപ്പെടെ
 നാലു ചന്ദ്രൻമാരുടെയും സേനകൾ.

ഇതിനിടയിൽ വന്നു ചെന്നു
 കോലാളികളുടെയും സേനകൾ
 കോലാളികളുടെയും സേനകൾ
 കോലാളികളുടെയും സേനകൾ

ചിത്രകോലാളികളുടെയും
 കോലാളികളുടെയും സേനകൾ
 കോലാളികളുടെയും സേനകൾ
 കോലാളികളുടെയും സേനകൾ

കോലാളികളുടെയും സേനകൾ,
 കോലാളികളുടെയും സേനകൾ,
 കോലാളികളുടെയും സേനകൾ,
 കോലാളികളുടെയും സേനകൾ

നാട്ടുകൊള്ള സുഖീരോടീൽ കൂടാൽ
 കെട്ടിപ്പിടയ്ക്കു വാങ്ങാം കിരീടീട്ടിടം
 കോരതാഴ്വരകൾ ചാരുവല്ലൂർ
 കോരതാഴ്വരകൾ വെളിച്ചിട്ടിടം.

കോരതാഴ്വരകൾ ചാരുവല്ലൂർ
 കോരതാഴ്വരകൾ ചാരുവല്ലൂർ
 കോരതാഴ്വരകൾ ചാരുവല്ലൂർ
 കോരതാഴ്വരകൾ ചാരുവല്ലൂർ.

കോരതാഴ്വരകൾ ചാരുവല്ലൂർ
 കോരതാഴ്വരകൾ ചാരുവല്ലൂർ
 കോരതാഴ്വരകൾ ചാരുവല്ലൂർ
 കോരതാഴ്വരകൾ ചാരുവല്ലൂർ.

കോരതാഴ്വരകൾ ചാരുവല്ലൂർ
 കോരതാഴ്വരകൾ ചാരുവല്ലൂർ
 കോരതാഴ്വരകൾ ചാരുവല്ലൂർ
 കോരതാഴ്വരകൾ ചാരുവല്ലൂർ.

കോരതാഴ്വരകൾ ചാരുവല്ലൂർ
 കോരതാഴ്വരകൾ ചാരുവല്ലൂർ
 കോരതാഴ്വരകൾ ചാരുവല്ലൂർ
 കോരതാഴ്വരകൾ ചാരുവല്ലൂർ.

നീത്യഭീപിക, രാധാപദസമാം
ചിന്താമയസദാജ്ഞാപദാലം
നീത്യലാഭയിൽ വിശ്വദീപ്തനാൽ
കൈര്യം വിവിധവസ്തുജ്ഞാലം.

കൈര്യംവെൽ കൈര്യംവെൽ
ലക്ഷണം, ചൈതന്യപ്രഭാകരം,
മുഖ്യമാം ഭവമു ചിന്തിതം മഹദ്.
ഭിക്ഷുരൽ തചിതായ മാഹിദം

ധന്യസ്തേനീധനമാലീദം
വന്യമാലം വഴിപാലം ചാഞ്ചിതം,
ചന്ദ്രദീപ്യമലംചന്ദ്രമാലം
പിന്ദാലാലം, മഹാലാലം

അമൃതാലം ചിലൻ, ചിന്താലം
കൈര്യം, ചൈതന്യപ്രഭാകരം,
മുഖ്യമാം ഭവമു ചിന്തിതം മഹദ്.
മഞ്ജുലായി ചിന്താലം മഹദ്

മുഖ്യമാം ചൈതന്യപ്രഭാകരം
കൈര്യം, ചൈതന്യപ്രഭാകരം,
മുഖ്യമാം ഭവമു ചിന്തിതം മഹദ്.
മഞ്ജുലായി ചിന്താലം മഹദ്

മഴക്കാലം വെട്ടിയിറക്കുന്ന കാലത്തു നൽകി
 പൂർണ്ണമായും നീക്കം ചെയ്തതും
 നീക്കം ചെയ്തതും മറ്റൊരു കാര്യമാണ്
 ലഭിച്ചതും ലഭിച്ചതുമായതും

മേൽപ്രകാരമുള്ളതും നൽകി
 വെട്ടിയിറക്കുന്നതും നീക്കം ചെയ്തതും
 പകർപ്പ്, പൂർണ്ണമായും ചെലവഴിക്കും
 നീക്കം ചെയ്തതും നൽകി

നന്ദിപ്രകാരമുള്ളതും നൽകി
 പൂർണ്ണമായും നീക്കം ചെയ്തതും
 വെട്ടിയിറക്കുന്നതും നീക്കം ചെയ്തതും
 പകർപ്പ്, പൂർണ്ണമായും ചെലവഴിക്കും

മേൽപ്രകാരമുള്ളതും നൽകി
 പൂർണ്ണമായും നീക്കം ചെയ്തതും
 വെട്ടിയിറക്കുന്നതും നീക്കം ചെയ്തതും
 പകർപ്പ്, പൂർണ്ണമായും ചെലവഴിക്കും

മേൽപ്രകാരമുള്ളതും നൽകി
 പൂർണ്ണമായും നീക്കം ചെയ്തതും
 വെട്ടിയിറക്കുന്നതും നീക്കം ചെയ്തതും
 പകർപ്പ്, പൂർണ്ണമായും ചെലവഴിക്കും

മറ്റു കലാകാരി വലുതാണെന്ന് നീക്കം
 മറ്റു കലാകാരന്മാരിൽ മേധാവി
 സ്വയംഭരണത്തിലായിട്ടുണ്ടെന്നു
 മറ്റൊരു കലാകാരന്മാർ കാണണം മേൽ

കലാകാരന്മാർ വീണ്ടും കലാകാരന്മാർ
 കലാകാരന്മാർ വീണ്ടും കലാകാരന്മാർ
 കലാകാരന്മാർ വീണ്ടും കലാകാരന്മാർ
 കലാകാരന്മാർ വീണ്ടും കലാകാരന്മാർ

കലാകാരന്മാർ വീണ്ടും കലാകാരന്മാർ
 കലാകാരന്മാർ വീണ്ടും കലാകാരന്മാർ
 കലാകാരന്മാർ വീണ്ടും കലാകാരന്മാർ
 കലാകാരന്മാർ വീണ്ടും കലാകാരന്മാർ

കലാകാരന്മാർ വീണ്ടും കലാകാരന്മാർ
 കലാകാരന്മാർ വീണ്ടും കലാകാരന്മാർ
 കലാകാരന്മാർ വീണ്ടും കലാകാരന്മാർ
 കലാകാരന്മാർ വീണ്ടും കലാകാരന്മാർ

കലാകാരന്മാർ വീണ്ടും കലാകാരന്മാർ
 കലാകാരന്മാർ വീണ്ടും കലാകാരന്മാർ
 കലാകാരന്മാർ വീണ്ടും കലാകാരന്മാർ
 കലാകാരന്മാർ വീണ്ടും കലാകാരന്മാർ

കുറ്റ! സമയം കരാലതേ! ഹരേ!
 വൃത്തിയാക്കുക! മുകൾ കെൾവ!
 ജിഹ്വസേവിതീ വരാൽവര! പ്രഭാ!
 തൃസ്തയാറിയത്തേണകേ ശിവ!

ചൊല്ലിന്റെ ഉപതപ്രശസ്തി കേസന

ഗ്രം മേ സദി സദിതേ;
 മല്ലാമേ, തവ സുചരംഗ! വർഷം
 കാണെട്ടു കണ്ണുപ്രദിതം;
 മല്ലാസത്തെട്ടു മാനസം മേ ലയീ.
 മൂടിന്റെ വിൻചിനതയിൽ;
 കലയേണെട്ടു, വിൻചുപാർമിതം.
 ലേനയ കല്ലുക്കുട്ടു തൊൻ

വായം ചെല്ലു വിൻകുടാത്തമയോൽ

തീരട്ടെ മേ സമുദയം;
 കോവം മേസരമിഷ്ടയെന്നിറയെനി.
 സ്തബ്ധാനിദാതാക മേൽ;
 സമപത്തകുടമിശ്വ നിന്നൻ ചരണം
 പ്രത്യക്ഷമകുട്ടെ മേ;
 ശ്രീപതമധവ, നീയെഴിഞ്ഞു പ്രവേന
 മേനകെനി. പ്രവേന?

2 വൈദികന്റെ ആശ്രമം *

മുട്ടുന്ന പൊതികൊണ്ടു മിക്കകൾ നെ -
 കണ്ഠാശ്വനരം ഭൂനമൻ;
 വെട്ടി വിശ്വദീപ്തൻ ചെവികളും
 പൊതുപ്രാണങ്ങളായ്;
 മട്ടി മാറ്റമൊരു ജനത്തിന്, പെണ് -
 വെള്ളംകൊണ്ടൊപ്പം -
 മറ്റൊരു വസ്ത്രം നാട്ടിൽ വെട്ടിയില്ലാ -
 നെല്ലും പലനീടവേ.

കൊട്ടിയ പട്ടാളത്തിനുമുമ്പാകെ,
 വെട്ടി പൊതിച്ചു, മിക്കകൾ നെ -
 പൊട്ടി, പലനീടവേ പെണ് -
 പട്ടാളത്തിനുമുമ്പാകെ.

കുടുംബത്തിന്റെ ചരിത്രം എഴുതുക
 കഥകളെഴുതുക (കഥകളെഴുതുക)
 കഥകളെഴുതുക (കഥകളെഴുതുക)
 കഥകളെഴുതുക (കഥകളെഴുതുക)

ഗദ്യം

താമസംകൂടാതെ ഒരു പുസ്തകം എഴുതുക
 എന്റെ എഴുതിയതെല്ലാം എഴുതുക
 എന്റെ എഴുതിയതെല്ലാം എഴുതുക
 എന്റെ എഴുതിയതെല്ലാം എഴുതുക

എഴുതുക (എഴുതുക)
 എഴുതുക (എഴുതുക)
 എഴുതുക (എഴുതുക)
 എഴുതുക (എഴുതുക)
 എഴുതുക (എഴുതുക)
 എഴുതുക (എഴുതുക)
 എഴുതുക (എഴുതുക)
 എഴുതുക (എഴുതുക)

കഥകളെഴുതുക (കഥകളെഴുതുക)
 കഥകളെഴുതുക (കഥകളെഴുതുക)
 കഥകളെഴുതുക (കഥകളെഴുതുക)
 കഥകളെഴുതുക (കഥകളെഴുതുക)

അമ്പലമുക്ക് കരകൾക്കു ചുറ്റും
 കൈകൾക്കു ചുറ്റും
 സുഖമുണ്ടാകെ വരെയ്ക്കു ചന്ദനമേ-
 തേങ്ങപ്പിള്ളിയിൽക്കൂട്ടിച്ചാക്കിയത്
 അങ്ങനെയൊരു കൈകൾക്കു ചുറ്റും
 വാലാന്നു കറന്നിടുന്നതേ
 മുൻപിൽനിന്നു നമിച്ചു പോയിൽ വീതിത-
 ന്നാതായ അമ്മയുടെ ചുറ്റും.

അമ്മയെ ദീവസം നൂറു വർഷം വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു
 നൂറു വർഷം വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു
 വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു
 വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു

“അമ്മയെ ദീവസം നൂറു വർഷം വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു
 വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു
 വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു
 വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു

അമ്മയെ ദീവസം നൂറു വർഷം വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു
 വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു
 വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു
 വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു വെച്ചു

ഏതീത്തു ചരമം വരെയെടുത്തു ചിറ്റുന്നതിന്നുതുമ്പേ
കുത്തു കറവില്ല, ചിരതുമ്പുതന്നെ വേർതിരിച്ചുവെച്ചു,
തീർത്തു ചരമം വന്നതാം മണിമീട്ടിയൊരുമുതലും
തന്നെ ചിറ്റാത്തതായി വീടയിന്നു വീടൊന്നുമേ!

പാഞ്ഞിട്ടു ചരമം വന്നതാം വെട്ടിയൊന്നുതീ നാം മീപ്പു-
ക്കിതിലൊരുമുതലും, മണിമീട്ടിയൊരുമുതലും
നീക്കമുപർ ശിശുക്കൾ ഗോപിജനങ്ങളും സ്പ്രിംഗ്
കൊള്ളും, മഞ്ഞുമാണവനിപാലം വെട്ടിയൊന്നും.

ഏതീക്കു, വീടയൊന്നു നാടുകു, മിടിക്കു മോറൊന്നു, നാ-
ടുകു, ചന്ദ്രമയം മീപ്പുപിരിനിന്നു കരളുകു,
ഏതെന്നു ചരമിന്നു വീട് തിരികയെന്നാകാക്കുന്ന ചോ-
ടിക്കു... ജഗദീശ്വരൻ വീട് തുണച്ചിട്ടേതു സമീപ്തി

ഗദ്യം

ഇങ്ങനെ ചേരിയിലുള്ള പ്രസംഗം വഴിയായി ന-
മുൾ മുന്നോട്ടു നോക്കി. ഉത്തരം വരുത്തിയിട്ട് മുമ്പോ-
ട്ടിയിലുള്ള കടന്നു കേൾക്കുകയായിരുന്നു. നെടുമുടി പ്രഭ-
ശിഖ. ബ്രഹ്മാവിനും,

മുൻപെ ശിവശിവ! ഭൂമൻ കരളൊന്നു
പരമമെട്ടു മുമ്പെ വെട്ടിയൊന്നായി

അലർച്ചകൾ തന്നെ ചന്ദ്രമയം
മുൻപെ തീർത്തൊരു ഗോപിജനമു,

ഭാരതവർഷത്തിന്റെ നൽകുന്നതിനായി
 മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ കാണപ്പെടാത്ത,

ഇപ്പോൾ ലഭിക്കുന്നതിനായിത്തന്നെ
 പലതരം കഴിവുകളിലാണു്,

ശ്രീമദ്ഭാഗവതം ഭഗവദ്ഗീതയുടെ
 ഭാഗ്യമെഴും വന്നുചേർന്നുപോലെ,

പശ്ചിമദിക്കിലായി പെട്ടെന്ന്
 പുത്തൻപാതകൾക്കായിത്തന്നെ,

സമഗ്രതയോടെയെല്ലാം തന്നെ
 ഭാരതത്തിന്റെ ആത്മീയത,

സമഗ്രതയോടെയെല്ലാം തന്നെ
 ഭാരതത്തിന്റെ ആത്മീയത,

ഭാരതത്തിന്റെ ആത്മീയത
 ഭാരതത്തിന്റെ ആത്മീയത,

കാണിക്കുന്നതിന്റെ ആത്മീയത
 കാണിക്കുന്നതിന്റെ ആത്മീയത,

ചന്ദ്രിക ചന്ദ്രനായിട്ട് വാലി.

മെന്തും നന്നായി തുടർച്ചയായും,

വാലിയിൽപ്പെട്ടു തന്നെ തന്നെ
 കണ്ടുപിടിച്ചു കണ്ടുപിടിച്ചു.

കേരളഭരണം ധൃവനാമ കണ്ണിൽ

ചമതതയോടെ കാണാൻ വന്നു

കനകവീട്ടിലുകൾ ചാത്തിയ തനപി

മണികൾകണക്കുലർ ചൂട്ടം ചെടികൾ,

മുളകൊടി പല ചുന്തിപ്പിണയും

ചേലാം ചന്ദനച്ചുണ്ണസമൃദ്ധം,

വെറിലവളുകൾ ചുന്തിപ്പിയിൽ.

എന്തിനും കൃഷിക്കും,

നീലി കലരും കെട്ടിപ്പറമ്പി,

ചാലക്കൊണ്ടൊപ്പുകൂട്ടനവധി,

സന്ധ്യകൂട്ടൽ പലമനവി തിങ്ങി

സ്തംഭം വിലസും വെള്ളകൂട്ടനവധി,

മേകരി സിംഹം പലമനവിവരം

സന്ധ്യകൂട്ടൽ കാട്ടുകൂട്ടനവധി,

മധ്യകൂട്ടൽകൂട്ടൽകൂട്ടൽ

ധൃവനാമ കണ്ണിൽ കാണാൻ വന്നു.

നന്മയിലൂടെ പൂരിപ്പിച്ചൊരു

ചൊന്മകലരും തലയിലെത്തും

കുതിരിൽ നല്ലും കൂട്ടുകുതിരിയും

പലതും കെട്ടുകൾ തിങ്ങിനിറഞ്ഞു.

കനകവിഭാഗം കർഷകത്തിൽപെട്ടു .
 തന്മൂലമുണ്ടായ വളർച്ചയും നല്ലതും
 വയലുകൾ നെൽപ്പാടുകളാക്കി മാറ്റിയതിൽ
 കലവറപ്പോലെയായ ഭരതം വന്നിട്ടു .
 പലപ്പോഴായിട്ടുണ്ടെന്നു ചർച്ചകൾ
 നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന വരുന്നതായ നെൽപ്പാടുകൾ
 തുറന്നുവെക്കുകയിൽ പലപ്പോഴും
 പെട്ടെന്നുണ്ടായിരുന്ന കിടന്നു നിൽക്കും
 തുറന്നു ചെലവിടുന്നതിനാൽ കിടന്നു
 പെട്ടെന്നു വെട്ടാൻ വെട്ടാൻ പെട്ടെന്നു
 ചെലവിടുന്നതിനാൽ കെട്ടുപിടിക്കും
 നെൽപ്പാടായി കണ്ടിട്ടു കണ്ടിട്ടു .

3 ചൊല്ലുദീനം ചാലവർണ്ണം *

ചേരും പട്ടുകൊണ്ട് ചാത്തുകുടലിൽ
പൂശി സുഗന്ധദ്രവ്യം
മൈക്കരം ചെറുത്താടുകിട്ടി മണ്ണെ
ശുദ്ധിയാദൈവമേതെങ്കിലും
മണ്ണെപ്പോൾ തൽക്കരത്തിൽ മോക്ഷമുദിതം
നീക്കു സ്വയം വേദഗ്രന്ഥം
ഗ്രന്ഥങ്ങൾ. ചേർത്താലും മേൽമേൽ
മേൽമേൽ വാഴ്ച പാലായ്ക്കൽ

മേൽമേൽ= മേൽമേൽ ചേർത്താലും
മേൽമേൽമേൽ ചേർത്താലും
ചേർത്താലും മേൽമേൽ ചേർത്താലും
മേൽമേൽ ചേർത്താലും

കരുപ്പൻ നീശിതാസ്രചാതി ചിലയിൽ
 ചേർത്തി ഭഗവതസ്സലം
 വെണമൊഴ് നടന്നു ഭക്തകരൻ നമി
 പൂന്തോട്ടംപ്രാദേശത്ത്

ജനം സമയമെങ്കിലും മിക്കവേയ.
 കൈകൊട്ട ദീപ്തകണ്ഠാഭിപ്രീതികരൻ
 ജനമിതരും വരയും കൊണ്ടിട്ടു പൂന്ത.
 പ്രഭ തവനൻ ചല ഗോഷ്ടി കണ്ടി പാഞ്ഞു

ഇരിക്ക, തൊട്ടുള്ളതൊക്കെയും നീക്കം,
 നടക്കേണ്ടതൊക്കെയും വെടിഞ്ഞൊക്കെയും,
 ഇങ്ങനെയുള്ളതിൽ നോക്ക, കൈകൾ
 കിട്ടിക്കു വീട്ടു പ്രഭ കാട്ടി ജാതുക

കരുണാമിതം പുണർനാട്ടു, ചോരിവാന്മാരൻ മകർന്നു
 മിഥിയാലക്ഷിതലീലാചരണാൽ മേൽ നമുക്കു.
 ഇതി നവതരംഗങ്ങൾ നാലും, ക്ലാസ്സിലിരുന്ന്
 സുചിതരനുഭവിച്ചു ചോരവാന്റെ വെണ്മ

അഞ്ചുപ്രസ്താവം, ഉത്തരവാട്ടു മേൽ
 നന്നാൽ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടിനാൻ,
 നാഞ്ചത്താൻ ചോരിയുന്ന ശീതകരനെ
 നന്നാത്താൽക്കു പൂന്തോട്ടിനാൻ

വെളിച്ചം നിക്ഷിപ്തം കണ്മനയിൽ
 ലോകം കൈമാറ്റം നിന്നാൽ,
 തെളിഞ്ഞൊരു വെളിച്ചം വെളിച്ചം
 വെളിച്ചം വെളിച്ചം

വെളിച്ചം നിക്ഷിപ്തം കണ്മനയിൽ
 വെളിച്ചം വെളിച്ചം കണ്മനയിൽ
 വെളിച്ചം വെളിച്ചം കണ്മനയിൽ
 വെളിച്ചം വെളിച്ചം കണ്മനയിൽ

തെളിച്ചം കണ്മനയിൽ വെളിച്ചം
 വെളിച്ചം കണ്മനയിൽ വെളിച്ചം
 തെളിച്ചം കണ്മനയിൽ വെളിച്ചം
 തെളിച്ചം കണ്മനയിൽ വെളിച്ചം

തെളിച്ചം കണ്മനയിൽ വെളിച്ചം
 തെളിച്ചം കണ്മനയിൽ വെളിച്ചം
 തെളിച്ചം കണ്മനയിൽ വെളിച്ചം
 തെളിച്ചം കണ്മനയിൽ വെളിച്ചം

തെളിച്ചം കണ്മനയിൽ വെളിച്ചം
 തെളിച്ചം കണ്മനയിൽ വെളിച്ചം
 തെളിച്ചം കണ്മനയിൽ വെളിച്ചം
 തെളിച്ചം കണ്മനയിൽ വെളിച്ചം

സൂര്യലളിതയിലാസകാന്തരിയായും
 മിഴികളിലല്ലെങ്കിൽ ശോഭിക്കാത്തതും
 മരണകരണി ചെന്നു തൊടരുതായി.
 കേവലിനാദിയിൽ തെല്ലു ചൂണ്ടുകൊണ്ടും

മുളി മിഴിയിൽ യാചകങ്ങളിൽ, ചെം-
 മൊട്ടി സവിഷ്ണുക്കൾക്കു ചരിപ്പുമില്ലം
 മുളമിഴിയെപ്പോലെ മേഗിയായോ
 സുമതിയെപ്പോലെ ചുറ്റുമുഖം ചൊഴിച്ചും

നിറകളിൽനിന്നായ് കൊണ്ടുണ്ടും
 കസവണി ചന്ദ്രിക മുണ്ടുകൊണ്ടു മുട്ടി,
 അടിയെലണിമുട്ടുമൊക്കുകൊണ്ടി,
 പ്രകാശമൊക്കു തിട്ടമൊക്കെയെല്ലാം

മസീകത വിന്യസന മാണു ചൊല്ലും-
 ശതബലം ഗതിയാൽ മനസ്സിലില്ലം
 കസുമവിശിഖരവെഴുതുന്നതിപോലെ
 യുവതിയെന്നങ്ങു തുടങ്ങുന്നതിധനം

ഗദ്യം

ഇപ്പോൾ സാമ്പത്തികവരുമാനം സകലതും
 കൈമാറ്റം നിർമ്മാണവും കൂടിയതായി പ്രവ-
 ഛിക്കുന്ന വിശ്വാസനിലവിലുണ്ട്. ദിനംതോറും

ജിന്നാക്കീമെലി സൂക്ഷ്മതയിടയിലൊളി.

പുനഃ വെച്ചുളളി ചുറ്റും
വന്നുശ്രദ്ധയർക്കുന്നകുന്നവളുടെ കൈരൾ
തീക്കൽ മിന്നിത്തിട്ടുണ്ടി.

മിന്നൽപൊളിച്ചു കിട്ടിയതൊക്കെപറന്നും
വന്നുശ്രദ്ധയർക്കുന്നകുന്നവളുടെ കൈരൾ
തീക്കൽ മിന്നിത്തിട്ടുണ്ടി.

ചിട്ടും കൈപകിയന്നു മാറ്റുസത്താർ
വീട്ടുന്ന കായംകുളം.
മാളിൻ പാൽക്കലത്തു മാറ്റുസത്താർ.
നാഥന്റെ കണ്ണടയ്ക്കും
മാതം വീട്ടു വന്നു കൈകളായി
വന്നുവന്നുവന്നുവന്നുവന്നു
കൈകളായിവന്നുവന്നുവന്നു.
വന്നുവന്നുവന്നുവന്നുവന്നു

4. കേരളവൃത്തം

[ബ്രഹ്മസംഹാരം]

൧

നേരം വൈകരുന്മാഴ്ത്താപിണ്ടനി_
ണീട്ടു തീവഴിയി കേരീ
മരണമേ താമസസ്ഥല പാഥി കഴി_
ച്ചിട്ടുണന്നീടുപ്പേരും
പാരിൽ പാതം പുകയി മെരുവിയുത_
കേരളകേരണീമാഗം
നേരേ കണ്ണെയ്വരുത്തു തവഴ_
തീക്കു പൂവ്വത്താകേ

൨

കാർ തിരിയും മലകളെയും,
 മർദ്ദകൊണ്ടു കാതിൽ
 താർന്നു പലം നദികളെയും,
 കരകുനിയെപ്പറമ്പിയാലും
 പലകൊണ്ടീടും വറവനാസകേ-
 താഴിപ്പുറത്തുവെയും
 നെൽ കണ്ടിടാനവനിയിമലാൾ
 മറ്റുതരികൂറു നൂറും

൩

മേലോ കല്ലും മണലുമെവിടെ,
 പൂണും മേലും നാലും,
 വാറും കാടും ചിരികളുമെവിടെ,
 കേൾക്കു തീർത്തുവെട്ടുമ്പോൾ,
 നേരം ചെറുപ്പമെവിടെ വെട്ടും,
 മേലോ മറ്റും മറ്റും മറ്റും,
 തൊട്ടിൽ കാണു നൂറും മേ-
 കടപ്പിറപ്പെന്നുതന്നെ.

൪

മറ്റൊരും മലയ്ക്കു തെവി-
 മേനുകനുകമെവി-
 കനകത്തുനന്നും പരിമലാഴു കിട-
 കുന്നു തുറന്നിടാതും

மதுரைக்கு எதிர்ப்பு தெரிவித்து உய. வ.

ஊர்ப்புதினொன்றை நடைபி
யோகந்தினைப் புகழிதுகொள்
கின்ற வேரிது தெய்வம்.

உத்திகொரு சூட்சுமமான வகை
 நாயகனோடேயுந் தோர-
 டுத்திகளின்களையுடையபிரம்
 வேள் நாயகனோடேயுந் தோர-
 தோத்திகொரு வகையினை உடைய
 உடையதொரு நாயகனோ
 தோத்திகளின்களையுடையபிரம்
 வேள் நாயகனோடேயுந் தோர-
 தோத்திகொரு வகையினை உடைய

का

നന്നായിട്ടിന്നുതന്നെ വിത.
 ചൂട്ടുവരൻ വാക്കുക്കേരയു
 മന്നത്തുതന്നെ തെളിയിവാട്ടു വള-
 ന്നിട്ടുതേക്കു ചെച്ചുതന്നെ,
 അന്നത്തുതന്നെ കന്നിയികൾ വീട്ടി
 അന്നിട്ടു തേക്കുതന്നെ,
 കള്ളിൽ കണ്ണനു വയലുകൾ നീന്ത-
 കന്നത്തുതന്നെ.

എ

കുചേരുന്ന കുചനരകളെക്കുറേ നീറയുട
 നല്ലതീപ്പുരകളെക്കുറേ,
 തേങ്ങാമണൽപ്പുറം കൂട്ടുകുനീർയും
 കച്ചന്ന നാളിൻപുറത്തുപോ,
 സമ്മാനേഴുംകല്പത്തിടകളെക്കുറേ
 മലർമരകളെക്കുറേപോ.
 കണ്ടമാനീല്ലീവിധമുദക മ...
 ഞെറുത്തുതെ ഭൂമിനന്നിൽ.

ഏ

വെണ്മം ചേരും സുകൃതിവരതാം
 ഭൂസുരന്മാരുടെക്കുറേ
 മന്നിൽക്കീർത്തിച്ചുട വിത്തിട്ടും
 പണ്ഡിതന്മാരുടെക്കുറേ
 വിജ്ഞാർസ്രീകുറേകളെക്കുറേ പുലരി
 പ്പിച്ച പെണ്ണരുടെക്കുറേ
 എണ്ണാവല്ലഭരുതാം ഗുണഗുണം
 വർണ്ണനംചെയ്തതാമര?

ഒ

കുചല്ലവല്ലെ നൂറുക, കുചയര...
 തുക്കിനെക്കുറേവിടയരും
 നല്ലാർവർഗ്ഗത്തിന്റേ തീകയ്യമ,
 സ്വർഗ്ഗഗുണഗുണി തെല്ലും;

എല്ലാകാര്യങ്ങൾക്കും കൈമാറ്റം
 (ഇതുവരെ) കൈമാറ്റം
 മുൻപായിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട്
 വിവിധതരം

10

உயரமுள்ள திருவருங்குடி
 அருங்குடி ஓங்கு
 ஓங்கு அருங்குடி அருங்குடி
 அருங்குடி அருங்குடி
 அருங்குடி அருங்குடி
 அருங்குடி அருங்குடி
 அருங்குடி அருங்குடி
 அருங்குடி அருங்குடி

22

யாழ்ப்பாணம் வந்தது மீடர்ன்
 'கைகான்' தொகுதி பூங்கா
 வளர்ச்சிக்கும் அடிப்படை அமைதி.
 உருவாக்கப்பட்டுள்ள சேவை,
 உயர்ந்த அடிப்படையிலானது.
 ஸ்டாலின் பி; கைகான்-
 கைகான் சமயத்திற்கான மீடர்ன்
 உயர்ந்த அடிப்படையிலானது.

5. പാതിസ്സം

I

തപ്പുരിയ്ക്കലക്കുറി

വരണീട്ടം അലമ്പരനും,

മഹാലക്ഷ്മി വരണീടേവി.

അന്നുതല ലീലാരംഗം,

സ്വരസ്മൃതിസ്വരസ്തുതി.

മഹാശാല വീട്ടുനീലം,

പാതിസ്സം നവ കീർത്തി.

കഴക്കന വാഴ്ത്തൂണു തൊൻ?

II

ഇന്നു നിൻതെരുവിൽ...
 മലാശ്വരൻ ശിഖകളും
 മന്നിടം കളുപ്പിച്ച
 കീഴ്ന്നിയെച്ചൊല്ലിടുന്നു;

വെളിച്ചമുണ്ടാക്കി...
 ചെന്നുപോയി, നിൻറാകുഞ്ചി
 ലൈലായുധമിത്രം...
 മറ്റൊരുതരം കവിതയും.

പണ്ടു നീ സമുദ്രം...
 ശക്തിയോടെന്നിടമുറ
 വേണ്ടുംപോലമെങ്കിലും
 പാടിടം അതിമുപ്പാർ¹

“വൃന്തം സംഭവം...
 ഏറ്റവും സംഭവം...
 നന്മയെപ്പോലെ...
 മറ്റൊരുതരം കവിതയും

(1) പണ്ടു നീ സമുദ്രം... സംഭവം... നന്മയെപ്പോലെ...
 കവിതയുടെ നൂറുവർഷം മുമ്പെന്ന് പണ്ടു നീ സമുദ്രം...
 കവിതയുടെ നൂറുവർഷം മുമ്പെന്ന് പണ്ടു നീ സമുദ്രം...
 കവിതയുടെ നൂറുവർഷം മുമ്പെന്ന് പണ്ടു നീ സമുദ്രം...

സത്യശാമനനിനം
 സമുദ്രം മുഴങ്ങുന്ന
 തിരുമതികൾ ചാഞ്ച.
 ജന്മസംഹാരംപോലെ

മഹാമഹാശക്തികൾ,
 നീ ഭഗവതേണിനം
 സർവ്വം, പ്രപഞ്ചം
 മഹാശക്തിയാവാകും

‘സമത്വം’, ‘സമത്വം’, ‘സമത്വം’
 ‘സമത്വം’ ‘സമത്വം’ ‘സമത്വം’
 ‘സമത്വം’ ‘സമത്വം’ ‘സമത്വം’
 ‘സമത്വം’ ‘സമത്വം’ ‘സമത്വം’

‘ജീവിപ്പിൻ സമത്വം’
 ‘ജീവിപ്പിൻ സമത്വം’
 ‘ജീവിപ്പിൻ സമത്വം’
 ‘ജീവിപ്പിൻ സമത്വം’

(3) Liberty, Equality, Fraternity—The three notions of the French Revolution.

(3) Live Free or die എന്ന പ്രസ്താവനയെ തിരിച്ചറിയുക

സംസ്കൃതാധികാരമേത
 താകിയ താജാഹിതം
 വാമുഖ്യം തീതിയിന്നും
 നല്ലതും നിസ്സംശയം.

141

തന്നെ നീ ദൃഷ്ടമേ
 ദൈവശൃംഗംകൊണ്ടു
 നിന്നപ്പോൾ നീ ദൈവത്തു
 വിളക്കും സാധിച്ചിട്ടു.

തന്നെ നീ ദൈവത്തു
 ദൈവായ ദൈവതം
 കണ്ടുമാഴിയും കാട്ടു.
 ദൈവതവേൽ തന്നെപ്പോലെ.

തന്നെ വെണ്മുഖവീട്
 നീനടയ്ക്കിയതായ്ക്കു
 മൂന്നു പേരും നീനും
 കൊണ്ടുപോയവീടും.

ആ മന്ത്രം മറന്ന നീനും
 സേവനം ദൈവതത്തോൾ
 ക്രമീകരണമെന്നും
 കാവലത്തോൾ ദൈവതത്തോൾ.

(4) തന്നെപ്പോലെയും വെണ്മുഖവീടും കണ്ടു നീനും.

സൂര്യനോടടുത്തൊരു
 ഏല്യത്തിൽ കഥചോരയെ,
 ചിത്രമനുധോഗതി
 നിമജയം പ്രാവചിച്ചുല്ലം.

“ജീവിപ്പിൽ സ്വതന്ത്രത”.
 യെന്ന നീർസന്ദേശത്താൽ
 ജീവിച്ച മന്ത്രമിനം
 പ്രാബല്യം നേടിപ്പോൻ.

IV

പ്രാബല്യമേററം ചേന്ന്
 സൗഹൃദനീയാതാൽപ്പാലമു,
 ശോഭനകവികൂടൽ,
 ചണ്ഡിതഗണത്താലും,

ധനുരും ചെതിത
 നോക്കുവ്വരിധിചത്തും
 മനീഷത്തിങ്കിൽ സമു
 സമ്മതമത്ര നൂനം.

ജ്ഞാതാൻ ചാരിസ്സിൽ
 മേൽക്കുന്നറിവിലു
 ജ്ഞാതരിൽ നാചമത്തം
 ഗന്ധനാസ്വദിപ്പിപ്പി

സാമന്തവസ്ത്രം ചാഞ്ഞി,
 ശൃംഗാഭരണീഭര്യ.
 മേരി നി ലാലിത്തുരാം
 വെണ്കൊരറക്കു മൂടി

വാളുവേ, യുഗീതി
 യാപ്പായി മുഴങ്ങു.
 നാദിത്താലുലകിടം
 മാണാലിനൊഴുതി.

വൈദ്യതരീധാവലീ,
 ശോഭാലാലിനാട്ടം.
 സ്വദേശം സ്പീനിയായ
 നീലാശ്വരംമരണാട്ടം.

മാനമാം മേലുട്ടി
 കിഴയൽ വിരിച്ചുള്ള
 കേരളമണിമെത്ത
 യേനി നി നിശ്ചയം

വരസകുസുമയായ
 നായികയെണ്യോലേ
 മാസുദയ, നമ്മൾ
 സർവ്വതീയവസ്ത്രവോൽ

നന്മയിലാസം എന്തും

മുഖമയ്ക്കെപ്പിടുന്ന

കിണറുകൊണ്ടു സമു

പ്രംഗോളവും ചുറ്റും

അനപരം സൂത്രകാ പട്ട

പുതും സങ്കരതാഴ് കാട്ടും

നിന്നുടെ മനസ്സിനെ

മാരുതാൻ മനസ്സിട്ടേ

കുറുകുളിപ്പാ നഗരം

നമുക്കു ചെറിയപ്പി

നിന്നെയും നവമാധു

രണന നീ സകലകാലം

നല്ലതിപ്പാകലക്കൂടി

പാണിട്ടും തലസ്ഥാനം

ചൊല്ലുവോ പാണിപ്പി

അന്നുടെ ലീലാകാശം

സാമസ്യസംഗമം

കൊണ്ടു വീളുന്നിലും

ചൊല്ലുവോ തല കീഴ്ത്തി

കൊണ്ടു വാഴ്ത്തുന്ന അന്തർ

6. സ്റ്റേയ്ക്കിനിൽ

1

നീളമുണ്ടായതാണ്

മോടി, മറ്റുകയറാ

പോയിപ്പോയ, പക്ഷ

പോയിപ്പോയ എല്ലാകൂട്ടം ചുണ്ട്,

സൈനിക പീഠമിട്ടു

പോയപ്പോ, പോയപ്പോ

പോ, പോയപ്പോ കീഴ്ത്തി

പോയപ്പോയിപ്പോയിപ്പോ

ഭൂമിയിൽ വെച്ചുവെച്ചു
 വീണ്ടെടുത്തു വെച്ചുവെച്ചു.
 കൈയ്ക്കു വെച്ചുവെച്ചു
 കൈയ്ക്കു വെച്ചുവെച്ചു.

II

സാമ്രാജ്യത്തിൽ
 സാമ്രാജ്യത്തിൽ
 സാമ്രാജ്യത്തിൽ
 വെച്ചു വെച്ചുവെച്ചു.

നീക്കംവെച്ചു.
 നീക്കംവെച്ചു.
 വെച്ചുവെച്ചു.
 വെച്ചുവെച്ചു.

സാമ്രാജ്യം വെച്ചുവെച്ചു.
 സാമ്രാജ്യം വെച്ചുവെച്ചു.
 സാമ്രാജ്യം വെച്ചുവെച്ചു.
 സാമ്രാജ്യം വെച്ചുവെച്ചു.

ഉത്തരം കിട്ടി വെച്ചു.
 ഉത്തരം കിട്ടി വെച്ചു.
 ഉത്തരം കിട്ടി വെച്ചു.
 ഉത്തരം കിട്ടി വെച്ചു.

ഹിൽബർട്ടിന്റെതന്നെ
 യൂക്ലിഡിൻ കൈയ്യായി
 കണ്ടെത്തപ്പെട്ട
 പരമസംഖ്യയെ നീന.

പുഷ്പഭീമനോരോരം.
 ക. നിജാലയം 'ഭോവാന'
 സ്റ്റാറ്റിന്റെ സുധാഞ്ചലം
 ചൊല്ലം നീ നശിപ്പിച്ചു.

കുളിപ്പൻതീർത്ത്
 തൻപാലനേള കൈയ്ക്കു
 മുമ്പം നീക്കത്താൽ
 മണ്ണുകാശിയവേരെയെ.

III

ആ മേന്മയിന്നൊക്കെ
 കൈയ്ക്കു നീ നശിച്ചുള്ള
 ഓ മഹാസാധുക്കൾ
 കൈയ്ക്കു പോയ്ക്കൊള്ളിപ്പാറാ?

ലോകത്തിൻ ഗതിയൊക്കെ.
 നാശവാരത്തിൽ വെള്ളം
 ചൊല്ലുകൾക്കു കൈ.
 ഗർഭിണി മുക്കിയൊക്കുവാൻ

ഇന്നു സമുദ്രമുട്ടുമുട്ടുകേൾ
 വീടിക്കും കൈകളുളളതു
 മണ്ണു വാണവൻ നാളെ
 തീരപരന്നതുകൊണ്ട്.

ഇന്നു നീ അസൂയയ്ക്കി-
 യേറുളള കലിനപ്പോൽ
 കിന്നയൊഴിമത്ത-
 മാസപരിചിരിക്കുന്നു.

സേപശ്ചാധികാരശക്തി
 ദുർമ്മനോരണമയ്യ
 സ്വപ്നം, യഥാമന
 വീണ നീർതിരുമറിയിൽ.

ലോകമരം അമളിൽ
 നീ യാതൊന്നും അപ്രതി;
 സ്വാഗതം നിനക്കിപ്പു-
 യെങ്കു നീ ചെന്നെന്നൊക്കും

IV

അതെ നിൽക്കുമിടയെ
 ഓരോന്നായിപ്പോയി നിൽക്കും
 ചെന്നുകൂട്ടമുളള കരവു.
 കൂട്ടമുളളവെഴുത്തുനിൻ?

മനസ്സ് കൈമാറ്റം വാഗ്ദാനത്തിന്റെ
 പുനഃപരിശോധനയിൽ പാതം
 നൽകുകയും ചെയ്തതും
 ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടതും.

വിദ്യയും കലയും
 വാണിജ്യവും വൈദ്യവും
 മിഥ്യയും കലയും
 വാണിജ്യവും വൈദ്യവും

Vigo. }
 Dec. 1826 }

1929

1

എന്റെ വാഴ്ച നാതില്ലാത്ത ജീവിതം.
പ്രാർത്ഥനയിൽ പങ്കെടുക്കുന്നവരെ;
ചിത്രകാരന്മാർ വെളിച്ചത്തെ
ചിത്രങ്ങൾ; വീണ്ടും നിർമ്മിച്ചു.
സർവ്വവീരന്മാർ സൃഷ്ടിച്ചു, കാവ്യങ്ങൾ
ഉറക്കത്തോടെ എഴുതുന്ന നിർമ്മിച്ചു,
ഗായകന്മാർ സദാ പാടുന്നത്, ജന-
ശ്രീയുടെ കീഴ്ത്തികൊടുക്കപ്പെട്ടു.

II

വാടക നായർ, പൊരുത്തക്കുറ്റിതൻ
 കടകണ്ടുള്ള ഗുണഗണങ്ങൾ,
 വാഴക, ജീവിതയുദ്ധത്തിൽ ദൈവദാസം
 മൗനമിഷ്ടം വൻമനോമഹിമം
 നിസ്സമകർമ്മത്തൊഴുപ്പർ നാടകമാ
 തൊല്ലൂമു നെട്ടു ചിന്തയല്ലായ്?

III

ഏറമുഖപാത്രവാൻ ബദ്ധിയില്ലാത്തു
 പ്രസന്നം വേദന കാന്തകാലം
 തോൽവിയിൽ ചിന്നാഴിഞ്ഞിട്ടുവരെയുള്ളാ
 മെയ്യുളെ പൂജയുമെടുത്തുവെ.
 ബദ്ധിഹിനൻ വരികളെ മൃത്യുവെ
 നിത്യം പുകൾത്തൂണു യഥാവിദ്യം.
 പാഴ്വർ നമസ്സലിപയ്യ നെട്ടം ജ്ഞം
 പാഴ്വർ നല്ലതൻ കാലയുള്ളു.

IV

ലോകശക്തിതൻ കഹ്നാർ മേലറി
 ചാകാളെ ചത്തമരയുള്ളു 1970

അങ്ങനെയൊരു ജീവിതം പശ്ചാത്തലം കണ്ടെത്താൻ
 മഹാജനങ്ങൾ കലാകലനത്തിൽ മുൻപന്തിയിലായി.
 സാധാരണക്കാരെക്കൂടി ഉണർത്തുകയും, കാരണങ്ങൾ
 ഗവേഷിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

V

ഉത്പാദകശക്തികൾ പലതും വെട്ടി "പ്രതിരോധിക്കുകയും,
 വെട്ടിയും സാധാരണയിൽ പാർക്കുകയും,
 ക്രമംകൊണ്ടുള്ളതല്ലാത്തതും സാധാരണയിൽ
 അനിയമം വെട്ടുകയും,
 അനിയമം കേവലം കലാപം പലിശയിൽ
 കലാപത്തിൽ കലാപം പലിശയും,
 ജീവിതശാസ്ത്രത്തിൽ കലാപം ജനതയിൽ
 ശാസ്ത്രശാസ്ത്രം കലാപം കലാപം"

VI

മാനവം മനുഷ്യം തുടങ്ങിയും അനുഭവം
 മാനി വെട്ടിയും പലതും വെട്ടിയും,
 ക്രമംകൊണ്ടുള്ളതല്ലാത്തതും സാധാരണയിൽ
 കലാപം കലാപം വെട്ടിയും,
 കലാപം കലാപം കലാപം വെട്ടിയും,
 കലാപം കലാപം കലാപം വെട്ടിയും,
 കലാപം കലാപം കലാപം വെട്ടിയും.

എന്നപോലീ വകക്കാരുടെ മോശകൾ

അന്നേരം ജീവിതമുണ്ണുമ്പോ?

എങ്കിൽ റാം വാട്ടർ, മോശകൾക്ക് നല്ലൊരു
മലയാളഗാനങ്ങളെപ്പോലും.

VII

പാട്ടുക നമ്മൾ, പാട്ടുകൾക്കുപുറകിൽ
കേൾക്കുന്നതിൽ ഗുണഗണങ്ങൾ.

ഗാഢാഗാഢാഗാഢാഗാഢാ പെട്ടെന്ന്
പാട്ട് നന്നായ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഉള്ളിലെപ്പുറം പുറത്തു വാങ്ങിയിട്ട്
നല്ല കയ്യെടുത്ത കവചത്തിൽ

വെട്ടിയൊന്നാൽത്തന്നെ ഗാഢകർമ്മങ്ങൾ
വെട്ടിയൊന്നാൽത്തന്നെ ഗാഢകർമ്മങ്ങൾ

ഒരു ചോദ്യംകൊണ്ടും പാട്ടുകൾ
കൊണ്ടൊന്നാൽത്തന്നെ പാട്ടുകൾ.

Srinagar
April 1928

8. മഹാശാസ്ത്രൻ

ധർമ്മിപ്പൻതന്നെ നീ, ലോകകൊയ്യയ്ക്കു
കർമ്മങ്ങൾലതും വിഴിച്ചുതില്ല.

വെളിച്ചത്തില്ല തെല്ലൊക്കെയും സമ്പത്തു
സഞ്ചയിച്ചില്ല നീ ദ്രോഹത്തിനാൽ:

കഷ്ടമെന്നതിൽ വിരോധിച്ചത്രെ നീ
നിന്ദ്യാണമൊന്നിതു മാനുഷനാൽ:

പാപം ചൂകഴ്ത്തുന്ന നീയെന്ന മഹാശാക്തർ;
സ്തോകം കീഴ്ചമൻ ശ്രേഷ്ഠമെന്ന.

ജ്ഞാനമൊരു ദോഷമെന്നും പരവചിട്ടു-
ല്ലാമുണന്നൊന്നല്ലാതും മോഹാധിഷ്ഠനേ!

കഷ്ടത കലകുറിക്കത്തകിട്ടുതും നിൻ-
സൂക്ഷ്മസ്വഭാവം മനസ്സമിതിയും;
പ്രേമപ്രിയയിൽ വി വാങ്ങ, നിന്നുടെ വാസ്തവം
കൂടിപ്പൊതിഞ്ഞല്ലോ വെച്ചിരുന്നു.

കീത നീ, ചാസ്തവം ചൊല്ലട്ടെ നേരിനാൽ
നേരിട്ടു പോരാടിനിന്നതില്ല.
പാതകിമാലോടെകിഞ്ഞകിട്ടല്ലതും നീ;
കീതനാൽ കൈകൂപ്പി മുന്നിൽ നിന്നു.
മുഖമുറച്ചുകിടന്നു തന്നുടെ ശക്തിയെ-
ലിപ്പിക്കുകയാൽ മുതിർന്നതില്ല.
തെറ്റുകൾ തീർത്തതോ നാമയെപ്പോലിക്കാൻ
ചൊറുകൊരുമ്പട്ടിനങ്ങിയില്ല.

സ്വന്തം സ്ഥിതി ശക്തിയെ നിലയെടുത്തു
നന്നം വഴങ്ങിത്താൻ വാണിരുന്നു.
തന്റെ നടിമു നീ സ്വാഗതംചെയ്തിതു
ശ്രീമതപം ചേന്നൊരു മുഖനത്തെ;
നിശ്ശബ്ദനായ് നിന്നീരുമ്പോൾ കാണുകവ
സ്വപ്നമുജീവിതവാഴ്ചകളുമെ.

നീ മഹാഭാരതം നന്നെല്ലാക്കും വാഴ്ത്തട്ടെ
നമ്മുടെ നീക്കം നീക്കം നീക്കം നീക്കം.

നീ നീ ജീവിതവുമായി നീക്കം നീക്കം
കാലം കളയാതെ വാഴ്ത്തട്ടെ.

